

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சார்ட்)

அதிகார அறிக்கை

(மிறை திருத்தப்படாதது)

பிரதான உள்ளடக்கம்

புதன் கிழமை, 16 டிசெம்பர் 1981

[சிகழ்ச்சித் தொடர்]

ஒதுக்கீடுச் சட்டமலம், 1982 [ஒதுக்கப்பட்ட பத்தொன்பதாம் நாள்] :

குழுவில் ஆராயப்பட்டது (தலைப்புகள் 70-72 (கல்வி); தலைப்புகள் 142-145 (இராமிய தொழிற்குறை அபிவிருத்தி)

குறைநிரப்புத் தொகை

தொல்பொருள் கட்டளைச்சட்டம் : ஒழுங்குவிதி

கங்கத் தீர்மானம்

வியாழக்கிழமை, 17 டிசெம்பர் 1981

சலுதிபதிமீடமிருந்து வந்த செய்தி :

பொதுசனப் பாதுகாப்புக் கட்டளைச் சட்டத்தின்கீழான பிரகடனம்.

விலக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்.

ஒதுக்கீடுச் சட்டமலம், 1982 [ஒதுக்கப்பட்ட இருபதாம் நாள்] :

குழுவில் ஆராயப்பட்டது (தலைப்பு 140 (இளைஞர் அலுவல்கள், தொழில் வாய்ப்பு))

Volume 18
No. 13

Thursday
17th December, 1981

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

OFFICIAL REPORT

(Uncorrected)

PRINCIPAL CONTENTS

Wednesday, 16th December, 1981

[Continuation of Proceedings]

APPROPRIATION BILL, 1982 [Nineteenth Allotted Day] :

Considered in Committee (Heads 70-72 (Education) : Heads 142-145 (Rural Industrial Development))

SUPPLEMENTARY SUPPLY

ANTIQUITIES ORDINANCE: REGULATION

CUSTOMS RESOLUTION

Thursday, 17th December, 1981

MESSAGE FROM THE PRESIDENT :

Proclamation under Public Security Ordinance

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

APPROPRIATION BILL, 1982 [Twentieth Allotted Day] :

Considered in Committee (Head 140 (Youth Affairs and Employment))

Parliamentary Debates

Volume 10
Part 1
1912

Printed and Published by the Government Printer, Ottawa, 1912.

Parliamentary Debates

Volume 10
Part 1
1912

Thursday
17th December 1912

Page 10

PARLIAMENTARY DEBATES

(HARRARD)

OFFICIAL REPORT

(Unconnected)

PRINCIPAL CONTENTS

Wednesday, 10th December, 1912

[Continuation of Previous Day]

THE HARRARD BILL, 1912 (continued from Day 10)
[Continuation of Debate on the Bill]
[Continuation of Debate on the Bill]
[Continuation of Debate on the Bill]
[Continuation of Debate on the Bill]
[Continuation of Debate on the Bill]

Thursday, 17th December, 1912

THE HARRARD BILL, 1912 (continued from Day 10)
[Continuation of Debate on the Bill]
[Continuation of Debate on the Bill]
[Continuation of Debate on the Bill]
[Continuation of Debate on the Bill]

පාර්ලිමේන්තුව

பாராளுமன்றம்

PARLIAMENT

1981 දෙසැම්බර් 16 වන බදාදා

புதன் கிழமை, 16 டிசெம்பர் 1981

Wednesday, 16th December, 1981

[1981 දෙසැම්බර් 16 වන බදාදා නිල වාර්තාවේ 3256 වන නිරවේසිට ඉතිරි වැඩ කටයුතු]

[1981 ඩිසෙම්බර් 16, புதன் கிழமை அதிசார அறிக்கை பத்தி 3256 இனிமேல் திகழ்ச்சித் தொடர்.]

[Continuation of Proceedings from Col. 3256 OF OFFICIAL REPORT for Wednesday, 16th December, 1981.]

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත 1982

ஒதுக்கீட்டுச் சட்டமும், 1982

APPROPRIATION BILL 1982

වී. ජ. මු. ලොකුබණ්ඩාර මහතා

(கிரு. டபிள்யூ. ஜே. எம். லொக்குபண்டார)

(Mr. W. J. M. Lokubandara)

ගරු සභාපතිතුමනි, දිවා සෝජනය සඳහා රැස්වීම අත්සිටුවීමට පෙර මා සඳහන් කරමින් සිටියේ ඉතාමත්ම වැදගත් කාරණයක් ගැනයි. අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවේ වැඩ කටයුතු ගැන සලකා බැලීම, විශේෂයෙන්ම ගම්බද ජනතාවගේ අධ්‍යාපනය ගැන සලකා බැලීම, අප ගමට සමීප මේ වාගේ වැඩදායක වෙනත් අමාත්‍යාංශයක් තිබෙනවාය කියන්න බැහැ. අපේ ගම ගැන සලකා බැලීම, ගමේ දරුවාගේ අධ්‍යාපනය ගැන සලකා බැලීම, ගමට පාසලක් ඇති කර ගමේ දරුවාට අධ්‍යාපනය ලබා දීමට අප බොහෝම අමාරු වෙනුයි, මුදල් ලබා දෙන්නේ. විශේෂයෙන්ම අපි අමතක කරන්න හොද නැහැ, අහිංසක දුප්පත් මනුෂ්‍යයා බොහෝ බිඳියෙන් පවා අපි බිඳු අරගෙන මෙය කරන්නේ නිකම් සෙල්ලමට නොවන බව. බොහෝම අමාරුවෙනුයි, මේ ආදායම එකතු කර ගන්නේ. රටට සල්ලි වැඩියෙන් තිබෙනවාට නොවෙයි.

අහිංසක මනුෂ්‍යයාට පවා ඒ විධියට අමාරුකම් ඇති වන බව දැන දැනත් එබඳු කාර්යයට අත පා තිබුණත්, නොමිලයෙන් පොත් වික දෙන්න, පාසල් වික හරි ගස්සා දෙන්න, නොයෙක් දේවල් ලබා දෙන්න ක්‍රියා කළත් ඒ සියල්ල තිබුණත් වැඩක් නැහැ, ගරු සේවාව පිළිබඳ ප්‍රශ්නය හරියට විසඳන්නේ නැති නම්. ඒ සම්බන්ධයෙන් සලකා බලන විට දැනට ගරු වරුන් පත් කිරීමට පියවර ගෙන ඇති බව පෙනේ. ගැසට් නිවේදනයක් පළ කර තිබෙනවා. මේ ගැසට් නිවේදනයෙන් පෙනී යන කාරණයක් තිබෙනවා. ගරුවරුන් පත් දාසකගේ ඇබැරිතු හදිසියෙන්ම ඇතිවුණ දෙයක් නොවෙයි. ඒ සඳහා භාණ්ඩාගාරයෙන් මුදල් වෙන් කලා නොවෙයි. එහෙමනම් විශ්‍රාම ගිය අය වෙනුවෙන්, ඒ වාගේම මියගිය අය වෙනුවෙන්, මේ වගේ නොයෙකුත් හේතූන් නිසා ඇතිවුණු පුරුපාඩුවලට ගරුවරුන් පත් කර ගැනීම සඳහා නම්, ඒ තිබුණු පුරුපාඩුවලට ජන වාසි මාසය වන විට පත්වීම් වික ලබා දෙන අන්දමට කටයුතු සලස්වන්නේ නැතුව, ජනවාසිය පහුවලට කටයුතු කිරීමෙන් පෙනී යන්නේ අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය මොන තරම් සෙල්ලක්කාර අන්දමට, සෙල්ලම් විධියට අපේ ගමේ ගොඩේ අහිංසක දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය සලකා තිබෙනවාද කියන කාරණයයි. අපේ රටේ අහිංසක දරුවන්ගේ අධ්‍යාපන ප්‍රශ්නය ගැන සැබවින්ම උනන්දුවක් දක්වනවා නම්, අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ නිලධාරීන්ගේ යුතුකම් වෙන්නේ, හිස ගිනි ගත්තා වාගේ පුරුපාඩුවක් ඇතිවුණු වහම ඒ තනතුරු පුරවන්නට පියවර ගැනීමයි. එහෙත් එබඳු පියවරක් අරගන්නේ නැතුව අවුරුදු ගණන් ප්‍රමාද කරමින් මේ අන්දමට කටයුතු කිරීම ඉතාම අසාධාරණ බව මේ අවස්ථාවේදී ඇමතිතුමාගේ කාරුණික අවධානයට යොමු කරවනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, මෙම ගැසට් නිවේදනය අනුව අනිවාර්ය සුදුසුකම් වශයෙන් අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) සාමාර්ථයන් තුනක් තිබෙන්න බිනා. මේ උසස් පෙළ සාමාර්ථයන් ලැබුණු හැටියේම ගරුකමට විශේෂ සුදුස්සෙක් වෙනවාද කියා අපට

[ඒ. ජ. ම. ලොකුබණ්ඩාර මහතා]
 නම් තේරෙන්නේ නැහැ. මම නිදර්ශන
 යක් පෙන්වන්නම්. කෙනෙක් හාත්
 කාත්බෙ ගිනිල්ල සංගිත විශාරදයෙක්
 වෙන්න පුළුවනි. අමරදේවයන් වැනි
 අයට පවා මා හිතන්නේ නැහැ, උසස් පෙළ
 සාමාර්ථ තුනක් තිබෙනවාය කියල. එහෙම
 නම් මේ ගැසට් නිවේදනයෙ හැටියට නාට්‍ය
 විශාරදයෙක් වුණත් නවත්න උගන්
 වන්න යන්න බැහැ. ඔහුටත් ඕනෑ උසස්
 පෙළ සාමාර්ථයන් තුනක්. ඉංගිරිසි භාෂාව
 පිළිබඳ විශේෂඥයෙක් වුණත්, ඉංගිරිසි
 සාහිත්‍යයට විශිෂ්ඨ සාමාර්ථය ලබා තිබු
 ණත්, ඉංගිරිසි භාෂාවට විශිෂ්ඨ සාමාර්ථය
 තිබුණත්, ඉංගිරිසි මාධ්‍යයෙන් ජ්‍යෙෂ්ඨ
 පාඨශාලා සහතික පත්‍ර විභාගය යමක් වි
 තිබුණත් ඔහුට බැහැ. ගුරුවරයකු වෙත්
 නට, අර උසස් පෙළ සාමාර්ථ තුන නැති
 නිසා. මොන ඔලිමොට්ටල වැඩක්ද කර
 තිබෙන්නේ. අපට නම් තේරුම් ගන්න
 බැහැ. එම නිසා අමාත්‍යාංශ නිලධාරීන් මේ
 ගැන නැවත වරක් කල්පනා කර බලන්න
 ඕනෑ.

මට හිතෙන හැටියට අපේ ගම්බද ජන
 තාවට පහර ගහන්නයි, මේ වැඩේ කර
 තිබෙන්නේ. ගමේ ගොවිදි දරුවන්ට උසස්
 පෙළ සාමාර්ථ තුනක් ලබා ගන්න තරම්
 ගුරුවරු නැහැ. ගමේ උසස් අධ්‍යාපනය
 ලබා දෙන විදුහල්වල. මේ බව තේරුම්
 ගෙන මේ සාමාර්ථ තුනේ නීතිය වහාම
 නවත්වන්න ඕනෑ. එහෙම නොවුනොත්
 අපේ ගමේ පළාතේ ළමයකුට ගුරුවරයකු
 වෙන්නටත් ලැබෙන්නේ නැහැ. ඉංගිරිසි
 ආණ්ඩු කාලයෙන් අපේ ගමේ ළමයින්ට
 තිබුණේ සිංහල ඉස්කෝලයක හරි ගුරුවර
 යකු වෙන එකයි. ඔහුට ගුරුවරයෙක් වත්
 නට තිබුණු එකම මාගීයත් නැති කරන්න
 යෙදු කුට උපක්‍රමයක් මේක. ඒ නිසා, මේ
 සාමාර්ථ තුනක් අවශ්‍යය කියන කාරණය
 ගැන අමාත්‍යාංශයේ දැඩි අවධානය යොමු
 වෙන්න ඕනෑ.

ගරු සභාපතිතුමනි, පහසුකම් ගැස්තු
 වශයෙන් පාසලට ලැබෙන මුදලෙන් රුපි
 යල් සියයක් හෝ හැත්තෑපහක් වැනි
 පොසි මුදලක් ගෙවා බදවා ගන්නා ලද
 නැවුම් ගුරුවරුන් හෝ සංගිත ගුරුවරුන්
 ඔබතුමාගේ බලපිටිය අපහත වැනි ප්‍රදේශ
 වලත් ඇතිවාට සැකයක් නැහැ. නමුත්
 එවැනි අයටත් මේ ගැසට් නිවේදනයෙන්
 කිසිම හිමිකමක් දීලා නැහැ. ඒ අයට දැන
 ටම ගුරුවරුන් වශයෙන් පුහුණුවක්
 පලපුරුද්දක් තිබෙනවා. අධ්‍යාපන අමා
 ත්‍යාංශය ලක්ෂ කෝටි ගණන් සල් ලී
 වියදම් කරන විට ඒවා කෙළඹටම බෙද
 න්නේ නැතිව, ගමටත් සල් ලී වෙන්
 කිරීම ගැන අමාත්‍යාංශයේ දැඩි අවධානය
 යොමු වෙන්න ඕනෑ. මෙකී ගැසට්
 නිවේදනයෙන් ඉල්ලා ඇති, උසස් පෙළ
 සාමාර්ථ තුනේ අවශ්‍යතාව වහාම ඉටුත්
 කරන ලෙස මම මේ අවස්ථාවේදී යෝජනා
 කරනවා.

සුනිල් රංජන් ජයකොඩි මහතා (පොල්
 ගහවෙල)
 (සිංහල: අනිල් රාන්ජන් ඉයාකිංකොඩි—පොල්
 ගහවෙල)
 (Mr. Sunil Ranjan Jayakody—Polgaha-
 wela)

ගරු සභාපතිතුමනි, ගරු ඇමතිතුමා
 මෙහි නැගත් ගරු නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා
 ගේ අවධානයට පලමුවෙන්ම යොමු කළ
 යුතු කාරණයක් තිබෙනවා. රජයේ
 වෙනත් දෙපාර්තමේන්තුට ප්‍රාග් ජ්‍යෙෂ්ඨ
 කරන අයට වාගේ නොව, අධ්‍යාපන දෙපා
 ර්තමේන්තුවේ ගුරුවරුන්ට බැංකු ණය
 ලබා ගැනීම අතින් මිහි අපහසුතාවක්
 ඇති වි තිබෙනවා. ඒ අයට බැංකු සමග
 කෙලින්ම සම්බන්ධකම් නැහැ. අධ්‍යාපන
 දෙපාර්තමේන්තුවේ සමුපකාර සකසුරුවම්
 සමිතියක් තිබෙනවා. එහි සාමාජිකත්වය
 නොලැබූ කිසිම ගුරුවරයකුට බැංකු ණය
 ලබා ගන්නට බැහැ. මේකේ සාමාජිකත්වය
 ලබා ගැනීමත් පරිම අපහසුයි. මේගැන
 අවධානය යොමු කර, අනෙක් රජයේ
 සේවකයන්ට මෙන් ගුරුවරුන්ටත් සිය
 වැටුප් බැංකුවලට ගැවීම සඳහා පහසුකම්
 සලසන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා.

මේ වැය ශීර්ෂය සාකච්ඡාවට ගන්න ඉස්සෙල්ලා මම ගුරුවරුන් බොහෝ දෙනෙක් හමු වෙලා මේ ගැන කතා කලා. මේ කාරණය අද මෙහිදී ප්‍රකාශ කරන ලෙසත් ඒ ගුරුවරුන් මට කීව්වා. ඒ නිසා, බැංකු ණය ලබා ගැනීම අතින් ගුරුවරුන්ට විදින්නට සිදු වී තිබෙන ගැහැට, කරුණු පහක් යටතේ මම පළමුවෙන්ම පැහැදිලි කරන්න කල්පනා කරනවා. පළමුවන්න: අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවේ සමුපකාර සකසුරුවම් සමිතියේ සාමාජිකත්වය ලබා ගැනීම පිණිස සෑහෙන කරදරයක් විදින්නට හා නිකරුණේ මුදලක් වැය කරන්න වීම. සමහර විට පහාව හේම දෙන්න වෙනවා. ඇති. දෙවැන්න: අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව විසින් කපා ගන්නා මුදල් අදාළ බැංකුවට නොය.වීම. මේ නිසා දුප්පත් ගුරුවරුන්ට අපහසුතාවක් ඇති වෙනවා. තුන්වැන්න වශයෙන්, රුපියල් පහකට වැඩි මුදලක් එක ගුරුවරුකුගෙන් අය කෙරෙන බව කියා තිබෙනවා. හතරවැන්න: සමහර වාරික මුදල් නොමග යැවීමෙන් ගුරුවරුන්ට ඒවා අහිමි වීම. පස්වැන්න: සමුපකාර සකසුරුවම් සමිතියේ සාමාජිකයන් වන අයගෙන් අයවා පරිදි මුදල් ගහා ගැනීම, එයින් විශල ලාභ මුදල් නිලධාරීන් විසින් උපයා ගැනීම. මේ කරුණු පහ ගැන අවධානය යොමු කර මේ ගුරුවරුන්ට බැංකු ණය ලබා ගැනීමට පහසුකම් ලබා දෙන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා.

දැනටමත් අයදුම්පත් කැඳවා ඇති සහතික නොලත් ගුරුවරුන් අලුතෙන් බඳවා ගැනීමේ ප්‍රශ්නය ගැන ආණ්ඩු පක්ෂයේත් විරුද්ධ පක්ෂයේත් මන්ත්‍රී වරුන් තම අදහස් දැක්වූවා. මට ඉස්සෙල්ලා හපුතලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (වී. ජ. මු. ලොකුබණ්ඩාර මහතා) කතා කලා. මේ ගුරු පත්වීම් සඳහා එක් වරකදී උසස් පෙළ විෂයයන් තුනක් සමත් වී සිටිය යුතුයයි ඉල්ලා සිටීම නිසා විශේෂයෙන් නැවුම් ගුරුවරුන්ටත් සංගීත ගුරුවරුන්ටත් අසාධාරණයක් වෙනවා. ගාන්ධර්ව මධ්‍යම හ අවසාන පෙළ සමත් ඉතා දක්ෂ නැවුම් ගුරුවරුන්ට හා සංගීත ගුරුවරුන්ට මේ පත්වීම් සඳහා ඉල්ලුම් කිරීමට මෙයින් අවස්ථාව නැති වෙනවා. ඉංග්‍රීසි ගුරුවරුන්ටත් එහෙමයි. විද්‍යා ගණිත ගුරුවරුන්ට නම් ප්‍රශ්නයක් නැත. අප

සක් මුල්ලක් නැරඹිනැතරම් විද්‍යා, ගණිත අ. පො. ස. (උසස් පෙළ) සමතුන් සිටි නවා. ඒ නිසා ඉංග්‍රීසි ගුරුවරුන්ටත් නැවුම් සහ සංගීත ගුරුවරුන්ටත් කියන ඒ තුන් ගොල්ලටත් මේ අ. පො. ස. (උසස් පෙළ) විෂයයන් 3 ක් සමත්ව සිටිය යුතුය, යන සුදුසුකම නැති කරන්නට කියා මම ඉල්ලනවා. ගණිත හා විද්‍යා ප්‍රශ්නයක් නැහැ. මේ විධියට සුදුසුකම් ඉල්ලුවාම ඒ අය වැඩිපුර සිටින නිසා තෝරා ගැනීමත් පහසු වෙනවා.

වෘත්ත විද්‍යා ගුරුවරුන් බඳවා ගැනීම මේ සමග ගැසට් කර නැහැ. ඒක ලොකු වරදක්. සෑම මැතිවරණ කොටසකදීම වගේ විදුහල්වල වෘත්ත ගුරුවරුන් සඳහා පුරප්පාඩු තියෙනවා. තැක්ෂණික ගුරුවරුන්ගේ පුරප්පාඩුවක් තියෙනවා. ඒ තනතුරු ගැසට් කර නැහැ. සමහරවිට දෙපාර්තමේන්තුවට මුදල් ප්‍රශ්න ඇති. ගුරුවරුන් 5,000 ක් තමයි, බඳවා ගන්න යන්න.

ගරු නියෝජ්‍යා ආමතිතුමාට මේ අවස්ථාවේදී තවත් කාරණයක් මතක් කරන්න ඕනි. දිසා මට්ටමින් ගුරු පත්වීම් කරන්නටයි යන්නේ. ජනවාරි 31 වෙනිදා තරඟ විභාගය පැවැත්වෙනවා. ඒක හරිම හොඳ ක්‍රමයක්. ඒ තරඟ විභාගයෙන් ජය ගත් අය මන්ත්‍රී කොටසක අනුව බෙදල ලේඛන සකස් කරල මන්ත්‍රීවරුන් ලගට එවා මන්ත්‍රීන් මැරීමෙන් මේ පත්වීම් ලබා දෙන කියා මම ඉල්ලා සිටිනවා. ඕනෑම රජයක් කරන්නෙ එහෙමයි. දක්ෂ පක්ෂ අයට තැන දීමක් වශයෙන් එහෙම කරන ලෙසයි මම ඉල්ලා සිටින්නේ.

කලවනෝ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (සරත් මුත්තෙට්ටුවෙගම මහතා) කීව්වා, දේශපාලන පක්ෂපතකම් උඩය, හිටපු අධ්‍යාපන ආමතිතුමා ගුරුවරුන් 25,000 ක් පත් කරන්න යෙදුණේ කියා, කලින් රජය ගුරු පත්වීම් දුන්නේ කොහොමදැයි මම එතුමාගෙන් අහනවා. කළුමැති ඒක පැන් පහරින් ගුරු පත්වීම් දුන්නා. හැම රජයක්ම එහෙම කරල තියෙනවා. මේ සභාවේ 5/6 ක බලයක් මේ රජයට දීල තියෙන්නේ 'දක්ෂ පක්ෂ' ප්‍රතිපත්තිය අනුව ක්‍රියා කරන්නට නිසා එහෙම කරන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා.

[සුභිල රජයේ රජයේ මහතා]

ඊළඟට ගුරු විද්‍යාලවල පුහුණුව ලබන අය ගැනත් වචනයක් කියන්න ඕනෑ. ඒ අය ගුරු විද්‍යාලවල වර්ෂයක පුහුණුවක් ලැබීමෙන් පසු ක්ෂේත්‍ර පුහුණුව සඳහා වර්ෂයක කාලයකට විද්‍යාලවලට යවනවා. ඒ වුණත් සමහර අවස්ථාවල හය මාසයක් ඇතුළත ඒ අය ආපසු ගුරු විද්‍යාලවලට ගෙන්වා ගන්න අවස්ථා තිබෙනවා. එහෙම නොකැඳවා වර්ෂයක් අවසාන වීමෙන් පසු ඒ අය ආපසු ගුරු විද්‍යාලවලට කැඳවන්නාය, කියා මම ඉල්ලා සිටිනවා. එහෙම නොවුණොත් මණ්ඩලවල ගුරු අඩුපාඩු පුරවා ගැනීම අපහසු වන බව මතක් කරන්න ඕනෑ. ඒ වගේම මෙම ක්ෂේත්‍රයේ පුහුණු සමීක්ෂණ මීට වඩා ක්‍රමවත් කරන්න ඕනෑ. අදාල නිලධාරීන්ගේ අධීක්ෂණ වාර්තා ක්‍රමවත්ව තබන්න ඕනෑ. ඒ අනුව ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන්ට ක්‍රමවත් මග පෙන්වීමක් දිය යුතු බව මම තවදුරටත් මතක් කරන්න කැමතියි.

දැන් මම මතක් කරන්නට අදහස් කරන්නේ, බාහිර උපාධි විභාග ගැනයි. නීතිය පිළිබඳ එල්. එල්. සී. විභාගය ගැන පළමු වෙන් මතක් කරන්නට කැමතියි. මේ විභාගයේ ප්‍රතිඵල නිකුත් කරන්න පසුගිය අවුරුද්දේදී මාස 9 ක් ගත වුණා විභාග ප්‍රතිඵල නිකුත් කළේ 1980 ජූලි මාසයේදීයි. මේ විභාගයට භාෂා තුනෙන්ම පෙනී සිටියේ අපේක්ෂිතයන් 500 කට අඩු ගණනක්. ප්‍රතිඵල නිකුත් කරන්න මාස 9 ක කාලයක් වැසීයි. මේ අවුරුද්දේ අගෝස්තු මාසයේදී පැවැත්වූ විභාගයට අපේක්ෂිතයන් 426 දෙනෙක් ඉදිරිපත් වුණ මාස 9 ක් ගත වී ප්‍රතිඵල නිකුත් වුණුම අසමත් වන ප්‍රදේශලයනට අතින් විභාගයට සුදානම් වෙන්න කාලයක් ගතවූවා. ඒ නිසා මෙම විභාග ප්‍රතිඵල පාලන කාලයක් තුළදී නිකුත් කරන්න ඕනෑ.

කලා උපාධිධාරීන් ගැනත් මේ අවස්ථාවේ මතක් කරන්න ඕනෑ. කිසිම රජයක, මේ රජයේ වේවා, අවධානය තවම යොමු වී නැහැ, කලා උපාධිධාරීන් සම්බන්ධයෙන්, හැම රජයකින්ම විද්‍යා අංශයේ, වෘත්තීය අංශයේ උපාධිධාරීන්ට සහන සැලසී තිබෙනවා. කොයි ඇමතිවරයෙක් හිටියත්, කොයි රජයක් තිබුණත්, ඒ අයගේ විෂය

යන් වැදගත් නිසා ඒ උපාධිධාරීන් සිලියන් රැකියා සඳහා යනවා. අපේ රජය බලයට පත් යවුණ පසු තරුණ කටයුතු අමතරයෙන්, අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ දෙකම තරුණ ඇමතිවරයෙකුට හාර වී තිබෙන නිසා—අපේ ඇමතිතුමා මේ අවස්ථාවේදී මේ ස්ථානයේ නැති එක ගැන මා කණහාලූ වෙනවා.—මේ කලා උපාධිධාරීන්ගේ ප්‍රශ්නය විසඳන්නාය කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා. කලා උපාධිධාරීන් හැම මැතිවරණ කොට්ඨාශයකම තොග ගණනින් ඉන්නවා. ඕනෑම පදුරකට ගහන කොට කලා උපාධිධාරීන් වීසි වෙන තත්ත්වයකයි, තිබෙන්නේ. ඒ නිසා මේ කලා උපාධිධාරීන්ගේ ප්‍රශ්නය විසඳීමට යම් වැඩපිළිලක් ගත්තොත්, මම හිතනවා ඉදිරි මැතිවරණ කටයුතුවලටත් ලොකු රුකුලක් වෙවිය කියා.

අ. හා. 2.15

ඊළඟට මම හිතනවා, කාර්යභාර විදුහල් පතිවරුන් ගැන මන්ත්‍රීවරුන් විෂය දෙපතක්ම අදහස් ප්‍රකාශ කරන්න ඇති. අපි දන්නවා බලයට පත් වුණාට පසුව හැම මන්ත්‍රීවරයෙක්ම වාගේ තමන් දන්නා ආකාරයට දක්ෂ අය තෝරලයි විදුහල් පතිවරුන් වශයෙන් පත් කළේ. 1982 ජනවාරි වෙන විට මේ රජයට අවුරුදු හතර හමාරක් අවසානයයි. අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයට තවමත් බැරි වුණා මේ කටයුත්ත හමාර කරන්න. ඇමතිතුමන් වෙනස් වී අලුත් ඇමතිවරයෙක් හා නියෝජ්‍ය ඇමතිවරයෙක් පත් වී සිටිනවා. අපි දන්නවා මේ කටයුතු කෙරී යෙන යන බව. නමුත් මේ කටයුතු සිලි කරන්නාය කියලයි අපි ඉල්ලා සිටිනනේ.

කාර්ය භාර විදුහල් පතිවරුන් අදාළ කියමින් බොහොම දුකෙන් ඉන්න බව අපි දන්නවා. මට පසුව කතා කරන මන්ත්‍රීවරුන් මේ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් අදහස් ඉදිරිපත් කරනවා ඇති. ඒ නිසා අලුතෙන් ශ්‍රේණි ඉල්ලන අයට ශ්‍රේණි දෙන්නට ඉස්සර වෙලා දිවයිනේ සිටින කාර්ය භාර විදුහල් පතිවරුන්ට—ඒ දක්ෂ

අයට - ශ්‍රේණි ලබා දී ඒ අය ස්වර කර, ඊට පසුව තවත් අඩුපාඩුකම් තිබෙනවා නම්, ඒ අඩුපාඩුකම්වලට අලුතෙන් ඉල්ලුම් පත් කැඳවා ශ්‍රේණි ලබා දී ඒ අඩුපාඩුකම් පුරවන්නාය කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා. කාර්ය භාර විදුහල් පතිවරුන්ට ප්‍රමුඛස්ථානය දී කටයුතු කරන්නාය කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ඊළඟට මා මතක් කරන්න ඕනෑ, පොල් ගහවෙල ආසනයට - මගේ මණ්ඩලයට - ආසනය තුළින් මා. අ. නි. කෙනෙක් බිහි වෙලා නැහැ. තමුන් තාන්සේලා මග ශ්‍රේණි දෙන විට මගේ ආසනයේ කෙනෙකුට මා. අ. නි. ශ්‍රේණියක් ලබා දෙන්නාය කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා. මොකද? මා. අ. නි. කෙනෙක් වශයෙන් පිටස්තර කෙනෙක් මාරුවක් අරගෙන එන්නේ තමන්ගේ කරදර මැද, නොයෙකුත් අඩු පාඩුකම් සපුරාගන්නටයි. එහෙම තැනිව ආසන මට්ටමින්, මන්ත්‍රීවරයාගේ අදහස් ඊඩ දක්ෂ පුද්ගලයෙක් හැම මන්ත්‍රී කෙටි ධායකවම මා. අ. නි. කෙනෙක් වශයෙන් පත් කරනවා නම් මණ්ඩලයේ අඩුපාඩුකම් සපුරාලන්නට ලොකු රුකුලක් වෙනවා. මා. අ. නි. දක්ෂ වුණෙක් තමයි විදුහල් පතිවරු දක්ෂ වෙන්නෙ. ඒ අනුව තමයි, විදුහල් පතිවරු වැඩකටයුතු කරගෙන යන්නෙ. මා. අ. නි. පිටස්තර පුද්ගලයෙක් වුණෙත් ඔහු ඕනෑවට එපාවට වැඩ කර, පෞද්ගලික කටයුතු සඳහා ගෙවල් බලා පිටත් වෙන විට විදුහල්වල කටයුතු හරියා කාර කෙරෙන්නෙ නැහැ. ඒ නිසා මා. අ. නි. ශ්‍රේණි ලබන දක්ෂ අය ඒ අය අයත් වන මැතිවරණ කොමසාරිස්වලට මන්ත්‍රීවරයාගේද සහයෝගය ලබා ගෙන පත් කරනවා නම් ඒ ඒ මැතිවරණ කොමසාරිස්වල ඉගෙනීමේ කටයුතුවල දියුණුව ගතවැර වෙන බව මතක් කරන්න ඕනෑ.

ඊළඟට මා මතක් කරන්න බලාපොරොත්තු වන්නෙ දුෂ්කර ප්‍රදේශවල සේවය කරන ගුරුවරුන් සම්බන්ධයෙනුයි. පුහුණු අය හෝ වේවා, උපාධිධාරීන් හෝ වේවා අවුරුදු 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 වශයෙන් ඒ ඒ පලාත්වලට සිටින අය ඉන්නවා. දැන් කමිටුවක් පත් කර තිබෙනවා. මම ඊයේ නැත්නම් පෙරේදාත් ඒ කමිටුව හමුවන්න ගියා. මගේ හිතවත් ගුරුවරුන්

දෙනෙක් ඉන්නවා මෙහාට ගෙන්වා ගන්න. දැන් ඒ අයට අවුරුදු හතරක් පැනල. අවුරුදු හතරක් පැනන පසු දුෂ්කර ප්‍රදේශවල ඉන්න අයට මෙහාට එන්න අවස්ථාවක් දෙනවයි කියනවා. නමුත් සමහර අයට ඒ අවස්ථාව මේ කමිටුවෙන් ලබා දෙන්නෙ නැහැ.

මම ඇහුවා කමිටුවේ ලේකම් මහත්මයා ගෙන්. ජනාධිපතිතුමා මේ කමිටුව පත් කළේ හදියාකාර මේ තිබෙන අඩුපාඩුකම් සපුරාලන්න නම්, පුත්තලමේ අවුරුදු 5ක් සේවය කළ ගුරු මහත්මයාට මෙහාට එන්න දෙන්න බැරි ඇයි? ඒක කරන්න අමාරුයිලු. අමාරු වුණන කොයි ආකාරයෙන් හරි කරන්න එපාය? ඒක අපේ වැඩක් යැ? කමිටුව පත් කළේ ඒකටනේ? මේ වගේ අය ගන්න තවත් කමිටුවක් පත් කරන්න ඕනෑද කියලා මම ඇහුවා. මෙය මහ විශ්ලික කතාවක්. මම කිව්වා, කමිටුව පොළොවේ ගැහුවා නම් මීට වඩා හොඳයි කියා. මන්ත්‍රීවරු බලාගෙන ඉන්නවා. අවුරුදු හතර හමාරක් ගෙල ඉවරයි. රජයට බොහොම තදින් උදව් කළ අය තව මින් වන්නිකරයේ හරක් බලන්නවා. ඒ අය ඒ දුෂ්කර ප්‍රදේශවලින් නිදහස් කර දෙන්නට විහාම කමිටුව මගින් වැඩපිළිවෙලක් යෙදෙන්නාය කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා. අපි කියන්නෙ නැහැ, අවුරුදු දෙකක් වැඩ කර තිබෙන අය එවන්නාය කියා. දැනට තීරණයක් අරගෙන තිබෙන්නෙ, ඒ වගේම ඉල්ලුම්පත් කැඳවන්නෙත් අවුරුදු හතරක් සේවය කලාට පසුව නම්, ඇයි ඒ අයට අවුරුදු 4, 5, 6, 7, 8 ඉන්න අරින්නෙ. කාන්තාවක් නම් දත් හැලෙනකල්ම ඉන්න වෙනවා. ආත්මෙවත් කසාදයක් හෙම බදින්න ලැබෙන්නෙ නැහැ.

මග ආදී වශයෙන් මහා පුස්තක තිබෙනවා. [බාධා කිරීම්] මම වන්තියට අපහාස කරනවා නොවෙයි. මට වැරදීමක්. දුෂ්කර ප්‍රදේශ. මම මේ තේරුම් කරලා කියන්නෙ ඒ අය කොයි ආකාරයකින් හෝ අවුරුදු 4 පැනල තිබෙනවා, නම් එහාට අනුප්‍රාප්තිකයෙක් යවන්න කමිටුව දැනගන්න ඕනෑ. අනුප්‍රාප්තිකයෙක් නැතුව හෝ අපේ අය ලබා දෙන්නාය කියා මම ඉල්ලනවා.

[සුනිල් රංජන් ජයකොඩි මහතා]

මත් ක්‍රීඩාවලට ගුරුවරයෙක් මාරු කර ගන්න අද බලයක් නැහැ. ශත පණහේ මුද්දරය විතරවත් වටින්නෙ නැති තත්ත්වයක් අද මත් ක්‍රීඩාවලට ඇවිත් තිබෙන්නෙ ඒ මොකද, මම චෛත කියන්නෙ? යම් යම් පාසල් වල ගුරුවරුන් හැසිරෙන ආකාරය හැන දෙමව්පියන් ඇවිත් කියන්නෙ මත් ක්‍රීඩාවයි. එතකොට කොමිෂම සමග සාකච්ඡා කර, ඇමතිතුමා සමග සාකච්ඡා කර, නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා සමග සාකච්ඡා කර ඒ ගුරුවරයා මාරු කර ගන්න අද එකම මත් ක්‍රීඩාවලටත් බැරි තත්ත්වයක් උදා වී තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ කාරණය කෙරෙහි දැඩි අවධානය යොමු කරන්න ඕනෑ.

උදාහරණයක් ගත්තොත් මගේ ආසනයේ පොල් ගහවෙල සෙරපියස් විදුහලේ විදුහල්පති ගැන කියන්න පුළුවනි. උදේට එයා බිල එන්නෙ. ඉස්කොලෙ ගන්න දෙයක් නැහැ. ලෝක බැංකු ව්‍යාපෘතිය යටතේ මේ විදුහලට විදුහා ඒක කියක් ලැබුණා. ඒකෙ කොන්ත්‍රාත් තුවත් ගත්තේ මෙයා. ඒ කොන්ත්‍රාත් තුව අර ඉගෙන පුළුවනි ඊ දාලා ඒ විදුහා ඒකකය හැදුව. එක අවුරුද්දට ඉවරයි. ඒ නිසා මම තේරුම් කර දෙන්නෙ මේ වෑගේ මොට්ට පාලලා, තියාගන්නවාට කමිටුවට ගානක් දෙන්න ඕනෑ බවයි.

මත් ක්‍රීඩාවලට වෘතත් තිබෙන්න ඕනෑ. විදුහල්වල වැඩ අදක්ෂ වන විට දෙමව්පියන් කියන්නෙ මත් ක්‍රීඩාවයි. එතකොට මත් ක්‍රීඩාව කමිටුවට හෝ ඇමතිතුමාට හෝ නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමාට හෝ කිව්වම ඒකට අනුමැතිය දෙන්න ඕනෑ. මේ පාසල් ගියා බහින්නවා. රටේ සල්ලි නැහැ කියනවා, ගොඩනැගිලි ගහන්න. ගොඩනැගිලි ඕනෑ නැහැ මේ තිබෙන තත්ත්වය සම්බන්ධවත් පරිපාලනය ක්‍රියා විධියට, අදහස් උදහස් උඩ කෙරෙන්නෙ නැති නිසා විනාශ වී යන බවයි, පැහැදිලි කරන්නෙ. ඒ නිසා මම විශේෂයෙන් ඉල්ලන්නෙ මේ විදුහල්පතිවරයා හැකි ඉක්මනින් මෙතනින් මාරු කරන්නයි. සී. අයි. මහත්මයාගෙන් අහන්න. ලේ රහ වන තුරු කිව්වත් වැඩක් නැහැ.

අවසාන වශයෙන් ගරු නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමාට කාරණයක් මතක් කරන්න ඕනෑ. නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා, පසුගිය මාසේ 26 වෙනිදා පොල් ගහවෙල වේරපිටියේ විදේහ දය මහ පිරිවෙනට ඇවිත් පළාතේ මත් ක්‍රීඩාවලට වශයෙන් මා නැතිව පොත් බෙදා දී තිබෙනවා. එදා අයවැය විවාදය, මම මෙහෙ තමුන් නාන්සේ එහෙ පොත් බෙදනවා. මම අහනවා, ඒක නියම සම්ප්‍රදායක්ද කියල. මත් ක්‍රීඩාවලට වශයෙන් ඉන්නවා නම්—ආණ්ඩු පක්ෂයේ හෝ විරුද්ධ පක්ෂයේ හෝ—අහන්න එපාය? මාව කී පාරක් හම්බවුණද තමුන් නාන්සේට? “මම මෙහෙ යනවා, තමුසෙ දන්නෙ නැද්ද ඔබ මේක? කියලටත් මගෙන් ඇහුව නම් මම කියනව “හෝව් ඉන්නට හෝව් ඉන්නව. මමත් එව්ව” කියල. මේ මත් ක්‍රීඩාවට මහ නිහවක්. පිරිවෙන් පොත් බෙදා දීමේ උත්සවයට යන ගමන් ගල් ගමුවේ මත් ක්‍රීඩාවක් (එච්. එම්. ඒ. ලොකු බණ්ඩා මහතා) සහායට කැඳවාගෙන ගිනිත් තිබෙනවා. සම්පූර්ණයෙන් වැරදියි. ඕනෑම ඇමතිතුමෙකුගෙන් මම අහනවා ඒක හරිද කියන්න.

තමුන් නාන්සේ වැඩ බලන ඇමතිවරයා හැටියටයි, එහෙ ගියේ. සම්පූර්ණයෙන් වැරදියි. මත් ක්‍රීඩා කොමසාරිස්වරයාට පය තියනවා නම් ඒ කොමසාරිස්වරයාට ඇඟවීමක් තිබෙන්න ඕනෑ. මේකා නැද්ද ඉන්නවද කියල අහල බලල යන්න ඕනෑ. ඒ අදාළ මත් ක්‍රීඩාව නැතිව, හදිස්සියේ උත්සවයේදී විනපටස් එකක් පත් තුවීමෙන් ඇමතිතුමාගේ කකුලටත් යන්තම් සිරුණා නම් ඕක ගුවන් විදුලියෙන් කියයි, “විනපටස් පත් තුව වී ඇමතිවරයාගේ කකුල තුවාල වෙයි” කියා. ඒක හොඳද? ඒක රජයටත් හොඳ නැහැ, ඇමතිතුමාටත් හොඳ නැහැ. මටත් හොඳ නැහැ. ඒ නිසා මින් පස්සේ මෙවැනි වැරදි කරන්න එපාය කියා මම ඉල්ලනවා. තමුන් නාන්සේ අපේ සහෝදර මත් ක්‍රීඩාවලට වශයෙන් ඉදලයි, ඔය තත්ත්වයට පත් වී තිබෙන්නෙ. ඒ නිසා දැන

வன் னை. னான் வரடி கிழல வேலா.
 தே னவையிலே தே வே னு கரன் னை சீக
 வரடி வல பைலா னே னை. தே
 பசீசை தேவையிலே வரடி கரன் னை
 கியமீன் மலே வல னை னை னை
 கரவலா.

மா. பை. ருரன் னை மலை;

(திரு. கா. பொ. இரத்தினம் — ஊர்காவற்
 துறை)

(Mr. K. P. Ratnam—Kayts)

தவிசாளரவர்களே, கல்வித்துறையின் நிரு
 வாகம் அரசியல் தலைபட்டினால் பாதிக்கப்பட
 திருக்கிறதென்பதை இங்குள்ள இரு எதிர்க்
 கட்சி அங்கத்தவர்களும் அரசாங்கக் கட்சி
 அங்கத்தவர்களும் எடுத்துக் கூறினார்கள்.
 கல்வித்துறையில் கிறந்த சேவை இடம்
 பெற வேண்டுமானால் இனிமேலாவது நிய
 மனங்கடையும், பதவி உயர்வுகளையும், இடமாற்
 றங்களையும் அரசியல் தலைபட்டினால் இல்லாமற்
 செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளு
 கின்றேன். இந்தச் சபையிலே, நான்கு முறை
 களுக்கு மேலாகக் கல்விச் சேவைக் குழுவின்
 செயல்முறைகளைப் பற்றி நான் கண்டித்துப்
 பேசியிருக்கின்றேன். கல்விச்சேவைக் குழுவை
 நியமித்ததனால் எந்தவிதமான பலனும் ஏற்
 படவில்லை; அந்தக் கல்விச் சேவைக் குழுவை
 கலைத்துவிடுங்கள் என்று நான் பேசியிருந்
 தேன். அதற்கு ஒரு காரணத்தையும் நான்
 சுட்டிக் காட்டியிருந்தேன். கல்வித் துறையிலே
 அனுபவம் பெற்றவர்கள்—பாடசாலை நிருவா
 கம் பற்றி நன்கு அறிந்தவர்கள் ஒருவராவது
 அக்குழுவிலே அங்கம் வகிக்கவில்லை என்று
 நான் இங்கே குற்றம் சாட்டியிருந்தேன். இப்
 பொழுது அந்தக் கல்விச் சேவைக் குழுவுக்கும்
 கல்வித்துறையிலே பழுத்த அனுபவம் பெற்ற
 வரும், பாடசாலை நிருவாகத்தை நன்கு
 அறிந்தவரும், ஆசிரியர்களிடத்திலே அனுதா
 பம் கொண்டவருமான ஒருவரைத் தலைவராக
 நியமித்திருக்கிறார்கள். ஏறக்குறைய 4½
 ஆண்டுகளாக நாங்கள் சொல்லி வந்தோம்
 நியமனங்கடையெல்லாம் தகுதி அடிப்படையிலே
 நியமியுங்கள் என்று. இப்பொழுது ஆசிரி
 யர்களைத் தகுதி அடிப்படையில் நியமிப்ப
 தற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.
 இப்பொழுது கல்விச் சேவைக் குழுத் தலைவ
 ரும் செயலாளரும் நல்ல முறையிலே இயங்கி
 னாலும் அக்குழுவிலே உள்ள உத்தியோகத்தா
 ர்கள் அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பை நல்ல

முறையிலே வழங்குகின்ற சூழ்நிலை அங்கே
 இல்லையென்று நான் அறிகின்றேன். தகுதி
 வாய்ந்த உத்தியோகத்தார்கள் அங்கே நியமிக்க
 கப்பட்டால்தான் கல்விச் சேவைக்கு நல்ல
 முறையிலே இயங்க முடியும்.

கல்விச் சேவைக் குழுவில், தமிழ்ப் பாட
 சாலைகள், முஸ்லிம் பாடசாலைகள் ஆகியவற்
 றுக்குத் தனியாக ஒரு பகுதி இயங்கவேண்
 டும். இந்த நாட்டிலே 8,867 சிங்களப் பாட
 சாலைகளும் 1,601 தமிழ்ப் பாடசாலைகளும் 649
 முஸ்லிம் பாடசாலைகளும் உள்ளன. கல்விச்
 சேவைக் குழுவிலே தமிழ் ஆசிரியர்களின்
 நியமனங்கள், இடமாற்றங்கள் ஆகியவற்றுக்
 குப் பொறுப்பாக தமிழ்த் தெரிந்த ஓர் அதி
 காரி இருந்தால் அவ்விடயங்களைச் செம்மை
 யாகச் செய்ய முடியும். தமிழ்த் தெரியாத
 அதிகாரிகள் தமிழ் ஆசிரியர்கள் செய்கின்ற
 விண்ணப்பங்களைப் பார்க்கவோ அவற்றி
 லுள்ள குறிப்புகளை அறிந்துகொள்ளவோ முடி
 யாது; தமிழ் தெரிந்தவர்களிலேதான் அவர்
 கள் தங்கியிருக்கவேண்டும். தமிழ் ஆசிரியர்
 கள் இவ்விதிகாரிகளைப் போய்ச் சந்திக்க
 விரும்பினால் அவர்கள் சிங்களம் அல்லது ஆங்
 கிலம் தெரிந்தவர்களைத்தான் கூட்டில் செல்ல
 வேண்டியிருக்கிறது. தமிழ் தெரிந்த ஓர் உத்
 தியோகத்தரின் பொறுப்பிலே தமிழ் ஆசிரி
 யர்களின் விடயங்கள் விடப்படுமாயின் அது
 மிகவும் வசதியாக இருக்குமென்று நான்
 அமைச்சரவர்களுக்கு வற்புறுத்திக் கூற
 விரும்புகிறேன். எழுவைதிவு எங்கே இருக்
 கிறதென்பது தெரியாமல் இரணைதிவு எங்கே
 இருக்கிறது என்பது தெரியாமல் கல்விச்
 சேவைக் குழுவிலே ஒரு சிங்கள உத்தியோகத்
 தர் இருந்தால் இவ்விடங்களுக்கு மாற்றங்
 களைச் செய்வது எவ்வளவு சிரமமாக இருக்
 கும்?

கல்விச் சேவைக் குழுவிடம் நான் சென்ற
 இரண்டு ஆண்டுகளாக ஊர்காவற்றுறை, மினி
 நொச்சி போன்ற பின்தங்கிய தொகுதிகளி
 லுள்ள பாடசாலைகளுக்கு அத்தொகுதிகளிலே
 யிருந்து ஆசிரியர் கலாசாலைகளுக்குச் சென்று
 பயிற்சியை முடித்துக்கொண்ட ஆசிரியர்களை
 அனுப்பமாறு கேட்டிருந்தேன். இந்த முறை
 தான் புதிய தலைவரும் அவருடைய செயலா
 ளரும் எனது வேண்டுகோளை விளங்கி கிளி

[க. லக்ஷ. ஓர்மீகை உணவு]

நொச்சிக்கும் ஊர்காவற்றுறைக்கும் பயிற்சி முடித்த அவ்வத் தொகுதி ஆசிரியர்களை அனுப்புவதாக உடன்பட்டிருக்கிறார்கள். பெரும்பாலும் பின்தங்கிய தொகுதிகளுக்கு அவ்வத்தொகுதி ஆசிரியர்களை நியமித்தால் மட்டுமே பின்தங்கிய தொகுதியிலுள்ள பாடசாலைகளை முன்னேற்ற முடியும்.

இப்பொழுது வெள்ளை அறிக்கையொன்றை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். வெள்ளை அறிக்கையை வெளியிட்டாலென்ன, சிவப்பு அறிக்கையை வெளியிட்டாலென்ன எந்த அறிக்கையை வெளியிட்டாலும் பின்தங்கிய தொகுதிகளிலேயுள்ள பாடசாலைகளை இந்த அரசாங்கம் போகின்ற போக்கிலே திருத்த மாட்டாது என்றுதான் சொல்லுவேன். சென்ற 16 ஆண்டு காலமாக இந்தப் பாராளுமன்றத்திலே பின்தங்கிய தொகுதியின் பிரதிநிதியாக கிளிநொச்சியையும் ஊர்காவற்றுறையையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி வந்திருக்கின்றேன் இந்தக் காலம் முழுவதும் பின்தங்கிய பாடசாலைகளை முன்னேற்றுவோம் என்று அரசாங்கங்கள் கூறிவந்துள்ள பின்தங்கிய பாடசாலைகளை முன்னேற்ற வெண்டுமென்றால், பின்தங்கிய நிலையிலுள்ள பாடசாலைகளுக்கு ஆசிரியர்கள் தேவை. நீங்கள் வெளியிடங்களிலிருந்து ஆசிரியர்களை இப்பாடசாலைகளுக்கு அனுப்பினால் அவர்கள் அங்கே இருக்க மாட்டார்கள். இப் பிரச்சினையை எப்படித் தீர்க்கலாம்? பின்தங்கிய தொகுதிகளிலுள்ள தகுதியுள்ளவர்களை ஆசிரியர்களாக அங்கே நியமித்தால் அவர்கள் அங்கேயே தங்கியிருந்து கடமையாற்றுவார்கள். இவ்வீதம் அவர்களை நியமிக்காவிட்டால் எந்தவிதமாகவும் பின்தங்கிய கிராமப்புறப் பாடசாலைகளை முன்னேற்றம் அடையச் செய்யமுடியாது என்பதை நான் இங்கு சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுதுகூட 5,000 ஆசிரியர்களை எடுக்கப் போகிறீர்கள். 5,000 ஆசிரியர்களிலே பின்தங்கிய பகுதிகளுக்கு ஓர் ஆசிரியரைக்கூட அனுப்ப முடியாது. அவர்கள் எல்லோரும் ஐந்தாம் வகுப்புக்கு மேற்பட்ட வகுப்புள்ள பாடசாலைகளுக்குத்தான் அனுப்பப்படுவார்கள். சென்றமுறை 27,000 ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டபொழுது, சிங்களப் பாடசாலை ஒவ்வொன்றுக்கும் சராசரி மூன்று ஆசிரியர்கள்

நியமிக்கப்பட்டார்கள்; ஆனால் தமிழ்ப் பாடசாலை ஒவ்வொன்றுக்கும் முக்கால் ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதை எவராலும் மறுக்க முடியாது. எனது வினாக்களுக்கு இச்சபையிலே அளிக்கப்பட்ட மறுமொழிகளின் அடிப்படையிலேதான் நான் இவற்றைக் கூறுகிறேன். தெனிகம தொகுதியிலே 869 ஆசிரியர்களும், வெலிகம தொகுதியிலே 869 ஆசிரியர்களும், வெலிகம தொகுதி தொகுதியிலே 514 ஆசிரியர்களும், வெலிகமடைத் தொகுதியிலே 455 ஆசிரியர்களும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், வடமாகாணத்திலுள்ள 14 தொகுதிகளுக்கும், தெற்கே ஒரு தொகுதிக்கு நியமிக்கப்பட்டளவு ஆசிரியர்கள்கூட நியமிக்கப்படவில்லை. ஒரு சிங்களப் பாடசாலைக்கு மூன்று ஆசிரியர்கள் வீதம் நியமித்திருக்கிறீர்கள், தமிழ்ப் பாடசாலைகளுக்கு ஒரு ஆசிரியர் வீதம்கூட நியமிக்கப்படவில்லை என்பதை மீண்டும் நினைவூட்டுகிறேன். இதனால் நிகழ்ந்தது என்ன? இன்று எமது தொகுதிகளிலே, சிறப்பாக கஷ்டப் பிரதேசங்களிலே உள்ள ஆரம்ப பாடசாலைகளிலே ஆசிரியர்கள் இல்லை. ஐந்து ஆசிரியர்கள் இருந்த இடத்தில் ஓர் ஆசிரியர்தான் இருக்கிறார். இப்பாடசாலைகளின் அபிவிருத்திச் சங்கத்தினரும் பெற்றோர்களும் அதிபரும் மற்றவர்களும் இதுபற்றி என்னைக் கேட்கும் நேரத்தில் என்ன செய்வது என எனக்குத் தெரியவில்லை. பாராளுமன்றத்திலே இதைப் பற்றிப் பேசுகிறேன் என நான் அவர்களுக்குச் சொன்னேன். எனவே, இப்பொழுது எடுக்கப்போகின்ற 5,000 ஆசிரியர்களையும் எடுத்த பின்னர்தான் ஆரம்பப் பாடசாலைகளுக்கு ஆசிரியர்களை எடுக்கப் போகிறோம் என்று சொல்வதைவிட்டு, காலம் கடத்துவதைவிட்டு, அடுத்த ஆண்டு உங்களுடைய தேர்தல் ஆண்டாக இருக்கிறபடியால்—இக்குறைகள் தீர்க்கப்படுமோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது—ஆரம்ப பாடசாலைக்கு 5,000 ஆசிரியர்களை எடுத்து தமிழ்ப்பகுதிக்குக் குறைந்தது 4,000 ஆசிரியர்களையாவது நியமித்தாற்றினால் கடந்த மூன்று, நான்கு ஆண்டுகளிலே தமிழ்ப்பகுதிகளிலே ஆசிரிய நியமனத்திலே திட்டமிட்டுச் செய்யப்பட்ட புறக்கணிக்க முடியும்.

“பிள்ளைகளைப் பாடசாலைகளுக்கு அனுப்புவதில் என்ன பிரயோசனம்; அங்கே படிப்பிப் பதற்கு ஆசிரியர்கள் இல்லை.” என்று இன்று பல பெற்றோர் சொல்கிறார்கள். இதனால் நாங்கள் பெரிய ஒரு கிளர்ச்சியை நடத்தவேண்டியுள்ளது. அரசாங்கம் எமது கோரிக்கைகளுக்குச் செவிமடுக்காவிட்டால் ஒருமாத காலத்துக்கு மாணவர்களைப் பாடசாலைகளுக்குப் போகாமல் நிறுத்தி, பாடசாலைகளை மூடி ஒரு பெரும் போராட்டத்தை நடத்த வேண்டிய நிலைமைக்கு நாங்கள் தள்ளப்பட்டிருக்கிறோம். உங்களால் செய்யமுடியாது என்றால் எங்களால் முடியாது எனப் பகிரங்கமாகச் சொல்ல வேண்டும். அல்லது நாலாயிரம் தமிழ் ஆசிரியர்களை விசைவில் நியமிக்க வேண்டும். இவ்விதம்செய்ய உங்களால் முடியாதென்றால் பாடசாலைகளை ஆறுமாத காலத்துக்கு மூடி வைத்து காசுகிடத்தபின் ஆசிரியர்களை நியமித்து நீங்கள் முன்னர் செய்தபுறக்கணிப்பை ஒழிக்க விரைவில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

ஐயாயிரம் ஆசிரியர்களையும் நியமித்த பின்னர் ஆரம்ப பாடசாலைகளுக்கு ஆசிரியர்களை நியமிக்கலாம் என்று அமைச்சர் கூறினார். அதை எங்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஆரம்ப பாடசாலைகளுக்கான ஆசிரியர்களையும் விரைவில் நியமிக்க வேண்டுமென வற்புறுத்துவது எமது கடமை. இப்பொழுது சிங்களப் பாடசாலைகளிலே பத்துவிதம் அல்லது பதினைந்து விதம்தான் வெற்றிடங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், தமிழ்ப் பாடசாலைகளிலே ஐம்பது விதத்துக்கு அதிகமான வெற்றிடங்கள் இருக்கின்றன என்பதையும் நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசாங்கம் பதவிக்கு வந்த காலம் தொடக்கம் இன்றுவரை சாதாரண கிராமப்புறப் பாடசாலைகளுக்கு ஓர் அறிபரையாவது நியமிக்கவில்லை. எழுபத்தைந்து விதமான பாடசாலைகளில் கடமையாற்றுகிறவர்கள் பதில் அதிபர்களாகவே இருக்கிறார்கள். எனவே, பதில் அதிபர்களாகக் கடமையாற்றுகிறவர்களை கல்விச் சேவைக்கு நியமிக்கவேண்டும்.

யாக நிரந்தரமாகக் வேண்டும். இன்றைய பாடசாலைகளின் தரக்குறைவுக்கு—கல்விக்குறைவுக்கு காரணம் நிரந்தர அதிபர்கள் இல்லாததே என்பதை நான் இங்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

11.12.81 இல் இந்தச் சபையிலே நான் கேட்ட கேள்விக்குக் கொடுக்கப்பட்ட மறுமொழியின் அடிப்படையிலே கூறுகிறேன். ஊர்காவற்றுறைத் தொகுதியிலே ஏறக்குறைய 363 ஆசிரியர்களுக்கு இடமிருக்கிறது. அந்தக் கேள்வியை நான் கேட்ட பொழுது ஊர்காவற்றுறைத் தொகுதியிலே ஒரு கல்வி வட்டாரத்துக்குத்தான் மறுமொழி தந்தார்கள். ஊர்காவற்றுறைத் தொகுதியிலே இரண்டு கல்வி வட்டாரங்கள் இருக்கின்றன என்பது அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை! இந்த நிலையிலேதான் கல்வி அமைச்சு எங்களுடைய பாடசாலைகளின் நிலையைக் கணித்து வருகிறது இரண்டு கல்வி வட்டாரங்களுள்ள ஊர்காவற்றுறைத் தொகுதிக்கு ஒரு வட்டாரம் பற்றித்தான் மறுமொழி தந்தார்கள் அங்கே 163 வெற்றிடங்கள் இருப்பதாக, மற்றக் கல்வி வட்டாரமாகிய புற்குடுதீவுக் கல்வி வட்டாரம் சேர்க்கப்படவில்லை. அங்குள்ள வெற்றிடங்கள் 200 க்கு மேல். ஆகவே, இரண்டு கல்வி வட்டாரங்களையும் சேர்த்து 363 க்கு மேற்பட்ட வெற்றிடங்கள் இருக்கின்றன. துவரெவியாமாவட்டத்திலேயுள்ள தமிழ்ப் பாடசாலைகள் பற்றி இந்தச் சபையிலே கொடுக்கப்பட்ட மறுமொழிகளை ஆதாரமாகக்கொண்டு பார்த்தால் அங்கே 500 வெற்றிடங்கள் இருக்கின்றன. யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலே 200 க்கு மேற்பட்ட வெற்றிடங்கள் இருக்கின்றன. அவ்விபரங்கள் முழுவதையும் இங்கு நான் வாசித்துக்காட்ட விரும்பவில்லை. யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் எத்தனை அதிபர்களுக்கு, எத்தனை கலைப்பட்டாரிகளுக்கு வெற்றிடங்கள் இருக்கின்றன என்ற விபரத்தை இங்கு நான் இரண்டு மூன்று வாரங்களுக்கு முன்பு குறிப்பிட்டிருக்கிறேன் :

01.12.81 இல் யாழ் மாவட்டத்திலுள்ள ஆசிரியர் வேற்றிடங்கள்

சி.க.சே. வகுப்பு 4	10
சி.க.சே. வகுப்பு	39
அதிபர்கள் தரம் III	16
விசேட பதவி I	24
விசேட பதவி II	26
அதிபர் V	145
அதிபர் IV	240
கலைப்பட்டதாரிகள் ஆசிரியர்கள்	286
விஞ்ஞானப்பட்டதாரிகள் ஆசிரியர்கள்	34
விவசாயப் பட்டதாரிகள் ஆசிரியர்கள்	3
வர்த்தகப் பட்டதாரிகள் ஆசிரியர்கள்	60
பொதுப் பயிற்சி ஆசிரியர்கள்	665
ஆங்கிலப் பயிற்சி ஆசிரியர்கள்	231
விஞ்ஞானப் பயிற்சி ஆசிரியர்கள்	165
கணிதப் பயிற்சி ஆசிரியர்கள்	174
வர்த்தகப் பயிற்சி ஆசிரியர்கள்	7
கமத்தொழிற் பயிற்சி ஆசிரியர்கள்	84
இளைப்புப் பயிற்சி	88
நடன ஆசிரியர்	19
வைத்தொழில் ஆசிரியர்கள்	18
மனையியல் ஆசிரியர்கள்	59
உற்கல்வி ஆசிரியர்கள்	64
மொத்தம்	2,457

கல்விச் சேவையிலே தமிழர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது கல்விச் சேவையின் பல வகுப்புக்களிலே தர உயர்வு நடைபெறுகின்றது, புதிய நியமனங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அவற்றுக்கான நேர் முகப் பரீட்சை இப்பொழுது நடைபெறுகின்றது. முந்திய அரசாங்கம், சிறப்பாக ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி அரசாங்கம் விட்ட பிழைகளையும் இதுவரை செய்யப்பட்ட புறக்கணிக்கப்படும் நீக்கி தமிழ் பேசும் உத்தியோகத்தர்களுக்குக் கல்விச் சேவையில் போதிய அளவு வாய்ப்புத் தர வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

கல்விச் சேவையில் முதலாம் வகுப்பில் 12 பதவிகள் இருக்கின்றன. அவற்றில் 11 சிங்கள உத்தியோகத்தர்களும் ஒரு முஸ்லிம் உத்தியோகத்தரும் உள்ளனர், ஒரு தமிழ் உத்தியோகத்தர்கூட இல்லை. குறைந்தது இவ்வருட ஆயத்தவிகளில் குறைந்தது 14 தமிழர்களுக்கு

பில் இரண்டு தமிழ் உத்தியோகத்தர்களுக்கு தல் இருக்க வேண்டும். கல்விச் சேவை இரண்டாம் வகுப்பில் 46 பேர் உள்ளனர். அவர்களிலே சிங்கள உத்தியோகத்தர்கள் 38 பேரும் தமிழ் உத்தியோகத்தர்கள் 6 பேரும் முஸ்லிம் உத்தியோகத்தர்கள் 2 பேரும் உள்ளார்கள். 30 வீதம் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு 20 வீதம் கொடுக்கலாம் என்று எடுத்துக் கொண்டாலும் குறைந்தது தமிழ் உத்தியோகத்தர்கள் 9 பேர் நியமிக்கப்படல் வேண்டும். கல்விச் சேவை மூன்றாம் வகுப்பிலுள்ள பொதுப் பதவிகள் 73 உம் 43 சிறப்புப் பதவிகளும் இருக்கின்றன. இவற்றில் ஒரு தமிழரும் ஒரு முஸ்லிமும் தான் இருக்கிறார்கள்.

கும் 5 முஸ்லிம்களுக்கும் இடம் கொடுக்க வேண்டும். கல்விச் சேவை நான்காம் வகுப்பில் பொதுப் பதவிகள் 305 இருக்கின்றன. இவற்றில் தமிழர்கள் 30 பேருக்கும் குறைவாகத்தான் உள்ளார்கள், குறைந்தது தமிழர்கள் 90 பேருக்கு இடம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். கல்விச் சேவை ஐந்தாம் வகுப்பில் 913 பேர் உள்ளார்கள், அவர்களில் தமிழ் பேசும் மக்களாகிய தமிழர்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் 50 பேர்கூட இல்லை. அவர்களில் குறைந்தது 200 பேராக நல்ல நியமிக்கப்படல் வேண்டும். கல்விச் சேவையில், மாணவர்களின் எண்ணிக்கைக்கேற்பவோ பாடசாலைகளின் தொகைக்கேற்பவோ தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு இடம் கொடுக்கப்படல் வேண்டும்.

சுரேஷியா, இரத்தினபுரி போன்ற மாவட்டங்களில் பல தமிழ்ப் பாடசாலைகள் இருக்கின்றன. ஆனால், இம்மாவட்டங்களிலுள்ள கல்வித் திட்டங்களங்களில் தமிழ் பேசும் உத்தியோகத்தர்கள் இல்லாத காரணத்தால் தமிழ் ஆசிரியர்கள் அங்கு சென்று கடமை செய்ய முடியாது இடர்ப்படுகிறார்கள். இக்குறையைச் சிறப்பாகக் கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

கொழும்பிலுள்ள டி. எஸ். சேனாதயக்க மகா வித்தியாலயத்தைப் பற்றி நான் குறிப்பிட வேண்டியுள்ளது. அங்கு கல்வி கற்பித்த தமிழ்ப் பிள்ளைகளையெல்லாம் பெற்றார்கள் என்னிடம் வந்து பல குறைகள் பற்றி முறையிட்டார்கள். அங்குள்ள தமிழ்ப் பிரிவை மூடி விட்ட இப்போதுள்ள அதிபர் முயற்சி செய்வதாக என்னிடம் கூறப்பட்டது. க. பொ. த. வர்த்தகப் பிரிவை அடுத்தாண்டு முதல் மூடுவதற்காக முன்னோடி நடவடிக்கைகள் ஆரம்பமாகியுள்ளதாகக் கூறப்படுகின்றது. ஆண்டுதோறும் நடைபெற்று வந்த கலைமகள் விழா இம்முறை பதில் அறிபரின் உத்தரவின்படி குறைந்த நேரமே நடைபெற்றிருக்கிறது. தமிழ் வகுப்புகளின் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பெற்றார் பிரதிநிதிகளின் தூதுக் குழு வொன்று 1981 ஜூலை 25 ஆம் தேதி பதில் அதிபரைச் சந்தித்து இக்குறைபாடுகளை எடுத்துக் கூறியது. இப்போதுள்ள அதிபரில் சிங்களப் பெற்றார்களுக்கோ தமிழ்ப் பெற்றார்களுக்கோ எந்த விதமான நம்பிக்கையும்

இல்லை. முந்திய அதிபரை மீண்டும் அங்கு நியமிக்க வேண்டும் என்று நாம் கேட்கவில்லை. தமிழ் பெற்றார்களினதும் சிங்களப் பெற்றார்களினதும் நம்பிக்கையைப் பெறக்கூடிய ஒரு வரைப் புத்திக நியமிக்க வேண்டுமென நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். தமிழ் மட்டுமே தெரிந்த பெற்றாரும் மாணவரும் தமது மொழியிலேயே தத்தமது அன்றாட குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லக்கூடியவாறு தமிழ் பிரிவுத் தலைவர் பதவி உடனடியாக அங்கு நிரப்பப்படல் வேண்டும். இவ்வித நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டால் அப்பாடசாலைப் பெற்றார்களின் குறைகளைத் தீர்த்துவிடலாம் எனக் கூறி எனது உரையை முடித்துக் கொள்கின்றேன்.

செனல் டீயாட்லே மெனா (டி.ஜெ.சி.)

(Mr. Lionel Jayatileke—Minister)

சுரேஷியா, இரத்தினபுரி போன்ற மாவட்டங்களில் பல தமிழ்ப் பாடசாலைகள் இருக்கின்றன. ஆனால், இம்மாவட்டங்களிலுள்ள கல்வித் திட்டங்களங்களில் தமிழ் பேசும் உத்தியோகத்தர்கள் இல்லாத காரணத்தால் தமிழ் ஆசிரியர்கள் அங்கு சென்று கடமை செய்ய முடியாது இடர்ப்படுகிறார்கள். இக்குறையைச் சிறப்பாகக் கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

செனல் டீயாட்லே மெனா (டி.ஜெ.சி.) (Mr. Lionel Jayatileke—Minister)

சுரேஷியா, இரத்தினபுரி போன்ற மாவட்டங்களில் பல தமிழ்ப் பாடசாலைகள் இருக்கின்றன. ஆனால், இம்மாவட்டங்களிலுள்ள கல்வித் திட்டங்களங்களில் தமிழ் பேசும் உத்தியோகத்தர்கள் இல்லாத காரணத்தால் தமிழ் ஆசிரியர்கள் அங்கு சென்று கடமை செய்ய முடியாது இடர்ப்படுகிறார்கள். இக்குறையைச் சிறப்பாகக் கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

சுரேஷியா, இரத்தினபுரி போன்ற மாவட்டங்களில் பல தமிழ்ப் பாடசாலைகள் இருக்கின்றன. ஆனால், இம்மாவட்டங்களிலுள்ள கல்வித் திட்டங்களங்களில் தமிழ் பேசும் உத்தியோகத்தர்கள் இல்லாத காரணத்தால் தமிழ் ஆசிரியர்கள் அங்கு சென்று கடமை செய்ய முடியாது இடர்ப்படுகிறார்கள். இக்குறையைச் சிறப்பாகக் கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

செனல் டீயாட்லே மெனா (டி.ஜெ.சி.) (Mr. Lionel Jayatileke—Minister)

சுரேஷியா, இரத்தினபுரி போன்ற மாவட்டங்களில் பல தமிழ்ப் பாடசாலைகள் இருக்கின்றன. ஆனால், இம்மாவட்டங்களிலுள்ள கல்வித் திட்டங்களங்களில் தமிழ் பேசும் உத்தியோகத்தர்கள் இல்லாத காரணத்தால் தமிழ் ஆசிரியர்கள் அங்கு சென்று கடமை செய்ய முடியாது இடர்ப்படுகிறார்கள். இக்குறையைச் சிறப்பாகக் கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

[ලයනල් ජයතිලක මහතා]

පතුන් රජයේ මගින්ම ලබා දී තිදහස් අධ්‍යාපන ක්‍රමය සම්පූර්ණ කර ගැනීමේ ලොකු බලාපොරොත්තුව ඉෂ්ඨ කර ගැනීමේ අභිලාෂයෙනුයි. භෞතික සම්පතුවන් පාසල්වලට අවශ්‍ය අනිකුත් සම්පතුවන් බෙදා හැරීමේ කාර්යය මේ අමාත්‍යාංශයට පැවරී තිබෙනවා.

පොත් බෙදා හැරීම ගැන කතා කරනවා නම් රජයේ පාසල්වල දැවැන්ට පමණක් නොව ආධාර ලබන පාසල්වලත්, පෞද්ගලික පාසල්වලත්, රජයට මෙතෙක් පවරා නොගෙන ඉතිරි වෙලා තිබෙන ස්වල්පයක් වූ ද්‍රවිඩ පාසල්වලත්, ඒ වාගේම පිරිවෙන්වලත් ඉගෙන ගන්නා සියලුම ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ට පළමුවැනි ශ්‍රේණියේ සිට දහ වැනි ශ්‍රේණිය දක්වා පොත් 1980 අවුරුද්දේත්, 1981 අවුරුද්දේත් ඒ වාගේම ලබන 1982 වර්ෂයේ දීත් ලබා දීමට තටයුතු කර තිබෙන බව පළමුවෙන්ම අපට සන්නෝභයෙන් ප්‍රකාශ කරන්නට පුළුවන්. 1982 වර්ෂය සඳහා අවශ්‍ය පොත් ලබා දීමට දැන් කටයුතු කරගෙන යනවා. මට කියන්නට සන්නෝභයි. විශාල පොත් ප්‍රමාණයක් දැවැන්ට බෙදා දීමට රජයට අවස්ථාවක් ලැබුණා. මේ පොත් නොමිලයේ බෙදා දීමේ ක්‍රමය අනුව, 1982 වර්ෂය සඳහා මුද්‍රණය කළ පොත්තුන් ඇතුළුව දැනටම පොත් තුන් කෝටි හත්තා අට ලක්ෂ තිස් දහසක් මුද්‍රණය කර බෙදා දී තිබෙනවා. එය විශාල සංඛ්‍යාවක් හැටියට සලකා අපට සතුටු වෙන්නට පුළුවන්. ඒ කියන්නේ පළමුවැනි ශ්‍රේණියේ සිට 10 වැනි ශ්‍රේණිය දක්වා දැවැන්ට අවශ්‍ය වන සිංහල, ද්‍රවිඩ සහ ඉංග්‍රීසි භාෂාවන්ගෙන් පොත් වර්ග 187 ක් අර තරම් විශාල සංඛ්‍යාවක් අධ්‍යාපන ප්‍රකාශන දෙපාර්තමේන්තුව මගින් මුද්‍රණය කර බෙදා හරින්නට මේ අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය සමත් වී තිබෙනවා.

පොත් බෙදා දීමේදී පළමුවැනි වර්ෂයේ දී, එනම් 1980 වර්ෂයේදී බෙදා දුන් පොත්වලින් සියයට හත්තාවක් පමණ එම දැවැන්ගෙන් ආපසු ලබා ගන්නට පුළුවන් වීම ගැන අපි අපේ දැවැන්ට

ස්තූති කරන්නට ඕනෑ. ඒම නිසා දෙවැනි අවුරුද්දේදී, එනම් 1981 අවුරුද්දේදී බෙදා හරින්නට සිදු වුණේ සියයට හතක් පමණයි. මේ වර්ෂයේදී එනම් 1982 වර්ෂය සඳහා බෙදා හරින්නට අපට අවශ්‍ය වෙන්නේ ඊට වඩා විකකා වැඩි සියයට ගණනක් පමණයි. සමහර දිස්ත්‍රික්කවල දැවැන් ඉතා හොදින් එම පොත් පාවිච්චි කර ආපසු භාර දී තිබෙන නිසා ඒ අයට අපි වැඩියෙන් ස්තූතිවන්න වෙන්නට ඕනෑ. සමහර ප්‍රදේශවල සියයට අසූවක් පමණ පොත් හොඳ තත්ත්වයෙන් ආපසු භාර දීමට ඒ දැවැන් කටයුතු කර තිබෙනවා. විශේෂයෙන් එසේ වී තිබෙන්නේ ඒ පාසල්වල ආචාර්ය මහත්ම මහත්මාවන්ගේ හා විදුහල්පතිවරුන්ගේ මෙහෙයවීම මගිනුයි. ඒ ගැන සඳහන් කිරීමේදී විශේෂයෙන් යාපනය දිස්ත්‍රික්කයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් විශේෂ ඉල්ලීමක් කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා. ඒ මොකද? තමන්ගෙන්ගේලත් සමහර විට දන්නවා ඇති, යාපනය දිස්ත්‍රික්කයේ බෙදා දුන් පොත්වලින් 1980 වර්ෂයේදී අපට ආපසු ලබා ගන්නට පුළුවන් වුණේ සියයට පණහක් පමණයි. මේ අවුරුද්දේත් අපට ලැබී තිබෙන සංඛ්‍යා ලේඛන අනුව පාවිච්චි කරන ලද පොත් සියයට පණහකට වැඩිය ලබා ගන්නට පුළුවන් තත්ත්වයක් පෙනෙන්නට නැහැ. එම නිසා මේ කරණය ගැන සැලකිලිමත් වන ලෙස මම විශේෂයෙන් යාපනය දිස්ත්‍රික්කයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. ජනතාවට කරන සේවයක් හැටියට කල්පනා කර බොහෝම ප්‍රවේශමෙන් පොත් පාවිච්චි කර ඒවා ආපසු භාර දීමට සිසුන් උනන්දු කරවීමට ආචාර්ය මහත්ම මහත්මාවන් යොමු කරවන ලෙස මම ඒ අයට මතක් කරනවා. එහෙම වුණොත් පොත් සම්බන්ධයෙන් වර්ෂයක් පාසා වැය කරන මුදල ක්‍රමයෙන් අඩු කරන්නට අපට පුළුවන්කම ලැබෙයි.

බලත්ගොඩ ආසනය නියෝජනය කරන රත්නපුරේ දිසා ඇමතිතුමා කියා සිටියා ඉස්ලාම් ධර්මය පිළිබඳ පොත් ලැබී තිබුණේ නැත කියලා. ඒක මම පිලිගන්නවා. ඉස්ලාම් ධර්මය පොත් භාෂා තුනකින් මුද්‍රණය කරන්නට අපට සිද්ධ වී තිබෙනවා. ඉස්ලාම් ධර්මය හදාරන දරු

වන සිංහල භාෂාවෙනුත් ඒ වාගේම අරාබි භාෂාවෙනුත් විභාගයට පෙනී සිටි නවා. එම නිසා භාෂා තුනකින් ඒ පොත් මුද්‍රණය කරන්නට සිද්ධ වී තිබෙනවා. ඒ අඩුපාඩුව 1982 වර්ෂයේ මුල සිට සම්පූර්ණ කරන බව මා රත්නපුරේ දිසා ඇමතිතුමාට කියන්නට කැමතියි. පොත් බෙදා හැරීම සම්බන්ධයෙන් වෙනත් ප්‍රශ්නයක් මතු කළාය කියා මා හිතන්නේ නැහැ. යම් අඩුපාඩුවක් තිබෙනවා නම් කරුණාකර අපට දැන්වුවොත් ඒ සම්බන්ධව අපට විධිමත් පරිදි කටයුතු කරන්නට පුළුවනි.

අපේ අමාත්‍යාංශය මගින් දරුවනට පෝෂණපායි දිවා ආහාරයක් සැපයීම සඳහා කටයුතු කරගෙන යනවා. දිවයිනේ 5 වැනි ශ්‍රේණියෙන් පහළ හැම දරුවෙකුටම මේ ආහාරය සපයන්නට ක්‍රමයක් නැහැ. දැනට සපයන්නේ ලබන් 42,50,000 කට පමණයි. දිවයින පුරාම සිටින ඒ දරුවන්ට අපි අඩුපාඩුවක් නැතිව විස්කෝතුවලින් සමන්විත ඒ දිවා ආහාරය දිගෙන යනවා. අපේ දේශීය වෛද්‍ය ඇමතිතුමා කියනවා කොළ කැඳ දෙන්නය කියල. ඒකත් ක්‍රියාත්මක වෙනවා. පාසල් ගණනාවක. කොළඹ නගරයේ පවා සමහර පාසල්වල කොළ කැඳ දෙන බව මා මතක් කරන්නට සතුටුයි. එවැනි ව්‍යාපාරයක ව්‍යාප්ත කරවන්නට අපි පුළුවන් තරම් උත්සාහ කරනවා.

ජිනදාස වීරසිංහ මහතා (තංගල්ල)
 (සී.රු. ඉ්‍රිනදාස වීරසිංහ—තංගල්ල)
 (Mr. Jinadasa Weerasinghe—Tangalle)
 කොළඹට කොළ කැඳ දුන්නත් ගම්බදට නම් මොකුත් ලැබිල නැහැ.

ලයනල් ජයතිලක මහතා
 (සී.රු. ලයනල් ඉයාතිලක)
 (Mr. Lionel Jayatilleke)

කොළ කැඳ අපේ අමාත්‍යාංශයෙන් දෙන එකක් නොවෙයි. ඒක ඒ ස්ථානවල පාසල් සංවර්ධන සමිතිය යනාදිය ඉදිරිපත් වී කරන දෙයක්. අපි ඒවාට ආධාර කරනවා පමණයි.

පාසල් ගොඩනැගිලි සම්බන්ධයෙන් අපේ අමාත්‍යාංශය කටයුතු කරගෙන යනවා. ඒ සම්බන්ධයෙන් මා සතුටු

කරන්නට කැමතියි, අපේ ගරු මන්ත්‍රී වරුන්ට. අමාත්‍යාංශයෙන් ලැබෙන මුදලට අමතරව ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට විමධ්‍යගත අයවැයෙන් ලැබෙන රු. 25,00,000 යෙනුත් සැහෙන මුදලක් ඒ ඒ කොට්ඨාශ වල පාසල් ගොඩනැගිලි හැදීම සඳහා වෙන් කර දෙනවා. විශේෂයෙන්ම කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ මන්ත්‍රීතුමන්ලා තමන්ගේ විමධ්‍යගත අයවැයෙන් වැඩි වශයෙන්ම පාසල් ගොඩනැගිලි සඳහා මුදල් දී තිබෙනවා.

ජිනදාස වීරසිංහ මහතා
 (සී.රු. ඉ්‍රිනදාස වීරසිංහ)
 (Mr. Jinadasa Weerasinghe)
 බය වචන ඇහෙන කොට—කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ පමණක් කියන වචන ඇහෙන කොට—ගම්බද අපට සැහෙන වේදනාවක් ඇති වෙනවා.

ලයනල් ජයතිලක මහතා
 (සී.රු. ලයනල් ඉයාතිලක)
 (Mr. Lionel Jayatilleke)
 කරුණාකර, මා කියන එක අහගෙන හිටියා නම් හොඳයි. මා කියන්නට උත්සාහ කළේ ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා විමධ්‍යගත අයවැයෙන් අධ්‍යාපනයට කරන සේවාව ගැන සඳහන් කරන්නටයි. විශේෂයෙන්ම කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා තමන්ගේ 25,00,000 න් වැඩි වශයෙන් පාසල් ගොඩනැගිලි සඳහා මුදල් වෙන් කර දී තිබෙනවා. ඒ වාගේම අනික් ආසනවලින් ලැබෙනවා. බොහෝ ආසනවලින් ලැබෙනවා. මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් ලැබෙන—විමධ්‍යගත අයවැයෙන් පමණක් නොවෙයි—තවත් මාර්ගවලින් මේ කටයුතු සඳහා මුදල් ලැබෙනවා.

උඩරට ගැමි පුහුරුත්ථාපන දෙපාර්තමේන්තුවෙන් බදුල්ල, මොනරාගල, මාතලේ, මහනුවර සහ නුවරඑළිය යන දිස්ත්‍රික්කවල පාසල් ගොඩනැගිලි සඳහා මුදල් ලැබෙනවා.

ආනන්ද දසනායක මහතා (කොත්මලේ)
 (සී.රු. ආනන්ද දසනායක—කොත්මලේ)
 (Mr. Ananda Dassanayake—Kotmale)
 ඒකෙන් නුවරඑළියට කොපමණ දීල තියෙනවද?

ලයනල් ජයතිලක මහතා

(තිල. බයනාලා ඉයාතිලක)

(Mr. Lionel Jayatilleke)

පොඩ්ඩක් කල් දුන්නොත් මට ඒ ප්‍රශ්නයට උත්තර දෙන්නට පුළුවනි. තැපැල් හා විදුලි සන්නද්දා අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීර්ෂ ගැන සාකච්ඡා කරද්දී පාසල් සඳහා උඩරට ගැමි පුනරුත්ථාපන දෙපාර්තමේන්තුවෙන් නුවරඑළිය දිස්ත්‍රික්කය තුළ කොපමණ වැඩ කර තිබෙනවාද කියා විස්තර වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කළාය කියා මා සිහි නවා.

ඒ වගේම ඒ ඒ දිස්ත්‍රික්කවල ආරම්භ කරන ලද දිස්ත්‍රික්ක සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රම තිබෙනවා. කුරුණෑගල, මාතලේ, පුත්තලම, මාතර සහ හම්බන්තොට යන දිස්ත්‍රික්කවල සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රම මගින් අධ්‍යාපනය සඳහා ගොඩනැගිලි සඳහා මුදල් වෙන්කර තිබෙනවා. ඒ වෙන් කළ මුදල් වලින් ප්‍රයෝජන ගෙන සමහර දිස්ත්‍රික්කවල ගොඩනැගිලි රාශියක් ඉදි වී තිබෙනවා. ඒ වගේම, හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කයේ පාසල් ගොඩනැගිලි සම්බන්ධ සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රමයක් සඳහාත් මුදල් වෙන් වී තිබෙනවා. මේ හැම ආකාරයකින්ම ගොඩනැගිලි පිළිබඳව කටයුතු කරන්නේ අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ ගොඩනැගිලි අංශයයි. මේ හිතන හැටියට සැහෙන දුරට සතුටුදායක අන්දමින්-පැමිණිලිත් නැත්තේම නැහැ-ඒ කටයුතු කරගෙන යන්න පුළුවනිම ලැබී තිබෙනවා. අපේ අමාත්‍යාංශයෙන් වෙන් කෙරෙන මුදල් සහ මා කලින් සඳහන් කළ ආකාරයට ඒ ඒ අංශවලින් ලැබෙන මුදල් අදී වශයෙන් එකතුවන රුපියල් කෝටි ගණනක මුදල් වලින් පසුගිය අවුරුදු කීපය තුළ බොහොම හොඳට ගොඩනැගිලි ඉදිකෙරී තිබෙන බව මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්න කැමැතියි. පසුගිය අවුරුදු 4 1/2 තුළ ඉදිවුණ පාසල් ගොඩනැගිලි සංඛ්‍යාව ලංකා ඉතිහාසයේ වෙනත් කිසිම වකවානුවක ඉදිවුණේ නැත කියා මා කල්පනා කරනවා. ඒ බව බය නැතුව කියන්න පුළුවනි.

ගයේ මන්ත්‍රිතුමන්ලා තමන්ගේ කපා වලදී, ඇතැම් පාසලාවල නම් පවා සඳහන් කළා. තිස්සින යෝජනාක්‍රම අනුව කාලයක් තිස්සේම කරගෙන එන ගොඩනැගිලි කටයුතු අවසන් කිරීම සඳහායි, ඒ විද්‍යාලවලට මේ වර්ෂයේත් සැහෙන මුදලක් වෙන් කර තිබෙන්නේ. නමුත් අධ්‍යාපන ගොඩනැගිලි සඳහා වියදම් කරන සම්පූර්ණ මුදල දිනා බැලුවාම ඒ මුදලින් සියයද දෙකකට-තුනකට වඩා නැහැ, විශේෂයෙන් කොළඹට වෙන් කර ඇති මුදල් ප්‍රමාණය. එහෙම නැතිව ගොඩනැගිලි අතින් කොළඹ නගරයේ විද්‍යාලවලට අමුතු සැලකිල්ලක් කරන්නේ නැති බව මේ අවස්ථාවේදී අවධාරණයෙන් ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි.

අපේ අමාත්‍යාංශයෙන් පුටු, බංකු, පාසල් උපකරණ හා අවශ්‍ය අතිකුත් හැම දෙයක්ම භෞතික වශයෙන් අවශ්‍ය සම්පත්-සපයන්න කටයුතු කරගෙන යනවා. මා හැම මන්ත්‍රිවරයකුටම දන්වා ගැනීම, අන්තරා බැලීමක් වශයෙන් හදගෙන යන යකඩ පුටු මුලින්ම සැපයිය යුත්තේ ඒ මැතිවරණ කොට්ඨාශයේ කුමන පාසලකටද, විද්‍යාලයකටද කියා අපට දන්වන හැටියට. හැම මන්ත්‍රිවරයෙක්ම පාසේ අපට පිළිතුරු සපයා තිබුණා. දැන් ඒ පුටු සපයාගෙන යනවා. දැනටමත් මැතිවරණ කොට්ඨාශ 30 කට පමණ ඒ පුටු සපයාගෙන ගිහින් තිබෙන බව කියන්න සන්තෝෂයි. අලුතින් සකස් කෙරුණු ඒ යකඩ පුටු පිළිබඳව ඒ ඒ විද්‍යාලයාධිපතිවරුන් ගෙනුත්, ආචාර්ය මහත්ම-මහත්මීන්ගෙනුත්, ඇතැම් මන්ත්‍රිවරුන්ගෙනුත් අපට අදහස්-උදහස් ලැබී තිබෙනවා. ඒ පුටු බොහොම කාලයක් පාවිච්චි කරන්න පුළුවන් අන්දමට ඉතා හොඳ තත්ත්වයෙන් හදා තිබෙනවාය කියා ඒ හැම කෙනෙක්ම වාගේ අපට දන්වා තිබෙන බව මේ අවස්ථාවේදී සන්තෝෂයෙන් ප්‍රකාශ කරනවා. මේ විධියට ලබන වර්ෂයේදීත්, වැඩිපුර ලී පාවිච්චි කරන්නේ නැතිව, හැකිතාක් දුරට යකඩ පාවිච්චි කරමින් ලෝහමය බෙස්ක් හදන්නත් අප බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒ සම්බන්ධයෙන් තවමත් අත්

පසුගිය අවුරුදු දෙක-තුන තුළදී—1979, 1980 සහ මේ අවුරුද්දේදීත්—රුපියල් අට කෝටියකට වැඩි වටිනාකමකින් යකිත විද්‍යා උපකරණ, ඒවා අවශ්‍ය හැම පාඨ ශාලාවකටම පාහේ සපයා තිබීම ගැන අපට සතුටුවන්න පුළුවන්. මහා විද්‍යාල වලට අවශ්‍ය හැම විද්‍යා උපකරණයක්මත්, සාමාන්‍ය පාඨශාලාවල 10 වැනි ශ්‍රේණිය දක්වා විද්‍යාගාරවලට අවශ්‍ය උපකරණත් අපේ අමාත්‍යාංශයෙන් සැපයී තිබෙනවා. ඒ වගේම අපේ ගබඩාවල තවත් විද්‍යා උපකරණ සෑහෙන තොරතුරු තිබෙනවා. අවශ්‍ය හැම පාඨශාලාවකටම සපයාදීම සඳහා එම නීසා, විද්‍යා උපකරණ සම්බන්ධ යෙදුම් දිවයිනේ කෙතේවත් හිඟයක් ඇති නොවන තරමට සාර්ථක අන්දමින් ඒවා බෙදාහැර තිබෙන බව කියන්න කැමැ තිබේ.

පුස්තකාල සම්බන්ධයෙනුත්, තත්ත්වය එහෙමයි. අලුත් ප්‍රාථමික-ද්විතීයික පුස්තකාල කිපයක් විවෘත කරන්න අපට පුළුවන්කම ලැබුණි. 1978-79 කාලයේදී පාසල් 804 කට පමණයි, පුස්තකාල පොත් බෙදා හැර තිබුණේ. නමුත් දැනට වාර්ෂිකව පාසල් 2,300 කට පමණ පුස්තකාල පොත් ලබා දීමට කටයුතු කර තිබෙනවා. නමුත් ඒ හැම පාසලකම පුස්තකාල නැහැ. ඒ විධියට පුස්තකාල ගොඩනැගිලි හදා ගැනීමට තරම් ඒවාට මුදල් සම්පත් නොලැබීම හෙය අප කන්නාද වෙනවා, ඒ සම්බන්ධයෙන් උනන්දු වී කටයුතු කරන්නාය කියා හුඟක් පාසල් සංවර්ධන සමිතීවලට, දෙතුරුන්ට දන්වා යවා තිබෙනවා. ඒ අනුව පාසල් ගණනාවක් අලුතින් පුස්තකාල ගොඩනැගිලි ආරම්භ කර තිබෙනවා. ඒවාටත් පුස්තකාල පොත් යැවීමට අපේ අමාත්‍යාංශය සමත් වී තිබෙන බව මතක කරන්න කැමැතියි.

ජාතික පුස්තකාල මණ්ඩලය කටයුතු කරන්නේ අපේ අමාත්‍යාංශයට අනුබද්ධවයි. ජාතික පුස්තකාල මණ්ඩලයේ ගොඩනැගිල්ල විශාල ගොඩනැගිල්ලක්. දැන් අවුරුදු කීපයක් තිස්සේ එය නගා ගෙන යනවා. මා හිතනවා නව අවුරුදු 2ක් ඇතුළත—මේ අවුරුද්දත් 1982 අවුරුද්ද අවසාන වන විටත්—ගොඩනැගිලි කීපය තුළ අපි ලබාගෙන

නැගිතිල්ලේ වැඩ සම්පූර්ණ කර ගන්නට ලැබෙයි කියා. එසේ වූ විට, දැනට ජාතික පුස්තකාල සේවා මණ්ඩලය පවත්වා ගෙන යන ගොඩනැගිල්ලේ සම්පූර්ණ ප්‍රයෝජනය ගන්නට පුළුවන් වුවාට පසුව, පුස්තකාල පිළිබඳව—පාසල් පමණක් නොවෙයි, දිවයිනේ ඇති කාගරික පුස්තකාල, මහජන පුස්තකාල ආදී අති කුඩා සම්බන්ධයෙන්— විධිමත් කසෙවා වක් කරන්නට අපට හැකි වෙනවා ඇති. දැනටමත් ඒ සේවාව කෙරෙනවා. දිවයිනේ තිබෙන බොහොම පුස්තකාලවලට අවශ්‍ය පොත්පත් සපයා ගැනීම පිළිබඳ උපදෙසුන්, පුස්තකාලාධිපතිවරුන් පුහුණු කිරීමේ කටයුතුවත්, අලුත් ගොඩනැගිලි තැනීම සඳහා සැලැස්මවල් පිළිබඳ උපදෙස් දීමත් අපේ ජාතික පුස්තකාල මණ්ඩලය මගින් දිගටම කරගෙන යනවා. එය ඉතාම සාර්ථක සේවාවක් බව මම කියන්න කැමැතියි.

රීලහට සංවර්ධන මණ්ඩලය, පොත්පත් රැස්කර ගැනීම, පොත්පත් පිලිබඳව ප්‍රකාශකයන් හමු වී නොයෙකුත් වර්ගයේ පොත්පත් අලුතින් මුද්‍රණය කර ගැනීම ආදී විශාල සේවාවක් හුන්ඵ සංවර්ධන මණ්ඩලය මගින් කළා; දැනුත් කරගෙන යනවා.

අපේ තවත් එකක් තිබෙනවා. ඒ ගුහලෝකාගාරයයි. එය බොහොම පැරණි ආයතනයක්. නැගෙනහිර ජර්මනියෙන් බොහොම කාලයකට ඉස්සර ලැබුණු පරිත්‍යාගයක්. එහෙත් අපි තවමත් හොඳ තත්ත්වයකින් එය පවත්වා ගෙන යනවා. ඔර්ජයකට ශිෂ්‍යයින් 60,000 ක් පමණක් වැඩිහිටියක් 15,000 ක් පමණක් මේ ගුහලෝකාගාරයට පැමිණ ඒ දර්ශන හරවා තමන්ගේ දැනුම වැඩි කර ගැනීමට අවස්ථාවක් කර ගෙන තිබෙනවා. ඒ ගුහලෝකාගාරය, බොහොම අමාරුවෙන් එහි කටයුතු දිනින් දිගටම හොඳ තත්ත්වයෙන් තබා ගෙන කටයුතු කර ගෙන යනවා.

අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ කටයුතු ගැන කල්පනා කරන විට අපට හැඟෙන දුරට සතුටු වන්නට පුළුවන් තත්ත්වයක් පසු

[ලගන් ජයතිලක මහතා]

නිබෙන බව මම මතක් කරන්න කැමතියි. මා කලින් කිව්වා වගේ මෙය විශාල විෂයයක් ; පාළුල ක්ෂේත්‍රයක් ; පළල් ක්ෂේත්‍රයක්. මෙය රටම සම්බන්ධ කොට ඇති අමාත්‍යාංශයක් ය කියන එක මා නැවතත් මතක් කරනවා.

මා සන්තෝෂ වෙනවා, අපේ අමාත්‍ය තුමාත් එහෙමම ගරු අමාත්‍යතුමාට සහ යේශය දෙන නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමාත් යන දෙදෙනාම තරුණ අමාත්‍යවරු. මේ ගරු සභාවේදී ප්‍රකාශ වුණ වගේ ඉතාම ඕනෑකමකින් මේ රටේ දුරුවන්නේ අනාගතය ගැන වෙහෙසි කටයුතු කරන දෙදෙනෙක් මේ අමාත්‍යාංශය භාරව කටයුතු කිරීම පිළිබඳව අපි සතුව ප්‍රකාශ කරන්න ඕනෑ.

මට ලැබුණ කාලය ඉවරයි. තවත් කාලය ගන්නට මම බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. අපි මේ රටේ ජනතාවගෙන් බලාපොරොත්තු වෙනවා, විශේෂයෙන්ම පාසැල් සංවර්ධන සමිතීවලින් බලාපොරොත්තු වෙනවා, මේ රටේ පාසැල් තමන්ගේ පාසැල් ය කියා හිතාගෙන, ජාතියේ පාසැල් ය කියා හිතාගෙන, තවුරුත් එකතු වී, අමාත්‍යාංශය සමග එක් වී, පාසැල් දියුණු කර ගැනීමට සියලුදෙනාම ගේම සහයෝගය ලබා දෙයි කියා.

ජනදාය වීරසිංහ මහතා (තංගල්ල)
(திரு. ஜினதாச வி.ர.சிங்கம்—தங்கல்லை)
(Mr. Jinadasa Weerasinghe—Tangale)

ගරු සභාපතිතුමනි, අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීර්ෂ ගැන කථා කරන මේ අවස්ථාවේ නොදියුණු දිස්ත්‍රික්කයක මන්ත්‍රීවරයෙක් හැටියට අපේ ප්‍රදේශවල නිබෙන අඩුපාඩු ගැන හඳුනා කරන්නට අවස්ථාවක් ලැබීම මම ඉතාමත්ම අගය කොට සලකනවා. මම දිනින් දිගට කථා කරන්න බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ.

අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය කියන එක මුළු රටම වැළඳ ගත් අමාත්‍යාංශයක්. අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍ර ඇමතිතුමා කිව්වා වගේ එක් තරු ප්‍රමාණයකට පමණක් බිම්බ වූ එකේ

මෙසේ සුළුපටු අමාත්‍යාංශයක් නොවෙයි. අධ්‍යාපනය මුළු රටම වැළඳ ගත් දේශයක්. මව් කුසේ පිළිබිඳගත් යම් කළල රූපයක් ඇද්ද ඒ සෑම කළල රූපයම උත්පන්නිය ලැබුවාට පසුව අධ්‍යාපනයක් ලබා දිය යුතුයි අධ්‍යාපනයක් බලාපොරොත්තුවයි උපදින්නේ. කියන එක අපි තෝරාම ගන්නට ඕනෑ.

අපි හැම කෙනෙක්ම පුරුද්දක් කරගෙන තිබෙනවා, ඒ ඒ අමාත්‍යාංශවල වැය ශීර්ෂ සාකච්ඡා කරන විට ඇමතිවරයා හා නියෝජ්‍ය ඇමතිවරයා හුවාදක්වා යම් යම් පොද්ගලික අභිමතාර්ථයන් මුදුන් පමුණුවා ගන්නට කපා, කිරීම. එහෙත් මම ඉන් බැහැරවෙයි. කථා කරන්නේ. හුදෙක් අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා විවේචනය කරන චේතනාවෙන් නොවෙයි. දුෂ්කර ප්‍රදේශවල ප්‍රශ්නවලට මුහුණදත් මන්ත්‍රීවරයෙක් හැටියට මෙතෙක් විසඳුණේ නැති ප්‍රශ්න නිසා අපි මුහුණ පෑ දුෂ්කරතා පිළිබඳවයි. මගේ පැමිණිල්ලත්, දෝශරෝපනයත්. එනිසා වරදවා තෝරාම ගන්නට එපා කියා මම ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලීමක් කරනවා.

අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍ර ඇමතිතුමාගේ කථාවේදී එතුමා පාසල් පොත් පිරිනැමීම පිළිබඳව, ඒ වාගේම පාසල් ශෝධනාගිලි ඉදිකිරීම පිළිබඳව, විද්‍යාගාර හා විද්‍යා උපකරණ පිරිනැමීම පිළිබඳව සැහෙන පැහැදිලි කිලිකේ කළා. එතුමාගේ

අමාත්‍යාංශයෙන් බලාපොරොත්තු වෙන ප්‍රතිඵල අති උදාර බව කියන්නට ඕනෑ. ඒ පරමාර්ථය අති උදාර වුනත්, ලැබෙන ප්‍රතිඵල, "අන්තිමට ප්‍රතිඵල රහිතයි" කියන එක මා කියන්නට ඕනෑ. මම එහෙම කියන්නේ හේතුවක් ඇතුළුව.

අපි මන්ත්‍රීවරු හැටියට විමර්ශන අය වැයෙන් මුදල් වෙන් කරලා, විශාල වශයෙන් මේ අවුරුදු හතරහමාර තුළ ගොඩනැගිලි ඉදි කර දුන්නා. අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍ර අමාත්‍යාංශයෙන් පාසල්වලට අවශ්‍ය කරන උපකරණ, පොත්පත් ආදිය ලබාදීමෙන් ඒ නැති බැරිකම් ඇති අසීරුක දෙමළ පියයන්ගේ දරුවන්ට මනස පාදා ගන්න පොත්විමක් වශයෙන් අන දීමක්

කෙරුණි. නමුත් ගුරු හිඟය පිළිබඳව කටයුතු කරතිබෙන අන්දම ගැන අපට සැහිමකට පත් වෙන්න පුළුවන් කමක් නැහැ. මට ආරංචියි, අධ්‍යාපන සේවා කොමිෂන් එකෙන් තංගල්ල අධ්‍යාපන කාර්යාලයෙන්, සැහෙන දුරට ගුරුවරුන් මාරු කරලා තිබෙනවා කියා.

අ. හා. 3

ගුරු ඇමතිතුමනි, එවැනි ගුරු මාරු කිරීම කරනවා නම්, අපේ කිසි විරුද්ධත්වයක් නැහැ. ගුරුවරුන් මනුෂ්‍යයෝ; මනුෂ්‍යත්වය අනුව ගුරුවරුන් ගැන කලපනා කරන්නට ඔහු. ඒ ගුරුවරු අධ්‍යාපන සේවා කමිටුවෙන් මාරු කර ගන්නවා නම් කරුණකරලා ඒ වෙනුවට අනුප්‍රාප්තිකයෝ එවන්න. එහෙම බැරි නම්, අපට ඒ අවශ්‍යතාවයන් සපුරා ගැනීමට, පුරවා ගැනීමට ඒ දිස්ත්‍රික්ක වලින් පත්වීම් ලබා දෙන්න නමුත් නාන් සේ පියවර ගන්න. අන්න ඒකයි, විශාලම වෝදනාවක් හැටියට, ඒ වාගේම විශාල බලාපොරොත්තුවක් හැටියට අපි නමුත් නාන් සේව ඉදිරිපත් කරන්නේ. මේ අවුරුදු හතරහමාරක් තිස්සේ නමුත් නාන් සේව මතක ඇති මම ආණ්ඩු පක්ෂයේ රැස්වීමේදීත් මේ ගුරුවරුන් මාරු කිරීමේ ක්‍රමය පිළිබඳව මගේ විරුද්ධත්වය අතිගරු ජනාධිපති උතුමාණන්ට ඉදිරිපත් කල බව. අධ්‍යාපන සේවා කමිටුවට මීට වර්ෂයකට දෙකකට ඉස්සර වෙලා එතුමා නියෝගයක් දී තිබුණා, තංගල්ල අධ්‍යාපන දිස්ත්‍රික්කයේ ගුරුවරුන් මාරු කරනවා නම් එතුමාගේ අනුදැනුමක් නැතිව මාරු කරන්න එපාය කියා.

අපි ඒ විධියේ දරදඩු තීරණ දැඩිව ගත්තේ ගුරු ඇමතිතුමනි, අපටත් විශාල වගකීමක් තිබෙන නිසයි. අපේ ප්‍රදේශයේ අහිංසක දරුවන්ගේ මනස පාදලා මේ රටේ පරිපාලනයට සවුල් වෙන්න පුළුවන් ඍමතියෝ හැටියට මුහුණ දෙන්නට පුළුවන් අවස්ථාවක් ඔවුන්ට ලබා දුන් හොත් අවිච්ඡි මේ උත්තරිතර සභාවට පත් කර එවු ඒ බුද්ධිමත් ජනතාවට අපි කරන ලොකුම උපහාරයක් ය කියා අපට සැහිමට පත්වෙන්න පුළුවන් නිසයි. අපි ඒ විධි

මම දන්නවා මගේ ආසනයේ සියයට හත්තා පහක්ම ගුරුවරු මාත් එක්ක විරුද්ධයි. හේතුව, ස්ථාන මාරුවීම්වලට ලියුම් ඉල්ලන්න හැම ඉරිදාම අපේ ගෙදරට ඇවිල්ලා ලියුම් ඉල්ලන කොට මම කියන්නේ, “කරුණකරලා මෙහේ එන්න එපා. මට ඒ වැඩේ කරන්න බැහැ; නමුත් නාන් සේලාගේ පෞද්ගලික ඕනෑ එපාකම මට හොදට තේරෙනවා, දරුවන් ඇති පියෙක් හැටියට. නමුත් මට ඊට වඩා වග කීමක් තිබෙනවා මගේ ආසනයේ දරුවන්ගේ අනාගතය පිළිබඳව.” කියයි. යම්කිසි දවසක ඒ දරුවකුගේ බැරි කමට හෝ අලස කමට, ඒ දරුවාට සිය අධ්‍යාපන මට්ටම දියුණු කර ගන්නා බැරිවුණොත් ඒ දෙමව්පියෝ දෝෂාරෝපණය කරන්නේ, “මන්ත්‍රීවලයා බලං කඩේට පැනපු හරකා වාගේ සේරම පොඩිකර දැමීමා; අපේ කොල්ලට ඉගෙන ගන්න පුළුවන් කමක් තිබුණේ නැහැ; ඒ නිසා අපේ කොලවා අතරමං වුණා” කියයි. ඒ වෝදනාවට මට අතිවැරදියෙන්ම මුහුණ පාන්නට සිද්ධ වෙනවා. මට පමණක් නොව මේ හැම මන්ත්‍රීවරුකුටම ඒ වෝදනාවට මුහුණ පාන්නට අද සිද්ධවෙලා තිබෙනවා. ඒ නිසයි, අපි ගුරු මාරුවීම්වලට එකඟ වූහෝ.

1982 අවුරුද්දේදීත් අධ්‍යාපන සේවා කමිටුවෙන් නිර්දේශ කල ගුරු මාරුවීම් ක්‍රියාත්මක කරනවා නම්, දිස්ත්‍රික් මට්ටමෙන් අපට පත්වීම් ලබා දෙන්න ඇමති තුමා පියවර ගන්නා ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා. එසේ නැති නම් අපේ ආසනවල ජීවත් වන මනස පාදා ගන්න කුසලතා ඇති එහෙත් පහසුකම් නැති දරුවන්ගේ බෙලි කපා මහ මුහුදට දමන්නටය කියන ඉල්ලීම කරමින් මා තිහඩ වෙනවා. නමුත් නාන් සේව ස්තුතියි.

රයිටර් තිලකසේකර මහතා (අම්බලන්ගොඩ)

(සිල. කොට්ඨාස් නිලධාරීන්ගේ—අභ්‍යන්තර කොටස)

(Mr. Ryter Thilakasekara—Ambalanga-goda)

ගුරු සභාපතිතුමනි, ඉතාම වැදගත් අවස්ථාවක වූයේ ශිෂ්‍යයන් යටතේ මුහුණ ස්වල්පයක් ප්‍රකාශ කිරීමට

[රජයේ නිලකර්මයේ මහතා]

අවස්ථාව ලබා දීම ගැන මා ඉතාම සන්තෝෂ වෙතවා. දැනට අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ කටයුතු සඳහා විශාල මුදලක් වියදම් කරනවා. නමුත් වෙනත් දැවෙන පුස්තකවලට මුදල් වැය කිරීමට සිදු වී තිබෙන නිසා, තවත් වැඩිපුර මුදලක් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ කටයුතු සඳහා වියදම් කිරීමට නොහැකි වීමේ හේතුවෙන් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ සැහෙන පුස්තක ගණනාවක් ඇති වී තිබෙන බව සඳහන් කරන්න ඕනැ.

මේ පුස්තකය විසඳන්නේ කොහොමද කියා අපි කල්පනා කළ යුතුව තිබෙනවා. මේ සම්බන්ධයෙන් මා කර ඇති යෝජනාව ගැන ගරු සභාවේ අවධානය යොමු කරන්න කැමතියි. වරප්‍රසාද ලත් තැනැත්තන් ඇතුළු සෑම ජන කොටසකටම නිදහස් අධ්‍යාපනය ලබා දීමෙන්, මේ රටේ තිරිඳින පන්තියේ ජනතාවට ඉදිරි අනාගතයේදී නොයෙකුත් පුස්තකවලට මුහුණ දෙන්න සිදු වෙනවා. අධ්‍යාපන කටයුතු අවුල් සහගත තත්ත්වයකට පත් වෙන්න ඉඩ තිබෙනවාය කියා මා පෙන්වා දී තිබෙනවා. එම නිසා සෑම දෙනාටම නිදහස් අධ්‍යාපනය ලබා දෙන්නේ නැතුව, මුදල් අය කරන පන්ති සවස පවත්වන්නාය කියා අධ්‍යාපන ආමන්තූශයටත්, එම අමාත්‍යාංශයේ නිලධාරී මහතුවරුන් මම යෝජනා කර තිබෙනවා. එහෙම සවස පන්ති පවත්වා මුදල් ලබා ගත්තොත් අපට ප්‍රථමත් වෙයි අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ මෙයට වඩා දියුණුවක් ලබා දෙන්න. ඒ ගැනත් ආමන්තූශයේ අවධානය යොමු කරනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, අපේ පදායම තත්ත්වය දියුණු කිරීම සඳහා අදහස් වශයෙන්, යෝජනා වශයෙන් මා ඉදිරිපත් කළ කරුණු කීපයක් ගරු ආමන්තූශයේ අවධානයට මේ අවස්ථාවේදී යොමු කිරීම වැදගත් යයි මම කල්පනා කරනවා.

රජයේ—15 වනදා—ලංකාදිප්පත් පුවත් පතේ සහනාධාර ක්‍රම කැපීම් සම්බන්ධයෙන් මම ලිපියක් පල කළා. මේ මොහොතේ, සහල් සහනාධාරය අප කළ

ගැර තිබෙනවා. පාමදාමත් සහනාධාර දීමෙන් මේ රටේ තිරිඳින පන්තියේ ජනතාවට හානියක් වෙනවා. එම නිසා අඩු වශයෙන් තව අවුරුදු සීයයක්වත් එම පන්තියට නිදහස් අධ්‍යාපනය, නිදහස් යොබ්‍යා ලබා දෙන්නට හැකි වන ආකාරයට කටයුතු කරන්න ඕනැ. වාසු සමීකරණය කළ කාමරවල ඉන්න, බෙන්ස් කාර් වල ගමන් කරන මුදල් තිබෙන පුද්ගලයන්ගේ පවුල්වල ලමයින්ටත් නොමිලයේ අධ්‍යාපනය, නොමිලයේ පොත් පත් ලබා දීම එතරම් උචිත වන්නේ නැති බව මතක් කරන්න ඕනැ. එම නිසා, මම පළ කළ එම ලිපිය කියවා බැලුවොත් හුගත දුරට වැදගත් වන බව මතක් කරන්න කැමතියි. ඒ ගැන අවධානය යොමු කර සවිස්ථ වැටේ පන්ති පැවැත්වීමේ අවස්ථාව උදා කරවන්නටය කියා මා නැවත වරක් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, අමීබලන් ගොඩ ආසනයේ පුස්තක ගැන කල්පනා කර බලන විට බර්මායෝක ප්‍රාථමික විද්‍යාලයට පන්ති කාමර දහයක් සහිත ගොඩනැගිල්ලක් තනා දීම සඳහා රුපියල් ලක්ෂ ගණනක මුදලක් 1978 අවුරුද්දේදී ලබා දී තිබුණි. නමුත් යම්කිසි පසුපස බලවේගයක් නිසා අනුමතවත් නිසා එම ගොඩනැගිල්ලේ කටයුතු මෙතෙක් අවසන් කර නැහැ. මම ප්‍රාථමිකයෙ විදුහල්පතිතුමාට දැනුම් දී තිබෙනවා, මේ අවුරුද්ද තුළ සියලුම වැඩ අවසන් කරන්න ඕනැය කියා. අවසන් නොකළොත් අවසන් කර නැති කොටස් සඳහා සංශෝධනය වන ආස්තමේන්තු වලට මුදල් දෙන්න වෙනවා. එසේ මුදල් දෙන්න ප්‍රථමත් කමක් තැනැයි කියලා මම කිව්වා.

1978 දී ලක්ෂ දෙකක පමණ මුදලක් වැය කිරීමෙන් හදුන්වා තිබුණු ගොඩනැගිල්ල සඳහා අද ඊට වඩා විශාල මුදලක් වියදම් කරන්න සිදු වී තිබෙනවා. ඒ පාසලේ අකාර්යක්ෂමතාව නිසා. මෙම පසුපස තිබෙන කුමක් කුමක්වී බලවේගය මිලිබදව වහාම පරීක්ෂණයක් පවත්වන ලෙස මම ගරු ආමන්තූශයෙහි, අමාත්‍යාංශයේ නිලධාරී මහත්වරුන්

ගෙනුන් ඉල්ලා සිටිනවා. මම ගාල්ලේ අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂතුමාවත් මේක දැනුම් දී තිබෙනවා. මේ ගැන අවධානය යොමු කර මෙහි තිබෙන අවදානම් තත්ත්වය තැනී කරන්න ගරු ඇමතිතුමා පියවර ගන්නවා ඇතැයි මම අදහස් කරනවා.

ගරු ඇමතිතුමනි, මම තවත් වැදගත් කරුණක් මේ අවස්ථාවේදී නමුත් නාත් සෙව ප්‍රකාශ කරන්න බලාපොරොත්තු වෙන්න. ධර්මාණේක විද්‍යාලයේ තිබෙන ප්‍රශ්නය අනුව අපි 1978 දී ප්‍රාදේශීය අධ්‍යාපන නිලධාරී සමගත්, ගාල්ලේ මාණ්ඩලීය අධ්‍යාපන නිලධාරී සමගත්, හිටපු විදුහල්පතිවරුන් ප්‍රදේශයේ අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ වැජඹෙන වැදගත් ප්‍රදේශයක් සමගත් සාකච්ඡා කොට, පෙකුරු පාසල් ක්‍රමය යටතේ ධර්මාණේක විද්‍යාලයට පළමුවැනි ශ්‍රේණියේ ළමයින් නොගන්න තීරණයක් ගෙන ඒ අනුව අපි යම් කිසි සැලැස්මක් සකස් කර තිබුණා. එය නිලධාරී මට්ටමෙන් ක්‍රියාත්මක වී, 1982 ඊර්ෂ්‍යාදා ක්‍රියාත්මක කරන්න ගරු ඇමතිතුමාත් එකඟ වී තියෙද්දී, මව විරුද්ධව වැඩ කරන කඩාකප්පල්කාරී පිරිසක් පසුගිය දිනවල ගරු ඇමතිතුමා සමග මේ ගැන සාකච්ඡා කළාය කියා, 'ජනදින' පත්තරයේ පළ කර තිබෙනවා. "මන්ත්‍රීගේ හිතුවක්කාර තීරණයක්, ධර්මාණේක දිසුණුවට බාධා" යන ශීර්ෂය යටතේ එය පත්තරයේ පළ වී තිබෙනවා. ගරු ඇමතිතුමා ඒ තීරණය සහිත දෙකකින් වෙනස් කරන බව ප්‍රකාශ කළාය කියාත් මේ පත්තරයේ පළ කර තිබෙනවා. ගරු ඇමතිතුමාත් මේක දකින්න නැතුව ඇති. එතුමා මේක බැලුවොත් හොදයි.

අම්බලන්ගොඩ ධර්මාණේකයේ අධ්‍යාපනය ලැබූ දරුවන් රාශියක් අද ලගතුන් වශයෙන් මේ රටේ සාහෙන ස්ථානවල වැජඹෙන නිසා, අප යොදා ගත් වැඩ පිළිවෙළ අවුල් නොකරන ලෙස මම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මෙවැනි අපකීර්තියක් මේ විද්‍යාලයට ඇති වුණු යුගයක් මීට පෙර නැහැ. ඒ නිසා, මේ තත්ත්වය ගැන නිලධාරීන් සමග සාකච්ඡා කර, මන්ත්‍රීතුමා සමග සාකච්ඡා

කර, ප්‍රාදේශීය අධ්‍යාපන නිලධාරීන් හා මාණ්ඩලීය අධ්‍යාපන නිලධාරී සමගත් විදුහල්පති සමගත් සාකච්ඡා කර, අප ගත් තීරණය ගරු ඇමතිතුමා තහවුරු කර තොත් අම්බලන්ගොඩ නගරයේත් ඒ ආසන්නයේත් අනාගතය සඳහා එතුමාගෙන් ලැබෙන ඒ සහයෝගය ඉතා වැදගත් වෙනවා.

එසේ නැතිව ගරු ඇමතිතුමා නිලධාරී පැලැන්තියට ඕනෑම භාවයට කටයුතු කරන්න දන්නොත් ඉදිරි කාලයේදී අධ්‍යාපන කටයුතුවලදී මීට වඩා දැණු විෂයකටලට මුහුණ දෙන්නට එතුමාට සිදු වනු ඇති බව මම මතක් කරනවා.

මම වැඩිදුර කතා කරන්න බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. මට සාහෙන වේලාවක් ලබා දීම ගැන සහායකිතුමාට ස්තූති වන්න වෙමින් මගේ වචන සවිල්පය අවසාන කරනවා.

ආනන්ද දසනායක මහතා (කොත්මලේ)
 (මු. ආනන්ද දසනායක—කොත්මලේ)
 (Mr. Ananda Dassanayake—Kotmale)

ගරු සහායකිතුමනි, අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීර්ෂය යටතේ අපේ අදහස් විකිකි ඉදිරිපත් කරන්න අවස්ථාව ලැබීම ගැන මම සන්තෝෂ වෙනවා. ගරු හිඟය ගැන ගරු මන්ත්‍රීවරුන් රාශියක් විශේෂයෙන් කරුණු කීවිවා. නංගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ජීනදාස වීරසිංහ මහතා) විශේෂ දෙයක් අපට ඉදිරිපත් කළා. පාසල් ගොඩනැගිලි තිබෙනවා, ලපකරණන් තිබෙනවා, නමුත් ගුරුවරුන් නැහැයි එතුමා ප්‍රකාශ කළා. අපටත් ඒකේ වෙනසක් නැහැ. නුවරඑළිය දිස්ත්‍රික්කයේ මගේ ආසන්නයේ ගරු හිඟය තිබෙනවා. ඒ නිසා, රජය මේ සම්බන්ධයෙන් යම්කිසි පියවරක් ගත යුතුය කියා අපට කියන්න වෙනවා. විශේෂයෙන්ම ගරු හිඟය තිබෙන්නේ, ගණිත ගුරුවරුන්, විද්‍යා ගුරුවරුන් හා කාර්මික ගුරුවරුන් සම්බන්ධයෙන් බව මට පෙනෙනවා. අනික් ගුරුවරුන්ට වඩා ඒ ගරු හිඟය ඒ ප්‍රදේශයට බලපවත්වනවා. අධ්‍යාපන බවල ප්‍රතිඵල විවේචනය කරන්න අපට අවස්

[ආනන්ද දසනායක මහතා]

එව ලැබෙන නිස. එහි ඇතුළත් ප්‍රතිපත්ති ගැන හෝ අවශේෂ දෑ ගැන මේ වෙලාවේ කියන්න යන්න නැහැ.

මොහොත් ක්‍රමයකට මේ ගුරුවරුන් පත් කරන්න යනවාදැයි මම දන්නේ නැහැ. පසු ගිය කාලයේ සිදු වුණු සිද්ධි ගැන බැලූ විට තම ආත්ත වශයෙන්ම කනගාටු දයකයි. අව පාසේ වුණු අයත් ගුරුවරුන් භාවිතයට ලැබෙන්නට උනන්දුවක් පත් කර සිටිනවා.

රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා

(*திரு. ரணில் விக்கிரமசிங்கம்*)
(Mr. Ranil Wickremasinghe)
නැහැ. [බැබ් කීරීම]

ආනන්ද දසනායක මහතා

(*திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க*)
(Mr. Ananda Dassanayake)

හර දහක් පමණ ඉන්නව, 8 පාසේ කළ ගුරුවරුන්. සමහර අය බොරු සහතික දීලත් පත්වීම ලබාගෙන තියෙනව. පසු ගිය කාලයේ මේ ගුරුවරුන්ගේ නුසුදුසු කම ගැන ප්‍රශ්නයක් මතු වෙලා කරුණු විභාග කරල අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව පියවරක් ගත්ත, ඒ අය අ. පො. ස. විභාග යට ඉදිරිපත් කිරීමට උනන්දුවක් නැ. මේවා අපි දන්න කරුණු, අපි දකින කරුණු, සත්‍ය විධියටත්, අපි දන්න විධියටත් ඒ විධියට පිරිසක් පුහුණු කරල විභාගයට තැබුව. ඒ වුණට ඒ උදවියට විභාගයෙන් සමරීපි වෙන්න බැරි වුණා. පසි පෝලි දෙක-තුනක් එහාට පත්වන ගියාට කවදවත් පත්වන බැහැ. තමන් ඉගෙන ගත් ප්‍රමාණයේ හැටියටයි, ඊළඟ පන්තියට සමත් වෙන්න පුළුවන්කම තියෙන්නේ. ඒ වගේ වැරදි සිදු වුණු බව අපි පිළිගන්නව. ලැයිස්තු ක්‍රමයට පත් කිරීම උඩ එවැනි දේවල් සිද්ධ වුණා. දැනත් රජයේ හැම පත්වීමක්ම කරන්නේ රජයේ ලැයිස්තු ක්‍රමයටයි.

මන්ත්‍රීවරයෙක්

(*அங்கத்தவர் ஒருவர்*)
(A Member)

මේ පත් කරන්න යන්න ගැසට් කරල

අ. හ. 3.15

ආනන්ද දසනායක මහතා

(*திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க*)
(Mr. Ananda Dassanayake)

ගැට්ටි කරනව. පස්සෙ ලැයිස්තු හදනව. [බැබ් කීරීමක්] කලබල වෙන්න එපා, ගාල්ලේ මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක) එහාට එවනව.

ගරු සභාපතිතුමන්, ගුරුවරුන් බදවා ගැනීමේ යම් ක්‍රියා පද්ධතියක්, ක්‍රමයක් තියෙන්න ඕනැ. දැන් මේ කටයුතු අධ්‍යාපන සේවා කමිටුව හරයේ තියෙනව නම්, ඒ කමිටුවේ ගුරුවරුන් බදවා ගැනීමේ ක්‍රියා දැනුව මූලික සුදුසුකම් උඩ අයදුම්පත් කැඳවල මොනම කෙනෙක් හෝ පත් කර ගැනීම ඒ අයට භාර කරන්න ඕනැ. තාත් තම අධ්‍යාපන සේවා කමිටුවේ තේරුමක් නැහැ.

මන්ත්‍රීවරුන් කියන්නේ තම ලැයිස්තු වලින් දෙන්න කියලයි. එහෙම නම් ඒක කාටත් පොදු වෙන්න ඕනැ. පක්ෂපාතීව කටයුතු කරනව නම් රටේ නියම අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් ඇති කරන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. ඒක වැරදියි. මේ කටයුත්ත හරි හැටි කරන්න නම් ඒක යම්කිසි අපක්ෂ පාන ආයතනයකට භාර දෙන්න ඕනැ. ඒ නිසා අපි මේ කටයුත්ත අධ්‍යාපන සේවා කමිටුවට භාර දෙමු. අපි ඒකට කැමතියි. අපට පසුගිය කාලසීමාවේ කිසිම පත්වීමක් දුන්නේ නැහැ. අපට ඕනැ නැහැ. බැංකු මලට ලැයිස්තු යවන බව අපි දන්නව. ඒවායේ පිටපත් අප ලෙ නියෙනව. සම්පූර්ණ කර ගැනීම ඒවායේ පිටපතුත් අපි ලෙ නියෙනව. මේක කැ ගහල කියන්න දෙයක් නොවෙයි. ලංකාවේ කවුරුත් දන්නා කාරණයක්. ඒකෙන් සිදු වෙන්නේ රජයේ වැඩ පිළිවෙල එන්න, එන්නම මහජන තාවගේ අප්‍රසාදයට ලක්වීමයි. ඕනැ නම් පත්වීම ලැබුණු පුද්ගලයා විතරක් ඒකට කැමති වෙයි. අනිත් බුද්ධිමත් ජනතාව ඒ වැඩ පිළිවෙලට කැමති වෙන්නේ නැහැ.

ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාවත්, නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමාවත් තමන්ගේ තත්ත්වය තරක් කර ගන්නවත්, දැනුම මොරිට් කර ගන්නවත් ඒ විධියේ වැඩවලට අත්ගහන

එකක් නැහැ කියා මගේ විශ්වාසයක් තියෙනවා. මම එහෙම කියන්නේ එතුමන් ලාංකව අවුරුදු 25 ක්, 30 ක් සමහරවිට දේශපාලන භූමියේ ඉන්න පුළුවන් කම තියෙන නිසයි. අවුරුදු 4 ක්, 5 ක්, යන්ට ඉන්න අයට නම් ඒ වගේ වැරදි කළ හැකියි. එහෙම වැරදි කරලා මහජනතාවගෙන් බේරෙන්න අමාරු වෙනවා. ඒ නිසා මේ පත්වීම් දීමේදී අපක්ෂපාතව, නියම විධියට, නියම සිද්ධාන්තයක් ඇතිව යම් ක්‍රමයක් අනුගමනය කරන්න කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා. විශේෂයෙන්ම ඒ ඒ ප්‍රදේශ වලින් ගන්නා ගුරුවරු, මම අහගෙන ඒවා, තංගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කීව්වා. ඒ ඒ ප්‍රදේශවලින් තෝරා ගන්නා ක්‍රමයක් ඇති කරන්න කියා. අපි දන්නේ නැහැ, මොකක් හරි සිදු ක්‍රමයක් උපිත ක්‍රමයක් අනුගමනය කරන්න කියලයි අපි කියන්නේ. එතකොට අපට ප්‍රශ්නයක් නැහැ.

ඊළඟට, බාලාංශ පත්තිවලට ළමයින් ඇතුළත් කිරීම ගැන මතක් කරන්න සතුටුයි. අපට මේ සම්බන්ධයෙන් පැමිණිලි මම කියන්නේ නැහැ සියලුම පාසල් රාශියක් ලැබිල තිබෙනවා. සමහර පාසල් කියා—හුඟක් තැන්වලට ළමයින්—ඇතුළත් කරගන්නා විට ගුරු මහත්වරුන්—සමහර විට විදුහල්පතිවරුන් වෙන් න ඇති—පාසලට යම් පරිත්‍යාගයක් කරන්න කියා කියනවාලු. මම ඒ ගුරුවරුන්ට දෙස් කියනවා නොවෙයි. ඒ අයට අපහසු කම් රාශියක් තිබෙනවා. ඒ අය කියන්නේ බෙස්, බංකු, පුටු, නැහැ. ඉඩ පාඩුකම් මදි කියලයි. ඒ නිසා දෙමව්පියන්ට කියනවා පාඨශාලාවට යම්කිසි පරිත්‍යාගයක් කරන්න කියා. පරිත්‍යාග කරන අය ඇත පෙදෙස්වල වුණත්, ඇතුළත් කර ගන්නවා. පරිත්‍යාග කරන්නේ නැති අයට ඒ අවස්ථාව ලැබෙන්නේ නැහැ. මේ අවට පාසල්වලට පමණක් නොව සමහර ගම්බද ප්‍රදේශත් ඒ විධියේ තත්ත්වයකට හැඩ ගැසිගෙන එනවා. එයට හේතුව පාසල්වල ඉඩකඩ මදිකම හා පාසල්වලට වුවමනා උපකරණ නියම ප්‍රමාණයට නොලැබීමයි. ඇත්ත වශයෙන්ම මම දන්නවා කොත් මලේ ආසනයට, ගිය අවුරුද්දට පාසල්වල බෙස්, බංකු, පුටු යනාදියට දී තිබුණේ

රු. 35,000 ක් පමණයි. ඒ රු. 35,000 බෙදන්න නො කොහොමද කියන එකත් ලොකු ප්‍රශ්නයක වුණා. මට පමණක් නොවෙයි, අනික් මන්ත්‍රීවරුන්ටත් ඒ තත්ත්වයම විය හැකියි. ඇත්ත වශයෙන්ම අධ්‍යාපන සේවා ඇමතිතුමාට ඒ සඳහා ඊට වැඩි මුදලක් විය කරන්න පුළුවන් කමක් තිබුණේ නැහැ. මේ වරක් දී තිබෙන්නේ රුපියල් විසි ලක්ෂයක් පමණයි. විසි ලක්ෂයක් කියන්නේ මොන මුදලක්ද? මේ මුදල 168 න් නොවෙයි 160 න් බෙදුවත් කියද එන්නේ? බොහොම සුභ ගණනයයි. ඒ නිසා මේ දීල තිබෙන ගණනත් වැඩි කියන එකයි එතකොට හිතෙන්නේ?

මන්ත්‍රීවරයෙක්

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(A Member)
බෙදුවම කියද?

ආනන්ද දසනායක මහතා

(திரு. ஆனந்த தஸநாயகம்)
(Mr. Ananda Dassanayake)

මම නමුත් තාත්සේ වගේ අත පය දිග අරින ගණන් කාරයෙක් නොවෙයි. ඔතා නම් ඒ ගණන හදල දෙන්නත් පුළුවනි. මා හිතන විධියට 20,000 ක්, 15,000 ක් වගේ ගණනක් තමයි වැටෙන්නේ. මේ ගණන ඇත්ත වශයෙන්ම කියනවා නම් එක් පැසැලක බෙස්, බංකු, පුටුවලටත් මදි තරම්. ඒ නිසා මෙය දැන් හරිම ප්‍රශ්නයක් වෙලයි තිබෙන්නේ. බෙස්, පුටු සම්බන්ධයෙන් මිට කලින් එක්තරා ක්‍රමයක් අනුගමනය කර තිබෙනවා. ඒ ඒ ප්‍රදේශවල ඉන්න වඩුවන් මගින්, සමහර විට ආසන තුළ ඇති පාඨශාලාවල තිබෙන වඩු කර්මාන්ත ශාලා මගින්, සමහර විට ඒ ළමයින් විසින් බෙස්, බංකු, පුටු සැපයීමේ ක්‍රමයක් තමයි කලින් තිබුණේ. ඒ විධියට හදල ඒ ප්‍රදේශය තුළ බෙදා හරිනවා. ඒ ක්‍රමයට අනුව බොහොම සුභ විශදමකින්, අඩු විශදමකින් මෙය කරන්න පුළුවන් වෙනවා. මම අහනවා ගරු අධ්‍යාපන සේවා ඇමතිතුමාගෙන්, ඒ ක්‍රමය නැවත ඇති කරන්න ඔරිද කියා. ඒ කියන්නේ, අද පාඨශාලාවල වඩු කර්මාන්ත ශාලා තිබෙනවා. ඒවායේ මේවා හිපදවා ප්‍රදේශය තුළ

දැන් අවුරුදු එකහමාරකට වැඩි කාලයක් ගත වී තිබෙනවා. 1982 ජනවාරි 1 වෙනිදා සිට යළි සේවයට ගන්නා කාලය තවත් 13 දෙනෙකුගේ නාම ලේඛයක් පුනරුත්ථාපනයට අධ්‍යාපන කාර්ය ලයට යවා තිබෙනවා. ඉතිරි 31 දෙන පිළිබඳව කිසිම තීරණයක් ගෙන නැහැ. ඒ 31 දෙනා ගෙන් නම් වූ ගුරු නත්තුවයන් තිබෙන අයයි: ගණිත පුහුණු 3යි. විද්‍යා පුහුණු 2යි. කෘෂිකර්ම පුහුණු 1යි. ඉංග්‍රීසි පුහුණු 2යි. අධ්‍යාපන වේදි 1යි. සමාජ විද්‍යා විචල්‍ය 1යි. කලා උපාධි 11යි. සමන්‍ය පුහුණු 4යි. අපොහ සමන් 4යි. තුන්වන ශ්‍රේණියේ විදුහල්පති 1 යි. දෙවන ශ්‍රේණියේ විදුහල්පති 1යි. තවද කුරුණෑගල වැව රවුම පාරේ පී. ජයසිංහ නමැති ගුරුවරයාටත් තවම ලැබී නැහැ. එම නිසා මම අධ්‍යාපන අමතිතුමාට කියනවා, ඒ ගුරුවරුන් සියලු දෙනාම ඉතාම ඉක්මනින් ආපසු ගන්නා කාලය කියා.

ඊළඟට පිළිමතලාවේ ආම සංවර්ධන මාවතේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් ගුරු සංගමයේ සංවිධායක වන ඊ. ඒ. සී. බණ්ඩාර කියන මහත්මයා ලිපියක් එවා තිබෙනවා. මෙහි පිටපත් ජනාධිපතිතුමාට පවා යවා තිබෙනවා. ඒ මහත්මයා ඒ වර්ජකයන්ගේ නාම ලේඛනයක් එවා තිබෙනවා. ගුරු අධ්‍යාපන අමතිතුමාගේ පහසුව තකා මම තමුන් නාත්සේගේ අවසරය ඇතිව එය

වේබල් කරනවා.* ගුරු අමතිතුමා ඒ ගැන අවධානය යොමු කරනවා ඇතැයි මම බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ගුරු අධ්‍යාපන අමතිතුමාත්, නියෝජ්‍ය අමතිතුමාත් දෙන්නාම—මම බටර් ගානවා නෙවෙයි—මට පෙනවා, කලින් සිටි අමති වරුන්ට වඩා විශේෂත්වයකින් ක්‍රියා කරනවා කියා. මම දන්නවා ඒ අයට කලයක් දුන්නොත් අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව හරි ගත් සන්න පුළුවන් ශක්තියක් තිබෙනවා කියා. ඒකයි මගේ හැඟීම. ඕනෑම කෙනෙකුට එතුමන්ලා ලඟට ගොස් කථා කරන්න පුළුවන්. තමන්ගේ යම්කිසි ප්‍රශ්නයක් ගැන විෂයක් ගැන කථා කරන්න පුළුවන්. ඒක ලොකු දෙයක්. ඒ අයට ඇතිමක් තිබිලත් නැත්තේ පුළුවන් කමක් තිබිලත් නැත්තේ ඒක අපි ලොකු දෙයක් කොට සලකනවා. යම් කෙනෙක් කථා කරන්න යන ප්‍රශ්නය පිළිබඳව නිමාවකට එන්න පුළුවන් ශක්තියක් ඒ දෙදෙනාට තිබෙනාය කියා ප්‍රකාශ කරන අතර අධ්‍යාපන ධවල පත්‍රිකාව ගැන ඉදිරියට කථාකරන්න මම බලාපොරොත්තු වෙනවා.

*කථාම අවසානයේ පළ කර ඇත.
உரைபதிக்குறுதியில் தரப்பட்டிருள்ளது.
Produced at end of speech.

*සභා මිසෙස මත තබන ලද ලැයිස්තුව :

List tabled..

ප්‍රජනලම දිස්ත්‍රික්කය

වැඩ වර්ජිත ගුරුවරුන්—*ලකුණ ඇත්තේ යළි සේවයට කැඳවුණු අයය

1. බබලිව. එච්. චන්තිනායක මයා, උපාධි උපගුරු, පු/ආනමඩුව මහ විද්‍යාල
2. බබලිව. එච්. හේරත්නම මයා, උපාධි උපගුරු, පු/ආනමඩුව මහ විද්‍යාල
3. එම්. ධර්මසූර මයා, උපාධි උපගුරු, පු/ආනමඩුව මහ විද්‍යාල
4. ජේ. එම්. හේරත්බණ්ඩා මයා, සමාජ විද්‍යා ධිප්ලෝමා, ආනමඩුව මහ විද්‍යාල
5. ඩී. ඒ. කවිචන්ද්‍ර ප්‍රනාන්දු මයා, සිංහල පුහුණු, පු/ආනමඩුව මහ විද්‍යාල
6. එච්. ඇම්. ගුණතිලක මයා,—කෘෂිකර්ම පුහුණු, පු/ආනමඩුව මහ විද්‍යාල
7. එස්. එච්. ඒ. විජේසිංහ මයා,—ඉංග්‍රීසි පුහුණු, පු/ආනමඩුව මහ විද්‍යාල
8. ඒ. ජේ. වර්චන් මයා,—අ.පො.ස./සා.පෙ./විද්‍යා, පු/ආනමඩුව මහ විද්‍යාල
- *9. කේ. ඒ. ඩී. සිරිසේන අප්පුහාමි මයා,—සිංහල පුහුණු, පු/ආනමඩුව මහ විද්‍යාල
10. ජේ. එච්. විජේරත්න මයා,—අ.පො.ස./සා.පෙ., පු/ආනමඩුව මහ විද්‍යාල
- *11. පී. ඒ. එන්. සී. පෙරේරා මයා,—විද්‍යා පුහුණු, පු/ශාන්ත ඇන්ඩ්‍රියා මහ විද්‍යාල
12. ඒ. එච්. ඇම්. කරුණාරත්න මයා,—අධ්‍යාපනවේදී කලා උපාධි, පු/ශාන්ත ඇන්ඩ්‍රියා මහ විද්‍යාල
13. එ. එච්. ඇම්. පී. අබේසිංහ මයා,—උපාධි, පු/ශාන්ත ඇන්ඩ්‍රියා මහ විද්‍යාල
14. එම්. ඒ. එස්. ආනන්ද කීර්ති මයා,—විද්‍යා පුහුණු, පු/ශාන්ත ඇන්ඩ්‍රියා මහ විද්‍යාල
- *15. එස්. එම්. රූපානන්ද මයා,—විද්‍යා උපාධි, පු/ශාන්ත ඇන්ඩ්‍රියා මහ විද්‍යාල
- *16. එස්. නානායක්කාර මයා,—උපාධි, පු/ශාන්ත ඇන්ඩ්‍රියා මහ විද්‍යාල
- *17. එච්. ඇම්. ගුණතිලක පෙරේරා මයා,—වාණිජ වේදි/රාජ්‍යවිද්‍යාල, පු/ශාන්ත ඇන්ඩ්‍රියා මහ විද්‍යාල
18. විජේසිරි අලුත්ගම මයා,—උපාධි, පු/ශාන්ත ඇන්ඩ්‍රියා මහ විද්‍යාල
- *19. බී. ඒ. එන්. ඒ. සිරිමාන්න මයා,—වාණිජ වේදි, පු/ශාන්ත ඇන්ඩ්‍රියා මහ විද්‍යාල
- *20. අයි. බැසිල් එස්. සිල්වා මයා,—ගණිත පුහුණු, පු/ශාන්ත ඇන්ඩ්‍රියා මහ විද්‍යාල
- *21. එස්. එච්. පුණ්‍යතිලක මයා,—ගණිත අධ්‍යාපන පුහුණු, පු/ශාන්ත ඇන්ඩ්‍රියා මහ විද්‍යාල
22. එම්. පී. බී. දේවසිරි මයා,—විද්‍යාලපති, III ශ්‍රේණිය, පු/කොට්ටකච්චිය ර. විද්‍යාල
23. ටී. එම්. ඒ. හේරත්කෝන් මයා,—උපාධි, පු/කොට්ටකච්චිය ර. විද්‍යාල
24. එම්. ධර්මසේන මයා,—උපාධි, පු/කොට්ටකච්චිය ර. විද්‍යාල
25. බබලිව. එස්. එස්. මැණිකේ මියා,—උපාධි, පු/කොට්ටකච්චිය ර. විද්‍යාල
26. කේ. ඒ. ජයසිංහ මයා,—උපාධි, පු/කොට්ටකච්චිය ර. විද්‍යාල
- *27. ආර්. එම්. කේ. රාජපක්ෂ මියා,—උපාධි, පු/කොට්ටකච්චිය ර. විද්‍යාල
- *28. බී. එච්. ඇම්. ජයසුන්දර මයා,—ගණිත පුහුණු, පු/කොට්ටකච්චිය ර. විද්‍යාල
- *29. බබලිව. එච්. ලීලාරත්න මයා,—විද්‍යාලපති IV ශ්‍රේණිය, පු/කොට්ටකච්චිය ර. විද්‍යාල
30. බබලිව. එච්. විනීබණ්ඩා මයා,—ගණිත පුහුණු, පු/කොට්ටකච්චිය ර. විද්‍යාල
31. බී. ඩී. වල්පිට මයා,—සිංහල පුහුණු, පු/කොට්ටකච්චිය ර. විද්‍යාල
32. පී. පුංචිමැණිකේ මියා,—උපාධි, පු/කොට්ටකච්චිය ර. විද්‍යාල
33. ආර්. එල්. කන්නන්ගම මයා,—විද්‍යා පුහුණු, පු/සිරිමඩ්දේ රජයේ විද්‍යාල
- *34. ඩී. වල්. ජයසූරිය මයා,—උපාධි, පු/සේරුවිල රජයේ විද්‍යාල
35. එච්. ඇම්. පියදස මයා,—අ.පො.ස./සා.පෙ., පු/දිවුල්වැව රජයේ විද්‍යාල
36. බබලිව. සී. ඒ. ප්‍රනාන්දු මයා,—විද්‍යාලපති, IV ශ්‍රේණිය, පු/කටුපොත රජයේ විද්‍යාල
37. ආර්. එම්. ගුණවර්ධන මයා,—උපාධි, පු/විඳගමංගාව රජයේ විද්‍යාල
38. ටී. එම්. ඒ. ජයසිංහ මයා,—උපාධි, පු/නාගමඩුව රජයේ විද්‍යාල
39. එම්. එන්. කේ. පෙරේරා මියා,—ඉංග්‍රීසි පුහුණු, පු/පල්ලම් මහ විද්‍යාල
40. කේ. ආරියරත්න හිමි,—අ.පො.ස./සා.පෙ., පු/වතුපොල රජයේ විද්‍යාල
41. ආර්. ඩී. අයි. චන්ද්‍රසේන මයා,—ගණිත පුහුණු, පු/කෝන්වැව රජයේ විද්‍යාල
- *42. බබලිව. සී. අප්පුහාමි මයා,—සිංහල පුහුණු, පු/කෝන්වැව රජයේ විද්‍යාල
43. බබලිව. එම්. පියදස මයා,—සිංහල පුහුණු, පු/රාජාගනය සාලිය විද්‍යාල
44. එච්. ඇම්. හේරත් බණ්ඩා මයා,—සිංහල පුහුණු, පු/මහලස්වැව මහ විද්‍යාල
- *45. එච්. ඇම්. ජේ. ප්‍රනාන්දු මියා,—කලා උපාධි, පු/තලවිල රජයේ විද්‍යාල
46. ඒ. එච්. ඇම්. ධර්මසූර මයා,—කලා උපාධි, පු/තලවිල රජයේ විද්‍යාල
47. ටී. එම්. බබලිව. කීර්තිබණ්ඩා මයා,—ගණිත පුහුණු, පු/නවගත්තේගම රජයේ විද්‍යාල
- *48. ටී. පී. ප්‍රේමසිංහ මයා, කලා උපාධි, පු/මුදලක්කුලිය රජයේ විද්‍යාල
- *49. ජේ. එම්. එස්. ජයතිලක මයා, II ශ්‍රේණියේ විදේශ, පු/ආනන්ද මහ විද්‍යාල
- *50. සී. සිරිසලාක සිල්වා මියා, සහතික නොලත්, පු/බරනන්කච්චුව රජයේ විද්‍යාල

මොනරාගල මර්ධන ගුරුවරුන් * ලකුණ ඇත්තේ 82.01.01 යළි සේවය ලබන අයයි

1. පී. ඒ. සුමනිසේන මයා, මො/විටකුඹුර මහ විද්‍යාල
- *2. එච්. ඇම්. ඉණවර්ධන මයා, මො/මල්ලාහැව මහ විද්‍යාල
- *3. පී. එල්. එම්. ජේ. උපයෝගී මයා, මො/යල්කුඹුර මහ විද්‍යාල
4. එල්. පී. ප්‍රේමතිලක මයා, මො/සොටමහ මහ විද්‍යාල
- *5. කේ. ඒ. ඒ. ඉණසේකර මයා, මො/බුළුපිටිය කනිටු විද්‍යාල
- *6. ආර්. එම්. ප්‍රේමදාස මයා, මො/ ඩබ්ලිව්ගොඩ මහ විද්‍යාල
7. එල්. පී. විමලවීර මයා, මො/මාර්ගරාව කනිටු විද්‍යාල
- *8. ඒ. ඒ. එස්. ද සිල්වා මයා, මො/බදුලුවෙල කනිටු විද්‍යාල
9. පී.කේ. අමරසිරි මයා, මො/ පොළොන්නරුව කනිටු විද්‍යාල
10. කෝ. මු. පී.බිබේසා මයා, මො/විහාරගල කනිටු විද්‍යාල
- *11. කේ. මු. මු. ලේලවකුර මයා, මො/හලන්දඩ නව කනිටු විද්‍යාල
12. එච්. කේ. ඊ. සිල්වා මයා, මො/මහකපගොල්ල කනිටු විද්‍යාල
- *13. කේ. පී. ඩාර්ලියසේන මයා, මො/මහකපගොල්ල කනිටු විද්‍යාල
14. එම්. ඒ. කුලවර්ධන මහතා, මො/නිස්සංක මහ විද්‍යාල, බඩල්කුඹුර
- *15. කේ. පීරිස් යෝමපාල මයා, මො/නිස්සංක මහ විද්‍යාල, බඩල්කුඹුර
16. ඒ. මනකුංග මයා, මො/නිස්සංක මහ විද්‍යාල, බඩල්කුඹුර
- *17. එල්. කේ. ජයවීර මයා, මො/නිස්සංක මහ විද්‍යාල, බඩල්කුඹුර
18. ඒ. රත්නායක මයා, මො/නිස්සංක මහ විද්‍යාල, බඩල්කුඹුර
19. ආර්. පී. මුදියන්සේ මයා, මො/මැදිරිය කනිටු විද්‍යාල
- *20. එච්. ඇල්. ඉණරත්න මයා, මො/වරාපොල කනිටු විද්‍යාල
21. එම්. එච්. සමරසේකර මයා, මො/මල්වත්තාවෙල මහ විද්‍යාල
- *22. කේ. එම්. ඇම්. රණකුංග මයා, මො/මල්වත්තාවෙල මහ විද්‍යාල
23. ඒ. එච්. ආර්. අධිකාරී මයා, මො/මල්වත්තාවෙල මහ විද්‍යාල
24. එච්. ඒ. ආරියසේන මයා, මො/මල්වත්තාවෙල මහ විද්‍යාල
25. කේ. කහවෙල ගුරුමෝ මයා, මො/වෙහෙරයාය මහ විද්‍යාල
- *26. ආර්. කෝමසිරි මයා, මො/වෙහෙරයාය මහ විද්‍යාල
27. එස්. ජේ. පෙරේරා මයා, මො/වෙහෙරයාය මහ විද්‍යාල
- *28. ඩබ්ලිව්. එම්. එම්. බී. වික්‍රමසිංහ මයා, මො/වෙහෙරයාය මහ විද්‍යාල
- *29. ගොඩගම නාලක හිමි, මො/වෙහෙරයාය මහ විද්‍යාල
- *30. අභේගොඩ පුණරත්න හිමි, මො/වෙහෙරයාය මහ විද්‍යාල
- *31. පී. ජී. වන්දසිරි මයා, මො/වෙහෙරයාය මහ විද්‍යාල
- *32. සී. ජී. විමලවීර මයා, මො/වෙහෙරයාය මහ විද්‍යාල
33. ඩී. ගනවිට්ඨාරච්චි මයා, මො/දුටුගැමුණු මහ විද්‍යාල
- *34. කේ. එස්. මුණසිංහ මයා, මො/දුටුගැමුණු මහ විද්‍යාල
35. එම්. කලාණන්තිස්ස හිමි, මො/දුටුගැමුණු මහ විද්‍යාල
36. කේ. ඩබ්ලිව්. ඒ. කෝමපාල මයා, මො/ඇතිලිවැව කනිටු විද්‍යාල
37. ධර්මපාල මයා, මො/බුදුරුවෙල කනිටු විද්‍යාල

අනුරාධපුරය—වැඩි වර්ෂිකගුරුවරුන්* ලකුණ ඇත්තේ සේවය ලැබුවන්ය.

1. ඩබ්ලිව්. එම්. විජේසිරි මයා, අ/කේ. බී. රත්නායක විදුහල, අනුරාධපුර.
2. එච්. බී. දිසානායක මයා, අ/කේ. බී. රත්නායක විදුහල, අනුරාධපුර.
3. එම්. ඩී. ජී. එස්. ලලිතා පද්මනී මිය, අ/කලන්නාව විදුහල, අනුරාධපුර.
4. ඩබ්ලිව්. එච්. ජී. බී. වාසල මයා, අ/යාලියපුර මහ විදුහල, යාලියපුර.
5. ඩී. එච්. ඒ. රත්නේශ්වරී මයා, අ/කොලවි විදුහල.
- *6. එන්. ඩබ්ලිව්. විජේරත්න මයා, අ/රාජාංගනය යාය, 10, විදුහල.
- *7. ආර්. එස්. එස්. බී. ගුණවර්ධන මයා, අ/රාජාංගනය යාය 10, විදුහල.
- *8. ජේ. සී. කරුණාරත්න මයා, අ/රාජාංගනය යාය 10, විදුහල.
- *9. කේ. ජී. විනායක මයා, අ/රාජාංගනය යාය 10, විදුහල.
- *10. කේ. බී. ජයතිලක මයා, අ/ලබුනොත්ථුව විදුහල.
11. සී. විජිත මයා, අ/පල්ලේ කාමර විදුහල.
12. එච්. බී. දිසානායක මයා, අ/ගලුන් බිඳුණුවැව මහ විදුහල.
- *13. යූ. එච්. එස්. සිල්වා මයා, අ/ලුණු දිවුල්වැව විදුහල.
- *14. එස්. එච්. එස්. සමරකෝන් මයා, අ/හුරුව මහාමට්ටිය විදුහල.
- *15. කේ. බී. අබේසිංහ මයා, අ/හුරුවව විවි ඉවුර විදුහල.
- *16. එල්. බී. ඒකනායක මයා, අ/වික්කන්පොත්ත විදුහල.
17. ඩී. බී. දිසානායක මයා, අ/ඉළක්වැව විදුහල.
18. යූ. ජේ. ගම්භරාජ මයා, අ/බුලුගේතින්න මහ විදුහල.
19. බී. එච්. සේනාපති මයා, අ/සීඕසියොපොල්ල මහ විදුහල.
20. ඩී. ඩබ්ලිව්. ඩී. වැලිකල මයා, අ/තන්තිරිමලේ විදුහල.
21. එම්. එස්. ආර්. කේ. ප්‍රනාන්දු මයා, අ/මහාලෝධි මහ විදුහල.
- *22. එච්. බී. විජේකෝන් මයා, අ/ගාන්ත රෝසල් මහ විදුහල.
- *23. අබී. වනාන්ත බිමි, අ/අනුරාධපුර මැදි මහ විදුහල.
24. එච්. ඒ. පෙරේරා මයා, අ/පැව් පරාක්‍රමපුර මහ විදුහල.
- *25. ඩී. එච්. ඒකනායක මයා, අ/පහළ මාරගහවැව විදුහල.
26. ඩී. එල්. උදයකුමාර මයා, අ/ප්‍රීදවැව විදුහල.
27. ආර්. ඩී. මනකුංග මයා, අ/කවියාය යාය 2, විදුහල.
28. එන්. ඩබ්ලිව්. ජී. ජී. ආරියරත්න මයා, අ/එන්නවල මහ විදුහල.
29. සියසේන දිසානායක මයා, අ/මිනින්නලේ මහ විදුහල.
- *30. ඩී. බී. සිරිසේන මයා, අ/කැලේ අමුණකොළේ විදුහල.
31. ඒ. එ. ඩී. පේපුහාමි මයා, අ/ලොල්ලසවැව විදුහල.
- *32. එස්. එන්. විජේසිරි මයා, අ/කහවගස්දිලිය මහ විදුහල.
- *33. ඩී. ජේ. සපරමාදු මිය, අ/ගොරොවිපත්ත මහ විදුහල.
- *34. ජී. එච්. ආර්. කුමාරිනාමි මිය, අ/අලුත්වැව විදුහල.
- *35. ඒ. එච්. ජී. අබේකෝන් මයා, අ/අලුත්දිවුල් වැව විදුහල.
- *36. එස්. එන්. ජී. බී. සමරකෝන් මයා, අ/පටොලේලාමි විදුහල.
- *37. කේ. එම්. සේනාවර්ධන මයා, අ/පහළ කුඩාපට්ටිය විදුහල.
- *38. ඩබ්ලිව්. එච්. ද සිල්වා මයා, අ/කැබිනිගොල්ලව මහ විදුහල.
- *39. කේ. කේ. එම්ලීන් මිය, අ/කම්මැන්නා ඇලවක විදුහල.
- *40. ජේ. කේ. එම්. සී. පෙරේරා මයා, අ/ප්‍රීදවැව විදුහල.
- *41. වී.ඩී. ඩබ්ලිව්. ජයලතා මිය, අ/රාජාංගනය යාය 5 මහ විදුහල.

- *42. சி. வி. சிவசுப்ரமணியன், அ/வெள்ளையன் வீடு, சேலம்.
- *43. சி. வி. சிவசுப்ரமணியன், அ/வெள்ளையன் வீடு, சேலம்.
- *44. சி. வி. சிவசுப்ரமணியன், அ/வெள்ளையன் வீடு, சேலம்.
- *45. சி. வி. சிவசுப்ரமணியன், அ/வெள்ளையன் வீடு, சேலம்.
- *46. சி. வி. சிவசுப்ரமணியன், அ/வெள்ளையன் வீடு, சேலம்.
- *47. சி. வி. சிவசுப்ரமணியன், அ/வெள்ளையன் வீடு, சேலம்.
- *48. சி. வி. சிவசுப்ரமணியன், அ/வெள்ளையன் வீடு, சேலம்.
- *49. சி. வி. சிவசுப்ரமணியன், அ/வெள்ளையன் வீடு, சேலம்.
- *50. சி. வி. சிவசுப்ரமணியன், அ/வெள்ளையன் வீடு, சேலம்.
- *51. சி. வி. சிவசுப்ரமணியன், அ/வெள்ளையன் வீடு, சேலம்.

தமிழக அரசின் திட்டமிடல்

1980-81 ஆண்டில் அரசின் * திட்டமிடல் 82,01.01 ல் கீழ்க்கண்ட விவரம்

- 1. சி. வி. சிவசுப்ரமணியன், அ/வெள்ளையன் வீடு, சேலம்.
- 2. சி. வி. சிவசுப்ரமணியன், அ/வெள்ளையன் வீடு, சேலம்.
- 3. சி. வி. சிவசுப்ரமணியன், அ/வெள்ளையன் வீடு, சேலம்.
- 4. சி. வி. சிவசுப்ரமணியன், அ/வெள்ளையன் வீடு, சேலம்.
- 5. சி. வி. சிவசுப்ரமணியன், அ/வெள்ளையன் வீடு, சேலம்.
- 6. சி. வி. சிவசுப்ரமணியன், அ/வெள்ளையன் வீடு, சேலம்.
- *7. சி. வி. சிவசுப்ரமணியன், அ/வெள்ளையன் வீடு, சேலம்.
- *8. சி. வி. சிவசுப்ரமணியன், அ/வெள்ளையன் வீடு, சேலம்.

வி. அனந்தசங்கரன் அவர்கள் (கிலினோச்சி)

(கிரு. வி. ஆனந்தசங்கரன்—கிலினோச்சி)
(Mr. V. Anandasangary—Kilinochchi)
தலைவர் அவர்களே, கௌரவ கொடும்பட்டி
தொகுதிப் பாராளுமன்ற அங்கத்தவர் (கிரு. ஆனந்த சங்கரன்) எனக்கு முன் பேசிக்
கொண்டிருந்தார். அவருடைய பேச்சைக்
கேட்டுப்போது அவர் கடந்த பாராளுமன்றக்
காலத்தில் இங்கு இருக்கவில்லை என்பதை
உணரக் கூடியதாக இருந்தது. பாராளுமன்ற
அங்கத்தவர்களுடைய சிபார்சுகளின் பேரில்
ஆசிரியர் நியமனங்கள் கட்டுவதாகக் கடந்த
ஆட்சிக் காலத்தில்தான் நடைபெற்றன. இது
மூலம் பெரும் அளவில் வடபகுதி பாதிக்கப்பட்ட
கடந்த அரசாங்க காலத்தில்தான் என்று
கூறியால் அது பொருத்தமாக இருக்கும்.
இன்று நிலைமை அறிவும் படுமோசம்
அடைந்து இருக்கிறது. நாம் எந்த விடயத்
தையும் பின் போடாமல்; பல் சேவையோ
சீதி அமைத்தலோ பாடசாலைக்கட்டடங்
களைக் கட்டுவதிலோ எந்த விடயத்தையும்
இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பின் போட
லாம்; ஆனால் பிள்ளைகளுக்குக் கல்வியூட்டும்

விடயத்திலும், அரசாங்க விடயத்திலும் ஒரு
நிமிடத்தைக்கடப் பின்போடக்கூடாது என்பதை
இந்தக் கௌரவ சபையின் கவனத்திற்
குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்று கல்வி அமைச்சராக இருக்கின்றவர்
ரேயல் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் எமது
நாட்டில் உள்ள பாடசாலைகளை எல்லாம்
ரேயல் கல்லூரியின் தரத்திற்கு ஆக்க வேண்
டும் என்று நாங்கள் கேட்கவில்லை. இன்றைய
கல்விப் பிரதி அமைச்சர் ஒரு கிராமப் புறத்
தைச் சேர்ந்தவர் விரவன்னி என்ற பெயரை
உடைய அவர் வன்னிப் பிரதேசங்களில்
உள்ள பாடசாலைகள் எவ்வளவு கஷ்ட நிலை
யில் இருக்கின்றன என்பதை நன்கு உணர்ந்த
தவர் இவ்விருவரும் சேர்ந்து கிராமப்புற மக்
களுக்கு நல்ல கல்வி வசதிகளையும் வாய்ப்புக்
கொடும் கொடுப்பது அவர்களது புனித கட
மையாகும் என்பதை நான் இந்தச் சபை
யிலே ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

எங்களுக்கு ரேயல் கல்லூரியின் கீழ்
பாடசாலைகள் வேண்டாம். எங்கள் தொகுதி
மாணவர்களுக்கு டாக்டர்கள் எஞ்சினியர்

[**பி. ஸ்ரீராமன்** உரை]

களாகும் வாய்ப்பைத் தாருங்கள். என்று கூடக் கேட்கவில்லை. சாதாரண கலைப்பட்ட தாரியாகும் வாய்ப்பைக்கூட எங்கள் மாணவர்களுக்குத் தாருங்கள் என்று கேட்கவில்லை. எனது தொகுதி மக்கள் ஆடு, மாடு, கோழி வளர்ப்பவர்கள். தாம் உற்பத்தி செய்த பொருள்களைச் சந்தைக்கு எடுத்துச் சென்று தாம் விற்கும் பொருள்களுக்குச் சரியான கணக்கை வைக்கக்கூடிய கல்வியையாவது அவர்களுக்குத் தாருங்கள் என்றுதான் நான் ஒரு பாராளுமன்ற அங்கத்தினர் என்ற முறையில் கேட்கிறேன். நாங்கள் பாண்டிச்சேரி தாரியர்கள் என்று கேட்டால் நீங்கள் கேக்கைத் தருகின்றீர்கள். நாங்கள் அ, ஆ, அரிச்சடிப் பாடங்களைப் படிப்பிக்கின்ற ஆசிரியர்களைத் தாருங்கள் என்று கேட்டால் நீங்கள் "சங்கீத, நடன ஆசிரியர்களைத் தருகின்றோம்" என்று கூறுகின்றீர்கள். எனது தொகுதியைப் பொறுத்த அளவில் இவை எல்லாவற்றையும் நான் கேட்கவில்லை. எனது தொகுதியில் உள்ள ஆரம்ப பாடசாலைகளுக்குச் செல்லும் பிள்ளைகளின் குறைகளைத் தீருங்கள் என்றுதான் நான் கேட்கின்றேன். மிகவும் தூர்ப்பாக்கியமுள்ள ஒரு தொகுதியைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் காரணத்தினால் நான் ஒரு தூர்ப்பாக்கியசாலி என்றே நான் என்னைக்கருதுகின்றேன். எனது தொகுதியின் மிக மோசமான நிலைமையை எடுத்துக் கூறவேண்டியது எனது கடமை. 75 பாடசாலைகளின் பிரதம கல்வியாயாத எனது தொகுதியிலே ஒரு மத்திய மகா வித்தியாலம் இருக்கின்றது. 1963 ஆம் ஆண்டிலே முதன்முதலாக இப்பாடசாலையிலிருந்து கல்விப் பொதுத் தராதர உயர் தரப் பரீட்சைக்கு மாணவர்கள் தோற்றினார்கள். ஒருவர் கூடச் சித்தி அடையவில்லை. 1963 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 79 ஆம் ஆண்டு வரைக்கும் க. பொ. த. உயர்தரப் பரீட்சைக்குத் தோற்றியவர்கள் இரண்டொரு பாடங்களில் மட்டுமே சித்தி அடைந்தனர். 1980 ஆம் ஆண்டு இதே பரீட்சைக்கு 13 பேர் விஞ்ஞானத்துறைக்கும் 6 பேர் வர்த்தகத்துறைக்கும் தோற்றினார்கள் அந்தப் பரீட்சையில் ஒரே ஒரு விஞ்ஞான மாணவர் மட்டும் 2சி 2எஸ் என்ற தரத்தில் சித்தியடைந்தார். ஏனைய 12 மாணவர்களும் படுமோசமான முறையில் தோல்வி கண்டனர். வர்த்தகத் துறையில் இரண்டு மாணவர்கள் மட்டும் 2சி 2எஸ் என்ற கணிப்பில் சித்தி

அடைந்தார்கள். எனது தொகுதி ஒரு பின்தங்கிய மாவட்டமாகக் கணிக்கப்பட்டிருந்தால் அல்லது ஒரு தனிமாவட்டமாகக் கணிக்கப்பட்டிருந்தால் நிச்சயமாக இவர்கள் சர்வதலாசாலைக்குச் செல்லும் வாய்ப்பைப் பெற்றிருப்பார்கள். அவர்களில் ஒருவர் டாக்டராகவோ எஞ்சினியராகவோ வருகின்ற வாய்ப்பைப் பெற்றிருப்பார். தூரதிஷ்டவசமாக நாங்கள் அந்தப் பக்கமும் இல்லாமல் இந்தப் பக்கமும் இல்லாமல் இருக்கிறோம்.

ஏ. லா. 3.30

சபாநாயகர்

(கலைவர்)

(The Chairman)

Order, please! The Hon. Speaker will now take the Chair.

சபாநாயகர் தலைவர் கல்வியைக் குறித்து உரை செய்வார். உரை செய்வார், கல்வியைக் குறித்து [ஏ. லா. 3.30] உரை செய்வார்.

அதன் பிறகு, உப சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராசனத்திலின்று அகலவே, சபாநாயகர் அவர்கள் [அல்ஹாஜ் எம். ஏ. பாகீர் மாகார்] தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon Mr. Deputy Speaker left the Chair, and Mr. Speaker [Al Haj M. A. BAKIER MARKAR] took the Chair.

[**பி. ஸ்ரீராமன்** உரை]

(திரு. வி. ஆனந்தசங்கரி)

(Mr. V. Anandasangary)

கேள்வர் அவர்களே, எனது தொகுதியிலுள்ள பாடசாலைகளின் அவல நிலையைப் பற்றிக் கூறிக்கொண்டிருந்தேன். சர்வதலாசாலைக்குச் செல்லும் வாய்ப்பை எனது தொகுதியிலுள்ள மாணவர்கள் இழந்திருக்கிறார்கள். இன்றுகூட அதற்கான வாய்ப்பு இருப்பதாகத் தெரியாத காரணத்தால் அந்தப் பகுதியிலுள்ள குறைப்பாடுகளைப் பற்றிக் கூறிக்கொண்டிருந்தேன். சாதாரணமாக 5 ஆம் வகுப்புப் புலமைப் பரிசில் பரீட்சைக்குக்கூட 12 வகுப்புகளுக்குப் பின்தான் எனது தொகுதியில் கிளிநொச்சி கனிஷ்ட வித்தியாலத்தில் திவிருந்து மாணவர்கள் தோன்றியிருக்கிறார்கள். இதற்குரிய காரணத்தை மாற்றுவதில் அந்த மாணவர்கள் தோற்றிய

ருந்தால் 168 புள்ளிகள் பெற்று ஒரு மாணவன் சித்தியடைந்திருக்கலாம். திருகோணமலை மாவட்டத்தில் 170 புள்ளிகள் பெற்ற ஒரு மாணவன் சித்தியடைந்திருக்கலாம். மன்னார் மாவட்டத்தில் 163 புள்ளிகள் பெற்று ஒரு மாணவன் சித்தியடைந்திருக்கலாம். ஆனால், எனது தொகுதி யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த படியால் ஆரம்ப அறிவே இல்லாத எனது தொகுதி மாணவர்களுடைய மூன்றாம் மட்டைந்த பாடசாலைகளிலுள்ள பிள்ளைகளுக்கே போட்டி போட்டு 190 புள்ளிகள் பெற்றால் போட்டி போட்டு 190 புள்ளிகள் பெற்றால் நான் சித்தியடைய முடியும்.

எனது தொகுதியிலுள்ள பாடசாலைகளுக்கு ஆசிரியர்கள் வரத் தயங்குகிறார்கள். அங்கு கூடமையற்ற ஆசிரியர்கள் பயப்படுகிறார்கள். இதற்கு நான் கல்வி அதிகாரிகளைக் குறை கூறவில்லை. அப்பகுதிப் பாடசாலைகளிலுள்ள ஆசிரியர் பற்றாக்குறையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று ஆசிரியர் இடமாற்றம் செய்யப் பட்டால், அமைச்சிலிருந்து கூட தலையீடு ஏற்பட்டு இரண்டு நாட்களில் அந்த இடமாற்றம் சாத்தியம் செய்யப்படுகின்றது. எமது பிள்ளைகள் படிப்பில் கெட்டித்தவமற்றவர்கள் என்று நாம் சொல்ல முடியாது. கடந்த ஆண்டு வடமாகாணத்திலேயே க. பொ. த. சாதாரண நாய் பரீட்சையில் சிறந்த மாணவனாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட மாணவன் பூநகரி மகா வித்தியாலபத்தைச் சேர்ந்த ஒரு மாணவன் நான் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த நிலைமைக்குக் காரணம் என்ன? காலத்துக்குக் காலம் கல்வி அதிகாரிகள் ஆசிரியர்களை அந்தப் பகுதிக்கு இடமாற்றம் செய்வதாலும் அந்த இடமாற்றம் இரண்டு நாட்களுக்குள் சாத்தியம் செய்யப்படுகின்றது. அதற்கு யார் பொறுப்பு? இந்தக் கொடுமையை இனிமேலும் மினிநொச்சி மாவட்டத்திலுள்ள மக்கள் பொறுத்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. அவர்களின் நிரகிரிதி என்ற முறையில் என்னாலும் பொறுத்துக் கொண்டிருக்க முடியாதென்ற காரணத்தினால்தான் சில தவிர்க்க முடியாத முடிவுகளை நான் எடுக்கவேண்டியவனாக இருந்தேன். நான் இரண்டு, மூன்று சம்பவங்களை இங்கே கூற விரும்புகிறேன். அண்மையிலே டிப்ளோமா பரீட்சை எழுதி முடிந்த 50, 60 பேர் வெவ்வேறு பாடசாலைக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள். ஆனால், யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலே

யுள்ள மினிநொச்சித் தொகுதிக்கு ஒருவரும் அனுப்பப்படவில்லை. பரந்தன், பூநகரி, பனை ஆகிய மூன்று பகுதிகளுக்கும் ஒவ்வொருவர் அனுப்பப்பட்டார்கள். அவர்களும் யாரையோ பிடித்து அந்த இடமாற்றத்தை சாத்துச் செய்து சென்று விட்டார்கள். அதன்விளைவாக கல்வியில் டிப்ளோமா பரீட்சை சித்தியெய்திய ஒருவரேனும் மினிநொச்சித் தொகுதியிலே உடமையாற்றுவதற்கு எமக்குக் கிடைக்கவில்லை. எனது தொகுதியிலேயிருந்து இருவர் பயிற்சிக்குச் சென்றார்கள். அந்த இருவர் கூட தமது சொந்த இடங்களுக்குப் போய்ச் சேர்ந்துவிட்டார்கள். எனவே இருந்தவர்களை யும் இழந்த நிலையில் நான் இப்பொழுது நாங்கள் இருக்கின்றோம். எத்தனையோ ஆசிரியர்கள் இடமாற்றம் செய்யப்படுகிறார்கள். ஆனால் எதோ காரணத்தைக் காட்டி அவர்களுடைய இடமாற்றங்கள் சாத்துச் செய்யப்பட்டு அவர்கள் சென்றுவிடுகிறார்கள். அவர்களில் சிலர் அங்கே வந்து ஓய்வு எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அல்லது சிலர் அங்கே வந்ததும் பதவியைத் தவிர்த்துவிட்டு வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றுவிடுகிறார்கள். இவ்வாறாகச் சொல்ல முடியாத துன்பங்களுக்கு எனது தொகுதி மக்கள் ஆளாகின்றார்கள்.

பொன்னுவெளி ரைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை என்று ஒரு பாடசாலை எனது தொகுதியிலே இருக்கின்றது. இந்தப் பகுதி மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியாகும். 3.7.81 இல் இருந்து இந்தப் பாடசாலை மூடப்பட்டிருக்கிறது. ஏறக்குறைய ஐந்து மாதங்களுக்குப் பின்னர் அங்கே ஓர் ஆசிரியர் இடமாற்றம் செய்யப்பட்டிருந்தார். அவர் பதவி ஏற்கப்போகும் வேலையில் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிக்குத் தெரிவாகி அவரும் போய் விட்டார். இதனால் தொடர்ந்தும் அப்பாடசாலை ஆறு மாதங்களுக்காக மூடப்பட்டிருக்கின்றது.

நான் இங்கே சில புள்ளி விபரங்களைச் சமர்ப்பிக்க விரும்புகின்றேன். நான் இப்புள்ளி விபரங்கள் முடிவடையும் எடுத்துக் கூறினால் எனது உரையின் முக்கிய பகுதிகளை இங்கே பேசுவதற்கு நேரம் போதாது என்ற காரணத்தால் இவற்றை அமைச்சரவர்களின் கவனத்துக்குச் சமர்ப்பிக்கின்றேன். மிகவும் பிற்போக்கான மாவட்டங்களின் புள்ளி விபரங்களை நான் இங்கு தருகின்றேன். வவுனியா, முல்லைத்தீவு ஆகிய இரு மாவட்டங்களையும் எடுத்துக்கொண்டால், வவுனியா மாவட்டத்

[வி. ஞானலக்ஷ்மி உரை]

திலே 108 தமிழ்ப் பாடசாலைகளும் 21 சிங்களப் பாடசாலைகளும், முல்லைத்தீவு மாவட்டத்திலே 90 பாடசாலைகளும் உள்ளன. எனது தொகுதியிலே 75 பாடசாலைகள் இருக்கின்றன. வவுனியா மாவட்டத்திலே 15,475 தமிழ் மாணவர்களும் 4,109 சிங்கள மாணவர்களும் கல்வி கற்கின்றார்கள். முல்லைத்தீவு மாவட்டத்திலே 14,351 மாணவர்கள் கல்வி கற்கின்றார்கள். இவை எல்லாவற்றிலும் பார்த்துக் கூடுதலாகக் கிளிநொச்சித் தொகுதியிலே 17,454 மாணவர்கள் கல்வி கற்கின்றார்கள். ஆனால், ஆசிரியர்களின் நிலைமையை எடுத்துப்பாருங்கள். வவுனியா மாவட்டத்திலே 482 ஆசிரியர்கள் கடமையாற்றுகின்றார்கள். 387 ஆசிரியர்கள் அங்கு பற்றாக்குறை உண்டு. சிங்களப் பாடசாலைகளில் 198 ஆசிரியர்கள் கடமை ஆற்றுகின்றார்கள். 4 ஆசிரியர்கள் கூடுதலாக அங்கே இருக்கின்றார்கள். கிளிநொச்சித் தொகுதியிலே 357 ஆசிரியர்கள் மட்டும் கடமையாற்றுகிறார்கள். அங்கே 456 ஆசிரியர்களுக்குப் பற்றாக்குறை உண்டு. 456 ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறையுள்ள ஒரு தொகுதியிலே பாடசாலைகளுக்குப் பிள்ளைகளை அனுப்புவதிலும் பார்த்து அந்தப் பாடசாலைகள் எல்லாவற்றையும் சூழ்ந்துள்ளன. அந்தப் பாடசாலைகளிலுள்ள பிள்ளைகளை ஆடு, மாடு மேய்ப்பதற்கு அனுப்பிவிட்டால் அது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும். ஏனென்றால் அப்பிள்ளைகள் தமது காலத்தையும் நேரத்தையும் அங்கே வினாசிக்கக்கூடியவர்கள்.

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தை எடுத்தாலும் கூட கிளிநொச்சியும் ஊர்காவற்றையும் மிகவும் பிற்போக்கான தொகுதிகளாகும். இவற்றில் ஊர்காவற்றுறைத் தொகுதியிலுள்ள இரண்டு கல்வி வட்டாரப் பகுதிகளில் ஒன்றை எடுத்துப் பார்ப்போம். 10,000 மாணவர்கள் அங்கே கற்கின்றார்கள். 346 ஆசிரியர்கள் அங்கே கடமையாற்றுகின்றார்கள். இத்தொகுதி மிகவும் பிற்போக்கான தொகுதியெனவும் ஆசிரியர் பற்றாக்குறை பெருமளவில் அங்கே இருக்கின்றதென்றும் அப்பகுதிப் பாராளுமன்ற அங்கத்தவர் மிகவும் ஆவேசமாகப் பேசினார். 10,000 மாணவர்களுக்கு 346 ஆசிரியர்கள் அங்கே கடமையாற்றுகிறார்கள். அப்படியிருந்தும் அங்கே 173 ஆசிரியர்களுக்குப் பற்றாக்குறை உண்டு. எனது தொகுதியாகிய கிளிநொச்சித் தொகுதியிலே 17,457 மாணவர்களுக்கு 375 ஆசிரியர்கள் மட்டும்

தான் கடமையாற்றுகிறார்கள். 456 ஆசிரியர்களுக்கு அங்கே பற்றாக்குறை உண்டு. அத்தோடு வேலணை மத்திய மகாவித்தியாலயத்தோடு இப்பாடசாலைகளை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போம்.

Kayts and Kilinochchi Electorates are declared as difficult areas in the Jaffna District. Yet I wish to compare Velanai Maha Vidyalaya in the Kayts electorate with some of my schools in the Kilinochchi Electorate.

For 1,062 students in the Velanai Maha Vidyalaya there are 47 teachers and there is a shortage of 17 teachers. Now see the staff position in some of my schools. Apart from the fact that 51 of the 75 schools have no permanent heads, 26 of the 75 schools are one-teacher schools. The following figures will make the position clear in respect of the Kilinochchi electorate.

In the Kilinochchi Kanista Vidyalaya for 1,215 students there are only 15 teachers. That is 81 students per teacher. I want the hon. Deputy Minister to listen to this. In the Kilinochchi Kanista Vidyalaya 1,215 students study and there are only 15 teachers. This is the most convenient school in the whole electorate. This school is in the heart of the town with 1,215 students. Then in the Ramanathapuram Maha Vidyalaya for 599 students, there are 13 teachers. That is 46 students per teacher. In the Vaddakachchi Maha Vidyalaya for 866 students, there are only 18 teachers. That is 48 students per teacher. Sir, I do not want to read all this. I am * tabling this list to save time.

சீர்திருவிழை

(தலைவர்)

(The Chairman)

It is time for the hon. Member to finish his speech.

*வைவ் உரைகளைச் சேர்த்துக் கொடுக்க.

உரைகளின் மூலத்தில் தரப்பட்டுள்ளது.

Reproduced at end of speech.

වී. ආනන්දසන්ති මහතා

(திரு. வி. ஆனந்தசங்கரி)

(Mr. V. Anandasangary)

I have taken only ten minutes.

සභාපතිතුමා

(தலைவர்)

(The Chairman)

I will give you another two minutes.

වී. ආනන්දසන්ති මහතා

(திரு. வி. ஆனந்தசங்கரி)

(Mr. V. Anandasangary)

I can assure you, Sir, that the most unfortunate and worst affected area in the whole Island in my electorate. I can safely say that.

සභාපතිතුමා

(தலைவர்)

(The Chairman)

You are like Oliver Twist asking for more.

වී. ආනන්දසන්ති මහතා

(திரு. வி. ஆனந்தசங்கரி)

(Mr. V. Anandasangary)

Yes. I want a little more time to place certain facts before the House.

It will be interesting to know the position in one-teacher schools and in some others. Of the 75 schools, 26 are one-teacher schools. In the Muhamalai RC school for 175 students there is only one teacher; in the Kalvayal GTMS for 134 students there is only one teacher; in the Thaddumarankuddi GTMS for 105 students there is only one teacher; in the Thamirai GTMS for 108 students there is only one teacher; in the Valaipadu RC for 90 students there is only one teacher; in the Murasumodai RC for 262 students there are two teachers; in the Kanagambikaikulam GTMS for 250 students there are 3 teachers; in the only Sinhala Maha Vidyalaya in Kilinochchi for 263 students there are 9 teachers; in the Dharmapuram GTMS three SDS teachers without any pay teach 76, 144 and 78 students respectively.

There are a number of other things that I would like to place before this House. One thing I can safely say. With a shortage of 456 teachers, the Kilinochchi electorate is suffering. The only consolation we had—the only people who came to the assistance of the people of Kilinochchi—are the 110 volunteer teachers. Some of them had worked for nine years, some of them had worked for seven years, some of them had worked for three years, four years and so on. I am tabling* the list of these teachers before this House so that the Hon. Minister may go through this and be fair by them.

I wish to make a suggestion. I am convinced that without education the Kilinochchi electorate will never progress—not only the Kilinochchi electorate but the entire country will never progress. We are in duty bound to give a good education to the children of the backward areas. I am prepared to forego—if the Hon. Minister wants he can take it up with His Excellency the President—the Rs. 2½ million allocated for the Kilinochchi electorate under the DCB to appoint all these people as Pupil Teachers now at a low salary. You can pay them about Rs. 150 to Rs. 200 and call them Pupil Teachers until they acquire more knowledge. Now, you come to the House and say, “We are going to appoint Dancing Teachers, Music Teachers, Science graduates and all that.” I do not want any; I want teachers for primary schools. I am prepared to finance this out of the DCB funds.

In conclusion, once again I plead with the Hon. Minister to declare Kilinochchi as a separate Education District. It was about to be made a separate district. I remember, the present Minister of Justice, along with the Deputy Director-General, Mr. Mahatantila, Mr. Manickavasagar, all of them, came to Kilinochchi and inspected the site. The site was

කිලිනොච්චි දිස්ත්‍රික්කයේ පළ කර ඇත.

உரையின் முடிவில் தரப்பட்டுள்ளது.

Reproduced at end of speech.

[3. ආනන්දසංඝම මහතා]
 located, the building was found to site the Regional Office. Please start a Regional Office there, declare it a separate district, give our children also a chance to enter the University, at least to see the steps of the University in this country. I am not asking anything more than that. We are morally bound to give this to the people of Kilinochchi. If other electo-

rates are treated in this fashion, I welcome similar treatment being given to us as well.

Then, Sir, about this—

සහපතිතුමා

(தலைவர்)

(The Chairman)

Sorry! I have given you five minutes. Please sit down.

සහමෙහෙය මත තහන ලද ලිපිලි:

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட வைக்கப்பட்ட அட்டவணை:

Documents tabled:

Vavuniya District

	Tamil	Sinhalese	Mullaithimmi District	Kilinochchi Electorate
Population : 95,904			77,513	91,562
No. of Schools :	108	21	90	75
No. of Students	15,475	4,109	14,351	17,454
No. of Teachers	482	198	431	357
No. of Vacancies	387	excess 4	—	456
No. of Student per teacher	32	21	33	49

Kilinochchi Compared with another difficult are electorate, kayts in the Jaffna District

One circuit alone	Kayts	Kilinochchi (2 circuits)	The only Sinhala M. V. at Kilinochchi
No. of Schools	34	75	263 Students 9 Teachers
No. of Students	10,054	17,454	29 Students per Teacher
No. of Teachers	346	357	Elephant Pass G. T. M. S.
No. of Vacancies	163/5	456	180 Tamil Students 2 Teachers
No. of Students per Teacher	29	49	3 Sinhalese Students 1 Teacher

Kayts and Kilinochchi Electorates are declared as difficult areas in the Jaffna District. Yet I wish to compare Velanai M. V. in the Kayts Electorate with some of my Schools in Kilinochchi Electorate.

Velanai M. V. for its 1062 Students has 47 Teachers and is also sport of 17 Teachers

Now see the Staff position in some of my Schools. Apart from the fact that 51 of the 75 Schools have no permanent Heads and also of the 75 Schools 26 are one teacher Schools, the following figures will make the position dear in respect of the Kilinochchi Electorate:—

Name of School	No. of Students	No. of Teachers	No. of Students per teacher
1. Kilinochchi Kanista Vidyalaya	1,215	15	81 Students per teacher
2. Ramanathapurama M. V.	599	13	46 Students per teacher
3. Vaddakoench M. V.	866	18	48 Students per teacher
4. Kanagapuram M. V.	850	13	71 Students per teacher
5. Ramanathapuram West	418	8	52 Students per teacher
6. Urnthirapuram M. V.	552	14	39 Students per teacher
7. St. Theresa Ladies College	774	19	41 Students per teacher
8. Kilinochchi Hindu M. V.	1,085	29	37 Students per teacher
9. Kilinochchi Madya Maha Vidyalaya	845	25	34 Students per teacher

One Teacher Schools.

It will be interesting to know the position in one teacher Schools and in some others. Of the 75, Sir, 26 are one teacher Schools.

- Muhamaej R. C. for 175 Students there is only one Teacher.
- Keilroyal C. C. T. M. S. for 184 Students there is only one Teacher.
- Thadimiran Koddai G. T. M. S. 105 Students there is only one Teacher.
- Thombiyai G. T. M. S. for 198 Students there is only one Teacher.
- Valaipadu R. C. for 90 Students there is only one Teacher.
- Murasumoddi R. C. for 262 Students there are 2 Teachers.
- Kenagambikaikulam G. T. M. S. for 250 Students there are 3 teachers.
- The only Sinhala Maha Vidyalaya in Kilinochchi with 263 Students there are 9 Teachers
- Dhannapuram G. T. M. S. for 3 S. D. S. Teachers without any pay teacher 76, 144 and 78 Students respectively.

கிளிநொச்சிக் கல்வி வட்டாரம்

இல.	ஆசிரியர் பெயர்	பாடசாலைப் பெயர்	வ. சே. க. / பர. அ. ச.	சேவைக் காலம்
1.	செல்வி சந்திரசேகர் சூறுமுசும்	யா/இராமநாதபுரம் மேற்கு அ. த. க. பா.	பா. அ. ச.	9 வருடங்கள்
2.	செல்வி கார்மேல்மேரி செல்வகுணி	யா/இராமநாதபுரம் மகாவித்தியாலம்	வ. சே. க.	7 வருடங்கள்
3.	செல்வி சிகிலியாம்பா சந்தியாப்பிள்ளை	யா/நாச்சிகுடா அ. மு. க. பா.	வ. சே. க.	6 வருடங்கள்
4.	செல்வி சாந்தநாயகி காசிப்பிள்ளை	யா/உருத்திபுரம் மகாவித்தியாலம்	வ. சே. க.	6 வருடங்கள்
5.	செல்வி ராஜேஸ்வரி வேலாபுரம்	யா/அக்கரைப்பாள் மகாவித்தியாலம்	வ. சே. க.	4 வருடங்கள்
7.	செல்வி கௌரிதேவி கந்தையா	யா/கனிஷ்ட மகாவித்தியாலம்	வ. சே. க.	4 வருடங்கள்
8.	செல்வி மங்கலேஸ்வரி சிவராஜதிகம்ப	யா/கனிஷ்ட மகாவித்தியாலம்	வ. சே. க.	4 வருடங்கள்
9.	செல்வி சூரியலக்ஷ்மி சப்பிரமணியம்	யா/புகழித் திருச்சி மகாவித்தியாலம்	வ. சே. க.	4 வருடங்கள்
10.	திருமதி இ. குணலோகநாயகி	யா/புகழித் திருச்சி மகாவித்தியாலம்	வ. சே. க.	4 வருடங்கள்
11.	திருமதி இ. இலங்காதேவி	யா/வட்டக்கத்தி மகாவித்தியாலம்	வ. சே. க.	4 வருடங்கள்
12.	செல்வி நீலாம்பிகை இராமநாதன்	யா/அரசினர் தமிழ் கல்வன் பாடசாலை	பா. அ. ச.	3 வருடங்கள்
13.	செல்வி பவன்தேவி கதிரகாழு	யா/அரசினர் தமிழ் கல்வன் பாடசாலை	பா. அ. ச.	3 வருடங்கள்
14.	செல்வி ஜெயராஜசுந்தரி நல்லாண்டை	யா/கனிஷ்ட மகாவித்தியாலம்	வ. சே. க.	3 வருடங்கள்
15.	செல்வி பாமேஸ்வரி தாராமாநாயகினி	யா/கனிஷ்ட மகாவித்தியாலம்	வ. சே. க.	3 வருடங்கள்
16.	செல்வி பகவதி செல்வையா	யா/புகழித் திருச்சி மகாவித்தியாலம்	வ. சே. க.	3 வருடங்கள்
17.	திருமதி ச. ரொத்தினம்	யா/லகத்தபுரம் அ. த. க. பா. — 11	பா. அ. ச.	3 வருடங்கள்
18.	செல்வி சீரஜினிதேவி, க.	யா/லகத்தபுரம் அ. த. க. பா. 11	பா. அ. ச.	3 வருடங்கள்
19.	செல்வி காந்திமதி சதானந்தன்	யா/கிளிநொச்சி மத்திய மகாவித்தியாலம்	வ. சே. க.	3 வருடங்கள்
20.	செல்வி கீவதேவி சீவரெத்திழும்	யா/தலைபுரம் அ. த. க. பா.	வ. சே. க.	3 வருடங்கள்
21.	செல்வி விஜயகுமாரி வீரலிங்கம்	யா/தலைபுரம் அ. த. க. பா.	வ. சே. க.	3 வருடங்கள்
22.	திருமதி மே. ஈஸ்வரியம்மா	யா/கனகபுரம் அ. த. க. பா.	வ. சே. க.	3 வருடங்கள்
23.	திருமதி பா. கலாநாத்தினி	யா/கனகபுரம் அ. த. க. பா.	வ. சே. க.	3 வருடங்கள்
24.	திரு. முத்து முகமது றியப்பன்	யா/இராமநாதபுரம் மேற்கு அ. த. க. பா.	பா. அ. ச.	3 வருடங்கள்
25.	திருமதி பரகேசி, ச.	யா/வட்டக்கத்தி மகாவித்தியாலம்	வ. சே. க.	2 வருடங்கள்
26.	செல்வி சிவலாகுணி, வ.	யா/இராமநாதபுரம் மேற்கு அ. த. க. பா.	பா. அ. ச.	2 வருடங்கள்
27.	செல்வி குணவதி ஐயரத்தரை	யா/நாச்சிகுடா அ. மு. க. பா.	வ. சே. க.	2 வருடங்கள்
28.	செல்வி சரஸ்வதி அரசகுமாரி	யா/அரசினர் த. க. பா. முன்னகாலில்	பா. அ. ச.	3 வருடங்கள்
29.	செல்வி கமலேஸ்வரி வேலாபுரம்	யா/கனகபுரம் அ. த. க. பா.	வ. சே. க.	3 வருடங்கள்
30.	செல்வி திறஞ்சுரை கதிவேலு	யா/கனகபுரம் அ. த. க. பா.	வ. சே. க.	2 வருடங்கள்
31.	செல்வி சியோசியாதேவி மரியாம்பிள்ளை	யா/வள்ளேரிக்குளம் அ. த. க. பா.	வ. சே. க.	2 வருடங்கள்

வ.சே.க|பா.அ.ச.

பாடசாலைப் பெயர்

பாடசாலைப் பெயர்

ஆசிரியர் பெயர்

இல.

32.	செல்வி சத்தியலலவரி சேதுபாண்டியர்	யா கணகபுரம் அ. த. க. பா.	வ. சே. க.	1 வருடம்	செவ்வகாலம்
33.	செல்வி தேவமலர் சிதம்பரப்பிள்ளை	யா அக்கராயன் மகாவித்தியாலயம்	பா. அ. ச.	1 வருடம்	
34.	செல்வி சிவசேகரி செல்வப்பா	யா அக்கராயன் மகாவித்தியாலயம்	பா. அ. ச.	1 வருடம்	
35.	செல்வி புலவேளலவரி இராமநாதன்	யா அக்கராயன் ஜீகாவித்தியாலயம்	பா. அ. ச.	1 வருடம்	
36.	செல்வி சி. ஜெ. சந்திரா	யா கனிஷ்ட மகாவித்தியாலயம்	வ. சே. க.	1 வருடம்	
37.	செல்வி இராஜ்ஜல்லி லல்லிபுரம்	யா கனிஷ்ட மகாவித்தியாலயம்	வ. சே. க.	1 வருடம்	
38.	செல்வி ஜெயசூயி ஜெயரெட்டணம்	யா கனிஷ்ட மகாவித்தியாலயம்	வ. சே. க.	1 வருடம்	
39.	செல்வி கமலநாயகி, தி.	யா கனிஷ்ட மகாவித்தியாலயம்	வ. சே. க.	1 வருடம்	
40.	செல்வி சிறிமதி, த.	யா புனித திரேசா மகனீர் பாடசாலை	வ. சே. க.	1 வருடம்	
41.	செல்வி மரியகுளொறியாராஜீ, ம.	யா புனித திரேசா மகனீர் பாடசாலை	வ. சே. க.	1 வருடம்	
42.	செல்வி லசந்தமலர், இ.	யா புனித திரேசா மகனீர் பாடசாலை	வ. சே. க.	1 வருடம்	
43.	செல்வி கமலாம்பிகை, ஆ.	யா புனித திரேசா மகனீர் பாடசாலை	வ. சே. க.	1 வருடம்	
44.	செல்வி பரமேஸ்வரி, த.	யா புனித திரேசா மகனீர் பாடசாலை	வ. சே. க.	1 வருடம்	
45.	திரு. பத்மநாதன், தே.	யா அக்கராயன் குளம் மகாவித்தியாலயம்	பா. அ. ச.	1 வருடம்	
46.	செல்வி பெல்ஸ்பெரூபின் மரியாமப்பிள்ளை	யா கிரிநொக்கி மத்திய மகாவித்தியாலயம்	வ. சே. க.	1 வருடம் 4 மாதங்கள்	
47.	செல்வி ஜீவநாயகி ஊதலில்	யா கிரிநொக்கி மத்திய மகாவித்தியாலயம்	பா. அ. ச.	1 வருடம்	
48.	செல்வி ஞானசெவனத்தரி சதாசிவம்	யா கிரிநொக்கி இந்து மகாவித்தியாலயம்	வ. சே. க.	1 வருடம் 3 மாதங்கள்	
49.	செல்வி சிவசேகரி கந்தையா	யா கிரிநொக்கி இந்து மகாவித்தியாலயம்	வ. சே. க.	1 வருடம் 3 மாதங்கள்	
50.	செல்வி மேரிக்கொற்றிண்டல்கி பெர்னாண்டோ	யா கிரிநொக்கி இந்து மகாவித்தியாலயம்	வ. சே. க.	1 வருடம் 3 மாதங்கள்	
51.	செல்வி பிரியசாந்திரா சின்னத்தம்பி	யா கிரிநொக்கி இந்து மகாவித்தியாலயம்	வ. சே. க.	1 வருடம் 3 மாதங்கள்	
52.	செல்வி அம்பிகாபதி அப்பாரத்தவர	யா கிரிநொக்கி இந்து மகா வித்தியாலயம்	வ. சே. க.	1 வருடம் 3 மாதங்கள்	
53.	செல்வி நாகேஸ்வரி லல்லிபுரம்	யா திருவையாறு அ. த. க. பா.	வ. சே. க.	1 வருடம் 6 மாதங்கள்	
54.	செல்வி. ஞானறஞ்சிதம் சுப்பிரமணியம்	யா திருவையாறு அ. த. க. பா.	வ. சே. க.	1 வருடம்	
55.	செல்வி. யோசமலர் சுப்பிரமணியம்	யா திராமநாதபுரம் மேற்கு அ. த. வித்தியாலயம்	வ. சே. க.	4 மாதங்கள்	
56.	செல்வி. ரதிரூணி மகாலிங்கசுந்தர	யா கிரிநொக்கி மத்திய மகாவித்தியாலயம்	வ. சே. க.	4 மாதங்கள்	
57.	செல்வி. ஜிதந்தா சித்தியானந்தன்	யா கிரிநொக்கி மத்திய மகாவித்தியாலயம்	வ. சே. க.	4 மாதங்கள்	
58.	செல்வி. கோமாரம்பிகை தர்மலிங்கம்	யா அ. த. க. பாடசாலை சிவநகர்	வ. சே. க.	6 மாதங்கள்	
59.	செல்வி. புகழ்புரணி சின்னத்தவர	யா அ. த. க. பாடசாலை சிவநகர்	வ. சே. க.	6 மாதங்கள்	
60.	செல்வி. ஜிதந்தா மரியாதை	யா திராமநாதபுரம் மேற்கு அ. த. க. பா.	வ. சே. க.	3 மாதங்கள்	
61.	செல்வி. இன்பரூணி வேலுப்பிள்ளை	யா அக்கராயன் அ. த. க. பா.	பா. அ. ச.	6 மாதங்கள்	
62.	செல்வி. தேவரூணி தம்பையா	யா திருவையாறு அ. த. க. பா.	பா. அ. ச.	6 மாதங்கள்	
63.	திருமதி. இ. இலங்கைநாதன்	யா திராமநாதபுரம் மேற்கு அ. த. க. பா.	பா. அ. ச.	—	
64.	திரு. கு. பஞ்சகரீசுக்கம்	யா அக்கராயன் அ. த. க. பா.	பா. அ. ச.	—	
65.	செல்வி. சிவலோகரூணி ஏ.	யா திராமநாதபுரம் மேற்கு அ. த. வி.	பா. அ. ச.	—	

இல. ஆகியர் பெயர்

66. செல்வி. சகிலாதேவி செ.
67. செல்வி. ரா. நிகலஸ்
68. செல்வி. செபமாரீஸ் தயாநாயகி
69. திருமதி. மாகில்லா சத்திர சீலன்

பாடசாலைப் பெயர்

- .. யா/வட்டக்கச்சி மகாவித்தியாலயம்
.. யா/வட்டக்கச்சி மகாவித்தியாலயம்
.. யா/இரணைத்தீவு ரே. க. பாடசாலை
.. யா/இரணைத்தீவு ரே. க. பாடசாலை

வ. சே. க./பா. அ. ச. சேவைக்காலம்

- .. பா. அ. ச. 1 வருடம் 6 மாதங்கள்
.. பா. அ. ச. 1 வருடம் 6 மாதங்கள்
.. வ. சே. க. 3 வருடங்கள்
.. பா. அ. ச. 1 வருடம் 3 மாதங்கள்

மரத்தன் கல்லி வட்டாரம்

இல. ஆகியர் பெயர்

1. செல்வி அ. அர்ப்புரணி
2. (அ)செல்வி பெர. தங்ககல்வரி
2. (ஆ)செல்வி நா. சிதம்பரம்
3. செல்வி க. பத்மாவதி
4. செல்வி மு. சோதிமலர்
5. திரு. சே. மாணிக்கசாசகர்
6. திரு. கு. சிவலிங்கம்
7. செல்வி ஆ. இராஜபுத்தி
8. செல்வி க. லீலாவதி
9. செல்வி க. இந்தாமதி
10. செல்வி சி. இராஜேஸ்வரி
11. செல்வி இ. சந்திராதேவி
12. செல்வி க. தேவலி
13. செல்வி இந்திராதேவி நலவட்டணம்
14. (அ)செல்வி சோ. விமலாணி
14. (ஆ)செல்வி செ. ஜெயசோதி
14. (ஆ)செல்வி கோ. சிறுஷ்ணவேணி
15. திரு. க. மகேந்திரன்
16. செல்வி கு. பத்மாவதி
17. செல்வி வி. கனகமணி
18. செல்வி கு. ஞானாமலர்
19. செல்வி வி. சோதிமலர்

பாடசாலைப் பெயர்

- .. யா/தாமரபுரம் (2) க. ம. பாடசாலை
.. யா/அ. த. க. பா. கண்டாவலை
.. யா/பூநகரி நல்லூர் அ. த. க. பாடசாலை
.. யா/மரத்தன் இ. த. க. பாடசாலை
.. யா/முரசுமேட்டாட்டை முகா வித்தியாலயம்
.. யா/மரத்தன் இ. த. க. பாடசாலை
.. யா/முகாவலி அ. த. க. பாடசாலை
.. யா/பூநகரி மகா வித்தியாலயம்
.. யா/பூநகரி மகா வித்தியாலயம்
.. யா/தாமரபுரம் (2) க. ம. பாடசாலை
.. யா/முரசுமேட்டாட்டை முகா வித்தியாலயம்
.. யா/கொயிலியல் சி. சி. த. க. பாடசாலை
.. யா/அ. த. க. பா. முரசுமேட்டாட்டை
.. யா/இ. த. க. பாடசாலை
.. யா/அ. த. க. பாடசாலை
.. யா/முரசு ரே. க. த. க. பாடசாலை
.. யா/முரசு ரே. க. த. க. பாடசாலை
.. யா/முரசுமேட்டை முகா வித்தியாலயம்
.. யா/மரத்தன் இ. த. க. பாடசாலை
.. யா/வேம்போடுகேணி. சி. சி. த. க. பாடசாலை
.. யா/சோரன்புறம் சி. சி. எம். பாடசாலை
.. யா/சோரன்புறம் சி. சி. எம். பாடசாலை

வ. சே. க./பா. அ. ச. சேவைக்காலம்

- .. பா. அ. ச. 4 வருடங்கள்.
.. வ. சே. க. 4 வருடங்கள்
.. பா. அ. ச. 6 வருடங்கள்
.. பா. அ. ச. 3 வருடங்கள்
.. வ. சே. க. 3 வருடங்கள்
.. பா. அ. ச. 2 வருடங்கள் 6 மாதங்கள்
.. பா. அ. ச. 2 வருடங்கள் 6 மாதங்கள்
.. வ. சே. க. 2 வருடங்கள் 2 மாதங்கள்
.. வ. சே. க. 2 வருடங்கள்
.. பா. அ. ச. 2 வருடங்கள்
.. வ. சே. க. 2 வருடங்கள்
.. பா. அ. ச. 2 வருடங்கள்
.. வ. சே. க. 2 வருடங்கள்
.. பா. அ. ச. 2 வருடங்கள்
.. பா. அ. ச. 2 வருடங்கள்
.. வ. சே. க. 2 வருடங்கள்
.. பா. அ. ச. 2 வருடங்கள்
.. பா. அ. ச. 2 வருடங்கள்
.. பா. அ. ச. 2 வருடங்கள்
.. பா. அ. ச. 1 வருடம் 6 மாதங்கள்
.. பா. அ. ச. 1 வருடம் 3 மாதங்கள்
.. பா. அ. ச. 1 வருடம்
.. பா. அ. ச. 1 வருடம்

இல.	ஆசிரியர் பெயர்	பாடசாலை பெயர்	வ. சே. க./பா. அ. ச.	சென்னைக் காலம்
20.	செல்வி ஞா. இராணி	யாழ்ப்பேண்புரம் ஆர். சி. பாடசாலை	பா. அ. ச.	1 வருடம்
21.	செல்வி சே. வசந்தநாதை	யாழ்ப்பேண்புரம் அ. த. க. பாடசாலை	பா. அ. ச.	1 வருடம்
22.	செல்வி க. கார்த்தியி	இயக்கணி அ. த. க. பாடசாலை	பா. அ. ச.	1 வருடம்
23.	செல்வி சூ. இராஜேஸ்வரி	யாழ்ப்பேண்புரம் சி. சி. அ. த. க. பாடசாலை	பா. அ. ச.	1 வருடம்
24.	செல்வி குளராசுரம் சின்னத்தம்பி	யாழ்ப்பேண்புரம் அ. த. க. பாடசாலை	பா. அ. ச.	1 வருடம்
25.	செல்வி க. யோகலட்சுமி	யாழ்ப்பேண்புரம் அ. த. க. பாடசாலை	பா. அ. ச.	1 வருடம்
26.	செல்வி க. இலகவி	யாழ்ப்பேண்புரம் சி. சி. அ. த. க. பாடசாலை	பா. அ. ச.	1 வருடம்
27.	செல்வி மே. நடனவதி	யாழ்ப்பேண்புரம் (2) க. ம. பாடசாலை	பா. அ. ச.	1 வருடம்
28.	செல்வி கா. சிவயோகம்	யாழ்ப்பேண்புரம் அ. த. க. பாடசாலை	வ. சே. க.	1 வருடம்
29.	செல்வி க. நாகேஸ்வரி	யாழ்ப்பேண்புரம் சி. சி. அ. த. க. பாடசாலை	பா. அ. ச.	1 வருடம்
30.	செல்வி த. ஞானநிபாகாசம்	யாழ்ப்பேண்புரம் சி. சி. அ. த. க. பாடசாலை	பா. அ. ச.	1 வருடம்
31.	செல்வி சி. சரஸ்வதி	யாழ்ப்பேண்புரம் அ. த. க. பாடசாலை	பா. அ. ச.	1 வருடம்
32.	திரு. சி. சிவகுமார்	யாழ்ப்பேண்புரம் அ. த. க. பாடசாலை	மா. அ. ச.	1 வருடம்
33.	செல்வி ச. வசந்தா	யாழ்ப்பேண்புரம் அ. த. க. பாடசாலை, கண்டாவளை	வ. சே. க.	4 மாதம்
34.	செல்வி க. மகேசுவரராணி	யாழ்ப்பேண்புரம் மூலகாம. வித்தியாலம்	வ. சே. க.	1 மாதம்
35.	செல்வி ச. கார்த்தி	யாழ்ப்பேண்புரம் (2) க. ம. பாடசாலை	பா. அ. ச.	1 மாதம்
36.	செல்வி சே. சாந்தநாயகி	யாழ்ப்பேண்புரம் அ. த. க. பாடசாலை	பா. அ. ச.	2 மாதங்கள்
37.	செல்வி கா. மேனகா	யாழ்ப்பேண்புரம் (3) காம. பாடசாலை	பா. அ. ச.	2 மாதங்கள்

இதனால் ஆசிரியர்கள்: இவர்கள் வசதிக் கட்டணத்திலும், பாடசாலை அபிவிருத்திச் செலவுகளும் நியமிக்கப்பட்டு, சென்ற வேதனம் அல்லது வேதனம் இன்றி பல ஆண்டுகள் கடமை புரிபவர்கள்.

අමාත්‍යාංශය මේ ගැන පියවර ගන්නට ඕනෑ. සල්ලි නැහැ කියන එකේ තේරුමක් නැහැ. වෙන ඒවාට සල්ලි තියෙනවා නම් මේකටත් සල්ලි හොඳ ගන්න ඕනෑ. අද ලොකු අපරාධයක් මේ කරන්නෙ.

අනික් කාරණය අවුරුදු හතර හමාරක් ගත වෙලත් තවමත් ගුරුවරුන්ගේ උසස් වීම් දෙන්නට බැරි වී තිබෙනවා. ඒ ගැන ලජ්ජා වෙන්නට ඕනෑ. පසුගිය ආණ්ඩුව යටතේ අවුරුදු 7 ක් දුක් විදපු ගුරුවරුන්ට අප බලයට පත් වී අවුරුදු හතර හමාරක් ගිහිනුත් උසස් වීම් දෙන්නට බැරි වී තිබෙනවා. පරිපාලන සේවයේ උසස්වීම් රාජ්‍ය පරිපාලන අමාත්‍යාංශයට ගන්නා. අද ඒවාත් නවත්වා තිබෙනවා. මේ තත්ත්වය යටතේ ගුරුවරු සන්නේෂයෙන් වැඩ කරන්නේ කොහොමද? ගුරුවරයාගෙන් ඉටු විය යුතු රාජකාරිය හරි හැටි බලාපොරොත්තු වෙන්නේ කොහොමද?

අනික් කාරණය, ගුරුවරුන්ගේ පසි නඩු වැඩි කළයුතුව තිබෙනවා. අද මේ රටේ ඉතාම අඩුවෙන් වැටුප් ලබන කොටස නමයි, ගුරුවරු. ගුරුවරුන්ගෙන් නියම සේවයක් ලබා ගන්නට නම් අනාගත පුරපුර හැඩගස්වන්නට නම් රටේ සංවර්ධනයෙන් ප්‍රයෝජන ගන්නට නම් ගුරුවරයාටත් ජීවත් වෙන්නට හොඳ වැටුපක් ලැබෙන්න ඕනෑ. විශේෂයෙන්ම ගම්බද ප්‍රදේශවල ගුරුවරුන්ට ඉන්න තැනක් වත් නැහැ. සමහර විට ඒ අය කඩ පිල්වල ඉඳගෙන තමයි, තම වෘත්තියට යන්නෙ. මේ කරුණු ගැන රජයේ අවධානය යොමු විය යුතුයි.

මා සිතන හැටියට අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා දරුවෝ නැති කෙනෙක්. ඒ නිසා දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය ගැන එපමණ හැඟීමක් නැතිවා වෙන්න පුළුවනි. මම දන්නෙ නැහැ මොන කාරණයක් නිසා මේක එතුමාට හාර දුන්නද කියල. මොන කාරණයක් නිසා හාර දුන්නත් දරුවන් නැති කෙනෙකුට දරුවන් ගැන කැකිකුමක් නැහැ. මා සිතනවා අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ ලේකම් තුමාටත් දරුවෝ නැත කියල.

සභාපතිතුමා

(නැවතුණේ)

(The Chairman)

I have to warn the hon. Member that he cannot discuss the conduct of a Member of this House.

ජේ. එල්. සිරිසේන මහතා

(ති.ල. ඉ.ෙ. ගැ. සි.ආ.සේන)

(Mr. J. L. Sirisena)

I am not discussing the conduct of a Member of this House.

කොළඹ පාසැල්වලට ඕනෑ තරම් සල්ලි වියදම් කරනවා. ඒක අනික් අපරාධය. ලමයි හත් අට දාහක් ඉන්න ස්කෝල තටත් දියුණු කරන්න සල්ලි දෙනවා. ස්කෝලෙක සිටිය යුතු ලමයින්ගේ සංඛ්‍යාව 2,500 ට නොවැඩි විය යුතුයි. ලමයින්ගේ සංඛ්‍යාව ඊට වැඩි වුණොත් ඒ ස්කෝලේ පාලනය කරන්නට බැහැ. විදුහල්පතිවත් ආචාර්ය මණ්ඩලයවත් දරුවෝ ගැන දන්නෙ නැහැ. ලමයි හත් අට දාහ ඉන්න ස්කෝලවලටත් අද ලක්ෂ කෝටි ගණන් දෙනවා. නමුත් ගම්බද පාසැල්වලට වැසිකිලි කැසිකිලි හදා ගන්න වත් සල්ලි දෙන්නෙ නැහැ. ගම්බද පාසැල්වල අඩුවැඩුකම් සකස් කරන්නෙ නැහැ. ඒවාට බංකු පුටු නැහැ. ඒවා සකස් විය යුතුයි. තමුත්තාත්සේ මට දන්නේ මිනිත්තු පහයි. තව හුඟක් කාරණා ගැන සඳහන් කළයුතුව තිබුණත් මගේ වචන ස්වල්පය මෙතෙකින් අවසාන කරනවා.

ජේ. එම්. කුමාරදාස මහතා (වැල්ලවාය)

(ති.ල. ඉ.ෙ. ගැ. ජු.මාරදාස—බෙල්ලවැය)

(Mr. J. M. Kumaradasa—Wellawaya)

ගරු සභාපතිතුමනි, අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීර්ෂය ගැන වචන දෙක තුනක්වත් කතා කරන්නට අවස්ථාව ලබා ගත්තේ බොහෝම අමාරුවෙනුයි. ඒ සඳහා මට විනාඩි කීපයක්වත් දීම ගැන තමුත්තාත්සේට ස්තූතිවන්ත වෙනවා. මම වැල්ලවාය ආසනය ගැන කතා කරන්නට යන්නේ නැහැ. මොනරාගල දිස්ත්‍රික්කය ගැනයි, කතා කරන්නේ. මොනරාගල දිස්ත්‍රික්කය දිනා බැලුවාම අධ්‍යාපනය අනිත් ඉතාම කිණහටුදායක තත්ත්වයකුයි, තිබෙන්නේ. ගුරු ගිහය සැහෙන

[සේ. එම්. කුමාරසිංහ මහතා]

ප්‍රමාණයකට තිබෙනවා. මම මේ අවස්ථාවේ දී විශේෂයෙන් කියන්නට ඕනෑ; අපේ දිස්ත්‍රික්කයට ගුරුවරු නම් මාරු කර එවන්නවා. අපේ ප්‍රදේශයට ගුරුවරුන් මාරු කළ ලැයිස්තුව ලැබෙනවා. නමුත් ශරීරය නම්එහාට යන්නේ නැහැ. නම පමණක් යන්නවා. ශරීරය ඒ ඡාන්තට යන්නේ නැහැ. හැම පාසලකම විද්‍යා ගුරුවරුන් නැහැයි කියනවා; ගණිත ගුරුවරුන් නැහැයි කියනවා; ඉංග්‍රීසි ගුරුවරුන් නැහැයි කියනවා. ඒ තරම් විශාල අසරණ තත්ත්වයක ඉදගෙනයි මොණරාගල දිස්ත්‍රික්කයේ අපේ දරුවන්ට උගන්වන්නට අපි මහත්සි ගන්නේ. එම නිසා මම ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගෙන් ඉතා ආදරයෙන් ඕනෑකමින් වැදලා ඉල්ලනවා කරුණාකරලා 1982 වර්ෂයටවත් සෑහෙන ගුරුවරු ප්‍රමාණයක් අපේ දිස්ත්‍රික්කයට එවන්නට කටයුතු කරන ලෙස.

ඊළඟට අපි තමුත්තාන්සේට ස්තුති වත්තන වෙනවා, ආසනයක් පාසා මධ්‍ය මහා විද්‍යාල හදන්නට අවසර දීම ගැන. උබර්ටම ගැන පුනරුත්ථාපන කොමිෂන් සභාවට පින් සිදු වන්නට යම්තම් අපි ගොඩනැගිලි ටිකක් හදලා තිබෙනවා. මට කලින් කිසි කළු ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කිව්වා. ඔගේ කොළඹට දෙන සල්ලි ගැන ඇත්ත වශයෙන්ම අපි කණගලුව වෙනවා. කොළඹ ප්‍රදේශයේ දරුවන්ට වගේම කරක්කන් තලප කලා, බඩ ඉරිඟු කලා හැදෙන අපේ දරුවන්ටත් බුද්ධියක් තිබෙනවා; ඔලුවක් තිබෙනවා. ඒ අයවත් පුළුවනි, පරිපාලන සේවයට එන්නට. තමුත්තාන්සේලා, අපි ගැනත් බලන්නට ඕනෑ; අපේ අභිසකකම ගැන, අසරණකම ගැන බලන්නට ඕනෑ; අපේ දිස්ත්‍රික්කය ගැන බලන්නට ඕනෑ. එම නිසා කරුණාකර 1982 වර්ෂයේ සිටවත් අපේ ප්‍රදේශ දින බලා, අප්පත් ගම්මාන දින බලා ඒ දරුවන්ටත් පරිපාලන සේවයට එන්නට පුළුවන් අත්දමේ අධ්‍යාපනයක් ලබා දීමට විශේෂ උනන්දු වත් උත්සාහයක් ගන්නා ලෙස මම මේ අවස්ථාවේදී ඉල්ලා සිටිනවා.

විශේෂයෙන්ම අපි සන්නෝෂ වුණා, උඟවේ පුත්‍රයෙක් නියෝජ්‍ය අධ්‍යාපන ඇමතිවරයා මිම ගැන. උඟවේ පුත්‍රයෙක් වශයෙන් එතුමාටත් අපි දින, බලයි කියා හිතුවා. නමුත් ඒකාරණයත් සිදු වුණේ නැහැ. එම නිසා නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා මේ සම්බන්ධයෙන් කල්පනා කර බලන්න. උඟව දිනත් බලා මේ කටයුත්ත කරන්න. කාලය ඉක්ම යනවා. කතා කරන්නට වේලාවක් නැහැ. ප්‍රශ්න රාශියක් පිළිබදව කතා කරන්නට තිබෙනවා. මම මේ අවස්ථාවේදී විශේෂයෙන්ම දිග්‍ය පන සේවා ඇමතිතුමාට ස්තුතිවත්ත වෙනවා. එතුමා විශේෂයෙන් අපේ ප්‍රදේශවලට උදව් කරනවා. ගිහිත් යමක් ඉල්ලුවොත් ඇත්ත වශයෙන්ම එය ලබා දෙනවා. එම නිසා ගම්බද පලාත් දිනත් බලීම ගැන මම විශේෂයෙන්ම අධ්‍යාපන සේවා ඇමතිතුමාට ස්තුතිවත්ත වෙනවා.

විශේෂයෙන් අපට වුවමනා කර තිබෙන්නේ අපේ ආසනයල තිබෙන මහා විද්‍යාල වල තත්ත්වය දියුණු කර ගැනීමටයි. මගේ ආසනයේ මහා විද්‍යාල 8 ක් තිබෙනවා. ඒ මහා විද්‍යාල 8 ක් තිබෙන්නේ බෝඩ් ලැල්ලට පමණයි. බෝඩ් ලැලි මසක් වෙත කිසිම පහසුකමක් නැහැ. විද්‍යාගාර නැහැ; අවශ්‍ය ගුරුවරු නැහැ. එම නිසා මේ ගැන බලන ලෙස මම කරුණාවෙන් ඉල්ලනවා.

මෙන්න මේ කාරණය ගැනත් මම විශේෂයෙන්ම ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. වෛගේරයාය මහා විද්‍යාලය කාලයක් තිස්සේ විභාග මධ්‍යස්ථානයක් වශයෙන් තිබුණා. මොන විධියකින්ද කියන්නට මම දන්නේ නැහැ. මෙවර ඒ විභාග මධ්‍යස්ථානය අවලංගු කර දමා තිබෙනවා. විභාගවලට වාඩි වීම සදහා දරුවන් සැතපුම් ගණන් පසින් ඇවිදිත් ඊළඟට බස් එකකත් නැගලා විභාග මධ්‍යස්ථානවලට යන්නට ඕනෑ. සැතපුම් ගණන් පසින් ගිහිනුත් ඊළඟට බස් එකක් නැත්නම් විභාගයට වාඩි වෙන්න යන්න භූමි වෙන්නේ නැහැ; ඒ විභාගයට පෙනී සිටින්නට ලැබෙන්නේ නැහැ. දුර බැහැර වෙන්නේ විභාග මධ්‍යස්ථාන බිහිවීමට පුළුවන්. නමුත් තමුත්

නාන්සේ මේ ගැන කල්පනා කර කාලයක් තිස්සේ විනාශ මධ්‍යස්ථානයක් වශයෙන් තිබුණු වෙහෙරයාය මහා විද්‍යාලය නැවතත් විනාශ මධ්‍යස්ථානයක් වශයෙන් අනුමත කිරීමට කටයුතු කරන ලෙස ඉල්ලා සිටින්නවා. ගරු සභාපතිතුමා මා දෙස බලන නිසා මම දීර්ඝ වශයෙන් කතා කරන්නට යන්නේ නැහැ. කරුණා කර තමන් නාන්සේලා අපේ ප්‍රදේශයේ අභිංසන දරුවන් ගැනත් කල්පනා කර බලා කටයුතු කරන ලෙස ඉල්ලමින් මම නිහඬ වෙන්නවා.

ශ්‍රී. එම්. පුංචි බණ්ඩාර මහතා
(මොණරාගල)

(තිලු. ඡා. 818. පුඤ්ඤ පණ්ඩ. II - මධ්‍යනප්‍රාණය)

(Mr. R. M. Punchi Bandara—Monaragala)

ගරු සභාපතිතුමනි, අධිකාපන අමාත්‍යාංශයේ වැය දීර්ඝය ගැන වචනයක් කතා කිරීමට අවස්ථාව ලැබීම ගැන මම සත්තෝෂ වෙන්නවා. මේ රටේ අධ්‍යාපනය නිසා සිටුවීම වස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය, අධ්‍යාපන සේවා අමාත්‍යාංශය සනාථව නොටස් කුණකට වෙන් කර අධ්‍යාපනය අතින් මේ රජයෙන් මේ රටට විශාල හේවියක් කරන්නට අතිගරු ජනාධිපතිතුමා කටයුතු කර තිබෙනවා. ඒවාගේම අධිකාපන ආමති තුමාත් නව පෙරළියක් ඇති කරමින් මේ රටේ අනාගත පරපුර සඳහා විශාල වෙනස්කම් රාශියක් කර ගෙන ගොස් තිබෙනවා. අපි එය අගය කරන්නවා.

ඒ එක්කම මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්නට ඕනෑ; මොණරාගල ආසනයේ තිබෙන්නේ පාසල් 68 යි, මේ පාසල් 68 ට ගුරුවරුන් 540 ක් අඩුයි. භමස්තයක් වශයෙන් හත් කළ එක විද්‍යාලයකට ගුරුවරුන් 9 ක් බැගින් අඩුයි. ගුරුවරු 9 දෙනෙක් අඩුවෙන් සිටිද්දී, අපේ ප්‍රදේශයේ පාසල්වල දරුවන්ට ඉගෙන ගන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ. කිසිම පහසුකමක් නැහැ.

විද්‍යා-භෞතික ගුරුවරයෙක්, ඉංග්‍රීසි ගුරුවරයෙක්, වෙනත් විශේෂඥ ගුරුවරයෙක් අපේ පාසලකට මාරු කෙරුවත්, ඒ ගුරුවරයා එහාම මාරු වී ඉංග්‍රීසි නිසා

මාරු කඩදාසිය නම් මොණරාගලට යනවා. කාගේ බලපෑමක් නිසා හෝ වේවා ගුරුවරයා කලින් සිටි තැනම නවතින්නවා. ඒ විධියට කඩදාසියෙන් හරි එවැනි ගුරුවරයෙක් අපේ මොණරාගල ප්‍රදේශයට යැව්වා. නම් යැව්වේ, 1981 අවුරුද්දේදී අධ්‍යාපන සේවා කමිටුවෙන් බව කියන්න කැමැතියි. ඒ විධියට කඩදාසියක් හරි යැවීම ගැන මම ඒ අධ්‍යාපන සේවා කමිටුවට භ්‍යුතිවන්න වෙන්නවා. හැබැයි, කඩදාසිය පමණයි ආවේ. එක ගුරුවරයෙක්වත් ඒ මාරුවීම් භාර ගත්තේ නැති බව මම නැවතත් අවධාරණයෙන් පෙන්වා දෙන්න ඕනෑ.

ඒ වගේම මම ස්තූතිවන්න වෙන්නවා. ගුරු හිඟය මැකීම සඳහා ගුරු පන්වීම් 5,000 ක් දෙන්න කටයුතු කරගෙන යැව ගෙනත්. ඒ අතරම මම කතාගාටු වෙන්නවා. ඒ ගුරු පන්වීම් ලැබෙන්නේ අපේ ගම්බද ප්‍රදේශවල උදවියට කොවීම ගැන. අපේ දිස්ත්‍රික්කයේ උදවියටවත් නොවෙයි, ඒ ගුරු පන්වීම් ලැබෙන්නේ. ඒවා ලැබෙන්නේ, හොඳ අධ්‍යාපන පහසුකම් තිබෙන, විද්‍යා-භෞතික, ඉංග්‍රීසි හා විශේෂඥ ගුරු පහසුකම් තිබෙන නගරවල ඉන්නා අයටයි. නගරවල ඉන්නා ඒ අය එම ගුරු පන්වීම් ලබා ගනිති. ඒ විධියට ඔවුන් පන්වීම් ලබා ගන්නට එසින් කඩදාවත් අපේ පළාත්වල පාසල්වල ඉගෙන ගන්නා, අභියසක දරුවන්ට නම් සෙනක් වන්නේ නැහැ. අපේ පාසල්වල උගන්වන්න එන ගුරුවර-ගුරුවරියන්ට නවා තැන පහසුකම් නැහැ. ඔවුන්ට ගමන් කරන්න හොඳ මාර්ග, ගමන් පහසුකම් නැහැ. එම නිසා මම කලින් කී විධියට, ඒ නගරවල උදවිය ලබා ගන්නා ඒ ගුරු පන්වීම් කිසි සේත්ම අපේ ප්‍රදේශවල තිබෙන ගුරු හිඟය මැකීමට පිළියමක් වන්නේ නැහැ. අපේ ප්‍රදේශවල තිබෙන විද්‍යාලවලට, පාසල්වලට පහසුකම් දෙන්නය, ගුරුවරුන් සපයන්නය කිය, අපි මේතෙක් හැමදාමත් කැණුවත්, කවදා ඔත් අපට ඒවා ලැබුණේ නැහැ. එම නිසා මම මේ අවස්ථාවේදී ඉතා කරුණා වෙන් ඉල්ලා සිටින්නවා, මේ ගුරු පන්වීම් දිස්ත්‍රික් මට්ටමෙහිත් නොවෙයි. ජන්ද

[ආද. එම. ප්‍රවේශයෙන් මහතා] කියා. එවිට තමයි, අපේ පාසල්වලට, අපේ ගම්වලට සේවයක් සිදු වන්නේ.

හැබැයි, අපේ ගමේ කොල්ලෙක්—කෙල්ලක් අ. පො. ස. උසස් පෙළ විද්‍යා විෂයයන් තුනක් සමත් වී ගිටිය, නම් දැනටමත් අනිවාර්යයෙන්ම ඇවිල්ලා, විශ්ව විද්‍යාලයට. ඒ විධියේ අනුපාත ක්‍රමයක්. ප්‍රමිතිකරණයක් හැදී තිබුණා. ඒ ක්‍රමයට පින් සිද්ධ වෙන්න, අර ලමයින් දැනටමත් විශ්ව විද්‍යාලවලට ඇතුළු වෙලා ඉවරයි. එහෙම නම් අපිට කියන්න පුළුවන්, මේ ගුරු පන්විම් සඳහා ඉල්ලන සුදුසුකම් නිබේන එකම කෙනෙක් වත් අපේ ප්‍රදේශවල නැහැ කියා. අපේ ජනතාවගෙන් 99% ක්ම මේ රටේ ජනතාවට බත් පත සපයන ගොවිත් කියා. මොනරුගල වගේ පීටිසරබද ජන්ද කොට්ඨාශයක ජීවත් වන ඒ දෙමාපියන්ගේ අනිසක දරුවන් ගැන අනුකම්පාවෙන් කල්පනා කර බලා, අපේ ප්‍රදේශවල උදවියටත් ඒ ගුරු පන්විම් ලබා ගැනීමට අවස්ථාව සලසා දෙන්නය කියා මා, ඉතා ඕනෑකමින් ඉල්ලා සිටිනවා. අපේ ප්‍රදේශවල ඉන්නවා, ඈහෙන අධ්‍යාපනයක් ලබා ගත් උදවිය. අපේ ප්‍රදේශවල නිබේන පාසල්වල ඇති ඇබැඳි තු වික ඒ උදවියගෙන් පුරවන්නය කියා ඉතා කැරුණු වෙන් හා ගෞරවයෙනුත් ඉල්ලා සිටිමින් මම නිතඹ වෙතවා.

අ. හා. 4

සභාපතිතුමා,
(ඡායාරූප)
(The Chairman)

We are forgoing the tea interval.

අමරාවතී පියසීලි රත්නායක මහත්මිය
(වාචියපොල)

(සිරුමානු අමරාවතී පියසීලි රත්නායක—
වාරියාපොල)

(Mrs. Amarawathie Piyaseeli Ratnayake—Wariyapola)

සභාපතිතුමනි, ඉතාමත් වැදගත් අමාත්‍යාංශයක වැය ශීර්ෂ යටතේ කපා කරන මේ අවස්ථාවේදී මාත් වචන ස්වල්පයක් කපා කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙතවා.

වරින්-වර අධ්‍යාපන ක්‍රම වෙනස් කිරීමෙන් ඇති වන යහපත හෝ අයහපත හෝ ඇත්ත වශයෙන්ම බලපාන්නේ, අපේ බාල පරපුරටයි. අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා සහ නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමන් ධවල පත්‍රිකාව තුළින් බලාපොරොත්තු වෙතවා, ඒ අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ සැහෙන වෙනසක් ඇති කරන්නට. ඒ සම්බන්ධයෙන් අපේ ගම්බද ප්‍රදේශවලින් විවේචනාත්මක විස්තර එතුමා බලාපොරොත්තු වීම ගැන මම සන්තෝෂ වෙතවා. ඒ විස්තර තුළින්, ඒ වගේම පුවත්වල ඒ පිළිබඳව පළ වන විස්තර තුළින් කැරුණු ලබාගෙන, අධ්‍යාපන ධවල පත්‍රිකාවෙන් කෙරෙන යෝජනාවලත් කෙරිය යුතු යම් යම් වෙනස්කම් තිබේ නම් ඒවාත් කර, මේ රටේ දරුවන් වෙනුවෙන් ස්ථිර අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් ගැබ් ගැස්වීම සඳහා කටයුතු කරන හැටියට මම ඉතා ඕනෑකමින් ඉල්ලා සිටිනවා.

ඒ සමගම තවත් කැරුණු දෙකක් ගැන පමණක් කපා කරන්න මම බලාපොරොත්තු වෙතවා. ඉන් එකක්, වාණිජ අධ්‍යාපනය සම්බන්ධයෙන් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය ගෙන තිබෙන පියවර. ගුරු වරුන් බදවා ගැනීමේදී, වාණිජ අංශය වෙනුවෙන් ගුරුවරුන් බදවා ගැනීමට අමාත්‍යාංශය කටයුතු යොදා නැහැ. ඒ වගේම, වාණිජ අංශයේ වැදගත් විෂයයක් වන ගණකාධිකරණය, සම්පූර්ණයෙන්ම ඉවත් කර දමා තිබෙනවා, අධ්‍යාපන ධවල පත්‍රිකාවෙන්. ඒ හැරෙන්න, වාණිජ ගුරු වරුන් බදවා ගැනීම දැන් සැහෙන්න අඩු කර තිබෙනවා. එම නිසා ඒ හැතන් ගුරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරවන්න කැමැතියි.

වාණිජ අංශයෙන් අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) විභාගයෙන් සමත් වී විශ්ව විද්‍යාලයට ගියට පස්සේ ඒ අයට විශාල ප්‍රශ්නයකට මුහුණ දෙන්න සිදු වී තිබෙනවා. කොළඹ විද්‍යා පීඨයේ ඉගෙනීම ලබන වාණිජ අංශයේ ශිෂ්‍යයන්ට සිදු වී තිබෙනවා, කලා අංශයෙන් අධ්‍යාපනය ලබන්න-

අද වාණිජ විද්‍යාව වර්තමාන ආර්ථිකයට බලපාන විද්‍යාවක් නිසා මා විශේෂයෙන් ගුරු ඇමතිතුමාට මතක් කරන්නට කැමතියි, ඒ පිළිබඳව විශේෂ අවධානය යොමු කර ඒ සම්බන්ධයෙන් තිබෙන අඩුපාඩු සකස් කරන්න ය කියා.

ඊළඟට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා, අප්‍රතික්ශ්‍ය ගුණ පත්වීම ලබා දීම සම්බන්ධයෙන් ඇති අඩුපාඩු කීපයක් පමණක් ඉදිරිපත් කරන්නට. මේ සඳහා ගැසට් නිවේදනයක් පිට කළා. එහි දී අපට පැහැදිලිව පෙනෙන දෙයක් තිබෙනවා. එක් එක් අංශයන් සම්බන්ධයෙන් ගුරුවරුන් බඳවා ගැනීම සඳහා ලිඛිත විභාගයක් පවත්වා කාලෝචිත විධියට එමෙන්ම අනාගත පරපුරට බලපාන විධියට දක්ෂ ගුරුවරුන් බඳවා ගැනීම සඳහා කරගෙන යන ඒ වැඩ පිලිවෙළ අපි අගයකොට සලකනවා. එහෙත්—දළ තිබෙන අධ්‍යාපන තත්ත්වය මත, ශිෂ්‍යයින්ගේ දක්ෂතාවය හා ඕනෑකම මත—ඇතැම් සිසු දරුවන් සිටිනවා, නොයෙකුත් විෂය ධාරාවන් සඳහා ගුරු පත්වීම් ඉල්ලන්නට සුදුසුකම් ලබා සිටින. මට නිදර්ශනයක් ඉදිරිපත් කර පෙන්වන්නට පුළුවන්. විද්‍යාව, කෘෂිකර්මය, ගණිතය යන විෂයයන් තුළම අලො ඒ පත්වීම් සඳහා ඉල්ලුම් කරන්නට පුළුවන් අය සිටිනවා. එමෙන්ම සංගීතය නැටුම් වැනි කලා විෂයයන් කීපයක් සම්බන්ධයෙනුත් ඉල්ලන්නට පුළුවන් දරුවන් සිටිනවා. එහෙත් ඒ ගැසට් නිවේදනයේ ඉල්ලුම් පත්‍රය සකස් කර තිබෙන ආකාරයට එක දරුවෙකුට එක අංශයක් යටතේ පමණයි, ඉල්ලුම් කරන්නට පුළුවන් වන්නේ කියන එක අපට පැහැදිලිව පෙනෙනවා. එවිට සිසු වන්නේ මොකක්ද? ඒ දරුවා කුමක් හෝ හිතා—විද්‍යා අංශයෙන් වැඩි ප්‍රමාණයක් ඉල්ලුම් කරයි, නාත්නම් ගණිතයෙන් වැඩි ප්‍රමාණයක් ඉල්ලුම් කරයි කියා අදහස් කරගෙන—යම් අංශයක් තෝරා ගෙන එක් අංශයකින් ඉල්ලුම් කළොත් සමහර විට ඉතාම දක්ෂ ශිෂ්‍යයාට එකම අංශයකින් වත් පත්වීමක් ලබා ගන්නට නොහැකි තත්ත්වයක් ඇති වන්නට ඉඩ තිබෙනවා. ඒ නිසා ඒ සම්බන්ධයෙන් සංශෝධනයක් කළොත් හොඳයි කියා මම මතක් කරනවා.

ඒ වගේම අපට පැහැදිලිව පෙනෙනවා, ගෘහ විද්‍යා හිප්ලෝමාව හිමිකර ගත් ශිෂ්‍ය වන්ටත් මේ තරඟ විභාගයට ඉදිරිපත් වන්නාය කියා ගැසට් නිවේදනයේ සඳහන් කර තිබෙන බව. අපි දන්නා පරිදි, මේ ඊයේ-පෙරේද, විභාගයකින් තොරව කලාස්තුවකින්

උපාධිධාරීන් බඳවා ගන්නට අවස්ථාව ලබා දුන්නා. ඒ වගේම, ගෘහ විද්‍යා හිප්ලෝමා සහතිකය ලත් උපාධිධාරීන්ටත් විභාගයකට ඉදිරිපත් නොවී ගුරු පත්වීම් ලබා ගන්නට අවස්ථාව ලබා දෙන ලෙස මා ඉල්ලනවා. [බාධකිරීමක්] අධ්‍යාපන වේදී උපාධිධාරීන් බඳවා ගැනීම සඳහා සම්මුඛ පරීක්ෂණ පැවැත්තුවා. නැටුම්, සංගීතය ආදිය සඳහා ගුරුවරුන් බඳවා ගැනීමේ දීත් අපොස උසස් පෙළ විභාගයෙන් විශිෂ්ඨ සම්මාන ලැබූ අය පමණක් ඉල්ලුම් පත්‍ර දමන්නට සුදුස්සන් වී තිබෙනවා. නමුත් සංගීතය සම්බන්ධව ගන්ධර්ව වැනි විභාග සමත් අයට ඒ සඳහා අවස්ථාවක් නැහැ. මෙන්ම මේ පිලිබඳවත් ඇමති තුමාගේ අවධානය යොමු කරන හැටියට මතක් කරන්න කැමතියි.

එමෙන්ම ගුරුවරුන්ට ශ්‍රේණි ලබා දීම සම්බන්ධයෙනුත් විශේෂයෙන්ම සඳහන් කරන්න ඕනෑ. අවුරුදු 7 ක් අසාධාරණයන්ට ගොදුරු වී සිටි අපේ ගුරුවරු වෙනුවෙන් මේ අවස්ථාවේදී සැහෙන අවධානයක් යොමු කළ යුතුව තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම අපේ ගම්බද ප්‍රදේශවල ගුරුවරුන්ට මෙතෙක් සහනයක් නොලැබුණු නිසා ඒ ගැන විශේෂයෙන් ගරු ඇමති තුමාගේ අවධානය යොමු කරනු ඇතැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

අපි ප්‍රශංසා කරන්නට ඕනෑ, අධ්‍යාපන සේවා අමාත්‍යාංශයට, අපේ අධ්‍යාපන සේවා අමාත්‍යාංශය තුලින්—අපේ සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා රැකියා ලබා දීම වගේ—අපි හැම දෙනාටම පොදුවේ ගොඩනැගිලි, පාසල් උපකරණ ආදිය ලබා දීම නිසා අද පාසල්වල විශාල ප්‍රබෝධයක් ඇති වී තිබෙනවා. ලබා දුන් ඒ ගොඩනැගිලි වලින් හා උපකරණවලින් නියම ප්‍රයෝජනය ලබා ගන්නට විශේෂයෙන් විද්‍යා ඉංග්‍රීසි ආදී විෂයයන් සම්බන්ධ ගුරුවරුන් අපේ ගම්බද ප්‍රදේශවලට ලබා දෙන හැටියට මතක් කරමින් මම නතර වෙනවා.

3. සිවසිත්තපාරම් මහතා (වවුනියාව)
(குதி. சிவசித்தம்பாரம்—வவுனியா)
(Mr. T. Sivasithamparam—Vavuniya)

Sir, I represent a very backward electorate having 168 schools of which 27 are of the Sinhala medium and the rest of the Tamil Medium. This total includes 15 Maha Vidyalayas, 42 Junior Secondary Schools and 111 Primary schools. Now, according to the survey conducted by the Ministry of Education in the year 1980, there was a shortage of 280 teachers. Of course, the number now has increased to 347. Three schools are closed for lack of teachers, 39 schools are there with one teacher in each and thus the education of 22,000 students in this district has been neglected. When it comes to the question of public examinations these children who study in these schools will have to compete with students who are studying in better schools with better facilities. In the matter of allocation of funds by the Ministry for the construction of laboratories, for the construction of playgrounds, this district has been ignored for the last two to three years.

No money was allocated. Under the contemplated scheme of appointments, sixty-five teachers have been allocated. I thank the Hon. Minister for this. Out of this sixty-five teachers, 45 are to be English Assistant Teachers who should possess a credit pass in English in the Ordinary Level or an ordinary pass in the Advance Level. I do not think that even five students or five candidates will be eligible to apply for these English Assistant Teachers' posts.

Realizing the plight of these schools, the parents, the poor peasants and farmers, who wanted their children to learn the alphabet appointed 75 Advance Level qualified boys and girls under the facilities fee scheme. It is their hard earned money. They are paying a meagre sum of Rs. 50 to Rs. 100 for these boys and girls who are looking after the education of the children in these schools. These schools are four to five miles apart in scattered villages. We have a

shortage of 385 teachers. You propose to recruit 65 teachers. If they do not have the requisite educational qualifications for appointment as English Assistant Teachers, I would very earnestly request the Hon. Minister to recruit those with Advance Level qualifications in the villages to teach these children the alphabet.

In the Estimates, under Capital Expenditure, Project 101, Head 70, a sum of Rs. 64.7 million has been provided for capital expenditure for next year. They are itemized work, but we see no itemized work in the whole of the Northern Province. Now, Sir, we have to attend to the question of providing science laboratories, playgrounds, equipment for hostels and the construction of hostels with the meagre allocation in the decentralized budget. Not even a single Madya Maha Vidyalaya is there. Sir, the Hon. Minister had the opportunity of visiting this electorate and going round it and therefore he knows the plight of this electorate and the fate of the 22,000 students who are studying there. Not a single school has been upgraded to a Madya Maha Vidyalaya whether it be for the Sinhala children or the Tamil children. You do not have a single Maha Vidyalaya where you have a permanent principal. Not a single science teacher has been appointed recently. You recruit science graduates. There are qualified science graduates, but not a single graduate was recruited from this district.

Now, in summing up all this, are we to say that there is no education—leave aside the word free—for the children in the rural areas whether it be in the north, in the south or in the east? From 1946, we have been speaking of free education. We are conducting examinations where the candidates have to sit the same examination, whether they be from the rural areas or urban areas. Can our conscience justify our saying that we are providing free education to these children?

I was able to listen to the speeches from both sides of the House. Education in the rural areas is completely neglected. I feel sorry for the Hon. Minister. We come here and ask for all these things. We express our grievances with pain of mind and a heavy heart. This is the only place where we can speak. I know that sufficient allocation of funds has not been given to the Hon. Minister for the recruitment of teachers. We cannot help him in this matter. That is your responsibility. Where we say "free education", le free education be given to everybody alike whether it is in the rural areas or the urban areas.

මෙරිල් ද සිල්වා මහතා (පොළොන්නරුව දිසා ඇමතිතුමා)

(සී.ඊ. ධර්මසේන සිංහලා—පොලොන්නරුව මහලය)

(Mr. Merrill de Silva—District Minister, Polonnaruwa)

ගුරු සහායකවුණි, ලැබී ඇති කාලය සීමා වී ඇති කෙසින් මම ඉතා කෙටියෙන් මගේ ඡන්ද කොටසාශය වන මින්තෝපියෙන්, පොළොන්නරුව දිස්ත්‍රික්කයෙන්, අධ්‍යාපන අවශ්‍යතා ගැන කලා කරන්නයි බලාපොරොත්තු වන්නේ. අපේ දිස්ත්‍රික්කයේ පාසල් 151 ක් තිබෙනවා. එනම්: මධ්‍ය මහා විද්‍යාල 3 යි; මහා විද්‍යාල 27 යි; කණිෂ්ඨ විද්‍යාල 121 යි. මධ්‍යම මහා විද්‍යාලවලින් පොළොන්නරුවේ මධ්‍ය මහා විද්‍යාලය 1971 ත්‍රස්තවාදී කඳු වුරක් කීරීම නිසා ඉතාමත්ම අලිංචි තත්ත්වයට වැටී තිබෙනවා. මේ විද්‍යාලය දිස්ත්‍රික්කයේ තිබෙන ප්‍රධානම විද්‍යාලයයි. නමුත් කිසිදු පහසුකමක් නැහැ. මේ විද්‍යාලය අළුත් වැසියා කීරීම නොපමු වම කලි යුතුයි. ඒ සඳහා රුපියල් ලක්ෂ 13 ක් පමණ අවශ්‍ය වෙනවා. මේ ගැන ගුරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ අනුකම්පාව යොමු කරන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා.

ගුරුවරුන්ගේ ශීභය ගැනත් කිව යුතුයි. පොළොන්නරුව දිස්ත්‍රික්කයේ පාසල් 151 ක් ලමුත් සංඛ්‍යාව 57,844 ක් වෙන්නවා. නමුත් ගුරුවරු ඉන්නේ 1988 යි. නියමිත පරිදි ගණන් බැලූ විට පහත දැක්වෙන පරිදි ගුරුවරුන්ගේ අඩුවක්

තිබෙන බව පෙනී යනවා: උපාධි ගුරු මුරුන් 6 යි; වෘත්තීය උපාධි ගුරුවරුන් 7 යි; ඉංග්‍රීසි පුහුණු ගුරුවරුන් 63 යි; ගණිත පුහුණු ගුරුවරුන් 58 යි; විද්‍යා පුහුණු ගුරුවරුන් 67 යි; වෘත්තීය පුහුණු ගුරුවරුන් 2 යි. ගෘහ විද්‍යා පුහුණු ගුරු වරියන් 5 යි; කෘෂිකර්ම පුහුණු ගුරු වරුන් 15 යි. සංගීත පුහුණු ගුරුවරුන් 5 යි; ශාරීරිකාභ්‍යාස පුහුණු ගුරුවරුන් 7 යි; සාමාන්‍ය පුහුණු ගුරුවරුන් 144 යි.

ගුරුවරුන් ගැන කලා කරන විට මා තමුත්තන්සේව මහා කිරිතට ඉතා ගම්බද ප්‍රදේශයක පිහිටි අපේ කොටසාශයට ඉංග්‍රීසි ගුරුවරුන් ඉතාමත්ම හිඟ බව. ඇත්ත වශයෙන්ම ඉන්නේ තුන් හතර දෙනයි. මම හැමදාම පත්‍රයේ දැන් විමි බලනවා. හැම පත්‍රයේම තිබෙන්නේ, කොමිෂනරිවලට, දෙපාර්තමේන්තු වලට ගන්නන්, පිට රට යන්නන් ඉංග්‍රීසි දැනුමක් අවශ්‍යය කියලයි. ඇත්ත වශයෙන්ම බලලාම මගේ ඡන්ද කොටසාශයේ, පොළොන්නරුව දිස්ත්‍රික්කයේ දරුවන් තුන් හතර දෙනකුට වඩා නැහැ, ඒ වාගේ සුදුසුකම් ඇති. එමනිසා මා කරුණා වෙන් ඉල්ලා සිටිනවා ඉංග්‍රීසි ගුරුවරුන් අපේ කොටසාශයට එවන්න බැරි නම්. අපට බලය දෙන්න පාසල් ඇරුණාට පස්සේ ගුරුවරුන් හෝ ප්‍රයිවේට් විදුලර්ස්ලා වරින් අපේ දරුවන්ගෙන් අය කරලා ඔවුන්ට ඉංග්‍රීසි අධ්‍යාපනයක් ලබා දෙන්න. ඒ බලය අපට ලබා දෙන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

හිඟරක්ගොඩ තිබෙනවා, අපේ ගුරු විද්‍යාලයක් මේ ගුරු විද්‍යාලය පවත්වා ගෙන යන්නේ ගුවන් හමුදාවට අයත් ගොඩ නැගිල්ලක දැන් ගුවන් හමුදාව දියුණු කරන්න යන නිසා ඒ ගොඩනැගිල්ල අපෙන් ඉල්ලා තිබෙනවා. අවුරුදු සතා මේ ගිවිසුම දීර්ඝ කර ගන්න අපට හිඟ මතේ යන්න වෙලා තිබෙනවා, ඒ ගුරු විද්‍යාලය පවත්වාගෙන යාමට. එමනිසා දැන් සැලැස්ම ලැස්ති කර තිබෙනවා, ඉඩම් ලබා දී තිබෙනවා, ගුරු විද්‍යාලය හදන්නවා. ඒ නිසා ඊට අවශ්‍ය මුදල් විකලබා දෙන හැටියට මා කරුණාවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

[මෙහිදී ද සිල්වා මහතා]

මට දෙන ලද කාල සීමාව අවසන් වී ඇති හෙයින් තමන්ගේ සේවයේ ස්ථිරව වන්නට වෙමින් අපේ දරුවන්ගේ අනාගතය ගැන බලන්න කියා ඉල්ලමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

ජේ. ජී. විජේරත්න බණ්ඩා මහතා (ලන්ගල)

(තිල. ඥ. ඉ. බිලොක්ක පට්ටා—වස්තුව)

(Mr. J. G. Wijeratne Banda—Laggala)

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ රටේ අධ්‍යාපනය ඉතාමත්ම දුර්වලව තිබෙන ආසනයක් වන ලන්ගල ආසනයේ තිබෙන අඩු පාඩු පිළිබඳව වචන ස්වල්පයක් කථා කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. පළමුවෙන්ම අධ්‍යාපන සේවා ඇමතිතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙනවා, පසුගිය සූලි සුලි භික් විනාශයට පත්වුණු අපේ ප්‍රදේශයේ පාසල් ගොඩනැගිලි සියල්ලක්ම පාසේ අළුත්වැඩියා කර දී අපට උදව් උපකාර කිරීම ගැන. තවත් පාසල් ගොඩනැගිලි තුනක් තිබෙනවා. සුළු මුදලකින් ඒවාත් අළුත්වැඩියා කර දෙන්න කියා අවධානය යොමු කරනවා.

අධ්‍යාපන සේවා අමාත්‍යාංශයෙන් කෙරෙන වැඩ පිළිවෙළ සමග යන්න අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය ශක්තිමත් නොවීම ගැන ඇත්ත වශයෙන්ම අපි කණගාටු වෙනවා. අද මේ රටේ දුෂ්කර ප්‍රදේශවල තිබෙන විශාලව ප්‍රශ්නය ගුරු හිඟයයි. මේ ගැන හැම දෙනාම කතා කරනවා. මන්ත්‍රීවරුන් වශයෙන්, දෙමව්පියන්ගේ, ගුරුවරුන්ගේ, දරුවන්ගේ විවේචනවලට අපි ලක් වෙන්නට විශේෂයෙන්ම ලන්ගල වාගේ දුෂ්කර ප්‍රදේශවලට ගුරුවරුන් යවන කොට හැම වෙලාවෙම යවන්නේ—මොන රජය බලයට පත් වුණත්—ඒ අයට දඩුවම් ලබා දීමක් හැටියටයි.

එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුවක් මේ තරම් මන්ත්‍රීවරුන් සංඛ්‍යාවක් ඇතුළු බලයට පත් වී සිටියත්, හැම වෙලාවෙම ඒ කොමිෂියායේ මහජනතාවටයි දඩුවම් විදින්න සිදු වී තිබෙන්නේ. ලකුණි අලුතෙන් ගුරුවරුන් බඳවා ගැනීම සඳහා ගැසට් නිවේදනයක් පළ කර තිබෙන්නට ගැසට්

නිවේදන මගින් පත් කර ගත්තත් ඒවා සිත් වරප්‍රසාද ලැබෙන්නේත් මාතලේ වාගේ නගරවල අධ්‍යාපනය ලැබූ ළමයින්ටයි. මා කලින් සඳහන් කළ විධියට අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවට අද මුහුණ පාන්න ඇති ලොකුම ප්‍රශ්නය ගුරුවරුන් එම ස්ථානවලට මාරු කර යැවීමත්, එම ස්ථානවල සේවය කරන්නට අගමැති විමසී. මගේ කොමිෂියායේ මාතලේ සිට හැනාක්ම 75 කින් ඇතයි. මහනුවර ඉදලා කොළඹට වාගේ ඇත මැතිවරණ කොමිෂියායෙකි. හැනාක්ම 75 ක් ඇත තිබෙන හඳුන්ගම විද්‍යාලයට පසුගිය අවුරුද්දේදී ගුරුවරුන් 16 දෙනෙක් අපි කඩදාසිවලින් මාරු කර තිබෙන්නට. නමුත් ඒ ගුරුවරු ගිනිත් නැහැ. ගුරුවරුන්ට පහසුකම් නැහැ. කන්ට නැතත් නැහැ. එමනිසා ගුරු වරුන්ට දොස් කියන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. දැන් මේ තව ක්‍රමය යටතේ අලුතෙන් ගුරු පත්වීම් දීමෙන් ඒ ප්‍රශ්න විසඳන්න ලැබෙන්නේ නැහැ. මන්ද, උසස් පෙළ අධ්‍යාපන සුදුසුකම් ලබන්න උසස් පෙළ පත්වී ඇති විද්‍යාල අපේ කොමිෂියායේ නැහැ. එම නිසා මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්න ලැබෙන්නේ නැහැ. දුෂ්කර ප්‍රදේශවලට ගුරු පත්වීම් දීම සඳහා විභාගය තුන් පැවැත්වෙන නිසා මා විශේෂයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, අපේ ප්‍රදේශයේ අ. පො. ස. (සාමාන්‍ය පෙළ) විභාගය සමත් වී සිටින අයටත් අවස්ථාවන් ලබා දෙන්නටය කියා, ඒ අන්දමට විභාගයක් පවත්වා ගුරුවරු අවටින් තෝරා ගන්න පුළුවන් වුණොත්, ගුරු නිවාස ප්‍රශ්නය, මාරු වීම් ප්‍රශ්නය මේ ආදී ප්‍රශ්න විසඳාගන්න ලැබෙන බව මතක් කරන්න කැමතියි.

ඒ සමගම මතක් කළ යුතු කරණයක් තිබෙනවා. විද්‍යාලවල කාර්ය නියුතු විදුහල් පතිවරුන් සැහෙන සංඛ්‍යාවක් ඉන්නවා. ඒ අය අද වනතුරුත් උසස් වීම් බලාපොරොත්තුවෙන් ඉන්නවා. නමුත් මෙතෙක් නොලැබුණු නිසා කතස්සල්ලට පත් වී සිටිනවා. ඒ අයට ඉක්මනින් උසස් වීම් ලබා දෙනවාය කියා යම්තම් සනසලයි, අපි තබා ගෙන සිටින්නේ. එසේ නොලැබුණොත් ඉදිරි කාලයේදී ඒ අයත් එම ප්‍රදේශවලින් ස්ථාන මාරු ලබා ගෙන

තමන්ගේ ගම් ප්‍රදේශවලට යන්ට ඉඩ තිබෙනව. ඒ වාගේම මාබලික නිලධාරී කාර්යයෙහි, නියුතු මාණ්ඩලික අධ්‍යාපන නිලධාරීන් ඉන්නව. ඒ අය ගැනත් විශේෂයෙන් මතක් කරන්න ඕන. ඒ අයගේ සේවාව ස්ථිර කිරීමට පියවර ගන්නා ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, ලන්ගල මැතිවරණ කොට්ඨාශය ඉතා විශාල කොට්ඨාශයක්. ඒ ප්‍රදේශයේ ඇවිද තිබෙන නිසා අපේ අධ්‍යාපන සේවා ඇමතිතුමා ඒ ප්‍රදේශය ගැන දන්නව. නාවුල විද්‍යාලයට පමණයි තිබෙන්නේ, විද්‍යාගාර පහසුකම් සහිත උසස් පෙළ පන්ති. ඊළඟට මධ්‍ය මහා විද්‍යාලයක් හැටියට නම් කර තිබෙනව ලන්ගල, පල්ලේගම මහා විද්‍යාලය. නාවුල විද්‍යාලයේ සිට හැතැක්ම 32 ක් ඇතයි. නමුත් එම විද්‍යාලය බෝඩී එකට පමණක් සීමා වී තිබෙනව. අපේ රටේ ඇති ආර්ථික ශක්තිය අනුව සෑම විද්‍යාලයක්ම අංග සම්පූර්ණ කරන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ. එම නිසා එම විද්‍යාලය අංග සම්පූර්ණ විද්‍යාලයක් හැටියට සකස් කර දෙන ලෙස ඉල්ලා සිටින්න කැමතියි. එයින් ප්‍රදේශයේ අධ්‍යාපන ප්‍රශ්න සාහසික තරම් දුරට විසඳා ගන්න පුළුවන් වෙනවාය කියා මම කල්පනා කරනව.

ගරු සභාපතිතුමනි, මගේ කොට්ඨාශයේ වතු පාසල් කීපයක් තිබෙනව. රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථාවෙන් එම පාසල් දියුණු කරන්නේ නැහැ. ඉන්න ලමයින්ට අධ්‍යාපන පහසු කම් ලබා දීමට වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කර නැහැ. රජයට ගනන් කිව්වම ඒවා අංග සම්පූර්ණ කර දෙන්නය කියලා වැවිලි සංස්ථාවට කියනව. වැවිලි සංස්ථාව කියනව සල්ලි නැහැ කියලා. එම නිසා මේ පාසල්වල වැඩ කරන ගුරුවරුන් ඉතාම අසරණ තත්ත්වයකට පත් සි සිටිනව; උනන්දුවෙන් වැඩ කරන්නේ නැහැ. එම නිසා ලමයින් අසරණ තත්ත්වයකට පත් වී සිටිනව. මේ ගැනත් ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරන්න කැමතියි.

නගරය හෝ වේවා, පීටිසර හෝ වේවා ලංකාවේ හැම දෙනාටම සමානව අධ්‍යාපනය ලබා ගැනීමට පහසුකම් සලසා දෙන්න ඕන. ඒ සම්පත සමානව බෙදා

දෙන්න ඕන. විශේෂයෙන්ම පීටිසරවල ජනතාව බලාපොරොත්තුව සිටිනව, මේ රජයෙන් එම පහසුකම් ලබා දේවිය කියා. නමුත් තවමත් එහෙම දෙයක් පිළිබඳව සහන් එළිය දකින්නට නැති වීම ගැන කනගාටු වෙනව. දැනට අධ්‍යාපන බවල පත්‍රිකාවක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනව. ඒ තුළින් හෝ දැනට තිබෙන අපහසුකම් මග හැර අපේ දරුවන්ට හොඳ අධ්‍යාපනයක් ලබා ගන්නට මාර්ග සලසන ලෙස ඉල්ලමින් මා නිඟව වෙනව.

ඒ. එම්. ආලාසුන්දරම් මහා (රේපායි)

(திரு. ஏ. எம். ஆலாசுந்தரம்—கோப்பாய்)
(Mr. A. M. Alaalasundaram—Kopay)

தலைவர் அவர்களே, கல்வி அமைச்சின் மானிய விவாதத்தில், பலரும் பேசியதைப் போலல்லாமல் ஒரு சில விஷயங்களை மட்டும் நான் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வர விரும்புகின்றேன்.

நடன, சங்கீத ஆசிரியர்கள் தமிழ்ப் பாடசாலைகளில் படிப்பிட்டுள்ளார்கள். இவங்களை முழுவதுமுள்ள நடன ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை 24. இவங்கையிலுள்ள சங்கீத, நடன ஆசிரியர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 250. ஆனால், இவ்வாசிரியர்களை மேற்பார்வை செய்ய வட்டாரக் கல்வி அதிகாரிகளோ, அவர்களின் வேலைகளை ஒருங்கு படுத்தக்கூடிய மற்றும் அதிகாரிகளோ எவரும் நியமிக்கப் படவில்லை. ஆகவே, சங்கீத ஆசிரியர்களின் வேலைகளை மேற்பார்வை செய்வதற்காக வட்டாரக் கல்வி அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நடன வகுப்புகளைப் பாடசாலைகளில் நடத்துகிறார்கள். அதற்கு மிருதங்கக் கலைஞர்களின் ஒத்துழைப்பு வேண்டும். ஆனால் வெளியிலிருந்து மிருதங்கக் கலைஞர்களின் ஒத்துழைப்பைப் பெறுவது தடைசெய்யப்பட்ட காரணத்தால் இவ்வாசிரியர்களை நியமிப்பது பயனற்றதாகி விடுகிறது. ஆகவே குறைந்தது ஒரு மாவட்டத்துக்கு ஒரு மிருதங்க ஆசிரியரையாவது நியமித்தால் வதன், பலாபலன் ஆய் பெற முடியும்.

නිකුත් කරනොත්, ඒ වාගේම එයින් සමත් වන අයට ගුරු පත්වීම් ලබා දීමේ ක්‍රමයක් ඇති කරනොත් අපේ විද්‍යාල වල ගුරු හිඟය මහරුවා ගන්නට පුළුවන් වෙනවා. මේ ගුරු හිඟය මහරුවා ගැනීම සඳහා පිට ප්‍රදේශවලින් ගුරුවරුන් එවීමෙන් නම් ප්‍රයෝජනයක් නොවන බව මම අවධාරණයෙන් මතක් කරනවා.

තවත් එක කරුණක් තිබෙනවා. අපේ අධ්‍යාපන කාර්යාලය ගැන. මේ අධ්‍යාපන කාර්යාලයට අනුමත නිලධාරීන් සංඛ්‍යාව හත් දෙනෙක් වුවත් ඇත්ත වශයෙන්ම එහි ඉන්නේ එක්කෙනෙයි. ඒ පුරප්පාඩු කීපය සම්පූර්ණ කර දෙන ලෙස මම ගුරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලීමක් කරනවා.

අ. හා. 4.30

ඒ. ඩී. බී. ඒකනායක මහතා (මැදිරි ගිරිය)

(සී.ල. ආ. ආ. පී. ගණකාඥයා—මැදිරි ගිරිය)

(Mr. A. D. B. Ekanayake—Medirigiriya)

ගුරු සහාපතිතුමනි, අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීර්ෂය ගැන කතා කරන මේ අවස්ථාවේදී අපේ කොටසකගේ තිබෙන අඩුපාඩු කීපයක් පෙන්වා දෙන්න තිබෙනවා. ඊට ඉස්සර වෙලා කිය යුතු දෙයක් තිබෙනවා. නිදසක් අධ්‍යාපනය නිසා කාලාන්තරයක් තිස්සේ මේ රටේ අධ්‍යාපනයේ ප්‍රබෝධයක් ඇති වී තිබුණා. නමුත් පසුගිය කාලය අධ්‍යාපනයේ අදුරු ග්‍රහයක් බවට පත් වුණා. දැන් ඉදිරිපත් කර තිබෙන බවල පත්‍රිකාව තුළින් ඒ අවුර මැකි සහන් එළියක් ලැබේ යයි අපි විශ්වාස කරනවා.

හැම මන්ත්‍රීවරයෙක්ම වාගේ තම නමුත්ගේ ආසනවල තිබෙන ගුරු පුරප්පාඩු ගැන කතා කලා. මටත් එය කියන්න සිදු වී තිබෙනවා. පොළොන්නරු දිස්ත්‍රික්කයේ ගුරු පුරප්පාඩු 389 ක් තිබෙනවා. ඒ සිංහල ගුරුවරුන්. ඉස්ලාම් හා දෙමළ පාසලාවල ගුරුවරුන් 108 දෙනෙකුගේ හිඟයක් තිබෙනවා. මම හිතන භාවයට, අපේ විද්‍යාලවල තිබෙන යම් අඩුපාඩුකම් මහරුවා ගැනීමට ලියදී අයදුම් පත් කැඳවා විභාගයක් පවත්වනවා. යම්කිසි අධ්‍යාපන මට්ටමක සුදුසුකම් ඇති අය බඳවා ගැනීමට කටයුතු

කිරීම ගැන මම සන්තෝෂ වෙනවා. නමුත් සමහර විෂයයන් සම්බන්ධයෙන් මේ සුදුසුකම් නියම කිරීම ගැන ගුරු ඇමතිතුමාගේ සැලකිල්ල යොමු කිරීම වැදගත් වන බව මතක් කරන්න කැමතියි. උදාහරණයක් වශයෙන් නැවුම් හා සංගීත විෂයයන් පිලිබඳ ගුරුවරුන් දක්වන්න පුළුවනි.

නැවුම් හා සංගීත ගුරුවරුන් බඳවා ගැනීම සඳහාත් උසස් පෙළ වැඩ තුනක් සමත් වීමේ සුදුසුකම ඉල්ලා තිබෙනවා. එය කරන්න තිබෙන්නේ ඒ විධියට නොවෙයි. අපේ දක්ෂ කලාකරුවන් දෙස බලන විට ජාත්‍යන්තර කීර්තියට පත් වුණු තිත්තවෙල ගුණයා වැනි අය දෙස බලන විට, සහතිකයට වඩා එවැනි අයගේ පලපුරුද්ද ගැන සලකා බැලීමෙන් ඔවුන්ට තැනක් දිය යුතු බව පැහැදිලි වෙනවා.

හැම පාසලාවකම විද්‍යා ගුරු හිඟය, ඉංග්‍රීසි ගුරු හිඟය හා ගණිත ගුරු හිඟය දැකීන්තට ලැබෙනවා. අපේ ප්‍රදේශවල කලා උපාධිධාරීන් වුවමනාවටත් වඩා විශාල සංඛ්‍යාවක් සිටිනවා. අවුරුදු දෙකක් තුනක් ඉංග්‍රීසි උනන්වා මේ අයට පුහුණු වක් දී අපේ පාසල්වල ඉංග්‍රීසි විෂය ඉගැන්වීම සඳහා මේ අය යොදා ගන්න අපට පුළුවන්කම තිබෙනවා.

විද්‍යා උපාධිධාරීන්ගේ සංඛ්‍යා ලේඛන බැලුවොත්, ඒ පිරිස සැහෙන ප්‍රමාණයකින් අඩු වී තිබෙන බව අපට පෙනෙනවා. ඒ අයගේ සංඛ්‍යාව අඩු වී තිබෙනවා. ඊට හේතුව ඒ අයට සුදුසු මට්ටමේ වැඩුප්පොතෙවීමයි. විද්‍යා උපාධිධාරීන්ගේ රජයේ වෙනත් රැකියාවකට ගියොත් ඔහුට මේ වගේ දෙගුණයක වැටුපක් ලැබෙනවා.

1978 වර්ෂයේදී විද්‍යා උපාධිධාරී ගුරු වරුන් 1936 දෙනෙක් ලංකාවේ හිටිය, 1979 දී 2,321 ක් හිටිය. 1980 වන විට මේ සංඛ්‍යාව 2,239 දක්වා අඩු වුණා. මෙයින් පෙනී යනවා, විද්‍යා උපාධිධාරීන්ගේ හිඟය.

මගේ අසනයේ එකම මධ්‍ය මහා විද්‍යාලයයි නියෝගේ. ඒ වගේම උසස් පෙළ විද්‍යාල උගන්වන එක විද්‍යාලයයි නියෝගේ. අනන්‍යයකට වගේ මගේ මුළු මැදිරි

[ඒ. ඩී. බී. ඒකනායක ගෙනා]
 ගිවිස ආභන්‍යයටම එකම විද්‍යා ගුරුවරයායි
 ඉන්නේ. ඉතින් කොහොමද අපි ඒ
 ප්‍රදේශවල අධ්‍යාපනය දියණු කරන්නේ?
 මේ වගේ ලොකු අඩුපාඩුකම් තියෙනව.

සභාපතිතුමනි, තවත් කාරණයක්
 මතක් කරන්න මට ඉඩ දෙන්න. රජයේ
 සේවකයන් අතරින් ගුරුවරුන් තරම්
 පවි කළ තවත් සේවක පිරිසක් ඇත්තේ
 නැහැ, කියායි මම කල්පනා කරන්නේ.
 මොකද? රජයක් බලයට පත්වූ විට විශාල
 ගුරු සංඛ්‍යාවක් කොහේ, කොහේ හරි මාරු
 කරල දානව. නිකම් ඉන්නන් බවට පත්
 වෙනව. අනික් ආණ්ඩුව පත් වුණත් ඒ
 වගෙයි. ඒ නිසා මේ නම් කල්පනා කර
 න්නේ ගුරුවරුන්ට දේශපාලන නිදහස
 තොදි ඒ අය ඊට වඩා උත්තරීතර තත්ත්ව
 වියකට පත් කරන්න ඕනැය කියලයි.
 ගුරුවරුන් දේශපාලනයට ගාව ගන්න
 එපා. ඒ වගේම ගුරු පත්වීම් දීමේදී
 දේශපාලනයෙන් තොරව සුදුස්සාවට සුදුසු
 තැන දෙනව නම් අපේ රටේ අධ්‍යාපනය
 මීට වඩා ඉදිරියට ගෙන යන්න පුළුවන්
 බව ප්‍රශ්න කරමින් මම නවතිනවා.

සභාපතිතුමා
 (ප්‍රධාන) (The Choirman)

Order, please! The Deputy Speaker
 will now take the Chair.

අනතුරුව කථානායකතුමා මුලාසනයෙන් ඉවත්
 වූයෙන්, නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා [නෝමන්
 වොද්‍යරත්න මහතා] මුලාසනාරූප විය.

அதன் பிறகு, சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிரம
 னத்தினின்றும் நீங்கவே, உப சபாநாயகர் அவர்
 கள் [திரு. நோமன் வைத்யரத்ன] தலைமை
 வகித்தார்கள்.

Whereupon Mr. SPEAKER left the Chair
 and Mr. DEPUTY SPEAKER [Mr. NORMAN
 WAIDYARATNA] took the Chair.

විරවන්න සමරවිජ මහතා (නියෝජ්‍ය
 අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා)

(திரு. வீரவாணி சமரவீர—சுன்னிப் பிரதி
 அமைச்சர்)

(Mr. Weerawanni Samaraweera—
 Deputy Minister of Education)

ගුරු සභාපතිතුමනි, අධ්‍යාපන අමාත්‍යාං
 ශයේ වැය ශීර්ෂ පිළිබඳ සාකච්ඡාවේදී

ආණ්ඩු පක්ෂයේත් විරුද්ධ පක්ෂවලත්
 ගුරු මන්ත්‍රීවරුන් සැහෙන සංඛ්‍යාවක්,
 පෞද්ගලිකව තමන්ගේ මැතිවරණ කේටි
 බාගවලත්, පොදුසේ තම දිස්ත්‍රික්කවල
 හා අධ්‍යාපන ක්‍ෂේත්‍රයේත් පවත්නා අඩු
 පාඩු හා අවශ්‍යතාවක් ගෙන හැර පැම සම්
 බන්ධයෙන් මම එතුමන්ලට ස්තූති
 වන්න වෙනවා. මේ රටේ අමාත්‍යාංශ අත
 රෙන් පුළුන් ගැටළු තිබෙන අමාත්‍යාංශ
 යක් ගැන අපි හිතුවොත්, සාකච්ඡා
 කළොත් ප්‍රධාන තැන ලැබෙන්නේ මම
 හිතන්නේ අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශවයි. ඒ
 තරම් දුරට අපේ පුළුන් සංකීර්ණයි. ඒක
 හැම දෙනාම පිළිගන්නවා වෙන්න පුළුවන්.

පුළුන් ඇති වෙන්න, අඩුපාඩුකම් ඇති
 වෙන්නේ ඒ ක්‍ෂේත්‍රයේ සංකීර්ණතාවය
 වැඩි වූ තරමටයි. මගේ ගුරු ඇමතිතුමන්,
 අධ්‍යාපන සේවා ඇමතිතුමන්, අමාත්‍යාං
 ශයේ ලේකම්තුමන් ඇතුළු නිලධාරී මහත්
 වරුන් මුළු රට පුරාම අධ්‍යාපන ක්‍ෂේත්‍රයේ
 අඩුපාඩු ඇති බව, අවශ්‍යතාවක් තිබෙන
 බව අඟන්නට ලැබීමෙන් එතරම් පුදුමයට
 පත් වෙන්නේ නැහැ. මේ රටේ පාසල්
 9,000 කට, 10,000 කට ආසන්න සංඛ්‍යා
 වක් තියෙනව. අධ්‍යාපනය ලබන දරුවන්
 ගේ සංඛ්‍යාව 38,00,000 ක්. ගුරුවරුන්ගේ
 සංඛ්‍යාව 1,32,000 ක්. ඒ අනුව බලන විට
 අධ්‍යාපනය මුළු රටපුරාම විසිරිල, පැතිරිල.
 මේ රටේ ජනගහනය එක් කෝටි හතළිස්
 ලක්ෂයයි. ජනගහනයෙන් සියයට 25 ක්
 මේ රටේ අධ්‍යාපනය ලබන දරුවන්ගේ
 සංඛ්‍යාව. ජනගහනයෙන් හැම හතර
 දෙනකුගෙන්ම එක් කෙනෙක් මේ රටේ
 පාසල් යන දරුවෙක්. ඒ නිසා මෙය එක්
 කෙනෙකුට දෙන්නෙකුට පමණක් නො
 වෙයි, හැමෝටම බලපෑනව. දේශපාලනය
 වශයෙන් එහා පැත්තේ මෙහා පැත්තේ
 ඉදගෙන, වචනවලට පමණක් තර්ක ඉදිරි
 පත් කරමින්, විවාදයේ කරුණු ඉදිරිපත්
 කිරීමේ ශක්තිමත්භාවය ගැන තොවෙයි.
 අපි මෙහිදී සැලකිය යුත්තේ අපි හැම
 දෙනාගේම සේවනාලී පිටපස සිටින
 හතළිස් ලක්ෂයකට ආසන්න මේ දරුවන්
 සංඛ්‍යාව ගැනයි.

මේ රජය, ශ්‍රීමත් ජනාධිපතිතුමාගේ රජය අවධාරණයෙන්ම අතින් හැම ප්‍රශ්න යකදීම වගේ විශේෂයෙන්ම අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ ප්‍රශ්න දෙස බලන්නේ, එක කෙළවරක සිට කෝණාකාරව නොවෙයි; එහෙම නැත්නම් එක තැනක පැත්තක සිට නොවෙයි, මැද සිට සර්ව සම්පූර්ණව මේ රටේ අනාගතය හාර ගන්න ඉන්න දරුවන්ගේ අනාගතය සක්ෂ්‍යත් කිරීමේ අවියෙනුයි. එය අපි අවිවාදයෙන් පිලිගෙන ඉවරයි.

රටේ තිබෙන ආර්ථික අමාරුකම් කොතෙක්ද කියා මා විස්තර නොකීවම තමුන් තාත්සේ දන්නවා. මේ අවුරුද්දේ අපේ ආදායම රුපියල් කෝටි 1,600 ක් වෙත විට අපේ වියදම කෝටි 3,000 යි. මේ ගෙවියන අවුරුද්දේ කෝටි 1,400 ක අයවැය තිහයක් තිබුණ බව අපි හැම දෙනාම දන්නවා. මිනිසුන්ගේ ජීවත්වීම සඳහා, ඇඳුම් පැළඳුම්, ආහාර පාන, රට සංවර්ධනය කරන්න, රුකි රක්ෂා ලබා දෙන්න, මැති වරණ කොට්ඨාශවල භෞතික සම්පත් වැඩි දියුණු කරන්න, අධ්‍යාපනය ලබන දරුවන්ගේ අනාගතය වෙනුවෙන් කිසියම් යෝජනා ක්‍රම ඇති කරන්න වැනි මේ වගේ දහසක් වැඩ කටයුතු මධ්‍යයේ ධාන්ඩාගාරයෙන් රුපියල් කෝටි 203 ක්, ලක්ෂ 40 කට කිලිට් වෙත දරුවන් සඳහා අපට වෙන් කර දුන්නා. අපි හැම අවශ්‍යතාවයක්ම සපුරාලිය යුත්තේ මේ මුදල් දිහා බලලයි; අපට ලැබෙන ප්‍රමාණය අනුවයි. බොහොම අරපරිස්සමෙන්, සෑම මැතිවරණ කොට්ඨාශයක් දිහාම බලා, වෙන් කරල, ඒ හැම පදයක් ගැනම සාකච්ඡා කරල කටයුතු කරන්න ඕනෑ.

අපේ ගුරුවරු වික ආරක්ෂා කරන්න ඕනෑ. හැම තැනම තිබෙන්නේ ගුරුවරුන් පිලිබඳ අදෝනාවල. ඒ අයගේ වැඩුප් වැඩි කරන්න ඕනෑ. ඒ අය ස්ථිර කරන්න ඕනෑ. පහසුකම් හරිගස්සා දෙන්න ඕනෑ. ගුරුවරුන් දිහා බැලුවොත් නොයෙක් අවශ්‍යතාවන් තිබෙනවා. දරුවන් දිහා බැලුවත් එහෙමයි. ඒ වගේම දරුවන්ගේ අධ්‍යාපන කටයුතුවලට අවශ්‍ය ඩෙස්, බංකු, පුටු වික, ඔවුන්ගේ පංති කාමර ආදී අවශ්‍ය තාවයන් ගැන බලන්න ඕනෑ. මේ හැම දෙයක්ම අපට කරන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ මේ රටේ ඇති ආර්ථික පසබීමට අනුකූල

වයි; ඔරොත්තු දෙන විධියටයි. අපට ලැබුණ මුදල් ප්‍රමාණයෙන් මේ කාරණා කරන්න අපට පුළුවන්කමක් තිබුණ. මේ ලැබුණ මුදල් ප්‍රමාණයෙන් උපරිම ප්‍රයෝජන, උපරිම සේවය ලබාගෙන, පුළු වත් තරම් දුරට දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය සකස් කර ගන්නට අපි වෙහෙස වී තිබෙනවා; මහන්සි වී තිබෙනවා. අඩුපාඩුකම් ඇති වෙන්න ඇති. අපි පිලිගන්නවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, මගේ මැතිවරණ කොට්ඨාශයේ අනන්ත අප්‍රමාණ අඩුපාඩු කම් තිබෙනවා. ඉංග්‍රීසි අධ්‍යාපනය ගැන ලොකු ආන්දෝලනයක්, ලොකු අවධානයක් අද යොමු වී තිබෙනවා. මගේ කොට්ඨාශයේ පාසැල් 50 ක් තිබෙනවා. අද වන විට මව ඉන්නේ ඉංග්‍රීසි ගුරුවරුන් තුන් දෙනයි. මුත් මැතිවරණ කොට්ඨාශයටම ඉන්නේ තුන් දෙනයි. නමුත් මම එක තැනක ඉදගෙන වැළපෙමින් හඬන්නේ නැහැ. මෙය ජාතික ප්‍රශ්නයක්. ඒ කෙරෙහි අපි හැම දෙනාගේම ශක්තිය, උනන්දුව, ධෛර්යය අවධානය යොමු වෙන්න ඕනෑ. කොතැනක හිටියත්, මොන ක්ෂේත්‍රයේ හිටියත්, මොන වගකීම් පැවරී තිබුණත් මේ අඩුපාඩුකම් සපුරාලන්නට අපි හැම දෙනාගේම ශක්තිය අවධානය වෙන් කරන්න ඕනෑ.

ගුරුවරුන්ගේ අඩුපාඩුකම් තිබෙනවා. අපි ඒ බව දරුවන්ටත්, දෙමව්පියන්ටත්, ගුරුවරුන්ටත් සාකච්ඡා මගින් අවබෝධ කර දී තිබෙනවා. අපට සංවර්ධනය කරන්න පුළුවන් වන්නේ, භෞතික සම්පත් පමණක් නොවෙයි, සම්පූර්ණ මට්ටමෙන් සංවර්ධනය කරන්න පුළුවන් වන්නෙන්, ජාතික වශයෙන් ඇති සම්පත්වල තිබෙන පොහොසත් භාවය මතයි. ඒ නිසා හැම අමාත්‍යාංශයකටම මේ වගේ ප්‍රශ්න ඒ ඒ ආකාරයෙන් බලපානවා. නමුත් අතින් අමාත්‍යාංශවලට වඩා අපේ අමාත්‍යාංශට වෙහෙසෙන් තිබෙන්නේ, වැඩ කරන්න තිබෙන්නේ, මහන්සි වෙන්න තිබෙන්නේ භෞතික සම්පත්, වස්තූන් සමග නොවෙයි; දරුවන් සමගයි. ඒක හඟක් අමාරුයි. ගුරුවරුන් සමග වැඩ කිරීම, දරුවන් සමග වැඩ කිරීම, ඒ උදවිය නඩත්තු කිරීම, ඒ උදවියගේ මානසික තත්ත්වය

[වරවත් කි සමරවීර මහතා]
 තේරුම්ගෙන කටයුතු කිරීම අමාරු දෙයක්.
 මේ රටේ ජනගහණයෙන් සියයට 25 ක
 වගකීම එක අමාත්‍යාංශයටකට පැවරී ති
 නවා නම්, තමුන්නාත්සේට තේරෙනවා
 ඇති කොයි තරම් සිරුවෙන්, කොයි තරම්
 අමාරුවෙන්, කොයි තරම් කල්පනාවෙන්
 මේ කටයුතු කරන්න ඕනාද කියා.

ඒ නිසා මා ඉතා ගෞරවයෙන් ඉල්ලා
 සිටිනවා, මේ දුන්න සහයෝගය, කරන ලද
 විවේචන ඉදිරි අවුරුද්ද තුළදීත් ලබා දෙන්න
 යයි කියා. තමුන්නාත්සේලාගේ සහයෝ
 ගය අවශ්‍යයි. අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයට
 නොවෙයි, ඇමතිතුමාට නොවෙයි, අනිකුත්
 අයට නොවෙයි, දැවත්ගේ දියුණුවක්
 ඇති කරන්න හැම දෙනාගේම සහයෝගය
 එකාකාරීව අපට අවශ්‍යයි.

නොයෙක් නොයෙක් අඩුපාඩුකම් තිබේ
 නවා. අපි පිළිගන්නවා නමුත් අපි මහත්සි
 වි තිබෙනවා. ඒ නිසා තමයි, මුළු රටටම
 හදුන්වල, මුළු රට පුරාම ගිහිල්ල, වැඩිහිටි
 යන් සමග පමණක් නොව ගුරුවරුන් යම
 ගන්, මේ රටේ ඉතිහාසයේ පළමුවැනි වරට
 ජාතික මට්ටමෙන් ඇති වූණ ජාතික පුස්ත
 යක් ගැන දැවටත් ලකට ගොස් දැවටත්
 සමග සාකච්ඡා කර සකස් කරන ලද, අලුත්
 බවල පත්‍රිකාවල ලබන මාසේදී පමණ මේ
 ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරන්න පුළුවන්
 වන්නෙ. මේ තිබෙන භෞතික හා අනික්
 අඩුපාඩුකම් පිළිබඳ පුස්තකවලට සාර්ථකව
 මුහුණ දෙන්නට පුළුවන්. මම කියන්නේ
 නැහැ, සියයට සියයක්ම පුළුවන් ය කියල.
 නමුත් භාගෙන දුරට මුහුණ දෙන්නට පුළු
 වන් අන්දමට, අඩුපාඩුකම් සපුරාලන්නට
 පුළුවන් අන්දමට එය සකස් කර තිබේ
 නවා. 9,500 ක් තැන්නම් 10,000 ක් පමණ
 වන පාසැල් සංඛ්‍යාව එක හා සමානව
 දියුණු කරන්න කිසිම රජයකට කිසිම
 ඇමතිවරයෙකුට පුළුවන් වන්නෙ නැහැ.
 මොන විධියේ වෝදනා එල්ල කළත්,
 මොන විධියේ අභියෝගයන් කළත්, මොන
 විධියේ තර්ක ඉදිරිපත් කළත් මේ තිබෙන
 පාසැල් 10,000 කිසිම දවසක එක හා සමාන
 මට්ටමකින් දියුණු කරන්න බැහැ.

ගරු සභාපතිතුමනි, අපි බලාපොරොත්තු
 වෙන්නේ දිස්ත්‍රික්ක මට්ටමින්, මැතිවණ
 කොමිෂන් මට්ටමින්, පාසල්වල ඉගෙන

ගන්නා දැවටත් වැඩි සංඛ්‍යාවකට වඩා
 හොඳ අධ්‍යාපනයක් ලබා දීමට පුළුවන්
 මොන ආකාරයෙන්ද කියා සොයා බලා
 ඒ ආකාරයට කටයුතු කරන්නටයි. මේ
 අවස්ථාවේදී ආචාර්ය සී. ඩබ්ලිව්. ඩබ්ලිව්.
 කන්නන්ගර ඇමතිතුමා අපි ගෞරවයෙන්
 සිහිපත් කරන්නට බලා. එතුමා ජාතියට
 හදුන්වා දුන් නිදහස් අධ්‍යාපනයේ
 පරමාර්ථයන් තහවුරු වන විධියට කටයුතු
 කරන්නටයි අපි බලාපොරොත්තු වෙන්නේ.
 අධ්‍යාපනය නිදහස්, නමුත් මේ
 රටේ දැවටත්ට සමහර අවස්ථාවලදී
 නිදහස් අධ්‍යාපනයේ ප්‍රයෝජන ලබා
 ගන්නට ඉඩක් ලැබෙන්නේ නැහැ.
 නිදහස් අධ්‍යාපනයේ පරමාර්ථ සාක්ෂාත්
 කර ගැනීම සඳහා අධ්‍යාපන බවල පත්‍රිකාව
 පිළිබඳව සාකච්ඡා කරන්නට, විවාදයක්
 ඇති කරන්නට, මේ පුස්තකවලට පිළිතුරු
 සොයා ගන්නේ කොහොමද කියා සාකච්ඡා
 කරන්නට අපි බලාපොරොත්තු වෙන්නවා.

පාසල්වල තත්ත්වය පිළිබඳව කරුණු
 ඉදිරිපත් වුණු නිසා ඒ පිළිබඳව සංඛ්‍යා
 ලේඛන කීපයක් මම සොයාගෙන ඇවිත්
 තිබෙනවා. ඒ සඳහා දිස්ත්‍රික්ක කීපයක්
 පමණයි. මම තෝරා ගත්තේ, 'ඒ' යන
 'බී' යනුවෙන් අපේ උසස් විද්‍යාල වර්ග
 කර තිබෙනවා. යාපනය දිස්ත්‍රික්කයේ
 'ඒ-වන්' — A 1 — විද්‍යාල 18 ක් තිබේ
 නවා. 'බී-වන්' — B 1 — විද්‍යාල 33 ක්
 තිබෙනවා. කොළඹ තිබෙන්නේ 'ඒ-වන්',
 — A 1—විද්‍යාල 6 යි. 'බී-වන්' — B 1 —
 විද්‍යාල 39 යි. මහනුවර නැගෙනහිර
 බටහිර දෙකේම 'ඒ-වන්' විද්‍යාල 8 කුත්
 'බී-වන්' විද්‍යාල 28 කුත් තිබෙනවා.
 පොලොන්නරුව දිස්ත්‍රික්කයේ තිබෙන්නේ
 'ඒ-වන්' විද්‍යාල 1 යි. 'බී-වන්'
 විද්‍යාල 4 යි. මොණරාගල 'ඒ-වන්' විද්‍යාල
 1 යි, 'බී-වන්' විද්‍යාල 1 යි. මන්නාරම
 'ඒ-වන්' විද්‍යාල 1 යි, 'බී-වන්' විද්‍යාල
 5 යි.

අ. සා. 4.45

යාපනය දිස්ත්‍රික්කයේ ගරු මන්ත්‍රී
 තුමන්ලා යම් යම් පුස්තක මතු කලා. ඒ
 අයගේ අධ්‍යාපන ප්‍රදේශයේ අධ්‍යාපනයේ
 යම් යම් අඩුපාඩුකම් තිබෙන බව ප්‍රකාශ

කලා, රාජකීය, ආනන්ද, නාලන්ද යනාදී විද්‍යාලවලට තිබෙන පහසුකම් ඒ අයට නැතැයි කීවිණ. නමුත් මේ සත්‍ය සංඛ්‍යා ලේඛන දෙස බැලූවම අඩුපාඩුකම් සිදු වී තිබෙන්නේ අපටයි. යාපනය දිස්ත්‍රික්කයේ ඔක්කොම පාසල් 564 ක් තිබෙනවා. ඒ 564 ත් සිංහල පාසල් තිබෙන්නේ තුනයි. නමුත් කොළඹ ප්‍රදේශයේ තිබෙන්නේ පාසල් 284 යි. නමුත් නාන්සේලා දන්නවා ඇති පාසල් විශාල සංඛ්‍යාවක් ජාති හේදයක් නොමැතිව සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් දරුවන් හැම විද්‍යාලයකම වාගේ ඉන්නවා. කොළඹ පමණක් නොවෙයි යාපනය දිස්ත්‍රික්කයේ හැරුණු විට අනිත් හැම දිස්ත්‍රික්කයකම විශාල පාසල් සංඛ්‍යාවක් ලැබී ඇතැවත්, සිංහල දරුවන්, මුස්ලිම් දරුවන් ඉගෙන ගන්නවා. එම නිසා ජාතින් අනුව අපේ වෙනස් විමක් නැත. ඒ විධියට තර්ක කරනවා නම් සැහෙන වාසි ලැබී තිබෙන්නේ යාපනය දිස්ත්‍රික්ක මන්ත්‍රීවරුන්ගේ කොට්ඨාශවල තිබෙන විද්‍යාලවලට බව මතක් කරන්නට බැහැ.

අ. හා. 4.45

ඇත්ත වශයෙන්ම ගුරු හිඟයක් තිබෙන බව—ගුරුවරුන්ගේ අඩුපාඩුකම් තිබෙන බව—අපි පිළිගන්නවා. නමුත් ගුරු හිඟ අනුපාතය දෙස බැලූවම කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ දරුවන් 26.54 කට එක ගුරුවරයෙක් බැගින් ඉන්නවා. යාපනය දිස්ත්‍රික්කයේ ලමයින් 29.41 කට එක ගුරුවරයෙක් බැගින් සිටිනවා. බණ්ඩාරවෙල දිස්ත්‍රික්කයේ ලමයි 20.96 කට එක ගුරුවරයෙක් බැගින් සිටිනවා. පුත්තලම දිස්ත්‍රික්කයේ ලමයි 28.45 කට එක ගුරුවරයෙක් බැගින් සිටිනවා. මන්නාරම දිස්ත්‍රික්කයේ ලමයි 27.4 කට එක ගුරුවරයෙක් බැගින් සිටිනවා. අම්පාර දිස්ත්‍රික්කයේ ලමයි 29.39 කට එක ගුරුවරයෙක් බැගින් සිටිනවා. කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ ලමයි 19.82 කට එක ගුරුවරයෙක් සිටිනවා. ත්‍රිකුණාමලය දිස්ත්‍රික්කයේ ලමයි 30.65 කට එක ගුරුවරයෙක් සිටිනවා. මේ 1980 වර්ෂයේ සංඛ්‍යා ලේඛනයයි. ගුරු වරුන් සැහෙන සංඛ්‍යාවක් සිටිනවා. යම් යම් අවස්ථාවලදී ගුරුවරුන්

ආකාරයෙන්, වෙන් වී තිබෙන ආකාරයෙන් ඒ විධියේ අඩුපාඩුකම් තිබෙන්නට පුළුවන්.

මේ වෙලාවේදීදී අපි හැම දෙනාගේම සහයෝගය අවශ්‍යයි කියන්නේ. පෞද්ගලී කවි එක් කෙනෙකුගේ දෙන්තෙකුගේ ලාභ ප්‍රයෝජන සඳහා නොවෙයි. හමහර ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා තම තමන්ගේ දිස්ත්‍රික්කවල—කොට්ඨාශවල—සිටින ගුරු වරුන්ට අධ්‍යාපන සේවා කමිටුවෙන් මාරු වීම් යවා තිබෙන බව කීවිණ. වැල්ලවාය ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (ජේ. එම්. කුමාරසූරිය මහතා) කතාවේදීත්, තවත් මන්ත්‍රීවරුන් කිප දෙනෙකුගේ කතාවලදීත් මාරු කරන ලද ගුරුවරුන් ඒ ප්‍රදේශවලට ගිහින් නැති බව ප්‍රකාශ කලා. මේක වක්‍ර ලේඛය කින්, නීතියකින් අපට කරන්නට අමාරුයි. තමන් උපන් බිමට, රටට සේවය කිරීම හැම කෙනෙකුගේම යුතුකමක්. ජීවිතයේදී හැම දෙනාටම එක හා සමාන අවස්ථා හැමලාම වන්නේ නැත. කුමන හෝ වෘත්තියකින් සේවයක් කරන්නට කෙනෙකුට පුළුවන්කම ලැබෙන්නේ එක්තරා කාල සීමාවකදී පමණයි. තමන්ට වැඩ කරන්නට පුළුවන් කාලයක් තිබෙනවා. ඒ සේවය කරන්නට පුළුවන් කාලයේ තමන්ගේ පෞද්ගලික ජීවිතයේ පහසුකම් ගැන පමණක් බලාගෙන සිටියොත් අපි බලාපොරොත්තු වන සමෘද්ධිය කරා ගමන් කරන්නට අපට පුළුවන් වෙයි කියා කවදාවත් හිතන්නට බැහැ. අපට නීති ඇති කරන්නට පුළුවන්. වක්‍ර ලේඛය වන්නටත් පුළුවන්. නියෝග කරන්නටත් පුළුවන්. ඒ නියෝග ක්‍රියාත්මක නොකරන උදවියට විරුද්ධව වෙනත් අංශයකින් විනයානුකූලව ක්‍රියා මාර්ග ගන්නටත් පුළුවන්. නමුත් මේක මේ ක්‍රමයෙන් අපට හරි ගස් සත්ත් අමාරුයි. එම නිසා මම හැම දෙනාගෙන්ම එක ඉල්ලීමක් කරනවා.

ලංකාවේ, මේ ප්‍රචාරයේ—පැය 4 කින් 5 කින් එහා මෙහා හුවමාරු වෙන්න පුළුවන්, ගමන් කරන්න පුළුවන් රටේ—අධ්‍යාපනය ලබාගත්, ඒවාගේම සේවය සඳහා යෝජනා කරගත්, සේවය සඳහා කැප වී සිටින සෑම එක්කෙනාම රටේ කෙරෙහි හෝ කවර පළාතකට හෝ ස්ථාන

[විවෘත ක්‍රමයේ මහත]

යකට ගිණිත් තමන් කරන සේවය රටට කරන සේවයක් හැටියට සලකන්නට ඕනෑ. තමුත් සමහර උදවිය යන්නේ නැහැ. එහෙම අවස්ථා වලදී අනන්ත අප්‍රමාණ විධියට අමාත්‍යාංශය දෝෂාදේපනයට ලක් වෙනවා. සමහර උදවියට අමාරුකම් ඇති; ඒක ඇත්ත වෙන්න පුළුවන්. කෙසේ වෙතත් ඒ සේවය තමන්ගේ යුතුකම හැටියට නොපිළිගන්න නිසා මේ විධියේ ප්‍රශ්න ඇති වෙනවා.

ඊළඟට මම මතක් කරන්න ඕනෑ. පන්නි කාර්මවලදී අවශ්‍ය අධ්‍යාපනය ලබා දෙන්නට අපට පුහුණු ගුරුවරුන්ගේ හිඟ යත් බොහොම තදින් තිබුණා. 1977 වන විට ගුරු විද්‍යාලවලින් අවශ්‍ය උපරිම ප්‍රයෝජනය ගැනුණේ නැහැ. ඒ අනුව අපට සිද්ධ වුණේ ඉතාමත් කායනිකව විධියට අලුත් වැඩපිළිවෙලක් යටතේ වැඩ කරන්න. ඒ සඳහා ගුරු විද්‍යාලවලට ගුරු පුහුණුව සඳහා ගුරුවරුන් වැඩි සංඛ්‍යාවක් බඳවාගන්නා. ඒ නිසා සමහර පාසල්වල ගුරුවරුන්ගේ හිඟයක් ඇති වුණා. අඩු පාඩුවක් ඇති වුණා. ඒ ගැන නොසලකා පුහුණුව සඳහා ගුරුවරුන් වැඩි පිරිසකට ගුරු අභ්‍යාස විද්‍යාලවලට යාමට අවකාශ දිය යුතුවම තිබුණා. ඒ අනුව ලබන අවුරුද්ද වන විට ගුරු විද්‍යාලවලට පුහුණුව සඳහා ඇතුළත් කරගනු ලැබූ මුළු ගුරුවරුන්ගේ සංඛ්‍යාව 21084 ක් වෙනවා.

1977 දී—මේ රජය බලයට පත්වන අවස්ථාවේදී—1972 දී පත් වීම ලැබූ ගුරු මහත්ම මහත්මාවන් තමයි පුහුණුව සඳහා ගුරු විද්‍යාලවලට බඳවාගෙන තිබුණේ. පත් වීම ලබා අවුරුදු 5 ක්ම ඒ ගුරු මහත්ම මහත්මාවන් පාසල්වල රැඳී සිටියා, ගුරු පුහුණුවක් නැතුව. ඒ අනුව පුහුණු ගුරුවරුන් කැනී නිසා ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනයේදී විශේෂයෙන්ම ප්‍රාථමික ශ්‍රේණිවල අධ්‍යාපනය ලබා දීමේදී ඉතාමත් තදබල ප්‍රශ්නයක් සඳහා සතුටුදායක විසඳුමක් යෙදිය යුතුව තිබුණා. ඒ සඳහා අපි අවශ්‍ය පියවර ගත්තා. ඒ හේතුවෙන් ඇතැම් පාසල්වල ගුරුවරුන්ගේ අඩුපාඩුවක් තිබුණා. ලබන අවුරුද්දේ දී—ඒ කියන්නේ 1982 වර්ෂයේදී—ගුරුවරුන් 3595 දෙනෙක් අපි ගුරු කමිටුවක් නිර්මාණය කරනු ලැබූ විට පාසල්වල තුමික දියුණුවක්

විද්‍යාලවලට බඳවාගන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා. 1981 අවුරුද්දේදී පුහුණුව ලබා දීම පිණිස 4070 දෙනෙක් ගුරු විද්‍යාලවලට බඳවාගෙන තිබෙනවා.

ඒ අතර, මාණ්ඩලික අධ්‍යාපන නිලධාරී කොට්ඨාශ මගින් දිස්ත්‍රික්ක මට්ටමින්, මැතිවරණ කොට්ඨාශ මට්ටමින් සේවාස්ථ පුහුණු පාඨමාලාවක් සකස් කර තිබෙනවා. ගුරුවරුන් සංඛ්‍යාවෙන් සියයට 75ක් පමණ අපි ඒ සේවාස්ථ පාඨමාලාව සඳහා කැඳවා තිබුණා. ඒ සඳහා විෂයමාලා සංවර්ධන ඒකකයෙන් විශාල මුදලක් වෙන් කර, මාණ්ඩලික අධ්‍යාපන නිලධාරීන් මගින් ඒ වාගේම පාසල් තෝරාගෙන ඒ පාසල් මට්ටමෙන් සහ මාණ්ඩලික මට්ටමෙන් ඒ ඒ විෂයයන් සඳහා—ඉංග්‍රීසි, විද්‍යාව, ගණිතය, ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනය ආදී හැම විෂයයක්ම සඳහා—අවශ්‍ය ප්‍රායෝගික දැනුම, පන්නි කාර්මයේදී ක්‍රියාත්මක කළ යුතු අධ්‍යාපන මූලික අවශ්‍යතාවන් පිළිබඳව පුහුණුව, ඒ සඳහා විශේෂ පුහුණුව ලත් ගුරුවරුන් මගින් ඒ ගුරුවරුන්ට ලබා දීමට දැන් වැඩ කටයුතු කරගෙන යනවා. ඒ කියන්නේ අර ගුරුවරුන් 21084 දෙනාට අමතරව.

මේ අනුව දැනට විශාල වැඩ කොටසක් කරගෙන යනවා. අධ්‍යාපන සේවා අමාත්‍ය තුමාගේ වැඩ කටයුතු එතුමා ඉතාමත් උකස්වූවකින් සහ බලවත් ඕනෑ කමකින්, ශාරීරික වශයෙන් එතුමාගේ සැප පහසුකම් පවා බලන්නේ නැතිව, ලංකාවේ හැම තැනම ඇවිදීමින් කරගෙන යනවා. එම නිසා ඒ වැඩ කටයුතුවල සැහෙන ප්‍රගතියක් තිබෙනවා. තමුත්, පන්නි කාර්මවල ක්‍රියාත්මක කරන වැඩ කටයුතුවල ප්‍රගතිය දවසකින් දෙකකින් බලන්න අමාරුයි. ඒ සඳහා අවුරුදු කීපයක් යනවා. ඒ කටයුතු කොයෙක් අමාරුකම් මධ්‍යයේ, ගැටළු මධ්‍යයේ, ගැහැට මධ්‍යයේ නොයෙක් ප්‍රශ්න මධ්‍යයේ නොයෙක් අවුල් විශ්වල් මධ්‍යයේ කරගෙන යනවා. ඒ කරගෙන යන වැඩපිළිවෙලේ ප්‍රතිඵල සහ ප්‍රයෝජන අවුරුදු දෙක තුනක් ගත වන විට මුළු රටටම දැනගන්න පුළුවන් වේවි. කෙසේ වෙතත්, දැන් කලකට ඉහතදී තිබුණාට වඩා ක්‍රමික දියුණුවක් තිබෙනවා. අඩුපාඩු

තිබෙනවා. ලබාගත හැකිව තිබෙන සම්පත් වලින් උපරිම ප්‍රයෝජනය ලබාගෙන ගරු ආමිතිතුමාගේ යෝජනා අනුව මේ වැඩ කටයුතු අපි කරගෙන යනවා.

අද විද්‍යා ගණිත ගුරුවරුන්ගේ තදබල නිඟයක් තිබෙනවා. හැම මැතිවරණ කොටි සඟයකම වාගේ විද්‍යා ගණිත ගුරුවරුන් ගිහයි. නමුත් උසස් පෙළ පන්තිවලට විද්‍යා ගණිත විෂයයන් ඉගැන්වීම සඳහා දැනට මත් විෂය මාලා සංවර්ධන ඒකකය අපේ රාජ්‍ය අමාත්‍යාංශයේ රූපවාහිනියත් සමග එකතු වී රූපවාහිනියේ වැඩ සටහන් මගින්, ඒ අවශ්‍ය ගුරුවරුන් නැති තැන්වල උසස් පෙළ පංති පැවැත්වීමට අපි කටයුතු කර ගෙන යනවා. ඒ පිළිබඳව මන්ත්‍රීතුමන් ෆ්‍රාටන් දිස්ත්‍රික් සංවර්ධන ලේකම්ලාටත් දැනුම් දී තිබෙනවා. විදුලි බලය තිබෙන ප්‍රදේශවල ඒ විද්‍යාලවල උසස් පෙළ පන්ති වල ඉගෙනුම ලබන සිසුන් වෙනුවෙන් ඒ රූපවාහිනියේ වැඩ සටහන—ඒ පාඩම් මාලාව—දැනටමත් සකස් කරගෙන යන බව. ඒ රූපවාහිනියේ වැඩ සටහන ආරම්භ වුණම හුඟක් දුරට උසස් පෙළ පන්තිවල සිසුන්ගේ අපහසුව—අවශ්‍ය ගුරුවරු නැතිනම නිසා ආති වී තිබෙන අපහසුව—මකා ගන්නට පුළුවන් වේය කියා මා සිතනවා.

පසුගිය කාලයේ විභාග පිළිබඳව රටේ සැලෙන ආන්දෝලනයක් තිබුණා. ඇතැම් උදවිය එයින් දෝශපාලන වශයෙන් ලාභ ප්‍රයෝජනයක් ගන්නටත් ඒ තුළින් දරුවන්ගේ සිතුවම් පැතුම් නොමගට යොමු කරන්නටත් උත්සාහයක් ගත්තා. නමුත් විභාග දෙපාර්තමේන්තුවේ නව කොමසාරිස්තුමා වැඩ භාර ගත්තාට පසු ගරු ආමිතිතුමාත් සමග සකවිණි කර දැන් ඒ අංශයේ සැහෙන වැඩ කොටසක් කරගෙන යනවා. වෙන කාලවල වාගේ නොවෙයි දැන්. කිසියම් ක්‍රමිකතාවයක් අනුව හැකි තරම් ඉක්මණින්—කඩිනමින්—විභාග ප්‍රතිඵල නිකුත් කරන්නට පියවර ගෙන තිබෙනවා. විභාග දෙපාර්තමේන්තුව අලුත් යෝජනා ක්‍රියාත්මක කරනවා. ක්‍රමානුකූලව විද්‍යානුකූලව සකස් කරන ලද ප්‍රශ්න පත්‍ර බැංකුවක් තිබෙනවා. එයින් ඉතාම කෙටි කාලයක් තුළදී ඉතාම හොඳ ප්‍රශ්න පත්‍රයක් ලබා ගැනීමේ වැඩ සකස් කර තිබෙනවා.

විභාග දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ප්‍රශ්න පත්‍ර නැතිවීම පිළිබඳව දැවැන්ත තුළ සැහෙන බියක් තිබුණා. උසස් පෙළ පන්තිවල දැවැන්ත දැන් පුළුවන්කම තිබෙනවා තමන් ලබා ගත් ලකුණු සංඛ්‍යාව පවා දැනගත්තට. තමන් පෙනී සිටි විෂයයන් හතරට කොපමණ ලකුණු සංඛ්‍යාවක් ලබා ගත්තා දැයි දැනගන්නට—තමන්ගේ ප්‍රතිඵල පිළිබඳව තමන්ගේ අඟුළු දැනගන්නට—දැන් අවස්ථාව තිබෙනවා. දැන් තමන්ගේ දක්ෂතාවය කොයි තරම්දැයි දැනගන්නට පුළුවනි. දෙපාර්තමේන්තුව කෙරෙහි විශ්වාසයක් තබා ගන්නට පුළුවන. ඒ විධියේ විභාග වැඩ කොටසක්, අපි කර තිබෙනවා. භාණ්ඩාගාරය අපව වෙන් කර දෙන මුදල් ප්‍රමාණය අනුව කරන්නට පුළුවන් වැඩ කොටස අපි ඉතාම හොඳින් ඉෂ්ට කර තිබෙනවා.

ගුරු විශ්‍රාම වැටුප් පිළිබඳව ප්‍රශ්න රාශියක් අපට ඉදිරිපත් වෙනවා. ගුරුවරු විශ්‍රාම ගෙන අවුරුදු හතක් අවකාශයන් සමහර විට විශ්‍රාම වැටුප ලබා ගැනීම අමාරුයි. ඒක කාලාන්තරයක් තිස්සේ පැවත එන ප්‍රශ්නයක්. ඒකට පිළියමක් කෙසේ ගත නොහැකිව තිබුණා. නමුත් අපි මේ අමාත්‍යාංශය භාර ගත්තට පසු ගරු ආමිතිතුමා ඇතුළු අපි සියළු දෙනාම මේ ප්‍රශ්නය ගැන සාකච්ඡා කර අළුතෙන් බඳවා ගන්නා අර ගුරුවරු පන්දහස වෙනුවෙන් සහ 1970 ට පසු ගුරු වෘත්තීයට ඇතුළත් වූ ගුරු මහත්ම මහත්මීන් වෙනුවෙන්ද අලුත් ක්‍රමයක් ආරම්භ කර තිබෙන බව මා කියන්නට කැමතියි.

වෙනත් දෙපාර්තමේන්තුවල මෙන් ඒ ගුරු මහත්ම මහත්මීන්ටත් බඳවා ගත් දිනම අපේ අමාත්‍යාංශයේත් සේවා භොතක් නිකුත් කරනවා. ඒ දෙන සේවා භොත තමන් ළම ම තබා ගන්නට ඕනෑ රාජ්‍ය පරිපාලන අමාත්‍යාංශය යටතේ පවත්නා විශ්‍රාම වැටුප් දෙපාර්තමේන්තුවේ අධ්‍යක්ෂගේ නිර්දේශ අනුව පිළිගත හැකි අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය නම් කරනු ලබන නිලධාරී මහත්වරුන්ගෙන් ඒ ඒ

[විරෝධීන් සමරවීර මහතා]

වූ වැටුප් වර්ධක, වැටුප් ශ්‍රේණි සහ තමන් ලබන ස්ථාන මාරුවීම් යනාදී සෑම දෙයක් පිළිබඳවම විස්තර සටහන් ලබා ගෙන ඒවා ඒ සේවා පොතට ඇතුළත් කරවා ගත යුතුයි.

අද මේ ප්‍රශ්නය ඇති වී තිබෙන්නේ මක් නිසාද? ගුරුවරු දිස්ත්‍රික්කයෙන් දිස්ත්‍රික්කයට මාරුවීම් ලබා යනවා. පාසාලෙන් පාසාලට මාරු වී යනවා. ඒ හා සමානව—ඒ සමගම—ලිපි ගොනු සකස් වී අදාළ කාර්යාලයට යන්නේ නැහැ. සමහර කාර්යාලවල ලිපි ගොනුවලට ඇතුළත් විය යුතු ලිපි ඇතුළත් වී නැහැ. ඒ වාගේම තවත් ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. ගුරුවරුන්ගේ සංඛ්‍යාවට අනුව ඒ ඒ කාර්යාලවලට ලිපිකරුවන් යනාදීන් ලබා ගන්නට පුළුවන් වී නැහැ. කායාරී මණ්ඩලවල අඩුපාඩු කම් තිබෙනවා. සමහර විට එක ලිපිකරු වෙතුව ලිපිගොනු කවිල තුන් හාර සියයක වැඩ කරන්නට සිද්ධ වී තිබෙනවා. එක ලිපිකරුවෙකුට වැටුප් ක්‍රම ගණනාවක කටයුතු කරන්නටත් සිද්ධ වී තිබෙනවා. ඒ අඩුපාඩුකම් මධ්‍යයේ වැරදි ඇති වෙන්නට පුළුවනි. ඒ නිසා සෑම ගුරුවරයෙකුට ම වාගේ අද මේ ප්‍රශ්නවලට මුහුණ පාන්නට සිද්ධ වී තිබෙනවා. ඒ සමගම, සමහර පාසල් පිළිබඳව අපි බලාපොරොත්තු නොවූ තත්ත්වයන් ඇති වුණි. පසුගිය කාලයේ සුළු සුළුමට බොහෝ පාසල් ගොඩනැගිලි සහ කාර්යාල කැසි බිඳී ගියා. දැන විශාල ලෙස ඒ පරිසරය වෙනස් වේ ගෙන යනවා.

ඒ වාගේම අලුත් ජනපද ආරම්භ කර තිබෙනවා. ඒ වගේම, සමහර පාසල් තිබුණු තැන්වල විශාල වැඩි හැදී ජනපද බිහි වී තිබෙනවා. මෙවැනි තත්ත්වයන් නිසාත්, ඒ ඒ පාසල් හා ගුරුවරුන් පිළිබඳ හරියාකාර තොරතුරු, සංඛ්‍යා ලේඛන ලබා ගන්න බැරි වී තිබෙනවා. එම නිසාත්, විශ්‍රාම වැටුප් ලබා ගැනීම සම්බන්ධයෙන් නොයෙකුත් ප්‍රමාදයන් ඇති වෙනවා. එම නිසා, මම කලින් සඳහන් කළ අර වාර්තා, පොත ලබා තබාගෙන තමා විශ්‍රාම යන්න මාස කීපයකට කලින් එය විශ්‍රාම වැටුප් දෙපාර්තමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරනවා නම් කිසිම ප්‍රමාදයක්

තොරව, තමාගේ විශ්‍රාම වැටුප කලට—වෙලාවට ලබා ගන්න පුළුවන් වේය කියා අපි විස්වාස කරනවා. එම නිසා 1983 අවුරුද්දේ සිට ඒ වාර්තා, පොත නියම විධියට ක්‍රියාත්මක කරන්න අපි බලාපොරොත්තු වෙන්නවා.

සභාපතිතුමනි, මට නියමිත කාල සීමාව ගෙවීගෙන යන නිසා මීට වඩා කඩා කරන්න මම බලාපොරොත්තු නොවිනි. නමුත් තවත් එක් දෙයක් ගැන විශේෂයෙන් සඳහන් කරන්න ඕනි. ආනන්ද මහා විද්‍යාලයේ ශිෂ්‍යයන් සම්බන්ධයෙන් මේ ගරු සභාවේදී මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙක්ම සඳහන් කළා. සමහර මන්ත්‍රීවරු කීව්වා, දැනට විනාශානුකූලව කටයුතු කෙරී තිබෙන දරුවන් ගැන අනුකම්පා කර ගැවහන්න ඔවුන් විද්‍යාලයට ඇතුළත් කර ගන්නාය කියා.

අනන්ද මහා විද්‍යාලයේ ශිෂ්‍ය නායකයා, තෝරා ගැනීම සම්බන්ධ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව නොවැම්බර් 5 වැනි දා අර්බුදකාරී තත්ත්වයක්, විද්‍යාලයේ ඇති වුණා. ඒ අර්බුදකාරී තත්ත්වය මත පැන නැගුණු කලබලකාරී තත්ත්වය යටතේ විද්‍යාලයේ ලී බඩුවලට, මිදුල රැහැන්වලට, වෙලිපෝන් එකට ආදී වශයෙන් හෙයෙකුත් දේ වලට අලාභ-හානි සිදු වී තිබෙනවා. සමහර දේවල් කඩා-බිඳ දමා තිබෙනවා. ඒ විධියට, ඒ දවසේ රු. 4,000 ක පමණ අලාභයක් විද්‍යාලයට සිදු වී තිබෙනවා. විද්‍යාලයට නොඑන ශිෂ්‍යයන් කීප දෙනෙකුත් එදා ඒ අවස්ථාවේදී විද්‍යාලයට ඇතුළු වී තිබෙන බවට අපට වාර්තා ලැබී තිබෙනවා. ඒ කලබලකාරී තත්ත්වය යටතේ නොවැම්බර් 12 වැනි දා දක්වා විද්‍යාලය වසා දමන්න, විද්‍යාලයාධිපතිතුමාට සිදු වුණා. 12 වැනි දා, කොළඹ ප්‍රාදේශීය අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂතුමා ඒ ගැන පරීක්ෂණයක් පවත්වා තමාගේ වාර්තාව දැන් ගරු ආමතීතුමාට හාර දී තිබෙනවා. ඒ අනුව, ශිෂ්‍යයන් 18 දෙනෙකු විනය විරෝධී කර තිබෙනවාය කියා වාර්තා වී

තීබෙනවා. ඒ සම්බන්ධයෙන් තවදුරටත් සොයා බලන විට පෙනී ගොස් තීබෙනවා, නොයෙකුත් විධියේ වැරදි වැඩ එහා ඇතැම් ශිෂ්‍යයන් අතින් සිදු වී තීබෙන බව.

අ. ආ. 5

සමහර ශිෂ්‍යයන් ඉතාමත් වරදි විධියට විදුහල්පතිතුමාගේ කාර්යාලයට සහ ගුරු වරුන්ගේ විවේකාගාරයටත් කඩා වැදී තීබෙනවා. ඒ වගේම එම ශිෂ්‍යයන් ඒ ගුරුවරුන් ඉදිරියේ විදුහල්පතිතුමාට කියෝග කර තීබෙනවා, වාසි වෙන්නය කියා. සමහර ළමයින් විදුහල්පතිතුමාගේ කාර්යාලයට රත්තැන් පත්තු කර දමා තීබෙනවා. ශ්‍රේ විධියේ වැරදි රුසියක් ඒ ශිෂ්‍යයන් විසින් කර තීබෙන නිසයි. ඔවුන්ට විරුද්ධව විනයානුකූලව කටයුතු කර තීබෙන්නේ. ගරු ඇමතිතුමාත්, අමාත්‍යාංශයත් මේ ප්‍රශ්නය දිනා බලන්නේ ළමයින් හතර-පස් දෙනෙකුගේ අනාගත ඉරණම මොකක් වෙයිද කියන හැටිමෙන් නොවෙයි, මේ රටේ හැම විද්‍යාලයකම විනය ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා ගත යුතු පියවර මොකක්ද කියන හැටිමෙනුයි.

ආනන්ද මහා විද්‍යාලය එක් කෙනෙකුගේ—ඔදන් නෙකුගේ අසිත්යක් බුදුලයක් නොවෙයි. ඒ විද්‍යාලයේ අසිත්ය තීබෙන්නේ විද්‍යාලයේ දැනට ඉගෙන ගන්නා දරුවන්ටත්, එහි ආදී ශිෂ්‍යයන් වටන්, ඔවුන්ගේ දෙමාපියන් වටන් පමණක් නොවෙයි. එය මේ රටේ ළමා—මහත් ජනතාවගේම පොදු වස්තුවකි. ලංකාවේ තීබෙන ලොකුම බෞද්ධ මහා විද්‍යාලය තමයි, මේ ආනන්ද මහා විද්‍යාලය. අවුරුදු 95 ක ඉතිහාසයක් තීබෙනවා, ශ්‍රේ විද්‍යාලයට. ඒ 95 වැනි සංවත්සරය පවත්වා දවස කීපයක් ගත වන්න කලින්, විද්‍යාලයේ ළමයින් පිරිසක් වීදු හල්පතිතුමාට තර්ජනය කරන තරමට ගොරෝසු අන්දමින් කටයුතු කර තීබෙනවා. එම විද්‍යාලයේ අනාගතය පිළිබඳ විග කීම තීබෙන්නේ! දැනට එහි ඉගෙන ගන්නා දහස් සංඛ්‍යාත ශිෂ්‍යයන්ට පමණක් නොවෙයි. මෙය, ළමා රටේම අධ්‍යාපනය කෙරෙහි ඉතා වැදගත් බලපෑමක්

කරන මහා විද්‍යාලයකි. එහෙම නම්, ශ්‍රේ මහත් රටේම යහපත තාකා, අර කලබල කාපී හත්තවය සම්බන්ධයෙන් පියවර ගන්න අපට සිදු වෙනවා නේද?

එම නිසා මේ අවස්ථාවේදී, මේ ගරු සභාව තුළින් මම එක ඉල්ලීමක් කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා. ආනන්ද මහා විද්‍යාලයේ අධ්‍යාපනය ලබන දරුවන්ගෙන්, එහි ආදී ශිෂ්‍යයන්ගෙන්, විද්‍යාලයේ ඉගෙන ගන්නා දරුවන්ගේ දෙමා පියන්ගෙන්, සියලුම දේශපාලන පක්ෂ වලින් මම ඉල්ලා සිටිනවා, අපේ පර මාර්ජය දරුවන් විනයානුකූලව හැඩගස්වීම නම්, ඒ සඳහා සාධාරණව ගන්නා තීරණවලට අනුකූලව කටයුතු කිරීම සඳහා ගරු ඇමතිතුමාට අවකාශය සලසා දෙන්නය කියා. ඒ විද්‍යාලයේ ඇති වුණු එම සිද්ධීන් ගැන අද අපි අහස බලා ගෙන සිටියොත්, නොසලකා හැරියොත්, අර දරුවන් හෝ ඔවුන්ගේ දෙමාපියන් සමග ඇති පෞද්ගලික හඳුනුම් මත කර බාගෙන ගිටියොත්, හෙට වෙනත් විද්‍යාලයක මේ වගේ සිද්ධි ඇති වෙන්න පුළුවනි. එම නිසා විනය ආරක්ෂා කරන්න අපි තදින්ම හිතට ගන්න ඕනා.

විගාගවලින් සමත් වන එක ගැන බලන්න විට, ආනන්ද මහා විද්‍යාලයේ ළමයින් විගාගවලින් සමත් වෙනවා; පොළොන්නරුව වැනි ප්‍රදේශවල අනන්ත අප්‍රමාණ දුක් ගැහැට විදින පොල් අතු පැල්වල, ගොම ගාපු මැටි ගාපු විද්‍යාලවල ළමයින් විගාගවලින් සමත් වෙනවා. මේ විද්‍යාලවලින් අපි බලාපොරොත්තු වන්නේ ළමයින්ගේ හැදියාවයි; ශිලාවාරකම, විනය හැදිවීමකම පිළිබඳ තත්තවයයි. ඒ නිසා අපට සියලුම පක්ෂන් ගරු මන්ත්‍රීවරුන් රටේ ජනතාවන් අවකාශය ලබා දෙන්නට ඕනා, ඇමතිතුමා නියම තීරණයක් ගන්නාම—අමාත්‍යාංශය අවංකවයි තීරණ ගන්නේ—ඒ අනුව වැඩ කරන්නට. ඒ පිළිබඳව ඒ අවකාශය අපට අවශ්‍ය වී තීබෙනවා.

තවදුරටත් කථා කරන්නට මට කල වේලාව තීබෙනවා කියා මම හිතන්නේ නැත. මේ අවුරුද්දක කාලසීමාව තුළ දී අමාත්‍යාංශයේ වැඩ කටයුතු කර ගෙන

[විරවන්ති සමරවීර මහතා]

ශාමට, අධ්‍යාපනය ඉදිරියට ගෙන යාමට, ගරු ඇමතිතුමාටත් මටත් ගරු අධ්‍යාපන සේවා ඇමතිතුමාටත්, අපේ ඒ අමාත්‍යාංශ දෙකේ—අපේ අමාත්‍යාංශය හා අධ්‍යාපන සේවා අමාත්‍යාංශය—ලේකම්තුමන් ලා ඇතුළු අපේ අතිරේක ලේකම් මහත්වරු, සහකාර ලේකම් මහත්වරු හා අමාත්‍යාංශයේ කුඳු මහත් සියලුම දෙනා, සුළු සේවකයාගේ සිට දිස්ත්‍රික්කවල ප්‍රාදේශීය අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරු ආදී හැම දෙනා, පාසැල් දරුවන් ගැටවරයාත් ඇතුළු සියලු දෙනා දුන් රුකුල හා සහයෝගය ඉතා මහත්. ඒ නිසා අමාත්‍යාංශය වෙනුවෙන් ලේකම්තුමන්, අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ සියලුම කාර්ය මණ්ඩලයන්, මේ අවුරුද්දක කාල සීමාව තුළ දී අපේ ප්‍රතිපත්තිමය කටයුතු ක්‍රියාත්මක කර ගෙන යන්නට දුන් බෙදීයය, උනන්දුව, සහභාගිත්වය හා සහයෝගය පිළිබඳව මාත් ගරු ඇමතිතුමන් අධ්‍යාපන සේවා ඇමතිතුමන් වෙනුවෙන් ඒ සියලු දෙනාටම මම කෘතඥතාව පළ කරනවා.

අමාරුකම් අඩුපාඩුකම් තිබෙන්නට පුළුවන්. විවේචන ඵල්ලු වෙන්ක පුළුවන්. පොදුවෙන් පෞද්ගලිකව අමාත්‍යාංශයේ සමහර නිලධාරී මහත්වරුන්ටත් විවේචන ඵල්ලු වුණි. ඒ හැම දෙනාගෙන්ම මම ඉතා ගෞරවයෙන් ඉල්ලීමක් කරනවා. වැඩ කරන විට වෝදනා අහන්න වෙනවා; බැහුම් අහන්න වෙනවා. ජීවිත කාලයක් තුළ දී ඔවා සුළු ප්‍රශ්න. අවුරුදු 15 ක් 20ක් සේවය කරන විට ඔය විධියේ ප්‍රශ්නවලට ඔරොත්තු දෙන මානසික තත්ත්වයක් අපේ නිලධාරී මහත්වරුන්ට තිබෙනවා; විශේෂයෙන් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ නිලධාරී මහත්වරුන්ට. ඒ සියලු දෙනාගෙන්ම මා ඉල්ලනවා, මේ ගරු සභාව තුළින් ආපසු තමන්ගේ නිවසට හෝ කාර්යාලයට යන විට ඒ සියල්ලක්ම අමතක කර, අලුත් ජීවමය ශක්තියකින්, අධ්‍යාපන බවල පත්‍රිකාවේ වැඩ කටයුතු කරන්නට අප හා එක්වන හැටියට. අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ තිබෙන මේ අඩුපාඩුකම් අපේ ශක්ති ප්‍රමාණයෙන් අපට පුළුවන් ආකාරයෙන් විසදන්නට

කරන අතර, සියලු දෙනාගේම සහයෝගයෙන් දරුවාගේ අනාගතය නඟා සිටුවන්නට අපට අවකාශ ලැබේවා කියා මම ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා (යෞවන කටයුතු හා රැකියා ඇමතිතුමා සහ අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා)

(*ශ්‍රී ල. පාර්ලිමේන්තුවේ විකුණුමක්—ශ්‍රී ලංකාවේ මහලක්, කොළඹ 5, 1978 අගෝස්තු 15 වන දින*)

(Mr. Ranil Wickremasinghe—Minister of Youth Affairs & Employment and Minister of Education)

Mr. Chairman, education being one matter that affects everyone in this country, it is inevitable that a large number of hon Members should take part in the Debate on the Votes of the Ministry of Education and express their views. We have a centralized system of education which reaches out to every village. There are a total of 9,000 odd schools. It is also one area in which politics have got involved. And it has to be, in a way, because, to whatever party we belong, we are dedicated to improving the educational status in this country.

On the occasion of this discussion, 31 hon. Members took part. On the last occasion there were 17. This itself shows the keenness with which this matter has been approached. Now, according to convention, it is my duty to explain what we have done in the past year.

At this point I am reminded of the story of the French politician who was asked after the French Revolution as to what he did during the Revolution. The reply he gave was, "I survived." In my case I can say a little bit more. We have taken certain steps to rectify some of the shortcomings in the ministerial structure, the results of which will be seen certainly in two or three years.

The main area we have dealt with has been the District Education Offices. With the establishment of the District Development Councils we re-organized the system and created one

Director's Office for each administrative district. So, today, there are 24 District Offices. In the process we found that there were serious deficiencies in the regional structure of the offices, both in regard to management as well as supervision.

I must admit here that the system of supervision had broken down in the last few years for various reasons. For the last seven or eight years or more I do not think proper supervision had been carried out in the schools for various reasons. It may be that the number of schools in a circuit is too large, or the Circuit Inspector is called upon to carry out duties which are not purely educational in character; and some of the Circuit Inspectors, although good at teaching, may not be good at supervision. So, these are the problems we are faced with. We have to improve the supervision and management if we are going to make any impact as far as education in this country is concerned.

The main deficiencies we found in the District Offices were (1) lack of proper division of work in the offices; (2) poor co-ordination of the functions and work among the different units of officers; (3) the absence of a proper flow of information and communication; (4) the inefficient management of supplies; (5) inadequate systems of progress control, review and evaluation and (6) the inadequate planning of educational development in the district.

It is specially planning that will play a very important role with the establishment of District Development Councils, where annual plans have to be prepared. I also think that that we will require long-term plans of two or three years, in regard to district educational development. To rectify the present inadequacies the District Offices have been divided up into five Divisions, namely, General Administration, Finance, Education Development, Education Administration and School Work.

The regional development of education has been put in the charge of the Education Development Division, which we think should be its main function, that is, the development of education in the region for which it is responsible. It will be responsible for the preparation and implementation of development plans in the district. The burden of the general administration we have taken away from it, and we have put the Chief Education Officers in charge of general administration. There is also the Education Administration Division which is intended to be a supportive Division to the Education Development Division and which will be analyzing and providing the school needs and school administration requirements. This work is headed by a Chief Education Officer.

For the last year and this year we have been carrying out various programmes also for the improvement of work in the offices. We have had good response from some district offices but not from others. It will take two or three years of supervision of the programme including office projects and clearing arrears. What we have done this year we are doing again next year, and in three or four years' time we will be able to show rapid improvement. It also requires training in management and administration for members of the educational service concentrating only on the teaching aspect. In a country like India even the prestigious Indian Institute of Technology at Ahmedabad has a separate course in education administration. We have not given these courses to our officers and our Staff College in Kalutara actually has been short of funds for some time. As a result, we have not been able to develop the management capabilities of the officers. It is not their fault either, for we have not provided the necessary inputs. So the management division has been strengthened. We are trying to improve the Staff College and, if possible, find a place to bring it to Colombo. In the

[සර්ව මත්ත මහල]

meantime we also had a discussion as to whether SLIDA would be able to help us out in improving the administrative aspect of education.

I think, by next year we will be able to complete the Education Manual. Most of the work has been done. It has taken a long time but I must congratulate the Additional Secretary, Mr. Neil Fernando, and those who worked under him for finishing this project. Once the District Education Office is put in order, we can really start on the development and supervision of the schools.

ද. න. 5.15

The second problem which we are faced with is teacher shortage. I think I have explained this in the last Committee stage and during the course of this year's Committee too. In the method of recruitment we have not taken teachers category-wise. In course of time the weightage has always been reflected by more teachers coming in from the Western Province, Southern Province, Jaffna District, Kandy and Kurunegala. There have been deficiencies in recruitment in other areas. It takes a period of time before this can be sorted out. As far as this year is concerned there were only 5,000 vacancies. So we took the areas in which there the worst shortage. English was one—2,000; we need a large number. Science and Mathematics were two of the other areas. So, we identified the main areas or sectors in which we required teachers and decided that we will recruit teachers only from those categories. Next year we will try to remedy the shortage in other areas. I can do so only with the money and the cadre provision available to me. Though we have a fair number of teachers, some of the teachers cannot be deployed in the areas we want because they have different qualifications. What we have done is, we have identified the main areas—English, Science, Mathema-

tics, Agriculture, Home Science, Art, Music and Dancing. In fact, during the last recruitment, these are the ones that suffered most, nationally, whether it be the Sinhala medium or the Tamil medium. We divided this between the Sinhala and Tamil media, taking into consideration the over-all deficiencies of the two media. Then a number of aspects of the different media were broken up between the different subjects. For instance, in the Sinhala medium there has been a severe shortage of English teachers, and Arts can be taught by some of the general teachers. Five hundred and sixty teacher shortages will be deducted from the list of Arts teachers in the Sinhala medium and added on to the category of English teachers in the Sinhala medium. Similarly, we will have a reduction of 150 teachers from the category of Arts teachers in the Tamil medium and increase the number of English teachers in the Tamil medium to 200, because the one area in which we have not been able to supply teachers has been the English medium. We have called for applications. Even if we cannot fill all the vacancies in the district, we will not convert them into other teaching posts. What I would like to do is have them re-apply, and even give out the posts on contract to retired people and others who are willing to serve. That is the general position of recruitment. At the end of it, we will have to consider the position of recruiting people to serve certainly in the up-country areas and other areas. There are retired people, housewives and planters' wives who are capable of taking up these posts. We like to maintain this number. The cadre was at least 2,000 teachers who can teach English. The problem that we have in our recent recruitments is that we look at the paper certificate but the fact that they have a credit in English is no indication that they can speak. There is no oral fluency. In the test which was conducted some time ago by the health programme, we found that very few

—a little over 11 per cent—really passed out with the necessary marks. This fact was evident in the other areas too.

In addition to the people with A Level qualifications, in regard to the diploma holders the Gazette notification will come out in a few days' time. The decision to ask for the A Level qualification was taken in 1979 and we are implementing this.

We have many problems and there are many sides to it. One is the shortage of people with A Level qualifications in certain areas. Secondly there is the need for better teachers if we want to improve the quality of education. In many of the countries I visited they always asked for a degree. In America it was a college degree. In England it was a university degree plus one year's training after that or a four-year Bachelor of Education course done after finishing the A Level. In the German Democratic Republic they told me that the whole success of their programme rested on the good training and the quality of teachers they have. They also insist on a university degree or the equivalent of four years' training, after the equivalent of the O Level; that is about two years after the A Level.

We have to improve the quality of our teachers; otherwise we cannot make an impact. We have to improve our training colleges. Today anyone who enters the training college comes out with a certificate. After teaching for so many years he gets the certificate. We have to go over to free training. It takes time.

We also have problems in certain areas like Moneragala and Vavuniya where we have not been able to get all our requirements. Let us first go through with this scheme and then we will see what the deficiencies are. We are for the first time recruiting people on a written examination. We found that our officers are unable to cope with and interview the large numbers and give appointments. This

is one of the defects that we have had in our earlier system of recruitment—not only our Government but the previous Government too. All were called for interviews, and we had a marking system. There was a big demand for teachers in the last few years. Large numbers came in—

සභාපතිතුමා

(தலைவர்)

(The Chairman)

Order, please! Mr. Speaker will now take the Chair.

අනතුරුව තිහේණ සභාපතිතුමා මුහුණ
සෙන් ඉවත් වූයේත්, සභාපතිතුමා මුහුණතැරූ
විය.

அதன் பிறகு, பிரதீப் சபாநாயகர் அவர்கள்
அங்கிரசுள் த்தினின்று அகலவே, சபாநாயகர்
அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon MR. DEPUTY SPEAKER left
the Chair, and MR. SPEAKER took the Chair.

ලේ. වික්‍රමසිංහ මහතා

(திரு. ரணில் விக்ரமசிங்கம்)

(Mr. Ranil Wickremasinghe)

And people had to be given appointments. We could only interview them and look at the paper qualification. There had to be short-comings. Large numbers were recruited. That is what we are trying to rectify this time.

Let us gradually work towards the system of good teachers, better trained teachers, and I hoped payed teachers. On this the success of our education scheme or proposals in the White Paper or anything else will depend. If we do not have the staff to carry it out, I do not think all the other services we provide will make up for the lack of well-trained teachers.

There is the question of employment but that is not the only question. I have been in a very embarrassing position, because there is not a single teacher being recruited from the Gampaha District, and the first Minister of Education from these was not getting any teaching appointments. But there are shortages in the Gampaha District. In certain

[රජයේ විදුලිසංච මහතා:]
 electorates like Divulapitiya we all know that there is a shortage, but the circular was one which the hon. Member also looked at and he agreed. If you look at the overall figures, in Kalutara we require 7,244 teachers and there are 6,963 available. Especially in the main area the deficiencies are small, but there is an excess. In Kalutara there is an excess of 56 Arts graduates and a deficit of only 6 Science graduates. In Colombo we have an excess of Arts graduates, Science graduates, English trained teachers and other categories, an excess of 496. Though there is an overall deficit of 634, we are catering to the main areas. There are 7,335 in the Colombo District and 6,700 are available. Some may be untrained. It is the same in Gampaha, my own district. In my own electorate there are vacancies. Though people like to go to other areas, the overall district position is not bad. 7,123 are required and 6,610 are available, and we have small shortage or excesses in many of the areas. In addition, many of the people who get their transfers this year will come into these areas. That will again reduce the deficiency of teachers. But we have to look after the other areas like Moneragala, Anuradhapura, Vavuniya, Trincomalee and Polonnaruwa. Those are the areas which need teachers, they also need good teachers. This is a problem which we are trying to solve to balance our way out with the demand from the area and the requirement for good trained teachers. I do not claim to have an instant solution, but, let us go along this path, and I think we should be able, may be in two or three years' time, to get the good teachers that we require. It certainly takes time. I am sorry, unlike Gogia Pasha, I am unable to pull solutions out of my hat.

In regard to the teachers who have been so far recruited, we have assessed them. The criteria has been a written test, in which they were

graded—top, intermediate and low. We have looked at their results at the O Level and the A Level examinations, whether they have got any special marks in any of the essential subjects like Mathematics, Agriculture, Home Science and aesthetic and technical subjects. We have taken all these criteria and determined their capability for teaching. We have not finalized yet, but there may be about 2,000 found to be unsuitable in this category and we have to find other avenues of employment for them. But the rest will now be sent to the training schools. They will be put in for primary training as well as in the other subjects. We are trying to fit them as far as possible into the areas where we have shortages.

Then, with regard to the graduates cadre, we have certainly taken the decision first to fill the vacancies in the graduate cadre from the teachers themselves. Since there are vacancies in science and commerce, we will be able to fill all of them from among the teachers who have the B.Sc. or the B.Com. Among the Arts teachers we gave appointments to some and not to others because there are about 1,800 people in excess of the cadre who have got graduate qualifications. We are now writing to suppress 1,800 posts of untrained assistant teachers and to convert them into graduate appointments. I would not mind if I can get more money to take in even more graduates, while we have a backlog of about 15,000 or 20,000 teachers to train. We want to train all of them with a short-term training, or they do not require training at all, and we can utilize our training colleges to train all the untrained teachers. If I can get financial provision, I would like to take a larger number of graduates next time. I think there are graduates in every part of this country. I hope I will be able to do that next year.

In regard to the PVIC cases, many hon. Members have asked me about this matter. We have implemented some of the decisions of the PVIC,

and there are about 200 more cases to be implemented. But I must also say that we have found that there were nearly 300 people about whom there was no evidence of political victimization at all. So this is also a problem here; about 300 out of the 1,300 have no evidence of political victimization. Some have not sent in the forms; others have sent in the forms, and having analysed them it has been found that there is no evidence of political victimization. While we must give relief to those who have been victimized, we must be careful. Just because a person comes with a form or letter it does not mean that he was victimized. Another problem in the teaching service is that the pay is poor. What most teachers would like is to get their promotions, and if they cannot get it through the normal means they will even try to get it through the PVIC or some other means. The only way of tackling this problem is to go into the question of salaries itself.

I think, after the PVIC and also where the performing principals are concerned, we have about 2,000 supernumerary posts or more in the SLES. I am not going to set this off against the ordinary vacancies which are filled by the ordinary promotions. They will be filled in the usual manner. So we will have about 2,000 supernumerary posts. This is a point beyond which even the SLES cannot expand.

With regard to the performing principals they will be evaluated. We want to start this from about February, and we will decide whether we are going to take them in batches or in one lot. We will evaluate the whole grade, and all those who have done well will be confirmed as principals. I think it is only fair by them, as there is no other solution. We cannot ask all of them to go back. We have to take good people into the service and as for the remainder, we have to ask them to go back. They may be good teachers but may not have been good principals.

හරින්ද්‍ර කොරයා මහතා

(திரு. ஹரீந்திர கொறயா)

(Mr. Harindra Cora)

The committee to go into political victimization was appointed by the Cabinet, and I was asked to look into it. All the educational matters are undertaken by the Hon. Minister, yet the people are writing to us. So, once he makes a decision, I like to know whether he would inform us or inform the teachers.

රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා

(திரு. ரணில் விக்ரமசிங்ஹ)

(Mr. Ranil Wickremasinghe)

We will keep them informed, and we will send you a copy.

After all this, we will have 2,000 supernumerary posts. Their promotions had not been given for a long time. I do not want to block them. They were called for a written examination in 1976 and interviewed in 1979. Then the chairman of the ESC, Mr. Weerasinghe, was not satisfied with the interview and found that some of the marks had been tampered with and that there was a long gap between the examination and the interview. So we decided to call them anew and have the interview.

මන්ත්‍රීවරයෙක්

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

What about the Rs. 65 they paid as a fee for the examination?

රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා

(திரு. ரணில் விக்ரமசிங்ஹ)

(Mr. Ranil Wickremasinghe)

When we held the examination?

මන්ත්‍රීවරයෙක්

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

Yes.

சுரு. மணிவண்ணன்

(சுரு. மணிவண்ணன்)

(Mr. Ranil Wickremasinghe)

I will look into that. Some of them have retired now. The Education Ministry is a funny place. I cannot provide answers to all questions, but we have 30,000 applications.

The basic problem is that the salary scale and the salary structure are such that the only way to improve is to go in for promotions. So we have to revise the salary structure, and that is why we have put in that suggestion in our White Paper.

That is the position. We have done as much as possible in this field, but after getting about 2,000 supernumerary posts, I do not know how much more we should be able to take in.

The other problems was the question was raised by hon. Leader of the Opposition in regard to D. S. Senanayake School. I must say that the information given to him was not correct. The principal was attached to the Curriculum Development Centre by me and recalled because we found that he had violated some of the instructions. Subsequently, on an appeal by the School Development Society, I allowed him to go abroad after the inquiry but before the report was written because he got a scholarship though that scholarship was not sent through the Ministry. Earlier I had approved it, though they said the proper procedure had not been followed.

As far as the school goes, certainly Mr. Alles has built up the school. The junior section and the primary section are good. But if he has disobeyed the Ministry's circular, I have to take action against him—not only against him but also against any other principal. This year we took action against four or five principals of leading schools. There has to be a certain amount of discipline in the Ministry itself. There are other teachers, principals also. Take the Maharagama

President's College. The principal of this college took over some buildings and converted them into very fine schools, but if he had done what Mr. Alles had done I will have to remove him also. However much work they do, they also must follow the circular. We are very strict now about how admissions are done. We want to prevent the problems that are arising now.

Coming back to Mr. Alles, we thereafter appointed a committee of the Ministry to go into the question of how admissions have done. He has not been exonerated of all the charges. There have been findings against him. So I decided to stick to the decision of removing him, and a new principal has been appointed. Mr. Samaranyake, former principal of Bandara-wela Central.

சுரு. மணிவண்ணன்

(சுரு. மணிவண்ணன்)

(The Chairman)

It is time for you to wind up.

சு. ம. 5.30

சுரு. மணிவண்ணன்

(சுரு. மணிவண்ணன்)

(Mr. Ranil Wickremasinghe)

Please give me five minutes. I look after the estate schools also. Give me a bonus for that.

Thereafter there were certain disturbances in the school. I do not think the teachers were involved. It was an organized affair. The tyre of the principal's car was deflated. Some people were threatened. So I got the staff down and told them: "this is the position as far as Mr. Alles is concerned. He will not be returning. I do not want any indiscipline". The reports from the parents were that they were forced to sign some petition. I do not want them to be forced either way. I can also do the same. If they want to sign a petition saying that they want anyone back or want anyone out, I do not mind. I have handed over discipline to the deputy

principal, and from that time there has been no indiscipline among the students. But recently some of the parents have stated sending out anonymous pamphlets—defamatory ones too—to show that this school cannot run without the principal. I think the school suffers by that—no one else.

Some of the students who tried to organise the Science Day were threatened and told not to organise it, so that the school cannot function. But they organised it. Some of the boys were followed in taxis when they went home. One boy was threatened and he was asked to be taken out of the debating team, because he was suspected of giving information to me. I do not know him. In many instances the Police had been asked to go in, because, recently five people entered the school and held a knife against the watcher, and wrote various slogans on the wall of the school. There are groups of them. I can name them. The parents were doing all this. One Mr. Abeykoon of the Health Department; Mr. Gamage of the Government Stores; Mr. Pallhena of Kaduwela; Mr. H. P. Caldera of the Municipality; and Mr. Sam Silva working in Elephant House—they were organising this. They are short-sighted people. They do not realise the damage that they are doing to the school.

As far as I am concerned, I have to maintain the school. Let the new principal take over. In regard to the SDS also there are some inquiries going on regarding certain allegations. So if there are any other questions, I would certainly keep the hon. Members informed. But the facts as given to the hon. Leader of the Opposition are quite different, from what has actually taken place. These very short-sighted gentlemen think that by doing this they are helping the school, but instead they are only doing great harm to it. I have made use of this opportunity to explain the position.

There are also the areas of the estate schools which I wanted to mention. We have now put up a plan. We have discussed it with His Excellency the President and the Hon. Minister of Industrial Development in order to develop all the estate schools over a period of time. The general principles are being agreed upon and the plan will be worked out. We have to give more funds. We have to develop the primary sector and we have to develop the secondary sector. The most neglected area of education are the schools of the estates. I do not think that the people living in those areas can ever have a future unless we develop their schools system. There are 500 new teachers to be recruited. It will be done as soon as we finish the recruitment of 5,000 teachers.

Then, in regard to general education, what has happened in the last few years? The percentage of people who are entering school at Grade I, at five, has increased, and the number of drop-outs has decreased. It is good from the education point of view. We are keeping a larger number of students in the school. But it is a problem for the Service Ministry and for the Finance Ministry, because additional money has to be given to run the schools and provide the services. These are some of the problems which we have to tackle. I understand that the patience of some of hon. Members with me is virtually wearing thin. But these are questions to which there cannot be overnight solutions.

There is a story going around my Ministry. I do not know how true it is. When Adolf Eichman was sentenced to death in Israel, he went to the other world. He made an application to get a dwelling in heaven, in paradise. Of course, there is no Parliamentary system there, and he could not collect the necessary certificate, but he was called before the tribunal and they asked him, "Why do you want to go to heaven? You have killed six million Jews?". He replied, "You must have mercy on me

[රජු විකුමසිංහ මහතා]

even at this stage. So don't send me to hell. But send me somewhere else". Then there was a big argument. Some said "We should not show any mercy", others said, "We should". Then the Chairman came out with a solution and told Eichman, "There is something in what you say. We will not send you to hell; but you can go and work in the Ministry of Education in Ceylon", and Eichman said "Kindly send me to hell!"

I hope that as a result of the steps we have taken, the next time when the application is made, and they are given this choice either to go to the Ministry of Education in Sri Lanka or to hell", they would at least choose the Ministry of Education in Sri Lanka:

As I said, I cannot produce solutions overnight. There are long-standing problems; But we hope there will be some improvement—that at least, between choosing hell and the Ministry, one will choose the Ministry.

I shall not take any more of your time. I must thank you for the patient hearing you have given me. I must thank my Deputy Minister and the Hon. Minister of Educational Services who have taken a coad of work off me and who have also had to bear criticisms because of a decision which I have taken. I must thank the Secretary of my Ministry, the Secretary of the Ministry of Educational Services, the Additional Secretaries, the Heads of Departments, the Examinations Commissioner, who for the first time has conducted 3 A. level exams, 3 O. L. exams, with well over 700,000 students taking part, in addition to public examination for public servants with 200,000 applicants without any mishap, and who has organised this system where we get the results of the Advanced Level examination in 2½ to 3 months instead of 8 months because of the conference marking he has done. I must commend him too. I must also commend

the Commissioner of Examinations (Publications), all the other Directors of the various Divisions, the Chairman and Members of the Educational Services Committee, the Secretary and the staff of the Educational Services Committee, the various Directors, other Members, the Principals and the teaching staff spread out in various parts of the Island, and last not but the least, the students who are receiving instruction from the schools, sometimes well and sometimes with deficiencies, and the parents. I would like to thank all of them and more especially, again, the Members of Parliament for putting up with some of the deficiencies which cannot be corrected overnight.

"70 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන වැඩ සටහන, පුනරුච්ඡිත වියදම සඳහා රු. 9,89,26,000 ක මුදල උපලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය" යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහ සම්මත විය.

70 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන වැඩ සටහන, පුනරුච්ඡිත වියදම උපලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට නීතිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

"තலைப்பு 70, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1, மீண்டு வருஞ் செலவுக்கான ரூபா 9,89,26,000 அட்டவணை யிற் சேர்க்கப்படுமாக" எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 70, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1, மீண்டு வருஞ் செலவு அட்டவணையின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 93,926,000, for Head 70, Programme 1, Recurrent Expenditure, be inserted in the Schedule" put and agreed to.

Head 70, Programme 1, Recurrent Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

1 වන වැඩ සටහන—සාමාන්‍ය පරිපාලනය සහ කාර්ය මණ්ඩල සේවා—මූලික වියදම, රු. 1,71,33,000

நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1.—பொது நிர்வாகமும் பதவி வினா சேவைகளும்—ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூபா 1,71,33,000

Programme 1.—General Administration and Staff Services—Capital Expenditure Rs. 17,133,000

"70 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන වැඩ සටහන, මූලික වියදම සඳහා රු. 1,71,33,000 ක මුදල උපලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය" යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහ සම්මත විය.

70 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන වැඩ සටහන, මූලික වියදම උපලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට නීතිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

“තலைப்பு 70, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1, ஆக்கப் பொருட் செலவுக்கான ரூபா 1,71,33,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 70, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1, ஆக்கப் பொருட் செலவு அட்டவணியின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 17,133,000, for Head 70, Programme 1, Capital Expenditure be inserted in the Schedule” put and agreed to.

Head 70, Programme 1, Capital Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

2 වන වැඩ සටහන—සාමාන්‍ය අධ්‍යාපනය—පුනරු
වර්තන වියදම, රු. 1,92,18,73,000

நிகழ்ச்சித் திட்டம் 2.—பொதுக் கல்வி—மீண்டு வருஞ் செலவு, ரூபா 192,18,73,000

Programme 2.—General Education—
Recurrent Expenditure, Rs. 1,921,873,000

“70 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන වැඩ සටහන, පුනරු වර්තන වියදම සඳහා රු. 1,92,18,73,000 ක මුදල උපලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහ සම්මත විය.

70 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන වැඩ සටහන, පුනරු වර්තන වියදම උපලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයි නියෝග කරන ලදී.

“தலைப்பு 70, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 2, மீண்டு வருஞ் செலவுக்கான ரூபா 192,18,73,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 70, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 2, மீண்டு வருஞ் செலவு அட்டவணியின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 1,921,873,000, for Head 70, Programme 2 Recurrent Expenditure, be inserted in the Schedule” put and agreed to.

Head 70, Programme 2, Recurrent Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

2 වන වැඩ සටහන—සාමාන්‍ය අධ්‍යාපනය—මුලධන
වියදම, රු. 13,42,62,000

நிகழ்ச்சித் திட்டம் 2.—பொதுக் கல்வி—ஆக்கப் பொருட் செலவு, ரூபா 13,42,62,000

Programme 2.—General Education—
Capital Expenditure Rs. 134,262,000

“70 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන වැඩ සටහන, මුලධන වියදම සඳහා රු. 13,42,62,000 ක මුදල උපලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහ සම්මත විය.

70 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන වැඩ සටහන, මුලධන වියදම උපලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයි නියෝග කරන ලදී.

“தலைப்பு 70, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 2, ஆக்கப் பொருட் செலவுக்கான ரூபா 13,42,62,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 70, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 2, ஆக்கப் பொருட் செலவு அட்டவணியின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 134,262,000, for Head 70, Programme 2, Capital Expenditure be inserted in the Schedule” put and agreed to.

Head 70, Programme 2, Capital Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

3 වන වැඩ සටහන—ගුරු අධ්‍යාපනය—පුනරුවර්තන
වියදම, රු. 2,92,01,000

நிகழ்ச்சித் திட்டம் 3.—ஆசிரியர் கல்வி—மீண்டு வருஞ் செலவு, ரூபா 2,92,01,000

Programme 3.—Teacher Education—
Recurrent Expenditure, Rs. 29,201,000

“70 වන ශීර්ෂයෙහි 3 වන වැඩ සටහන, පුනරු වර්තන වියදම සඳහා රු. 2,92,01,000 ක මුදල උපලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහ සම්මත විය.

70 වන ශීර්ෂයෙහි 3 වන වැඩ සටහන, පුනරු වර්තන වියදම උපලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයි නියෝග කරන ලදී.

தலைப்பு 70, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 3, மீண்டு வருஞ் செலவுக்கான ரூபா 2,91,01,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 70, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 3, மீண்டு வருஞ் செலவு அட்டவணியின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 29,201,000, for Head 70, Programme 3, Recurrent Expenditure, be inserted in the Schedule” put and agreed to.

Head 70, Programme 3, Recurrent Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

3 වන වැඩ සටහන—ගුරු අධ්‍යාපනය—මුලධන
වියදම, රු. 21,05,000

நிகழ்ச்சித் திட்டம் 3.—ஆசிரியர் கல்வி—ஆக்கப் பொருட் செலவு, ரூபா 21,05,000

Programme 3.—Teacher Education—
Capital Expenditure, Rs. 2,105,000

“70 වන ශීර්ෂයෙහි 3 වන වැඩ සටහන, මුලධන වියදම සඳහා රු. 21,05,000 ක මුදල උපලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහ සම්මත විය.

“தலைப்பு 72, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1, மீண்டு வருஞ் செலவுக்கான ரூபா 10,43,000 அட்டவணை யிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 72, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1, மீண்டு வருஞ் செலவு அட்டவணையின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 1,043,000, for Head 72, Programme 1, Recurrent Expenditure, be inserted in the Schedule” put and agreed to.

Head 72, Programme 1, Recurrent Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

1 வன வடிவ ஸ்வை-பாஸ்ட் செய்தி ஸ்வை டபிள்
ஃபிளாபண்ட ஸ்டீல் செய்தி கிச்சுடைய ஸ்வை
புதுகைய பரிசுடைய கிச்சு-உருவிய விசுடி,
ரூ. 23,000

நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1.—உயர் கல்விக்கான புத்தகங்
கள் வெளியிடல், உற்பத்தியின் நிருவாகம்—
ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூபா 23,000

Programme 1.—Administration of the Production and Publication of School Books and Books for Higher Education—Capital Expenditure Rs. 23,000

“72 வன ஸ்டீலயேகி 1 வன வடிவ ஸ்வை, உருவிய விசுடி—
ரூ. 23,000 கை உருவிய டபிள் வகைய
புதுகைய விசுடி” ஸ்வை புதுகைய விசுடி டீன்
ஸ்வை ஸ்வை விசுடி

72 வன ஸ்டீலயேகி 1 வன வடிவ ஸ்வை, உருவிய விசுடி
டபிள் வகையேகி கைவிசுடி கடிவடி கிச்சு
புதுகைய கிச்சு வகைய டீன்

“தலைப்பு 72, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1, ஆக்கப்
பொருட் செலவுக்கான ரூபா 23,000 அட்டவணை
யிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு
ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 72, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1, ஆக்கப்
பொருட் செலவு அட்டவணையின் பகுதியாக
இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 23,000, for Head 72, Programme 1, Capital Expenditure be inserted in the Schedule”, put and agreed to.

Head 72, Programme 1, Capital Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

142 வன ஸ்டீலயேகி : ஸ்வை கிச்சுடைய
ஸ்வை டீன்—புதுகைய விசுடி—
ரூ. 21,35,000

1 வன வடிவ ஸ்வை—பாஸ்ட் செய்தி ஸ்வை டபிள்
ஃபிளாபண்ட ஸ்டீல் செய்தி கிச்சுடைய ஸ்வை
புதுகைய பரிசுடைய கிச்சு—உருவிய விசுடி,
ரூ. 21,35,000

தலைப்பு 142.—கிராம கைத்தொழில்
அபிவிருத்தி அமைச்சர்

நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1.—பொது நிர்வாகமும் பதவி
யினர் சேவைகளும்—மீண்டு வருஞ் செலவு,
ரூபா 21,35,000

HEAD-142—MINISTER OF RURAL INDUSTRIAL DEVELOPMENT

Programme 1—General Administration and Staff Services—Recurrent Expenditure, Rs. 2,135,000

ஃபிளாபண்டி
(தலைவர்)
(The Chairman)

Now the Committee will consider the Heads that come under the Ministry of Rural Industrial Development. The time to be taken is 2½ hours and the votes will be put to the House at 8 p.m. The hon. Member for Vaddukottai will move the cut.

வி. கிராமபுலகரஃபு வகைய (விசுடி கை)
விசுடி
(திரு. தா. திருநாவுக்கரசு—வட்டுக்
கோட்டை)

(Mr. T. Thirunavukarasu—Vaddukottai)
மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே,

“கிராமபுலகரஃபு தொழில்துறை அபிவிருத்தி
அமைச்சரின் வாக்குப்பணத்தில் ரூபா 10
குறைக்கப்பட வேண்டும்” என்று நாளை முன்
கொழிக்கின்றேன்.

கிராமபுலகரஃபு தொழில்துறை அபிவிருத்தி
அமைச்சர் ஒரு பொறுப்பு வாய்ந்த மிக முக்கிய
மரண அமைச்சர் இந்த நாட்டிலே 23,000 க்கு
மேற்பட்ட கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இந்த
நாட்டுக்குள்ளே தொழில்துறை 75 சதவிகிதமான க
கள் கிராமங்களைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆகையால்
தான் இந்த நாட்டு மக்கள் கிராமபுலகரஃபு
துறை அபிவிருத்தி அமைச்சர் முல்மாக தன்
கள் வாழ்க்கைக்கு வழி வகுக்கவேண்டும்
என்று கருதுகிறார்கள். இதற்கு ஏற்று முறை
யில் இந்த அமைச்சர் இயங்குகின்றார். இயங்

[2. கிராமத்தொலைவு]

கக்கடிய ரூபநிலை இருக்கின்றதா என்பதை நாம் முதலில் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே பல்வேறு அமைச்சுக்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட நிதி விபரத்தை இந்த அமைச்சின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். பல்வேறு அமைச்சுக்களுக்கும் 1981 ஆம் ஆண்டிலே எவ்வளவு நிதி ஒதுக்கப்பட்டது என்பதையும் 1982 ஆம் ஆண்டிற்கு எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். இந்த அமைச்சைப் பொறுத்த அளவிலே இதற்கு 1981 ஆம் ஆண்டிலே 16 கோடி ரூபா ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் இந்த அமைச்சின் நிதி இந்த ஆண்டு 14 கோடி ரூபாவாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதே நேரத்திற்கு கடந்த வருடம் வர்த்தக கப்பற்றுறை அமைச்சுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிதி 196 கோடி ரூபா. ஆனால், இது 1982 ஆம் ஆண்டிற்கு 347 கோடி ரூபாவாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இதேபோல் காணி, காணி அபிவிருத்தி அமைச்சுக்கு கடந்த வருடம் 80 கோடி ரூபா ஒதுக்கப்பட்டது. அது 1982 க்கு 100 கோடியாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த வருடம் மகாவளி அபிவிருத்தி அமைச்சுக்கு 303 கோடி ரூபா ஒதுக்கப்பட்டது. அதன் நிதியும் 1982 ஆம் ஆண்டிற்கு 696 கோடி ரூபாவாக அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது இவ்வாறு மற்றைய அமைச்சுக்களின் நிதி அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கும் வேளையில் கிராம மக்களுக்கு முக்கியமாக வாழ்வு அளிக்கவேண்டிய இந்த அமைச்சின் நிதி குறைக்கப்பட்டமை வருந்தத் தக்கது.

இன்னுமொரு விடயத்தையும் நாங்கள் மனதிற்கொள்ள வேண்டும். குறித்த ஓர் அமைச்சின் ஒரு பகுதியாக—ஓர் இலாகாவாக இருக்கின்ற தரைப்படைப் பிரிவுக்கு 33 கோடி ரூபா பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே வேளையில் ஒரு முழு அமைச்சுக்கு 14 கோடி ரூபா மட்டும்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஓர் இலாகாவுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தில் ஏறக்குறைய அரைபாதைத் தொகைதான் இந்த அமைச்சுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லலாம். பொலிசுப் பகுதியை எடுத்துக் கொள்வோம். அதற்கு 42 கோடி ரூபா ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த அமைச்சைப் பொறுத்தவரையிலே அந்தத் தொகையில் மூன்றில் ஒரு பங்குதான் இதற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் வேதனையான ஒரு விடயமாகும். இந்த நிதியைக் கொண்டு இந்த

கௌரவ அமைச்சரவர்கள் எவ்வாறு இந்த இலாகாவையும் ஏனைய நிருவாக வேலைகளையும் கவனிக்கப்போகின்றாரோ எமக்குத் தெரியவில்லை. இந்த அமைச்சின் நிலை மிகவும் பரிதாபத்திற்குரிய ஒன்றாகும் என்பதைக் கூறுகின்ற அதே நேரத்தில், இந்த அமைச்சின் மூலமாகத் தங்களுக்குப் புதுவாழ்வு கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்திருக்கும் கிராம மக்கள் ஏமாற்றந்தான் அடைவார்கள் என்பதையும் நான் கூறிவைக்க விரும்புகிறேன்.

தலைவரவர்களே நிதியில் மட்டும் இந்த அமைச்சுப் புறக்கணிக்கப்படவில்லை. இந்த அமைச்சு ஆரம்பிக்கப்பட்ட பொழுதே இந்த அமைச்சுக்குச் சேர வேண்டிய கிளைக்களங்கள்—இலாகாக்கள் கூட இந்த அமைச்சரிடம் ஒப்படைக்கப்படவில்லை. நான் இந்தச் சபையில் முன்பு ஒருமுறை கூறியதை இப்பொழுது ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். கைத்தொழில் அபிவிருத்திச் சபையைப் பொறுத்தவரையிலே இது உண்மையாகச் சோலேண்டியது கிராமிய தொழில்துறை அபிவிருத்தி அமைச்சுக்கேயாகும். சிறு சிறு கைத்தொழில்களுக்கான ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகளையும் திட்டங்களையும் கொடுக்கவேண்டிய இந்தச் சபை, கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை முதலீடு செய்து பெரும் கைத்தொழில்களை நடாத்துகின்ற கைத்தொழில் அமைச்சின்கீழ் ஏன் இருக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். கிராமியத் தொழில் துறை அபிவிருத்தி அமைச்சு திறம்பட இயங்க வேண்டுமென்றால் கைத்தொழில் அபிவிருத்திச் சபை கிராமியத் தொழில்துறை அபிவிருத்தி அமைச்சின்கீழ்க் கொண்டுவரப்பட வேண்டுமென்பதே எனது ஆலோசனையாகும்.

பிடிக்க கைத்தொழிலை எடுத்துக்கொள்வோம். சிறு கொட்டில்களில்—பிடுகளில்—வைத்துச் செய்யக்கூடிய இச்சிறுகைத் தொழில் இன்று பெரும் கைத்தொழில்களுக்குப் பொறுப்பான கைத்தொழில் அமைச்சின்கீழ் இருப்பது இன்னுமொரு வேதனைக்குரிய விடயமாகும். கிராமமக்களுக்கு வாழ்வழிப்பதற்காக உருவாக்கப்பட்ட இச்சிறிய கைத் தொழில்கள் இதற்கென உருவாக்கப்பட்ட இந்த கிராமியக் கைத்தொழில் அமைச்சின்

கீழ்க் கொண்டுவரப்பட வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். என்னிடம் ஒரு சிலர் கேட்டார்கள். இந்தக் கிராமியத் தொழில் துறை அபிவிருத்தி அமைச்சு மாடு, கோழிகள் வளர்ப்பதற்காகத்தான் இருக்கின்றதா என்று. இன்று கிராம மட்டத்திலே வளர்ச்சிபெற வேண்டிய இந்தச் சிறு கைத்தொழில்கள் மூன்று அமைச்சுக்களிடத்தில் இருக்கின்றன. இம் மூன்று அமைச்சுக்களில் ஒன்று கைத்தொழில் அமைச்சு. அடுத்தது கிராமிய தொழில்துறை அபிவிருத்தி அமைச்சு. மற் றையது கிராமாபிவிருத்தி அமைச்சு. இந்தச் சிறுகைத்தொழில் இம் மூன்று அமைச்சுக்களி ழும் சிக்குண்டு எந்த அமைச்சின் கீழ் இயங்க வேண்டும் என்ற நிலை தெரியாமல் திண்டாடு கின்ற ஒரு நிலையைத்தான் நாங்கள் இன்று காண்கின்றோம். சிறுகைத்தொழில் என்றால் என்ன? இதற்கு ஒரு வரைவிலக்கணம் உண்டா? இந்தச் சிறுகைத்தொழில் எந்த அளவிலான மூலதனத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற விடயங்களையும் நாம் இங்கு சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மூன்று பத்து இலட்சம் ரூபா வரையில் உள்ளது சிறுகைத் தொழில் என்று கருதப்பட்டது. ஆனால், இன்று பண வீக்கத்தினாலே ஐம்பது இலட்சம் ரூபா வரையும் உள்ளதைத் தான் சிறு கைத் தொழில் என்று கருத வேண்டிய சூழ்நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். வரையறுக்கப்பட்ட, ஒரு கொள்கை அடிப்படையிலே ஐம்பது இலட்சம் ரூபாவுக்குப்பட்ட அத்தனை கைத்தொழில்களையும் இந்த அமைச்சின் கீழ்க் கொண்டுவர வேண்டியதுதான் நமது கடமை. மூன்று, நான்கு அமைச்சுக்கள் ஒவ்வொன்றும் சிறு கைத்தொழில்கள் என்ற பெயரிலே தமக்குத் தாமே சிற்சில கைத்தொழில்களை எடுத்துக் கைத்தொழில்களைச் சீராக அமைக்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலையை இன்று இந்த அரசாங்கம் உரு வாக்கியிருக்கிறது.

சிறுகைத்தொழில் என்று கூறுகிற நேரத் திலே, மூலதனத்தைத்தான் மையமாக வைத் துக் கூற வேண்டுமா? அல்லது இத்தனை தொழிலாளர்களைக் கொண்டது சிறு கைத் தொழில்; இத்தனை தொழிலாளர்களைக் கொண்டது நடுத்தரக் கைத்தொழில் என்பன வற்றை அமைச்சரவர்கள் எமக்குத் தெளிவா கக் கூறவேண்டும். ஐம்பது இலட்சம் ரூபா தான் அதனுடைய மூலதனமாக இருக்க வேண்டுமானால், அந்த ஐம்பது இலட்சமும் காணி, கட்டடம் முதலியவற்றையும் சேர்த்து

அல்லது காணி, கட்டடம் இல்லாமல் இயந்திரங்கள், மூலப் பொருள்கள் நடைமுறைச் செலவுகள் முதலியவற்றைச் சேர்த்து அல்லது காசாக ஐம்பது இலட்சம் ரூபாவா என்பன தெளிவாகக் கூறப்பட வேண்டும். ஏனென்றால் இன்று சிறு, நடுத்தரக் கைத் தொழில்கள் மாவட்ட சபையின் அதிகாரத் தின்கீழ் வந்திருக்கின்றன. எனவே, ஏற் கெனவே சிறு கைத்தொழில்களைத் தங்களுக்குள்ளேயே பிரித்தெடுத்துள்ள மூன்று அமைச் சுகளோடு நாலாவதாக வருகிற ஒரு வாய்ப்பு இந்த மாவட்ட சபைக்கு இருக்கிறது. மாவட்ட சபைகள் உள்ளூராட்சி அமைச்சின் கீழ் வருகின்றன. இதுவரை மூன்று அமைச் சுக்கள் சிறு கைத்தொழில்களைத் தமக்குள் பங்கு போட்டன. மாவட்ட சபைகள் உள்ளூ ராட்சி அமைச்சின்கீழ் வருகிற காரணத்தினால் இந்த நாலாவது அமைச்சும் இத்துறையிற் சில அதிகாரங்களைப் பாவிக்க வேண்டிய சூழ் நிலை இருக்கிறது. எனவே, மாவட்ட சபை அதி காரத்தின் கீழ் சில சிறு கைத்தொழில்கள் வருகிற காரணத்தால் தீர்க்கமான, தேவை யான வேறு கொள்கை அடிப்படையில் தான் சிறு கைத்தொழில்களுக்கு வரைவிலக்கணம் இருக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

எண்ணப் பொறுத்த மட்டில்தான் எனது கருத்தை நான் கூற விரும்புகிறேன். சிறு கைத்தொழில்கள் கிராமிய தொழிற்றுறை அபிவிருத்தி அமைச்சின் கீழ்தான் இருக்க வேண்டும். அதனுடைய கொள்கைகளைக் காலத்துக்குக் காலம் எடுத்துக் கூற வேண் டிய பொறுப்பு கிராமிய தொழிற்றுறை அபி விருத்தி அமைச்சுக்குத்தான் உண்டு. ஆனால் சிறு சிறுகைத்தொழில்கள் மாவட்ட சபையின் அதிகாரத்தின்கீழ் வருகிற காரணத்தால் மாவட்ட சபைகள் சிறு கைத்தொழில்களை அங்கீகரித்து அவற்றை நடத்துவதற்கு அமைச்சரவர்கள் இடம்கொடுக்க வேண்டு மென்பது என்னுடைய கருத்து.

நான் ஏற்கெனவே கூறியது போல, சிறு கைத்தொழில்கள், ஐம்பது இலட்சம் ரூபா வரை இருக்கமுடியுமானால், அவற்றை வெளி நாட்டுதலியோடு அபிவிருத்தி செய்யலாம். இத்தகைய காட்டு முயற்சியுடன் சில கைத் தொழில்களைச் செய்வதற்கு அமைச்சர் நடவடிக்கை எடுத்து வருவது எமக்குத் தெரி

[ப. கிருஷ்ணலக்ஷ்மி உரை]
யும். இந்தியா போன்ற நாடுகளும் இலங்கை போன்ற நாடுகளும் ஒரே விதமான தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிற காரணத்தால் இந்தியா போன்ற நாடுகளுடன் கூட்டு முயற்சியில் சிறு கைத்தொழில்களை நடத்த வேண்டிய பொறுப்பையும் இந்த அமைச்சு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். வெளிநாடுகளிலிருந்து இயந்திரங்களை, தொழில்துட்ப அறிவை நாங்கள் பெறலாம். மிகுதியாகவுள்ள காணி, கட்டடம், தொழிலாளர்கள், மூலப் பொருள்கள், தேவையான பணம் முதலியவற்றை இந்த நாட்டிலிருந்து எடுக்கலாம். எனவே கூட்டு இயக்கமாக நாங்கள் சிறு கைத்தொழில்களைச் செய்ய முடியுமாலை நல்ல பயன் பெறக்கூடிய வாய்ப்பு உண்டு என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன்.

பண்ணைகள், பால் மாடுகள், கால்நடைகள் என்பனவும் இந்த அமைச்சின் கீழ்தான் வருகின்றன. இந்த அமைச்சு இவற்றிற் போதிய கவனம் செலுத்தி வருவதை நாங்கள் ஒப்புக் கொள்கிறோம். ஆனால் இவற்றைப் பரவலாக நாடு முழுவதிலும் எல்லா மாவட்டங்களிலும் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்பதுதான் எனது கருத்து. இந்த அமைச்சின் கீழ் பசு மாடுகளை விநியோகிக்கின்ற போது ஒரு வருக்கு ஒரு மாடு விதம் கொடுக்கின்ற திட்டம் இருக்கின்றது. இத்துறையை ஒரு குடிசைக் கத்தொழிலாகச் செய்ய வேண்டுமானால் யாழ்ப்பாணத்தைப் போன்ற இடங்களில் குறைந்தது ஐந்து மாடுகளை யாகுதல் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு திட்டத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

பால் விநியோகத்தைப் பொறுத்தவரையில் கொழும்பில் அது மிகவும் திறமையாக இயங்கி வருகின்றது. இலங்கையிலுள்ள மற்றைய மாவட்டங்களிலும் கொழும்பைப் போல் பால் விநியோகத்தைச் செய்ய அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். கிளிநொச்சியில் இன்று பால் விநியோகிக்கின்ற ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறீர்கள். யாழ்ப்பாணத்தில் திருநெல்வேலியில் இப்படியான ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. கிளிநொச்சியில் இருக்கின்ற அத்திட்டத்தைப் பால் விநியோகிக்கின்ற ஒரு திட்டமாக மாற்றும் மேற்

கொள்வாமல் பாலைப் பதனிடிகின்ற வேலையையும் சேர்த்து அதனை ஒரு முழுமையான பால் பண்ணையாக இயங்கச் செய்ய வேண்டியது அமைச்சர் அவர்களின் கடமையாகும்.

கால்நடையைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு பாரதீயமான குற்றச்சாட்டை நான் இந்த அமைச்சின் மீது சுமத்த விரும்புகின்றேன். இந்த அமைச்சு கால்நடைத் தீனியின் விலையை இந்த ஆண்டு இரட்டிப்பாக ஆக்கியிருக்கிறது. இந்த அமைச்சின் கீழுள்ள Oils and Fats Corporation கால்நடைத் தீனியின் விலையை ஏற்றியதற்குக் காரணம் அமைச்சரல்ல. இந்த அரசாங்கம் 1980 ஆம் ஆண்டு வரை வழங்கி வந்த மானியத்தை நிறுத்தியதுதான் அதற்குக் காரணம். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்றை நான் கூற வேண்டுகிறேன். திறைசேரி நீதியிலிருந்து உரத்துக்காக 100 கோடி ரூபா மானியமாக வழங்கப்படுகின்றது. இந்த அமைச்சுக்குக் கால்நடைத் தீனிக்கான மானியமாக 100 கோடி ரூபா அல்லது 50 கோடி ரூபா அல்ல 5 கோடி ரூபா 1980 ஆம் ஆண்டு கிடைத்திருந்தால் கால்நடைத் தீனியின் விலையைக் குறைத்திருக்கலாம் என்பது எனது கருத்து. ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மானியத்தைப் பெறத் தம்மாலான முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டும். அவ்வித முயற்சியை எடுக்கத் தவறும் பட்சத்தில் பாலின் விலை முட்டையின் விலை இறைச்சியின் விலை கூடுவதை யாராலும் தடுத்து நிறுத்த முடியாது. ஆகவே, 1980 ஆம் ஆண்டு வரையிருந்த மானியத்தைத் திரும்பவும் பெற்றுக் கால்நடைத் தீனியின் விலையைக் குறைக்க வேண்டியது அமைச்சர் அவர்களின் பொறுப்பு.

இன்னும் ஒரு முக்கிய விஷயத்தை உங்கள் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன். ஒவ்வொரு தொகுதிக்கும் ஒரு மிருக வைத்தியர் இருக்கவேண்டிய அவசியத்தைப் பற்றி நான் இந்தச் சபையில் முன்னரம் கூறியிருக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் சங்களை என்னுடைய திட்டத்தில் ஒரு மிருக வைத்தியர் இருக்கிறார். அத்தொகுதிக்கு அண்மையிலுள்ள மானியப்பாய்த் தொகுதியில் சண்டலிப் பாயில் அவருடைய காரியாலயக் செயலகத்தை வைத்து இரண்டு தொகுதிகளிலும் அவர் கடமை பார்க்க வேண்டிய நிலை இருக்க

[පේ. එල් සිපිසේන මහතා]

කොටි පනිතව. කොටි පානල ඒ මිනිස් සුන්ගෙ ජීවිත හානි කරනව. ඒ විට ඒ අය ගෙන් යැපෙන්නන්ට දැන් අපි දෙන මුදල බොහොම සුළුයි. රු. 25,000 ක මුදලක් දෙන්නෙ. ඒ මුදල මම හිතන්නෙ රුපියල් ලක්ෂයක්වත් කරන්න ඕනෑ. ඒ නිසා අපි විකක් වැඩියෙන් මුදල් වෙන් කර තබා ගන්න ඕනෑ.

ගෙට අනිද්දා ලන්ඩන් නුවර ඉදල තවත් ප්‍රකාශයක් කරනවාය කියා ආරංචියක් තියෙනව. ඒ නිසා දැන් අපි හදිසි අවස්ථාවක් දික් කර තිබෙනව. ඔව්—මේව වෙන කොට අපට මුදල් විකක් වැඩියෙන් ඒ අංශයට වෙන් කරන්න සිද්ධ වෙනව. ඒ පළමුවෙනි කාරණය. කොටි පැනීම නවත්වා ගන්නව නම් මේ වගකියයුතු මන්ත්‍රීතුමන්ලා, සම්භරවිට අපේ ආරක්ෂක අමාත්‍යාංශයට වෙන් කරන මුදල විකක් අඩු කර ගන්න පුළුවන් වෙන්න ඉඩ තියෙනව.

අතික් කරණය, මේ ග්‍රාමීය කර්මාන්ත සංවර්ධන අමාත්‍යාංශයට තිබෙන කටයුතු ආරක්ෂක අමාත්‍යාංශය වගේ මුදල් වියදම් කරන ඒවා නොවෙයි. ආරක්ෂක අමාත්‍යාංශයෙන් ආදායම් නැහැ. දිගටම වියදම් තියෙන්නෙ. ග්‍රාමීය සංවර්ධන අමාත්‍යාංශය එහෙම නොවෙයි, මේ අමාත්‍යාංශයේ කිරි මණ්ඩලය ගන්නොත්, එකෙන් යම් ආදායමක් එනව. පාඩුවක් විදිනව වෙන් න පුළුවන්. ඒ වුණත් සැහෙන මුදල් ප්‍රමාණයක් එනව. ඒ වගේම එතුමා යටතේ තිබෙන කුඩා කර්මාන්ත දෙපාර්තමේන්තුව ගන්නොත්, ඒකෙනුත් සැහෙන ආදායමක් එනව. කුඩා කර්මාන්ත දෙපාර්තමේන්තුව මගින් දැන් භාණ්ඩ පිටරට යැවීමත් කරනව. පිටරට විශාල ඇනවුම් ලැබෙනව. මේ අනුව මේ අමාත්‍යාංශයට සැහෙන ආදායම් මාර්ග තිබෙනව. ඒ නිසා ආරක්ෂක අමාත්‍යාංශයට වෙන් කරන මුදල් ප්‍රමාණයම මේ අමාත්‍යාංශයටත් වෙන් කිරීමේ අවශ්‍යතාවක් නැහැ.

ගරු ග්‍රාමීය කර්මාන්ත සංවර්ධන ආමති තුමා, අවුරුදු 40 ක් විතර දේශපාලන බිමේ සිටි කෙනෙක්. වඩිඞුකෝඩිබෙයි මන්ත්‍රී තුමාගෙ කිමි බස්වලට එතුමාගෙ කිමි

කලබල වන එකක් නැහැ. හොඳට දේශ පාලනය ගැන මුහුකුරා ගිය බුද්ධියක්, තැන්පත්කමක් එතුමාට තිබෙනව. ඔය නිකම් කෑ ගසුවට එතුමා කලබල වන එකක් නැහැ. ඒ නිස ඒ ගැන වැඩි අවධානයක් අපි යොමු කළ යුතු නැහැ.

මේ අමාත්‍යාංශය ආදර්ශවත් අමාත්‍යාංශයක් යයි මම කියන්නට කැමතියි. අනෙකුත් අමාත්‍යාංශවලට වඩා මේ අමාත්‍යාංශයේ විශේෂත්වයක් තිබෙනව. මේ අමාත්‍යාංශයේ උපදේශක කාරක සභාවේ මම ඉන්නට. මන්ත්‍රීවරුන් යම් යම් පැමිණිලි කළාම උපදේශක කාරක සභාවට එන නිලධාරීන්ට එතුමා තියෝග දෙනව, ඒ පැමිණිලි ගැන හොයා බලා වහාම පිය වර ගන්නය කියා. ඒ තියෝග ක්‍රියාත්මක කිරීම ප්‍රමාද කරන්න බැහැ. සතියෙන්, දෙකෙන්, තුනෙන් ඒව ඉටු කරන්න ඕනෑ. ඒක ඉතාම ලොකු ආදර්ශයක්. හුඟක් අමාත්‍යාංශවල එහෙම කෙරෙන්නෙ නැහැ. ඒ නිසා මේ අමාත්‍යාංශයේ වැඩ හුඟක් දුරට ආදර්ශවත් දිසියට ඉක්මණින් කරනවාය කියා ඇමතිතුමාට ප්‍රශංසා මුළු යෙන් මම කියන්න කැමතියි.

මේ අමාත්‍යාංශයට වතු කොටසකුත් අයිති වි තිබෙනව. ඒ වතු කොටස් පාලනය ගැනත් අපට සන්තෝෂ වෙන් න පුළුවන්. වතු පාලනය කරන තවත් ආයතන තිබෙනව. ඒ ආයතන සමඟ සසඳා බලන කල මේ අමාත්‍යාංශයට භාර වි තිබෙන වතු පාලනය ඉතා හොඳයි, ක්‍රමානුකූලයි, කියන්න පුළුවන්. ඒවායේ ආදායම් වැඩියි. තණකොළ ආදිය වගා කර උපරිම ආදායම් මේ වතුවලින් ලබා ගන්න ක්‍රියා කර තිබෙනව. පලු සම්පත් මණ්ඩලයේ අළුත් සහපතිතුමාත් මේ කටයුතු ගැන හුඟක් අවධානය යොමු කරල හොඳින් කටයුතු කරන බව කියන්න ඕනෑ. මම හිටපු සභා පතිතුමා ගැනත්, එතුමා අස්වූ වෙලාවේ වර්ණනා කළා, එතුමා හොඳින් වැඩ කළාය කියා. දැන් සිටින සභාපතිතුමා ගැනත් මට කියන්න පුළුවනි, එතුමාත් ඒ වගේ අවධානය යොමු කරල හොඳට මේ කටයුතු

මේ වතුචල තවත් ඉඩ තියෙනව, ප්‍රයෝජනයට ගන්න. තණකොළ වැව්වට තවත් අතිරේක හෝග ආදිය වගා කරන්න පුළුවන්කම තිබෙනව. ඒ ගන්නත් අවධානය යොමු කළ යුතු බව පශු සම්පත් මණ්ඩලයේ සහායකවුමා ඇතුළු ඒ නිලධාරී මණ්ඩලයට මතක් කරන්නට ඕන.

අතින් එක කුඩා කර්මාන්තක් සැලෙන ප්‍රමාණයක් පවත්ගෙන තිබෙනවා, මේ අවුරුදු දෙක, දෙකහමාර තුළදී. වෙනතොට වඩා ඡන්ද කොට්ඨාශවල යම්යම් කුඩා කර්මාන්ත පවත්ගෙන තිබෙනවා. ඒවා සමහර විට ඒ ඒ පළාත්වල තිබෙන අමු ද්‍රව්‍ය අනුව බලලයි පටන්ගෙන තිබෙන්නේ. ඒක ඉතා මත්ම හොඳයි. අමු ද්‍රව්‍ය පිටින් ගෙන්වා ගන්නට ගියේත් ඒවා සදහා ප්‍රවාහන ගාස්තු ගෙවීමට ලැහැයක් ලබාගන්නට බැරි වෙනව. එම නිසා සැලෙන ප්‍රමාණයක් මේ කලය තුළ ඒ අතින් මේ අමාත්‍යාංශයේ දියණුවක් තිබෙන බව සතුටින් ප්‍රකාශ කරන්න ඕන.

ඒ වාගේම අපි මේවා කිව්වය කියලා නිලධාරී මහත්වරු විකක් තිකම ඉන්නට එහෙම හොඳ නැහ. There is no cause for us to be complacent. We have to work harder at the village level. ඒකත් මම කියන්නට ඕන. මෙතන කුඩා කර්මාන්ත තවත් ආරම්භ කළ හැකිව තිබෙනවා. ඒවා ගැන සොයා බලා තවත් කුඩා කර්මාන්ත ගම්බදව ආරම්භ කළොත් ගම්බද ලස්සේ අධ්‍යාපනයක් නොලැබූ තරුණ තරුණියන්ට සැලෙන ප්‍රයෝජනයක් වෙනවා. එම නිසා මම කැමතියි අවධානය යොමු කරන්න ගරු අමතිතුමාගේ, කුඩා කර්මාන්ත අමාත්‍යාංශය මීට වඩා ක්‍රියාශීලී විය යුතුයි කියා. කුඩා කර්මාන්ත අමාත්‍යාංශය සමහර කටයුතු පටන් ගන්න ප්‍රමාද වෙනවා වැඩියි කියන එකත් මම කියන්න ඕන. ඒ නිසා ඒ ප්‍රමාද වීමත් අඩු කරගෙන අතින් කටයුතු කරන අන්දමින් ඒ කටයුතුත් කළොත් මා හිතනවා, මේ අමාත්‍යාංශයේ ගම්බද ජනතාවට විශාල සේවයක් කරන්නට හැකියාවක් තිබෙනවාය කියා.

මිලහට මා වචනයක් දෙකක් කියන්නට ඕන. මේ පශු සම්පත් මණ්ඩලය යටතේ පාලනය වන වතු ගැන; වතුචල

ඉන්නා කමිකරුවන් ගැන. සතියකට දවස් දෙක තුනක් වැඩ දීලා මිනිසුන්ට ජීවත් වෙන්නට බැහ. ඒ නිසා සතියකට දවස් 5 ක් වත් වැඩ දෙන්නට ඕන. අතිවාර්ජයෙන්ම ඒක වෙන්නට ඕන. ඒකෙන් පාවුටක් වෙනවාය කියා සිතනවා නම්, ලාභ අඩු වෙනවාය කියා සිතනවා නම් ඒක වැරදියි. රජයේ ප්‍රතිපත්තිය මිනුණයා ජීවත් කරවීම. ශ්‍රීමත් ජනාධිපතිතුමාත්, ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමාත් තීරණය කියන්නේ, "අපේ ප්‍රධානතම වස්තුව ජනතාවයි, ජනතාව ජීවත් කරවීමට අපි සාම උත්සාහයක්ම දරනවා" කියයි. ලාභ ලක්ෂයක් ලැබෙන එක ලක්ෂ හාගයක් වූණට කමක් නැහ, මිනිස්සු සතුටෙන් ජීවත් වෙනවා නම්. අපේ අවධානය යොමු වෙන්නට ඕන. මිනිසුන්ට ජීවන පහසුකම් ඇති කරන්නට.

අනෙක් එක, මේ 'කැපුචල් ලේබර්' කියන එක බලවත් අසාධාරණයක්. මේ වතුචල තිබෙනවා වෙක් රෝල් දෙකක්, නොමිමර එක වෙක් රෝල් හා නොමිමර දෙක වෙක් රෝල් කියලා. මේ පාලක මහත්වරු මේක හදාගෙන තිබෙනවා. මේ වෙක් රෝල් දෙකක් පාවිච්චි කිරීම ඉතාමත්ම අසාධාරණයි. මේක තවත්වා මේ කැපුචල් ලේබර් කියන එක නැති කරන්නට ඕන. මාස පහකුත් දවස් විසි පහක් වැඩ දීලා වැඩ තවත්වනවා හදිසියේ. ඊළඟට වෙන කණ්ඩායමකට වැඩ දෙනවා. එවිට අර ආහාර කුපන් විකත් නැතිව යනවා අර දුප්පතාව. සමහරවිට පවුලටම බඩගින්නේ ඉන්නට සිදු වෙනවා. එමනිසා මේ කැපුචල් ලේබර් කියන එක සම්පූර්ණයෙන්ම තවත්වා සාධාරණත් මකව මේ කටයුතු කරන්නට ඕන.

වතු තිබෙන්නේ, මේ රටේ ජාතික ධනය තිබෙන්නේ. ජනතාවගේ ජීවත්වීම සදහායි. වතුචලින් කෙරෙන්නට ඕන. පළමු කාර්යය නම් අහළ පහළ සිටින මිනිසුන්ට වැඩ දීලා ඒ මිනිසුන් සැනසීමෙන් ජීවත් කරවීමයි. එවිටයි, වත්තේ හොරකම් අඩු වෙන්නේ. එවිටයි, වත්තේ දියුණුව ඇති වෙන්නේ. මේ ගැන පාලක මහත්වරු වැඩිය අවධානය යොමු කරන්නේ නැහ.

[පේ. එච් සීසේන මහතා]

මොකද, ඒ හෙලි ලත්ව මිනිසුන්ගේ ලාභ පෙන්වන්නට. ලාභ ලබන්නට මිනිසුන්ගේ පැවැත්මට කරන්න බැහැ මේවා. නමුත් කුමනුකුලට සාධාරණ ප්‍රතිපත්තියක් අපි අනුගමනය කළ යුතුව තිබෙනවා. මේ මට වඩා නමුත් නත්සේගේ කාලය හත්තට යන්නේ නැහැ. මට මේ කාලය ලබා දීම ගැන බිහිකුමට මා ස්තූති වන්න වෙනවා.

සුනිල් රාජන් ජයකොඩි මහතා (පෙ.ලී ගහවෙල)

(සී.ල. සභාවේ රාජ්‍ය සේවා කොටස—පොදු කාර්යාලය)

(Mr. Sunil Ránjan Jayakody—Polgahamtila)

ගරු සභාපතිතුමනි, ඉංග්‍රීසි කට්ටනි අමාත්‍යාංශ වැය ශීර්ෂ ගැන කථා කරන මේ අවස්ථාවේදී පලමුවෙන්ම ගරු ආමති තුමාගේ අවධානයට මම යොමු කරන්නේ පොහොවෙල කරදන කීරි මධ්‍යස්ථානය ගැනයි. මේ කීරි මධ්‍යස්ථානය මගේ ආසනයට අයිතිය. පසුගිය එක්සත් ජාතික පක්ෂ රජය කාලයේදී මේ මධ්‍යස්ථානය ඇති කළේ. නමුත් මේ අවුරුදු හතරක කාලය තුළදී මේ ස්ථානය ගරා වූවේ නත්තුවසකයි තිබෙන්නේ. නමුත් නත්සේ මේ අමාත්‍යාංශය භාර ගන්නායින් පස්සේ මේ මධ්‍යස්ථානයට ඇස යොමු වෙලා නැහැ කියා මම මේ අවස්ථාවේ දී මතක් කරනවා.

මම ස්ථානයේ දැනට කීරි එකතු කිරීමට පමණයි කරන්නේ. 1971 දී මෙතන කල් කීරි නිෂ්පාදනාගාරයක් ඇති කළා. ඒ රජය කාලයේදී කොයි අමාත්‍යාංශයත් කොයි මණ්ඩලයත් පිරිසෙන තත්ත්වය කයි තිබුණේ. කොහොම නමුත් අපේ රජයේ මෙයට තවමත් ඇස යොමු වෙලා නැහැ. ගරු ආමතිතුමා කීරි මණ්ඩලයේ පාලක මණ්ඩලය අසින් කළා. ඉන් පසුව පසුගිය මාස හය තුළ අලුත් පාලක මණ්ඩලය යටතේ මේ වාගේ කීරි මධ්‍යස්ථාන දියුණු වේගෙන් එක බව අපට වැටහෙනවා. එම නිසා මේ වාගේ මධ්‍යස්ථාන ගැනත් අවධානය යොමු කර, කුඩා කල් කීරි යන්ත්‍රයක් සවි කර කල් කීරි නිෂ්පාදනය අරඹන්නාවය කියා ඉල්ලා සිටින්න කැමතියි.

දැනට කීරි ලීටර් තුන්-හාර දහසක් පමණ එකතු වෙතවා. කුරුණෑගලටත් කැලේලටත් අතර සන්ධි ස්ථානය වෙලා තිබෙන මේ මධ්‍යස්ථානයට ඒ පොල් ත්‍රිකෝණයට අදාල මැතිවරණ කොට්ඨාශ වලිනුයි, කීරි එකතු වෙන්නේ. පසුගිය 11 වනදා මම කීරි මණ්ඩලයට ගිහින් එහි සාමාන්‍යාධිකාරී මහත්මයාණන් එක්ක සාකච්ඡා කළ වෙලාවේදී ඒ මහත්මයාණනියව, “කල් කීරි යන්ත්‍රයක් ඇති කරන්න බැහැ. ඒකට අඩු ගණනේ කීරි ලීටර් අට දහසක්වත් මිනා කරනවා” කියලා. මෙතන එකතු වෙන්නේ කීරි ලීටර් හාර දහසක් පමණයි. මම ඒ අවස්ථාවේදී සාමාන්‍යාධිකාරී මහත්මයාණන් පැහැදිලි කර දන්නා මේ අමාත්‍යාංශය අලුතෙන් ආරම්භ කළ වැඩ පිලිවෙළ යටතේ උඩරට වතු කර යට එළදෙනාක් ඇති කරන්නට, රුපියල් 7,500 ක බැංකු ණයක් ලබා දෙනවා නම් අපේ දිස්ත්‍රික්කවලට—කීරි නිපදවන ප්‍රදේශ වශයෙන් සැලකෙන අපේ ප්‍රදේශ වලට— ඒ අන්දමට ලබා දෙන්න කටයුතු කිරීමේ ඇති වැදගත්කම. මන්ද? තවමත් අපේ ප්‍රදේශවලට මේ පහසුකම ලැබී නැහැ. අපේ ආමතිතුමා කුරුණෑගලට ආපු වෙලාවේ එසේ ලබා දෙන බවට පොරොන්දු වුණා. නමුත් එම පොරොන්දුව මේ දක්වා ඉටු වෙලා නැහැ. ඒ අන්දමට කීරි එළ දෙන්න බැගින් දී කීරි නිෂ්පාදනය වැඩි කළාම මුළු නිෂ්පාදනය කීරි ලීටර් අට දහස පතින නිසා, 1982 දී කල් කීරි යන්ත්‍රයක් ලබා දෙන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා.

මම අපගෙනයි (වඩිඞුකෝඩ්බෙයි) මන්ත්‍රී තුමා (පී. තීරුණාවුකරඞු මහතා) කියනවා, එක එළදෙනාක් මදි එළදෙනුත් පස් දෙනේ මිනාය කියලා. අපට එකේක්වත් නැති කම ගැනයි, අපි මේ කතා කරන්නේ. පහක් ලබා දුන්නාම දහසක් මිනාය කියවි. ඒක තමයි මනුෂ්‍ය ස්වභාවය. කොයි කාටත් ලැබෙන්න ලැබෙන්න වැඩියෙන් මිනා වන බවයි. මෙහිදී මතක් කරන්න තිබෙන්නේ. අපට ලබා ගන්න පුළුවන් තරමයි අපි ඉල්ලන්නේ. එම නිසා එක එළදෙනෙක් බැගින් අපේ ප්‍රදේශයට ලබා දෙන ලෙස ආමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා

ගරු සහපතිතුමනි, පොල් ගහවෙලට බටර් ගෙනැවිත් ගබඩා කර බෙදා හැරීමට පුළුවන් ගබඩා පහසුකම් පොල් ගහවෙල කරදන මධ්‍යස්ථානයේ තිබෙනව. අපි දන්නා හැටියට බටර් බෙදා හැරීම දැනට කරන්නේ කොළඹ ප්‍රදේශයේ ජීන කාමර කුලියට අරගෙනලූ කුලියට ගබඩා අරගෙන බටර් ගබඩා කර පොල් ගහවෙල වාගේ ප්‍රදේශවලට වාහනවලින් යවන්නේ මොක වද? පොල් ගහවෙල වාගේ ප්‍රදේශවල තිබෙන ගබඩා පහසුකම්වලින් ප්‍රයෝජන ගන්නේ නැත්තේ මොකද? මේ ගැනත් ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරවනව. පහසුකම් නැති ප්‍රදේශවල පහසුකම් ඇති කළාම, වාහන යැවීම සඳහා දරන්නට වන විශදම අඩු වෙනව. ඉන්ධනවලට යන මුදල් ඉතුරු වෙනව. ඒ හමිබත් බි ප්‍රශ්න විසඳෙනව.

ගරු සහපතිතුමනි, යෝග්‍ය නිෂ්පාදනය අරඹා පසුගිය රජය කාලයේදී ඒක නවතා තිබෙනවා. දිනකට කෝප්ප තුන් දහසක් පමණ විකිණෙන බව කිරි මණ්ඩලය මගින් කළ සමීක්ෂණවලින් ඔප්පු වුණා. යෝග්‍ය නිෂ්පාදනය කළොත් විකුණන්න පුළුවනි. යෝග්‍ය නිෂ්පාදනයට අදාළ යන්ත්‍ර ඔක්කොම තිබෙනව. එම නිසා හැකි ඉක්මනින් යෝග්‍ය නිෂ්පාදනය ආරම්භ කරන ලෙස ඉල්ලා සිටිනව. මේ අන්දමට කල් කිරි නිෂ්පාදනයත්, යෝග්‍ය නිෂ්පාදනයත් ආරම්භ කළාම බොසිලර් කම්කරුවන්, ඔපරේටර්වරුන්, අතිරේක රසායනාගාර සේවකයන් ආදී පිරිසට රැකියා ලබා ගන්න පුළුවනි. කිරි මණ්ඩලයේ දැනට මේ අය වැඩියෙන් ඉන්නවලු. මේ අය සේවයේ යොදවන්න පුළුවනි. එපමණක් නොවෙයි අපේ ආසනයේ තරුණයෝ රැකියා නොමැතිව අසහන යෙන් සිටිනව. මෙයින් කීප දෙනෙකුට හෝ ආධුනිකත්ව මණ්ඩලය යටතේ, එහි සහයෝගය ලබා ගෙන පුහුණුවක් ලබා දෙන්න පුළුවනි. ආධුනිකත්ව මණ්ඩලය යටතේ පුහුණුව ලබා ස්වයංක්‍රීය රැකියාවල යෙදෙන්න දැන් තරුණයෝ ඉදිරිපත් වී සිටිනව. මාසයකට රුපියල් 300 බැගින් වර්ෂයකට රුපියල් 3,000 ක් ලබාදීමේ වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කර ගෙන යනව. ඒ ඉන්දමට ස්වයං රැකියාවල

අවකාශ සැලසීමෙන් ඒ තරුණයන්ගේ ප්‍රයෝජනයක් සැලසෙනව. කිරි මණ්ඩලයටත් ප්‍රයෝජනයක් සැලසෙනව. එය රටටත් ප්‍රයෝජනවත් වන බව මහත් කරන්න කැමතියි.

මගේ ආසනයේ විරමුගෙදර, කළුගමුව, කියන ප්‍රදේශවල කිරි එකතු කිරීමේ කටයුතු කර ගෙන යන්න බැහැ. ඒකටත් වැඩ පිළිවෙලක් යොදන ලෙස ඉල්ලා සිටිනව. මම සාමාන්‍යාධිකාරී මහතා සමග කතා කළ විට එතුමා කීව්වා, කිරි එකතු කිරීම සඳහා එවන් හ බඩුසරී, වාහන නැත කියා. ඒ නිසා කිරි එකතු කරන්නන්ගේ සංගමයක් හදාගෙන ක්‍රියා කරන්න කීව්වා. සංගමය 'කොට උඩ ගියාම' මේ වැඩේ වෙන්තේ නැහැ. ඒ අනුව ඒ විධිය හැම තැනවම සාර්ථක ලෙස ක්‍රියාත්මක වන්නේ නැහැ. ඒ නිසා මගේ ආසනය තුළ තිබෙන මම නම් කළ ප්‍රදේශවල නිපදවන කිරි ගැන කිසි වැඩ පිළිවෙලක් යොදන්න කියා ඉල්ලා සිටිනවා.

දැනට මාස කීපයකට උඩදී මගේ පළාතේ, පොල් ක්‍රිකෝණයට අයත් ආසන වල හැම ග්‍රාම සේවක කොට්ඨාශයකම ගව සංගණය සඳහා දිසාපතිවරුන්ගේත් උප දිසාපතිවරුන්ගේත් මාර්ගයෙන් තරුණ සන් බදවාගෙන තිබෙනවා. ඔවුන්ට දවස කට රු. 40 බැගින් දීමනාවක් ලැබුණා. මහජන අධිකාරී රකින්නේ දිසාපතිවන් උප දිසාපතිවන් නොවෙයි, පළාතේ මන්ත්‍රී වරයායි. මම මේ බව ආණ්ඩු පක්ෂයේ රැස්වීමේදීත් ඇමතිතුමාට පෙන්වා දුන්නා. හැම මන්ත්‍රීවරයෙක්ම තමන්ගේ කොට්ඨාශයේ තරුණයන්ට රැකියා සපයන්න බැරිව සිටින මේ අවස්ථාවේදී මන්ත්‍රීවරුන්ගේ මාර්ගයෙන් අපි තරුණ යන් ලබා ගන්නා තම්, දවසකට රු. 40 ගණනේ සති 3 කට රු. 840 බැගින් නිකම් ඉන්න කොල්ලො හොයා ගන්නවා. මගේ ආසනයේ ග්‍රාම සේවක කොට්ඨාස 41 ක් තිබෙනවා. මව මේ කාරණය කිව්වා නම් තරුණයෝ 41 දෙනෙක් මම දෙන්නවා. එහෙම වුණා නම් ඒක අපිට කොට්ටර වාසි

[සුනිල් රංජන් ජයකොඩි මහතා]
 ඊත් දෙන වැරදි උපදෙස් පිළිගන්නා එවා.
 1982 දී මේ සංගණනය කරනොත් මන්ත්‍රී
 වරුන්ගේ මාර්ගයෙන් ඒ තරුණයන්
 ලබා ගන්නා ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා.

මේ අමාත්‍යාංශයේ දියුණුවට අපි හරි
 ආසා බව ප්‍රකාශ කරමින් මගේ කෙටි
 වචන ස්වල්පය හමාර කරනවා.

අ. හා. 6.15

අනුර ඩැනියෙල් මහතා (හේවාහැට)

(සීල. අනුර ඌනියල්—හෙවැහැට්තා)
 (Mr. Anura Daniel—Hewaheta)

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ අමාත්‍යාංශයේ
 වැය ශීර්ෂය යටතේ වචන ස්වල්පයක්
 කතා කිරීමට ඉඩකඩ ලබා දීම ගැන මම
 පළමුකොටම තමුන් තාන්සේට ස්තූති
 වන්න වෙනවා. ගරු ඇමතිතුමන්
 නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමන් ලේකම්තුමා ඇතුළු
 නිලධාරී මණ්ඩලයන් පසුගිය කාල සීමාව
 තුළදී ග්‍රාමීය කර්මාන්ත අංශයේ යම් කිසි
 දියුණුවක් ඇති කිරීමට සැහෙන වෙහෙසක්
 දරා තිබෙන බව අපට පෙනෙනවා.

හේවාහැට වැනි ආසනයක පමණක්
 නොව මහනුවර දිස්ත්‍රික්කයම ගැන සලකා
 බලන විට වුවත් ඒ ප්‍රදේශයේ සත්ව
 නිෂ්පාදන කටයුතුවල, විශේෂයෙන්ම කිරි
 නිෂ්පාදනයේ යෙදී සිටින විශාල සංඛ්‍යා
 වක් යම් යම් මට්ටමෙන් දැන් එයින් ඈත්
 වන තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙන බව
 පෙනෙනවා. දිනෙන් දිනම පුත්තක්කු මිල
 වැඩි වීමත්, දේශගුණික ප්‍රශ්නත් ඉඩ
 කඩම් හිඟයත් යන කරුණු මීට ප්‍රධාන
 වශයෙන්ම හේතු වී තිබෙනවා. කිරි
 නිෂ්පාදකයන්ට තමන්ගේ නිෂ්පාදන
 අලෙවි කිරීමේදී ඇති වන ප්‍රශ්න මීට තවත්
 හේතුවක් වී තිබෙනවා.

ජාතික කිරි මණ්ඩලය මීට කලින් කිරි
 නිෂ්පාදකයන්ට සිදු කරන ලද යම් යම්
 අසාධාරණකම් පහදා දීම නිසා කිරිමණ්ඩල
 යේ වෙනස්කම් රාශියක් පසුගිය කාලයේ
 ඇති වුණා. ඒ නිසා දැන් කිරි මණ්ඩලයේ
 යම් කිසි ප්‍රගතියක් ඇති වී තිබෙන බව මම
 ඉතා සන්තෝෂයෙන් ප්‍රකාශ කරනවා.
 1965 එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ රජය

යටතේ ආරම්භ කරන ලද මේ වාගේ
 ව්‍යාපාරයක් සාර්ථක වනවා දැකිත්තට
 ඇත්ත වශයෙන්ම මන්ත්‍රීවරුන් ගැටියට
 අපි සන්තෝෂ වෙනවා.

අපේ පළාතේ ජීවත් වන විශාල පිරිසක්
 ස්වයං රුකියාවක් හැටියට කිරි නිෂ්පාදන
 යෙහි යෙදී සිටින නිසා ඒ අයගේ ජීවන
 මාර්ගය සලසා දීම අපේ යුතුකමක්. මම
 මේ අවස්ථාවේදී එක්තරා කාරණයක්
 කියන්න ඕනෑ. හේවාහැට ඡන්ද කොට්ඨා
 ශයට සම්බන්ධ කැටවල, ලෙවුල කිරි
 එකතු කිරීමේ මධ්‍යස්ථානය නිෂ්පාදක
 යන්ගේ කිරි බාර ගැනීමේදී අවශ්‍ය මේද
 තත්ත්වය ඒවායේ නැත කියා ඒ කිරි
 ප්‍රතික්ෂේප කරනවා. නමුත් ඒ කිරීම
 සමහර වෙලාවට පල්ලේකලේ කිරි මධ්‍යස්
 ථානයට වෙනත් ආකාරයෙන් නැවත බාර
 ගන්නවා. මේ තත්ත්වය යටතේ හේවා
 හැට ආසනයේ තලාතුමය, මාරස්සන විවිධ
 සේවා සමුපකාර සමිතිය මාස තුනක්
 තුළදී කිරි එකතු කිරීම සම්පූර්ණයෙන්ම
 නතර කර තිබෙනවා. ඊට හේතුව ඒවා
 බාර දෙන්න ගියාම ප්‍රතික්ෂේප කිරීමයි.

හතළිහකට ආසන්න සංඛ්‍යාවක් තලාතු
 මය-මාරස්සන විවිධ සේවා සමුපකාර
 සමිතියේ සේවය කලා. ඊට අමතරව ඊළු
 වාහන තුනකට ආසන්න සංඛ්‍යාවක්
 ක්‍රියාත්මක වුණා. මේ තත්ත්වය නිසා
 ඒවා සම්පූර්ණයෙන්ම අද නතර වී තිබෙ
 නවා. තලාතුමය-මාරස්සන විවිධ සේවා
 සමුපකාර සමිතිය මගින් කැටවල-ලෙවුල
 මධ්‍යස්ථානයට හාර දෙන ලද කිරි ප්‍රතික්
 ෂේප කරනු ලැබීමෙන් පසුව, එම කිරි
 කෘෂිකාර්මික දෙපාර්තමේන්තුවේ ගන්නො
 රුව පර්යේෂණ මධ්‍යස්ථානයට ගෙන
 ගොස් තිබෙනවා. එම කිරිවල අවශ්‍ය
 ප්‍රමාණයට මේද තත්ත්වය තිබෙනවාය
 කියා එම පර්යේෂණ ආයතනයෙන්
 සහතිකයක් නිකුත් කර තිබෙනවා. නමුත්
 ඒ සහතිකය ජාතික කිරි මණ්ඩලය පිළි
 ගන්නේ නැහැ. මම හිතන විධියට, සමහර
 විට යන්ත්‍රවල තිබෙන කාර්මික දෝෂයක්
 නිසා හෝ මේ තත්ත්වයේ යම්කිසි වෙන
 සක් තිබෙනවා විය හැකියි. ඒ නිසා මේ

තත්ත්වයට වහාම පිළියම් යෙදුවෙන් ඇත්ත වශයෙන්ම හේවාහැට ඡන්ද කොට්ඨාශයේ අභරණ කිරි නිෂ්පාදකයින්ට විශාල සහනයක් සිදු වෙත බව මා මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරනවා.

කිරි නිෂ්පාදන කටයුත්තට සම්බන්ධ වන අයට යම්කිසි අත්දැමක ධෛර්ය දීමේ වැඩපිළිවෙලක් ක්‍රියාත්මක කරන්න ඕනෑ බව මම විශේෂයෙන් මතක් කරන්නට සතුටුයි. තණකොළ වැවීමට, පහසුවෙන් කිරි හාර දීමට, පහසුවෙන් ණය මුදල් ආදිය ලබා ගැනීමට යම් වැඩපිළිවෙලක් සකස් කර දුන්නොත් කිරි නිෂ්පාදන කටයුත්තට එකතු වෙත සංඛ්‍යාව මීට වඩා වැඩිවෙන්න පුළුවන්.

මගේ ආසනයේ නිලවල ප්‍රදේශයේ පාරම්පරික රන් පිදී කර්මාන්තය කරන පිරිසක් ඉන්නවා. ඒ අයගේ නිෂ්පාදන ඇත්ත වශයෙන්ම ලක්සල වගේ ආයතනවලට අලු හාර දෙනවා, ඇණවුම් සංඛ්‍යාව අනුව. මා හිතන්නේ පසුගිය අවුරුද්දට වඩා විශාල ප්‍රමාණයක් මේ අවුරුද්දේ සපයා තිබෙනවා. නමුත් මා එක ඉල්ලීමක් කරන්න කැමතියි. ඒ ජනතාවගේ පාරම්පරික කර්මාන්තය යම්කිසි මට්ටමකින් සංවර්ධනය කර, ඒ අයගේ භාණ්ඩ අපනයනය කිරීමට යම් කිසි වැඩපිළිවෙලක් සකස් කළොත් එය ඉතාමත් වැදගත් වෙනවා. එහෙම නැත් නම් පාපමිපරික නිෂ්පාදනම අලෙවි කිරීම අමාරු වෙනවා. මන්ද? සෑම අවස්ථාවක දීම මෝස්තර ක්‍රම වෙනස් වෙනවා. ඒ නිසා ඒ පළාත්වල නිෂ්පාදනය කරන ඒවා අලෙවි කරන්න බැරි වෙනවා. ඒ නිසා යම් කිසි සුදුසු වැඩපිළිවෙලක් යොදා, ඒ වගේම අලුත් ක්‍රම පිළිබඳව ඒ අයට යම් දැනුමක් පුහුණුවක් ලබා දුන්නොත් ඇත්ත වශයෙන්ම සැහෙන ප්‍රගතියක් ඇති වෙනවා. දැනටමත් හේවාහැට ආසනයේ නිලවල ප්‍රදේශයේ රන් පිදී ආභරණ නිෂ්පාදන කටයුතු පිළිබඳව පුහුණුවීමේ මධ්‍යස්ථානයක් ආරම්භ කර තිබෙනවා. එය ලබා දීම ගැන මම ගරු ඇමතිතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙනවා.

ඊළගට, කිරි නිෂ්පාදනයට අදාළ වන තවත් කාරණයක් භූත මම කියන්නට ඕනෑ. වික්ටෝරියා ව්‍යාපාරය නිසා, හේවාහැට, සෙංකඩගල ඡන්ද කොට්ඨාශ

වලට අයිති, හාරගම පතු සම්පත් මණ්ඩලයට අයිති, කිරි නිෂ්පාදන ආයතනය සම්පූර්ණයෙන්ම ජලාශ්‍රිත ප්‍රදේශයක් හැටියට නම් කර ඉවත් කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා. ඒ නිසා මම ඉල්ලීමක් කරන්න කැමතියි, ඒ ස්ථානයේ—හාරගම වතු යායේ—තිබෙන පතු සම්පත් මණ්ඩලයේ ඒකකය හේවාහැට ඡන්ද කොට්ඨාශයේ කිරිමැටිය වතුයායට ගෙන යන්න යන කියා. හේවාහැට ඡන්ද කොට්ඨාශයේ කිරිමැටිය වතු යායට අත්කර 527 ක ප්‍රමාණයක් අයිති වෙනවා. එයින් අත්කර 350 කට වැඩි ප්‍රමාණයක දැනටමත් තණකොළ වගා කර තිබෙනවා. ඒ වගේම කිරි එළදෙනුන් 400 ක් පමණ ඇති කරන්නට අවශ්‍ය ගව ශාලක් දැනටමත් එහි සකස් කර තිබෙනවා. විදුලිය, ජලය, මාර්ග පහසුකම් සියල්ලක්ම තිබෙනවා. ඒ වගේම සත්ව පාලන කටයුතුවලට අවශ්‍ය ඉතාම හොඳ දේශගුණයක් තිබෙනවා. ඒ නිසා මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මේ විශේෂ ඉල්ලීම කර නවා. ගරු ඇමතිතුමාට මේ සම්බන්ධයෙන් මා ලිඛිතව දැනුම් දීලත් තිබෙනවා. අතිගරු ජනාධිපතිතුමාටත් මේ සම්බන්ධයෙන් ලියා යවා තිබෙනවා. ඒ වගේම කෘෂිකාර්මික සංවර්ධන හා පර්යේෂණ ඇමතිතුමාටත් දැනුම්දීමක් කර තිබෙනවා. මේ සම්බන්ධයෙන් මග අමාත්‍යාංශයෙන් එම අමාත්‍යාංශයට දුන්නා යවා මගේ මේ ඉල්ලීම ඉටු කර දුන්නොත් එය ඒ ප්‍රදේශයේ ඉන්න ජනතාවට—කිරිමැටිය වතු යායේ අහිංසක කම්කරු ජනතාවට—කරන ලද විශාල සේවයක් වෙනවා. ඒ වගේම මේ සම්බන්ධයෙන් යම්කිසි මුදල් ප්‍රමාණයක් අවශ්‍ය නම් ඒ මුදල් ලබා දීමටත් මහවැලි සංවර්ධන මණ්ඩලය අවශ්‍ය කටයුතු සම්පාදනය කර තිබෙන බව මහනුවර ප්‍රාදේශීය කලමනාකර අදිකාරම් මහතා ගෙන් මට දැනගන්නට ලැබුණා. මීට වඩා දීර්ඝ වශයෙන් යමක් මේ සම්බන්ධයෙන් කියන්න මා බලාපොරොත්තු වන්නෙ නැහැ.

පසුගිය කාල සීමාව තුළදී ග්‍රාමීය කර්මාන්ත අමාත්‍යාංශය යටතේ තිබෙන සෑම දෙපාර්තමේන්තුවකම කටයුතු ඉතාම උනන්දුවෙන් සිදු කර තිබෙනවා. ඒ වගේම ගරු ඇමතිතුමාත්, නියෝජ්‍ය

[අතුරු වැඩසටහන් මණ්ඩලය]

ඇමතිතුමාත් අපි ඉදිරිපත් කළ යම් යම් කරුණු පිළිබඳව සලකා බලා තිබෙනවා.

ඒ වාගේම මම තුඩත් කාරණයක් කියන්නට ඕනෑ. හේවාහුව ආසනයේ සාරගම වතුයායේ— පඳු සමපත් මෝඩලයේ වතුයායේ— දැන් සේවය කරන වතු අධිකාරී ධර්මපාල මහතා ඉතාමත් ආත්තකෝමනික අන්දමට කටයුතු කරනවා. අහිංසක කම්කරුවන්ට කළා පෙළනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම මම මේ ගැන ගරු ඇමතිතුමාට මීට පෙර කරුණු ඉදිරිපත් කළා. මේ වතු අධිකාරීවරයා එතනට ඇවිත් දැන් අවුරුදු ගණනක් වෙනවා. අවුරුදු 5 කට වැඩි කාලයක් ඔහු එතන වැඩ කර තිබෙනවා. එම නිසා මම ඒ අහිංසක කම්කරු ජනතාව වෙනුවෙන් ඉතා හැරුණාටෙක් ඉල්ලීමක් කරනවා. ඒ වතු අධිකාරීවරයා වෙනත් තැනකට මාරු කර යවා සුදුසු වතු අධිකාරීවරයෙක් ඒ වෙනුවට මේ ස්ථානයට එවා ඒ කම්කරු ජනතාවට සහනය සලසා දෙන්න.

තවත් වැදගත් කාරණයක් සඳහන් කරන්නට තිබෙනවා. ගලප පඳු වෛද්‍ය නිලධාරී මහත්මියන් ඒ වාගේම කටයුතු කරන කෙනෙක් බව කියන්නට ඕනෑ. මම නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමාට මේ ගැන දැන් විමක් කර තිබෙනවා. ගරු ඇමතිතුමා රටින් බැහැරව සිටි නිසා මම නියෝජ්‍ය ඇමති තුමාට දැන් නුඹා. ගලප ප්‍රදේශයේ යම් කෙනෙකුට ඒ වෛද්‍ය නිලධාරී මහත්මිය ගෙන් සත්ව පාලන කටයුතු කර ගැනීමට වෛද්‍ය ප්‍රදේශ ලබා ගැනීමට වුවමනා වූණේත් ඒ මහත්මියට වෙනම රථවාහන යක් සපයන්නට ඕනෑ. එහෙම තැන්නම් ඒ මහත්මිය එන්නේ නැහැ. නමුත් තාන් සේ දන්නවා ගලප සිටින්නේ මොන විධියේ දුප්පත් අහිංසක ජනතාවක්ද කියා. වාහන පහසුකම් ලබා දෙන්නට ඒ අයට කොහොත්ම පහසුකමක් නැති බවත් නමුත් තාන් සේ දන්නවා ඇති. ඒ නිසා මම විශේෂ ඉල්ලීමක් කරනවා. ජනතාවගේ ඕනෑ එපාකම් සහ ජනතාවගේ අඩුපාඩුකම් ගැන තේරුම් ගන්නට පුළුවන් සුදුසු නිලධාරීන් හේවාහුව ආසනයේ තමුන් තාන් සේ අමාත්‍යාංශය

ගෙය යටතේ තිබෙන දෙපාර්තමේන්තු සා සංස්ථාවලට එවන්නට කියා. ඉතාමත් අවධාරණයෙන් ඒ ඉල්ලීම කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

අ. හා. 6.30

වී. සිවසිතම්පරම් මහතා, (වවුනියාව)
(සී. ටී. සිවසිතම්පරම්—වවුනියාව)
(Mr. T. Sivasithamparam—Vavuniya)

Sir, this is a Ministry that was set up very recently and the Hon. Minister had done some concrete work in the development of rural industries. Since the time allocated to me is only five minutes I would like to deal with only one matter. It is the question of production of milk, collection of milk and the saving of foreign exchange that is being sent abroad for the purchase of milk food. In this sphere, the Hon. Minister and his able Secretary have helped my district, the Vavuniya District. We are collecting 6900 litres of milk a day effortlessly. We never asked for four or five cows; we never asked for assistance for cattle food and we never asked for bulls, as my good Friend for Trincomalee says. We are producing milk, we are collecting milk and the milk that we collect is transported from Vavuniya to Polgahawela. In the past, of course, there had been irregularities in the collection of milk because there were not enough bowsters. I am really thankful to the Hon. Minister and to his Ministry officials because the situation has now improved to a great extent.

Since there is no chilling plant and as no arrangements have yet been made to transport the milk collected in the Kilinochchi Electorate, the milk so collected is sent to Vavuniya Milk Collecting Centre. For a day we get about 1000 litres of milk from Kilinochchi and from Mannar on the other side we are getting about 1500 litres of milk a day. There are areas in the Vavuniya District, the Mullaitivu District and in the Mannar District which have not been exploited.

Sir, I can assure the Hon. Minister that we will be able to supply a minimum of 12,000 litres of milk a day if regular transport arrangements are made. Why do I say this? We do it effortlessly. Without spending a cent on pasture, without giving any assistance to the cattle owners, we are able to produce this quantity of milk. On the other hand, if the Hon. Minister and the management feel that they cannot make arrangements to provide the bowsers for the transport of milk from the Vavuniya Collecting Centre regularly, I would earnestly request the Hon. Minister to think of the question of installing a sterilizing plant certainly, not for the Vavuniya District alone, in order to cater to Vavuniya, Mullaitivu, Mannar and Kilinochchi. Now, why do I make this request? It is because we will be able to save a good portion of the money that is being sent from our country for the purchase of milk food and pump that money to the rural areas, to the rural folk, who are rearing cattle so that the milk production will be increased. It is an effortless exercise. I have no time to reply to the hon. Member for Bingiriya about Kotiyas or the hon. Member for Polgahawela who was asking for five or six thousand young men to be employed. I think the Hon. Minister within this short spell of time, in his Ministry, a Ministry which started from scratch—there was no basis—has done well. Within this short period we have seen progress and as far as we are concerned our fullest co-operation will be extended to the Hon. Minister and to his Secretary in the production of milk, the development of cattle rearing in our part of the country and all the endeavours that he will make towards the rural industrial development of this country.

වෛද්‍යාචාර්ය පී. එම්. ඩී. සිරිල් (හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්ක ඇමතිතුමා)

(வைத்திய கலாநிதி பி. எம். டி. சிரில்—ஹம்பந்தொட்ட மாவட்ட அமைச்சர்)

(Dr. P. M. B. Cyril—District Minister, Hambantota)

ගරු සභාපතිතුමනි, ග්‍රාමීය කර්මාන්ත සංවර්ධනය පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමා මේ සුළු කාලය තුළදී හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කයට දෙවරක්ම ඇමතිලා ඒ ආයතන පරීක්ෂා කර බලා, ඒ ආයතන දියුණු කරන්නේ කොහොමද කියා නිර්දේශ කර ගම පිළිබඳව එම අමත්‍යාංශය ගැන කතා කරන මේ අවස්ථාවේදී එතුමාට ස්තුති වන්න වෙන්නට ඕනෑ.

එසේ වුවත් මම මේ අවස්ථාවේදී මතක් කළ යුතු කරුණක් තිබෙනවා. ගරු ඇමතිතුමා පළමුවැනි වතාවට හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කයට ආවේ දැනට අවුරුදු දෙකකට පමණ කලින්. එසේ ඇවිදින් විරිදිල මධ්‍යස්ථානයක්, ගෙවිපොළක්, පිදියගම ගොවි පොළක් පරීක්ෂා කලා. එසේ පරීක්ෂා කර බලා, ඒ ප්‍රදේශයේ නිෂ්පාදනය කරන කිරි ගැන බොහොම පැහැදිලි, කිරි එකතු කරන මධ්‍යස්ථානයක් ඇති කළ යුතුය කියා නිර්දේශ කලා. එවකට සිටි කිරි මණ්ඩලයේ සහාපති තුමාන් ඇවිදින් ඒ සඳහා ගොබතැගිල්ල තුන් පරීක්ෂා කර බලුවා. ඒ ගොබතැගිල්ල සුදුසු බවත් නිර්දේශ කර තිබෙනවා. දැන් මාස තිහයකට කලින් නිලධාරීන් ඔක්කොමත් ඇවිදින් ඒ ගොබතැගිල්ල පරීක්ෂා කර බලා කිරි එකතු කිරීමේ මධ්‍යස්ථානයක් සඳහා සුදුසු යයි කියා ගියාට පසුව දැනට මාස දෙකකට පමණ ඉහත දී මෙය සුදුසු නැති බව ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. මේ කතාව ගැන මම පුදුම් වෙනවා. 'කාර්මික නිලධාරීන්', සහාපති තුමාන් පෞද්ගලිකවම ඇවිදින් පරීක්ෂා කර බලා සුදුසු යයි කියූ එක, ගරු ඇමති තුමාන් පරීක්ෂා කර බලා සුදුසු යයි කියූ එක දැන් අන්තිම මොහොතේ තුසුදුසු වුණේ කොහොමද කියා දැන ගන්නට ඕනෑ. ඒ කෙසේ වුවත් තාගේ හෝ ප්‍රමාද දෝෂයකින් එය නුසුදුසු බව කිව්වත්, ඒ ප්‍රදේශයේ කිරි නිෂ්පාදනය කරන අයට, ලේඛාගේ වැඩවලින් බෞරියයක් නම් ඇති වෙනවාය කියා මම නම් හිතන්නේ

[වෛද්‍යාචාර්ය පී. එම්. බී. සිරිල්]

ගරු ඇමතිතුමාගේ ක්‍රියා පටිපාටිය නිසා ඒ ප්‍රදේශයේ කිරි නිෂ්පාදනය දැනටමත් හුඏක් වැඩි වී තිබෙනවා.

සභාපතිතුමා

(*ඉංග්‍රීසි*)

(The Chairman)

Order, please! The Deputy Chairman of Committees now take the Chair.

අනතුරුව සභාපතිතුමා, මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා [එඩ්මන්ඩ් සාමරවික්‍රෙමා] අවසානයේ පළ කර ඇත.

අනුරාධපුරය, පරාක්‍රමබාහු රජතුමාගේ මූර්තිමය නිර්මාණයක් ලෙසින් පිහිටි පිලිවෙත් නිසා ඒ ප්‍රදේශයේ ජනතාව මේ දවස්වල වැඩි වැඩියෙන් කිරි නිෂ්පාදනය කර ගෙන යාම ගැන මම සන්තෝෂ වෙතවා. කිරි නිෂ්පාදනය කොතරම් වැඩි වුණත් කිරි එකතු කිරීමේ මධ්‍යස්ථානයක් නැතිවීම බලවත් පාඩුවක් වී තිබෙනවා. ඒ ප්‍රදේශයේ දැනට තිබෙන එකම එක කිරි එකතු කිරීමේ මධ්‍යස්ථානය තිබෙන්නේත් පිටිය ගම සිට සැතපුම් 40 ක් පමණ ඈතින් පිහිටි දෙබරවැවයි. ඒ ස්ථානයට ගෙන යන තරමට කිරි භාර දෙන්නට බැරිකම නිසා නොයෙක් අවස්ථාවලදී ගෙන යන ලද කිරි කාණුවලට දමා එන්නට සිදු වී තිබෙන බවට පැමිණිලි ලැබී තිබෙනවා. එමනිසා තව තවත් ප්‍රමාද කරන්නේ නැතිව කිරි නිෂ්පාදනය කරන උදව්‍යයට අත හිත දීමක් වශයෙන් මේ කිරි එකතු කිරීමේ මධ්‍යස්ථානය අම්බලන්තොට ඇති කරන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා. එක්තරා අවස්ථාවකදී, අමාත්‍යාංශයේ රැස්වීමකදී

Whereupon MR. SPEAKER left the Chair, and MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES [MR. EDMUND SAMARAWICKREMA] took the Chair.

වෛද්‍යාචාර්ය පී. එම්. බී. සිරිල්

(*කොළඹ නිවැසි පී. ආර්. ඩී. සිරිල්*)

(Dr. P. M. B. Cyril)

ඉංග්‍රීසි කිරීමෙන් සංවර්ධන ඇමතිතුමා ක්‍රමානුකූලව ගත් යම් යම් පිලිවෙත් නිසා ඒ ප්‍රදේශයේ ජනතාව මේ දවස්වල වැඩි වැඩියෙන් කිරි නිෂ්පාදනය කර ගෙන යාම ගැන මම සන්තෝෂ වෙතවා. කිරි නිෂ්පාදනය කොතරම් වැඩි වුණත් කිරි එකතු කිරීමේ මධ්‍යස්ථානයක් නැතිවීම බලවත් පාඩුවක් වී තිබෙනවා. ඒ ප්‍රදේශයේ දැනට තිබෙන එකම එක කිරි එකතු කිරීමේ මධ්‍යස්ථානය තිබෙන්නේත් පිටිය ගම සිට සැතපුම් 40 ක් පමණ ඈතින් පිහිටි දෙබරවැවයි. ඒ ස්ථානයට ගෙන යන තරමට කිරි භාර දෙන්නට බැරිකම නිසා නොයෙක් අවස්ථාවලදී ගෙන යන ලද කිරි කාණුවලට දමා එන්නට සිදු වී තිබෙන බවට පැමිණිලි ලැබී තිබෙනවා. එමනිසා තව තවත් ප්‍රමාද කරන්නේ නැතිව කිරි නිෂ්පාදනය කරන උදව්‍යයට අත හිත දීමක් වශයෙන් මේ කිරි එකතු කිරීමේ මධ්‍යස්ථානය අම්බලන්තොට ඇති කරන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා. එක්තරා අවස්ථාවකදී, අමාත්‍යාංශයේ රැස්වීමකදී

වහාම මේක කරන්න කියා ගරු ඇමතිතුමා ලේකම්තුමාට තීරණයක්, නියෝගයක් කළා මට මතකයි.

ඒ එක්කම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මම තවත් ඉල්ලීමක් කරනවා. ඒ ප්‍රදේශයේ නිෂ්පාදනය කරන කිරි ගෙන එන්නේ කොළඹටයි. ඒ ප්‍රදේශයේ නිෂ්පාදනය කරන මේ කිරි ඒ ප්‍රදේශයේ පාසල්වල ලමයින්ට බෙදා දීමට නැත්නම් ප්‍රධාන නගරවල කිරි හල් ඇති කර ඒවා මහජනතාවට විකිණීමට කටයුතු කරනවා නම් ඒ ප්‍රදේශයේ ජනතාවටත් කිරි බීමට ආශාවක් ඇති වෙනවා. අද කොළඹ නගරයේ තිබෙන කිරිහල් ඉතාම ලස්සනට, පිරිසුදුව, ක්‍රමානුකූලව ඒ කටයුත්ත කරන නිසා හුඏ දෙනෙක් ඒවාට ඇදී එනවා. නේ එකක් බොනවාට වඩා කිරි විදුරුවක් බීමට ආශාවක් ඇති වෙනවා. අපේ ප්‍රදේශයේත් එහෙම කරනවා නම්, ඒ ප්‍රදේශයේම කිරි නිෂ්පාදනය කරන නිසා, ඒ ප්‍රදේශයේ ජනතාවට ලොකු ආදායමක් ලබා ගන්නටත් පුළුවන් වෙනවා. අඩු ගණනේ ප්‍රධාන නගරවල පමණක්වත් මේ කිරිහල් ඇති කරනවා නම් විශාල ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙනවා. විශාල ජනතායක් සිටින නගර අපේ ප්‍රදේශයේ තිබෙනවා. විශේෂයෙන් කෘෂිකාර්මික ජනතාව සතියකට වරක් ඇදී එන පොළවල් තිබෙනවා. මේ පොළවල්වල කිරි විකිණීමේ මධ්‍යස්ථාන ඇති කරනවා නම් ඒ ප්‍රදේශයේ ජනතාවට කිරි බීමට ආශාවක් ඇති වෙනවා; කිරි බීමේ පුරුද්දක් ඇති වෙනවා.

ඒ එක්කම මම ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කරන්නට ඕනෑ තමුන්නාන්සේ දුන් රුකල නිසා අපේ ප්‍රදේශයේ බොහෝ උදව්‍ය කුකුළන් ඇති කිරීමේ කාර්යාලයට ඇබ්බැහි වී තිබෙනවා. නමුත් මෑතක සිට කුකුළු කෑමවල අධික මිල ගණන් නිසා බොහෝ දෙනා ක්‍රමයෙන් ඒ කාර්යාලයෙන් ඈත් වෙනවා. එමනිසා මා ඉල්ලීමක් කරනවා. අපේ ප්‍රදේශවල ඉරිඟු නිෂ්පාදනය කරනවා. ඒවාගේම වෙරළාසන් නව සිප්පි කටු ඕනෑ තරම් තිබෙනවා. ඒවාගේම කුකුළු කෑම නිෂ්පාදනයට ගත

හැකි කුඩා මසුන් බෙහෙවින් අසු වෙනවා. එමනිසා මේ ප්‍රදේශය තුළ කුකුළු කෑම නිෂ්පාදනය කරන කුඩා කර්මාන්ත ශාලාවක් හෝ ඇති කරන්නට පුළුවන්කම තිබෙනවා නම් කුකුළුන් ඇති කිරීමේ ව්‍යාපාරය තව තවත් ව්‍යාප්ත කරන්නට පුළුවන් වේය යන්න මගේ අදහසයි. ඒ ඉල්ලීම ඇමතිතුමාට ඉදිරිපත් කරනවා.

බෙලිඅත්ත මැතිවරණ කොට්ඨාශයේ තිබෙන අඟුරුමඩුව පාරම්පරික පින්තල භාණ්ඩ කර්මාන්ත ශාලාව ගැනත් මා මතක් කරන්නට ඕනෑ. තමුත්තාන්සේගේ කාලය තුළදී නෝර්වේ සංවිධානයකින් ලැබුණු මුදල් ආධාරයක් උඩ එකතු ලක්ෂණ පින්තල භාණ්ඩ නිෂ්පාදනය කරනවා. ඒවා නෝර්වේ රටට යැවීමෙන් අපට විශාල විදේශ විනිමය ආදායමක් උපයා ගන්නට පුළුවන්කම තිබෙනවා. මේ කර්මාන්ත ශාලාවේ වැඩ කටයුතු අපැහැදිලි නැහැ. නමුත් මේ කර්මාන්ත ශාලාව මීට වඩා ව්‍යාප්ත කරන්නට පුළුවන් බවයි මා තමුත්තාන්සේට කියන්නේ. නෝර්වේ සංවිධානයෙන් දැනටමත් විශාල මුදලක් දී තිබෙනවා. තවත් මුදල් ලබාගන්නට පුළුවන්කම තිබෙනවා. නමුත් ඒ සම්බන්ධයෙන් තමුත්තාන්සේගේ අමාත්‍යාංශයෙන්, දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ලැබෙන අනුග්‍රහය සැහෙනවාය කියා මා සිතන්නේ නැහැ. තමුත්තාන්සේ අමාත්‍යාංශයේ නිලධාරීන් මීට වඩා කැපවීමකින් වැඩ කරනවා නම් මීට වඩා විශාල විදේශ විනිමය ආදායමක් උපයා ගන්නට පුළුවන්කම තිබෙනවා ඒ අඟුරුමඩුව කර්මාන්ත ශාලාවෙන්.

විරවිල සහ පිදියගම ගොවි පොළවල් දෙකම තිබෙන්නේ තිස්සමහරාම මැතිවරණ කොට්ඨාශය තුළයි. මේ කාලය තුළදී ඒ ගොවි පොළවල කිරි හරකුන්ගේ සංඛ්‍යාව සැහෙන ප්‍රමාණයකින් වැඩි වී තිබෙනවාය කියා මා සිතන්නේ නැහැ. මේ කාලය තුළදී කිරි හරකුන්ගේ සංඛ්‍යාව වැඩි වුණා නම් පනහක හැටක පමණ වෙනසක් තමයි තියෙන්නේ. ඊට වඩා හරකුන් සංඛ්‍යාවකට ප්‍රමාණවත් භූමිය අපට තිබෙනවා; සම්පත් තිබෙනවා. එමනිසා ඒ සම්බන්ධයෙන් මීට වඩා ව්‍යාප්තියක් සිදු විය යුතු බවත් මා මතක් කරන්නට ඕනෑ.

තවත් කාරණයක් තිත්බනවා. විරවිල බැටළුවන් ඇති කිරීමේ මධ්‍යස්ථානයක් තිබෙනවා. නමුත් ඒකෙන් එතරම් පල ප්‍රයෝජනයක් තිබෙනවාය කියා මා සිතන්නේ නැහැ. ඒ ස්ථානයේ වැඩ කරන උදවියගෙන් මට දැනගන්නට පුළුවන් වුණේ විශ්‍යමය ගැන පමණයි. ඒකෙන් ආදායමක් ආදායමක් උපදවා ගන්නට බැහැ කියනවා. ඒක ව්‍යාප්ත කරන්නට බැහැ කියනවා. එමනිසා බැටළුවන් ඇති කරනවා, වෙනුවට කිරි හරකුන් ඇති කරනවා නම් මීට වඩා විශාල ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගන්නට පුළුවන් බවත් මා මතක් කරනවා.

ගරු ඇමතිතුමාගේ පෞද්ගලික මහත් සියත් අවධානයත් නිසා, අපේ ප්‍රදේශවල කෘත්‍රීම සංවිධාන ව්‍යාප්ත කළ හැකි වුණා. එය තුළින් කිරි හරකුන්ගේ සංඛ්‍යාවෙහි සැහෙන වෙනසක් ඇති වී තිබෙන බවත් මා මතක් කරන්නට සතුටුයි. මේ සියලුම සංවර්ධන වැඩ කටයුතු ගැන ගරු ඇමතිතුමාටත් අමාත්‍යාංශයේ නිලධාරී මහත්වරුන්ටත් ස්තූතිවන්ත වෙමින් වැඩි කල් නොයවා, අම්බලන්තොට කිරි එකතු මධ්‍යස්ථානය ආරම්භ කරන ලෙස යළිත් ඉල්ලා සිටිමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසාන කරනවා.

ඩී. වින්සන්ට් ඩයස් මහතා (බදුල්ල)
 (திரு. டி. வின்கண்ட் டயாஸ்—புதுக்கோட்டை)
 (Mr. D. Vincent Dias—Badulla)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි. ඉමිය කර්මාන්ත සංවර්ධන අමාත්‍යාංශයේ වැය රීති යටතේ වචන ස්වල්පයක් කපා කරන්නට අවස්ථාව ලැබීම ගැන මා සතුටු වෙනවා. මන්ත්‍රීවරු කීප පොළක් ඇමතිතුමා ගැන ප්‍රශංසා මුළුයෙන් කපා කලා, එතුමාගේ යම් යම් කාර්යයන් සම්බන්ධව. මට නම් ඒ මල් කලබල සිලිගන්වන්නට බැහැ. මට සැහීමට පත් වෙන්නට බැහැ. දුප්පත් ගම්බද ආසනයක් නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීවරයකු හැටියටත් ඒවාගේම දහස් ගණනක් වතු කම්කරු ජනතාව ජීවත්වන ප්‍රදේශයක මන්ත්‍රීවරයකු හැටියටත් මම බොහොම වේදනාවකින් බොහොම කණගාටුවකින් මේ අවස්ථාවේදී කපා කරන්නේ.

[සී. වික්‍රමතිලක මහතා]

මම 1978 සිටම කිරි එකතු කරන මධ්‍යස්ථානයක් ලබා ගැනීම සඳහා ලියුම් ලියනවා. අද ඒ ලිපි ගොනුව මම ගෙනා විත් තිබෙනවා. අද වන තෙක් එය කර ගන්නට බැරි වුණා. පස්සර සැනපුම් 12 ක් එහායිත් කිරි එකතු කරන මධ්‍යස්ථානයක් තිබෙනවා. ඊළඟ එක උඩුවෙල. අපේ වතුකරයේ කිරි නිෂ්පාදනය කර ගෙන යනව. නමුත් අද තිබෙන තත්ත්ව වෙ යටතේ ඒ වතුකරයේ ජනතාවට තමන්ගේ කිරි පික හරියට අලෙවි කර කරන්න බැහැ, බෙදා හරින්න බැහැ. අපේ ගම්වල කිරි පික, මධ්‍යස්ථානවල එකතු කරල දෙන්න බැහැ, හැනැස්ම 12 ක් යන්න තියෙන හින්ද. මේ වැඩේ කරන්න ඇමතිතුමාට ඉඩ නොදෙන්නෙ කවුද, එහෙම නැත්නම් කාගේ උපදෙස් පිටද මේ විධියට වැඩ කෙරෙන්නෙ කියල මම ඇමතිතුමාගෙන් අහන්න කැමැතියි. 1978 ඉඳල තෝද, මම මේක ඉල්ලන් තේ? පොඩි කාලයක්ද? තව අවුරුදු දෙකයි, යන්න තියෙන්නේ. එම නිසයි, බොහොම නදිත්ම මේ ප්‍රශ්න අහන්න සිද්ධ වෙලා තියෙන්නේ. අපි සාකච්ඡා කළා, ව්‍යාපෘති. මම අමාත්‍යාංශවත් ඇවිත් සාකච්ඡා කළා. නමුත් අද වෙත කන් මේක කර ගන්න බැරි වුණා.

ඇමතිතුමා කලින් ලැස්තී වුණා. බදුල්ල රසායනාගාරයක් ඇති කරන්න. එම නිසා මම බොහොම අමාරුවෙන්, බදුල්ල නගරේ තිබෙන හොඳම ඉඩමක් ලබා දුන්න, රසායනාගාරකවයි, කිරි එකතු කරන මධ්‍යස්ථානවයි. ඒ ඉඩමේ කලින් වග, කරගෙන ගිවිසු උදවියට කුඹුරු කරන්නවත් දුන්නේ නැහැ. දැන් ඒ ඉඩම නිකමවගේ තියෙනව. කිසි කිසි ම සංවර්ධනයක් කෙරිල නැහැ. ඊට පස්සේ ආයතන ව්‍යාපෘති සාකච්ඡා කරල, කිරි එකතු කිරීම පහසු වෙත විධියට වතුකරවත් ගම්බදවත් අතරේ-විශේෂයෙන්ම තෙල් බැඳ්ද වන්න ගැනැල් පින් වන්න, වෙවැස්ස වන්න සහ අපේ ආදර්ශ ගම්මාන අ.දී වශයෙන් ඒ ඔක්කොමටම පහසු වෙත විධියට-රඹුක්පත ගම්පහ, කාර්යාල අපල එය පිහිටුවීම සුදුසු කියල මම නිර්දේශ කෙරුවා.

On a direction made by you, a few of your officers visited Badulla and we discussed certain matters, regarding loan facilities, availability of breeding stock, cattle food, milk collecting centre, milk collection and the registration of a society. Then your DCC, Nuwara Eliya, agreed to release twelve animals from Biyagama farm to the members of the association under a loan scheme which we discussed the other day. We also discussed about payments and the registration of the society. There had been a problem regarding the registration of the society by the ACCD and I requested that the society be registered under your Ministry. I am now asking, what is the difficulty in registering this society, the Milk Producers' Association or Farmers' Association or Collecting Association or whatever it is? What is the difficulty in registering such societies under your Ministry? I am asking, what is the difficulty?

අ. හා. 6.45

ඉතින් මේක පුදුම වැඩක් තේ! 1978 න් පස්සේ, මැයි මාසේ 26 වැනි දා ලියුමක් ආව. අමාත්‍යාංශයේ සාකච්ඡාවෙන් පස්සේ කිරි මණ්ඩලේ සභාපති අමතල තියෙනව. මණ්ඩලේ සභාපති නැත්නම් සාමාන්‍යාධිකාරී වෙනුවට සම්පාදන අධිකාරී මට ලියනව, ආයතන මගේ අදහස් දක්වා එවන්න ය කියල. දැන් මේ විධියට ලියුම් ලියල-ලියල මගේ අතේ තිබෙන මේ ලිපි ගොනුව පිරිල. මුත් තවම නැහැ, වැඩේ කෙරුණේ. බොහොම අවසානවත් තත්ත්වයක්, මේක. මම ගොඩනැගිලිත් ලබා දුන්න. එතැන විදුලි බලය තියෙනව; ජලය තියෙනව; මාර්ගය තියෙනව. නමුත් වැඩේ කෙරිල නැහැ. කිරි නිෂ්පාදනයත් වත්, එකතු කරන අයටත් හරිම අපහසු වක්, අසාධාරණයක් නම්යි, මේ තත්ත්ව වෙ උඩ සිද්ධ වෙල තියෙන්නේ. අය ව ය විවාද තුනකදිම මම මේ ගැන කිව්ව. එම නිසා මම ඉල්ලා හිටිනව, ඊළඟ අස-වෘය විවාදයේදීවත් මට මේ ගැන නැවතත් කියන්න ඉඩ තියන්න එපාය කියල.

ඇමතිතුමා, බොහෝම කාර්යය කර ඇමති වරයෙක්, වැඩට දක්ෂ ඇමතිවරයෙක්. ඒ ගැන කිසිම ප්‍රශ්නයක් නැහැ. එම නිසා මේ ගැන එතුමාට වෝදකා කරන්නේ නැහැ. අපේ බදුල්ල ප්‍රදේශයේ අහිංසක ජනතාව ගැන කල්පනා කරල බලල ඇමති තුමා මේ වැඩේ කරල දෙන්න ඕන.

මට කිරි හරක් දෙනව කිව්ව. නමුත් අද වෙනකල් එක කිරි හරකෙක්වත් බදුල්ලට ගෙනිව්වේ නැහැ. නමුත් අමාත්‍යාංශයේ අර සාකච්ඡාවේදී පොරොන්දු වුණේ, වහාම එවන්නම් කියල. අපේ ගම්බද මිනිස්සු ජීවත් වෙන්නෙ කොහොමද කියලත් විකක් හිතල බලන්න. මේ විධියේ පුංචි රක්ෂාවක් කරගෙන, කුඩා කර්මාන්තයක් කරගෙන තමයි, ඒ උදවිය ජීවත් වුණේ. නමුත් අද තත්ත්වය මොකක්ද?

කුකුළු: දහ දෙනෙක්, පැලෑස් දෙනෙක්, විසිපස් දෙනෙක් ඇතිකරපු ගැමියෝ, දුප්පත් ගෙවල්වල අම්මලු අද භාන්සියි. අද කුකුළෝ ඇති කරන්න බැහැ, සත්ව අහාර මිල අධික වෙලා හින්ද. සම්පූර්ණයෙන්ම භයානක තත්ත්වයකට මුහුණ පාන්න අද ඒ උදවියට සිද්ධ වෙලා තියෙනව. නමුත් කුකුළෝ 50,000 ක් වගේ ඇතිව ලොකු 'පැම්' ආහොන ඉන්න උදවියට නම් හොදයි. ඒ හොල්ලන්ට ප්‍රශ්නයක් නැහැ. මොන විධියකින් හරි කුකුළු වික ගෙවල්ල, බිත්තරයක් කිය ගාහො හරි විකුණල, ඒ අය තමන්ගේ අදායම හොයා ගන්නව. නමුත් කුකුළෝ දහය, පහළොව විසිපහ වගේ ඇති කරගෙන එතින් යම්කිසි ආදායමක් හොයා ගන්නා අපේ අහිංසක දම්බද උදවියට නම් අද භයානක තත්ත්වයකට මුහුණ පාන්න වෙලා තියෙනව, සත්ව අහාර මිල වැඩි වීම නිසා. කරුණාකර, ඇමතිතුමා මේ ගැන කල්පනා කර බලන්න ඕන. මොකක් හරි ක්‍රමයක් සකස් කරන්න. තැන්නම් ශ්‍රේ දුප්පත් කුඩා කර්මාන්ත අංශය සම්පූර්ණයෙන්ම පරිහානියට පත් වෙනවා. නමුත් නත්තේ ග්‍රාමීය කර්මාන්ත ඇමති තුමා හැටියට ගම්බද මට්ටමෙන්ම ඒ කර්මාන්ත දියුණු කිරීම පිණිස නිතරම කල්පනා කර බලන්න. මේ තත්ත්වය යටතේ භයානක තත්ත්වයක් උද විකුණුවා වගේ තියෙනවා. ඒ නිසා පුළුවන් ඉන්න

බදුල්ල ප්‍රදේශයේ හොද තණකොළ වැවෙනවා. පතුළු වැවෙනවා. ගම්බදම් වැවෙනවා. හරකුත් ඇති කිරීම පිණිස පහසුකම් සාමාන්‍යයෙන්ම ලබා ගන්නට පුළුවන්. නමුත් නත්තේ නිතරම වගේ ඒ ප්‍රදේශයට එනවා. නිලධාරීන් කීප පොලක්ම මා ගම වත්තත් ඇවා. මම ලෙඩ ඇදේ සිටියදීත් ආවා. මම ලෙඩ ඇදේ ඉදලත් සාකච්ඡා කළා මෙහි අවශ්‍යතාවය නිසා; වුවමනාව නිසා. ගරු ජනාධිපතිතුමා කිව්වා සාම පැකල් දරුවෙකුටම ලබන අවුරුද්දේ සිට කිරි විදුරුවක් දෙනවාය කියා. මම නමුත් නත්තේ ගෙන අනන්‍ය කොහොමද, ඒ කිරි විදුරුව දෙන්න යන්නේ කියා. පිට රටින් ගෙනවිත්ද දෙන්නට යන්නේ? මේ විධියට එකුමාගේ ඒ උතුම් සංකල්පනාව ක්‍රියාත්මක කරන්න යන්නේ කොහොමද?

පිට රටින් ගෙනෙන හරක් පාලනය කරන්න අපේ ගම්බද මිනිසුන්ට නම් බැහැ. එක්කෝ වයස වැඩියි. නත්තම් දෙන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. ඒ නිසා මේ රටේ සිටින හරකුත්ගෙන්ම ගව සම්පත වැඩි දියුණු කරන්නට කටයුතු සලස්වන්නට ඕන. ස්විට්සර්ලන්තයෙන් හෝ ඔස්ට්‍රේලියාවෙන් ලොකු ලොකු පවිටි ගොන්නු ගෙන්නුවම උන්ට කන්න දෙන්න පුළුවන් වරි ගණන් කැම ඕන. උන් බලාගන්න බොක්වර්ලා වෙනම තියාගන්න ඕන. පුදුම වැඩක් මේක. ඒ නිසා අපි පුළුවන් තරම් කල්පනා කරන්න ඕන. අපේ ගම්බදව හදන්න පුළුවන්, ප්‍රයෝජන ගන්න පුළුවන්, වැඩියෙන් කිරි ගන්න පුළුවන්, අපේ ජනතාවට හොදට කිරි විදුරුවක් බොන්නට පුළුවන් විධියේ හරකෙක්—එළදෙනක්—ගමේ මට්ටමෙන් ඇති කරන්නට. විශාල පවිටිවලට දමා උත්තේ පැටවි ගස්සලා ගෙනෙන විට අපේ ගම්බද මිනිස්සු භාන්සියි. රු. 1,600 ක්, 1800 ක්, 2,000 ක් බැංකුවලින් කිය අරගෙන අත්ති මට උන්ව පාලනය කරන්න දොස්තරවරු ගෙදරට ගෙන්වා ගන්නත් ඕන. ශ්‍රමයෙන් හදනවාටත් වඩා ප්‍රවේසමෙන් උන්ව බලා ගන්න ඕන. මේ ක්‍රමය යටතේ මේය කරන්න බැහැ.

සාම දරුවෙකුටම කිරි විදුරුවක් දෙන්න ගරු ජනාධිපතිතුමාගේ බලපෑමෙන් කුකුළු පුළුවන් ඉන්න

[ව. විනයව බලය මගින්]

ඒත් හොඳ ගවයෙක් මේ ලංකාවේම හද ගන්න. ලෙඩ හැදෙන්නේ නැති, දොස්තර වැඩි ඕනෑ නැති, පහසුවෙන් හදා බලා ගන්නට පුළුවන් ගවයෙක් මේ රටේම හද ගන්න පුළුවන්, එසේ කර පාසලේ සංවර්ධන සමිතීවලට හෝ දෙන්න. ඉම සංවර්ධන සමිතීවලට හෝ දෙන්න. ඒවාට දාද ඒවා තරම් ආදායම් තිබෙනවා. සමුපකාර සමිතීවලටත් ආදායම් තිබෙනවා. හැබැයි, මේ සෑම සමිතියක්ම සමුපකාර දෙපාර්තමේන්තුව යටතේ ලියාපදිංචි නොකර තමුත් නාත්සේ හේ අමාත්‍යාලයේ ලියාපදිංචි කරන්න. එතකොට මිට වඩා පහසුකම් සලස්වන්න පුළුවන් ය කියා මම කියනවා.

ඒ නිසා මම ඔබතුමාගේ විශේෂ අවධානය යොමු කරවනවා, අපේ ගම්බද ජනතාව ගැන විශේෂ අවධානය යොමු කර, අපේ වතුකරයේ ජනතාව ගැන අනුකම්පා කර, අපට අවශ්‍ය ගවයින් පික ලබා දෙන්න මාර්ගයක් සලස්වන්න ය කියා. ස්විට්සර්ලන්තයෙන් හා ඕස්ට්‍රේලියාවෙන් ගෙන්වන විශාල පවිටි ගෙන්නු නම් අපට එපා. අපට හොඳ එළදෙනෙක් අවශ්‍යයි. හොඳට කිරි ගන්න පුළුවන්. මාසයෙන් දෙකෙන් හයෙන් මැරී යනවුන් අපට එපා.

ගන්නා කුස මුදලට හරියන්න ජීවන තත්ත්වයක් ලබා ගන්නට, ආර්ථිකය ශක්තිමත් කර ගන්නට, පුළුවන් වැඩ පිළිවෙලක් අපට අවශ්‍යයි. ඒ නිසා ඔබතුමා මේ ගැන විශේෂ අවධානය යොමු කර ඔබතුමා ඒ දිස්ත්‍රික්කයේ මගේ කොට්ඨාශයේ එම වැඩ පිළිවෙල භාර්ථක කර දෙන්නවා. ඇත කියා බලාපොරොත්තු වන අතර, එය ඉටු කර දෙන ලෙස ඉතා කරුණාවෙන් ඉල්ලමින් වචන ස්වල්පය අවසාන කරනවා.

වෛද්‍යාචාර්ය රංජිත් අනාපත්තු (ඇමති තුමා)

(*Dr. Ranjith Ataputtu—Minister*)

Mr. Deputy Chairman, after the Hon. Minister was appointed I met one of his officials in Nuwara Eliya. He complained to me that it is very difficult to work with the Hon. Minister because he gets up at 6 o'clock in the morning even at Nuwara Eliya

and has a cold-water bath. I can see that that officer is no longer in his Ministry now. Probably he could not stand the strain.

Having paid that compliment to the Hon. Minister, I would like to say that two of the departments that come under his Ministry have a very important bearing on the life of the people—one on the question of employment, and the second on the question of nutrition.

We have all along been talking about self-employment and saying that the Government can never satisfy the aspirations of the youth by providing employment in government departments, corporations and co-operatives. That is a fact that all hon. Members of Parliament have long realized. As such, I feel that the pace at which rural industrialization is taking place or the available resources at the rural level are made use of is not fast enough.

The Hon. Minister's Ministry has been very active in my electorate, as the Hon. District Minister for Hambantota described. We have started a brass work industry with Norwegian assistance. I wish to mention that the second stage will be started this year. The money has been allocated. The only reason why the District Minister has not been aware is that the Assistant director in charge is somewhat under-nourished as far as enthusiasm is concerned. I think we are in the process of replacing him. I hope we will get a more active assistant director for the Hambantota District.

The fibre industry can play a very large role in easing the financial burdens that the rural people in the coconut areas are faced with, and there again we have started certain projects. But I would like those projects to have quicker progress. There is a project for which I have found the machinery and the money, but unfortunately there has been a dispute regarding land. I hope the Hon. Minister will be able to overcome this difficulty and start this project as quickly as possible.

Regarding the question of milk, I would like to give a new idea to the Hon. Minister. That is the habit of milk drinking and the old rural habit of having a cow in the home. This habit is fast dying in the rural areas. One of the main reasons in our area is that the biggest crime is cattle-thieving. I would urge the Hon. Minister to discuss the matter with his appropriate Cabinet Colleagues and get maximum punishment in the case of cattle thefts. In our part of the country, when two people are angry, short of murder the next thing they do is to try and steal the other man's cow or bull, which is a personal blow to him in those areas. If the Hon. Minister succeeds in winning this point, we will be able to encourage the rearing of cows for the supply of milk. Actually, when I went to one village and suggested that I would get them bank loans for cows, they said, "It is useless our getting the bank loans because in a week's time all our cows will be missing."

We find that in the newspapers and the media are only for imported milk. Nobody considers the value of cow's milk. At the moment the Ministry of Health is trying to enthuse our mothers about the value of breast milk. Of course, that does not come under the Hon. Minister's Ministry. On the question of cow's milk, I think that 90 per cent of our villagers are not aware that what comes in the tin is primarily from the cow but probably the best part of it is lost somewhere else and we only get what is fit for the Third World. This fight has been going on for a long time against some of the biggest combines in the world. As such, I would like the Hon. Minister to take upon himself to advertise the value of cow's milk so that our villagers will get back to this idea of having a cow in their homes, if not for economic reasons, at least for their daily consumption, thereby improving the nutrition of the younger generation in this country.

I wish to thank the Hon. Minister and all those officials who have been taking a constant interest in the

affairs of small industries in my electorate, I wish them all success in the coming year.

ඒ. එම්. ආලාසුන්දරම් මහතා

(திரு. ஏ. எம். ஆலாலசுந்தரம்)

(Mr. A. M. Alaalasundaram)

தலைவரவர்களே, இந்த அமைச்சரவரையே நடவடிக்கையின் கீழ் கைப்பணிப் பொருள் களை உற்பத்தி செய்வதும் அதற்கான பயிற்சி அளிப்பதும், அப்படி உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்களைச் சந்தைப்படுத்தும் வாய்ப்பைக் கண்டு பிடிப்பதும் அமைச்சரவரையே கடமை யாக இருக்கிறது. கைப்பணி அபிவிருத்தியைப் பொறுத்த வரையில் பல தூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எமது மூதாதையரால் பேணிக் காக்கப் பட்ட கலைப் பொக்கிஷங்கள் காலப் போக்கில் மறைந்து விடாமலும், அவற்றை மறந்து விடாமலும் செய்வதற்கு நிச்சயமாக அமைச்சர் ஆவன செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக இந்த நாட்டின் வட பகுதியில் பாரம்பரியமாகக் கலை வேலை அம்சங்களைக் கொண்ட மா வேலைப்பாடு களும் வெங்கல, பித்தளை உலோகங்களால் உரு வாக்கப்பட்ட வார்ப்பு வேலைகளும் நிச்சயமாக உலக இனங்களின் நாகரிகங்களையெல்லாம் சரித்திர வல்லுனர்கள் கண்டறியக் கூடிய கண்டுபிடிப்புக்களாக இருக்கக் கூடியவைகள். இவற்றை உருவாக்கியவர்களின் பாரம்பரை மறைந்து போகும் நிலை இன்று ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அந்த நுண்ணிய கலையை மீள வைப்பதற்கும், வாழ வைப்பதற்கும் இந்த அமைச்சர் ஆவன செய்ய வேண்டுமென ஆசைப்படுகிறேன். அதற்கான பயிற்சி நிலைய மொன்றை நிறுவி அந்தக் கலையையும் அந்தக் கலைத் துறையையும் அறிந்திருப்பவர்களை அழைத்து அவர்களிடம் துண்டடிப்படைக் கொடுப்பனவுகளைக் கொடுத்தாவது கலை துணுக்கங்கள் நிறைந்த கைப்பணி வேலைகளை, அடுத்த புதிய தலை முறைக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைக்கும் முயற்சியை நிச்சயமாக அமைச்சர் செய்யுமாறால் அது ஒரு நீண்ட காலப் பரம்பரையின் நாகரிக வளர்ச்சியைப் பாதுகாக்கும் பெரும் பொறுப்பை இந்த அமைச்சர் செய்து முடித்ததாக அமையும்.

இதையடுத்து நான் இன்னும் ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். கால்நடை அபிவிருத்தியைப் பற்றி அமைச்சரவரையே அழைத்து முன் பேசிய கௌரவ அங்கத்தி

[சீ. சூ. கருணாநிதி உரை]

னர் எல்லோரும் இந் நாட்டிற் பாவலாக எல்லா இடங்களிலும் நல்ல இனக் கால்நடை கொடுக்கப்படுவதால் நிச்சயமாக அதனால் பலன் ஏற்படும் எனக் கூறினார்கள். என்னுடைய நண்பர் ஒருவர் மட்டும் எங்களுடைய நாட்டுக்குப் பொருந்தாத அந்தக் கால்நடைகள் எமக்கு வேண்டாம் எனக் கூறினார். நாங்கள் முயற்சி எடுக்காமல், நாங்கள் அந்த நல்லினக் கால்நடைகளை எமது நாட்டின் சூழ்நிலைக் கேற்ற முறையில் கலப்பு முறையிலே மாற்றி எடுக்காத வரை அவற்றை இங்கே கலப்பமாக வளர்க்க முடியாது. அவை ஏற்செய்தச் சூழ்நிலையில் இருந்தனவோ அந்தந்தச் சூழ்நிலையில் அவைகளை வளர்த்தால்தான் பலன் பெற முடியும்.

கொரல வவுனியாப் பிரதிநிதி (திரு. பீ. சிவசிதம்பரம்) அவர்கள் கூறியது போல், வவுனியா, கிளிநொச்சி, மன்னார் முதலிய இடங்களில் பாலைச் சேகரித்துக் கொழும்புக்குக் கொண்டு சென்று அவற்றைப் போத்தல்களில் அடைத்துத் திரும்பவும் யாழ்ப்பாணத்துக்கு அனுப்புகிற நிலை இல்லாமல் சேகரிக்கும் பாலை அங்கேயே ஒரு மத்திய நிலையத்திற் பதனப்படுத்தி போத்தல்களில் அடைத்து யாழ்ப்பாணம் போன்ற இடங்களுக்குக் கொடுக்க முடியும் என்பதை நானும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

பால் சபை வரலாற்றிலே நடந்த ஒரு சம்பவத்தைக் கூறி எனது உரையை முடித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏறத்தாழ நாலு வருடங்களுக்கு முன்பு என நினைக்கிறேன், இந்த அரசாங்கம் புதிதாக ஏற்றுமதி. இறக்குமதிக்கொண்டையை அறிமுகப்படுத்திய நேரத்திலே ஏராளமான சின்பால் வகைகள் வெளி நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. அதனால் 'பெர்க்கும்' பாலை விற்க முடியாமல் ஏராளமாகக் குவித்து வைத்திருந்தார்கள். அந்த நேரத்தில் பால் சபையின் விற்பனை முகாமையாளர் யாழ்ப்பாணம் வந்து, யாழ்ப்பால் நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திடம் கேட்டார், இந்தப் பாலை எடுத்து உங்களால் விற்க முடியுமா என்று. அந்த நேரத்தில் நான் அந்தச் சங்கத்தின் தலைவரை இருந்தேன். அதனால் "கடமைக் கொடுத்தால் வாங்கி விற்கிறோம்" என்று சொன்னேன். அவர் எங்களுக்கு அந்நகரான முதலவர் நினைவுகூர்ந்தார். நான்

டி. வி. 7

We were appointed agents by the National Milk Board for the distribution of Perakum in the Jaffna District. We did the distribution for one year. Suddenly we received the information that our agency was being cancelled and was being given to a private individual. I do not dispute the fact that the policy of the Government is to encourage the private sector, but why do you deprive the co-operative society of an agency like this? A co-operative society gives employment to so many thousands of people. Further, I think the Government will have to ultimately go back to the co-operative society to distribute the most essential items of food for the people.

I am very sorry to bring this matter to the notice of the Hon. Minister, but I think it is my duty to tell him this. Whenever the price of tinned milk is raised normally a telegram is received by the General Manager of the co-operative society saying, "Your purchases will be stopped forthwith." Within about seven days from the date of the receipt of the telegram the price would go up by one rupee a certain man will buy in Colombo for Rs. 4½ million, and make a profit of Rs. 1 million on that. I do not want to divulge his name because it is not necessary for me to do so as the Hon. Minister knows it. I did not personally bring it to his notice but it had been brought to his notice a long time ago.

So I ask, if conditions like this prevail, how can one expect the National Milk Board to serve the people of this country? I think the Hon. Minister has discovered the present position and remedied the situation. Now I think things are all

In any event, even if the National Milk Board supplies the sterilized milk and the fat-free milk, I think the supply is not sufficient as far as Jaffna is concerned.

In regard to poultry food, I think the price now is Rs. 200 a hundred-weight whereas it was Rs. 130 earlier. I think the Oils and Fats Corporation is responsible for this rise in price. In Jaffna we have got three other producers of poultry food, namely, the Nallur Division Co-operative Society, and two private producers. Of course, the Tellippalai M.P.C.S. is also going to produce poultry food from next month. These producers of poultry food have been able to sell cheaper than the Oils and Fats Corporation. The Oil and Fats Corporation were selling at Rs. 10 or Rs. 15 above the price quoted by these private producers. Suddenly the Oils and Fats Corporation has increased their price of poultry food to Rs. 200 a hundredweight. Naturally, everybody would ask himself, why not raise the price himself? and these private producers also have increased their price. Of course, I do not know about overhead charges. It is very well known that the overhead charges of all corporations are very high. Unfortunately, all this hit the poultry breeder.

In addition, the burden of BTT is also put upon us indirectly, and no one knows how this BTT affects poultry food prices. By that also the poultry breeder is the one who is ultimately affected. I think the Hon. Minister is helpless in this matter because he was deprived of the subsidy which was earlier given in respect of this item. But at least the burden of the BTT must be taken off, as otherwise the dealers will have to increase the prices further.

When the Hon. Minister visited Puthukudiyiruppu about six or seven months ago, he was welcomed and received by the Puthukudiyiruppu Poultry Breeders Association, and a

request was made to him to make arrangements with the Government Agent to provide pasture land for the use of cattle. In spite of that, the authorities concerned have not taken action, and the cattle breeders find it difficult to graze their cattle because there is no pasture land anywhere. I appeal to the Hon. Minister to take immediate action to see that these people are provided with pasture land.

Even when the Lands Department and the Agricultural Department decides to start colonies or settlements, they forget the fact that the colonists would be rearing cattle latter on. Most of these colonists find, after they buy a few head of cattle, that they have no pasture land to graze their cattle. I think this shortcoming should be brought to their attention, and hereafter when colonies or settlements are created, provision must be made for pasture land.

I find that in the booklet issued by the Ministry that they have taken over the Workshop at Aranayaka which was managed by the DDC and they are training some youths. Similarly, we have a very important workshop and garage at Mallakam, Jaffna. We are unable to manage this Workshop and Garage because the co-operative societies do not have sufficient funds to manage this Workshop. I appeal to the Hon. Minister to take over this and to have it as a

Training Centre for youths in Jaffna.

ආර්. එම්. කරුණාරත්න මහතා, (ලාව-පරකම)

(තිලු ජුර්. எம். கருணாரத்ன—உவா-பரண கம்)

(Mr. R. M. Karunaratne—Uva-Parana-gama)

ලැබී නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මම ඉංග්‍රීසි කථිකයන් අමතනාංශයේ වැය ශීර්ෂය යටතේ වඩන ස්වල්පයක් කතා කරන්නට අදහස් කරනවා. අද ලෝකය මුහුණ පා ඇති ආහාර පුස්තක දින බලන විට ලෝකයේ හැම රටකම වාගේ කිරි

[ආර්. එම්. කරුණාරත්න මහතා]

වලින් නිෂ්පාදනය කරන බවට, විස් හා වෙනත් ආහාර වර්ගවල මිල ඉතාම අඩු බව පෙනී යනවා. නමුත් ලංකා ගැන හිතා බැලුවොත්, කිරිවලින් නිපදවන බවට, විස් වාගේ ආහාර ද්‍රව්‍යවල මිල ඉතා අධික බව පෙනෙනවා. මේ අනුව සීතා බලන විට මෙම අමාත්‍යාංශය යටතේ ඇති කිරි මණ්ඩලය මගින් ජනතාවට ලැබිය යුතු සහනය සම්පූර්ණයෙන්ම ලැබී තිබෙනවා යයි මම හිතන්නේ නැහැ.

ඇමතිතුමා, මේ අමාත්‍යාංශය හාර ගත් තාට පසුව යම් යම් වෙනස්කම් රාශියක් ම කළා. නමුත් ගම්බද ජනතාවට මෙන් ම නාගරික ජනතාවටත් බෙහෙවින් බල පාන කිරි ප්‍රශ්නය, ඒ නියන්නේ සාධාරණ මිලකට කිරි ලබා දීමේ පුරුණය විසදන්නා තාවම කිරි මණ්ඩලය පොහොසත් වී නැහැ. ඒ පිළිබදව ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කිරීම ඉතාමත්ම වැදගත්. ලෝකයේ හැම රටකම පාන්වලට, සහල්වලට, වෙනත් ඖෂධ වර්ගවලට වඩා—වෙනත් ආහාර ද්‍රව්‍යවලට වඩා—කිරි ආහාර ද්‍රව්‍යවල මිල අඩුයි. ලංකාවේ කිරි ලබා ගැනීමේ තත්ත්වය ගැන බැලූ වාම ඒ සදහා තිබෙන පහසුකම් අඩුයි. පැකට් කරන ලද කිරි පීටි හැරුණම ස්ටරීලයිස්ඩ් කිරි, කල් කිරි ලබා ගැනීමට පහසුකම් අඩුයි. අපේ රටේ අද සාමාන්‍ය ජනතාවට කිරි බොනවය කියන එක සුබෝපහෝගි දෙයක් හැටියටයි සලකන්නේ. මීට වඩා පහසුකම් ජනතාවට ලැබෙන්නට ඕනෑ. එහෙම ලැබුණොත් තමයි, මේ අමාත්‍යාංශය යටතේ, කිරි මණ්ඩලය සහ අනිකත් අදාළ දෙපාර්තමේන්තු මගින් ජනතාවට යම්කිසි සහනයක් මීට පෙර තිබුණු තත්ත්වයට වඩා ලැබුණාය කියා කල්පනා කරන්නට පුළුවන් වෙන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, හරකුන් ඇති කිරීම ගැන කියන විට, මගේ ජන්ද කොට්ඨාශය විශාල වශයෙන් කිරි එකතු කරන ජන්ද කොට්ඨාශයක් බව පෙන්වා දෙන්න ඕනෑ. නමුත් තවමත් නිලධාරීන් ගමට ගිහින් නැති බවත් මේ සමගම පෙන්වා දෙන්න ඕනෑ. අපේ ඇමතිතුමා සමහර විට කල්පනා කරනවා ඇති, නිලධාරීන් ගමට ගිහින්

උදව් කරනවාය කියලා. නමුත් තවමත් ඒ අය ගමට ගිහින් නැහැ. මහජනතාවට කරන්න වෙනත් රැකියාවක් තැනි හිසා හරකුන් ඇති කිරීම කරගෙන යනවා. හරකුන්ට ලෙඩක් ඇති වුණොම ඒ හරකුන්ට වෙදකම් කරන්න රුපියල් හාරපන්සියයක් වියදම් කරන්න සිද්ධ වෙනවා. පදා වෛද්‍ය නිලධාරීන්ගේ—වෙට්නරි ජර්ජන්ස් ලෙගේ—පහසුකම් ඇත්තේ නැහැ. පහසුකම් තිබුණත් ඒවා ප්‍රමාණවත් නැහැ. හරකොකුට ලෙඩක් හදුණොම කාර් එකකින් ඒ සර්ජන් ලා ගමට ගෙන්වා ගන්න ඕනෑ. සමහර විට බෙහෙත් වලට අය කරන්නේ රුපියල් දෙකක් වෙන්ක පුළුවනි. නමුත් කාර් එකක් යවා නිලධාරීන් ගමට ගෙන්වා ගන්න රුපියල් සියයක්—දෙසියක් හෝ—සමහර විට ඊට වැඩි ගණනක්—වියදම් කරන්න සිදු වෙනවා. මේ වාගේ පහසුකම් තැනුව හරකුන් ඇති කිරීම අමාරුයි.

අපේ ඇමතිතුමා ඉන්දියාවේ ගට පාලනය පිළිබදව හොඳට හදාරා ඇති. සමහර විට ඇමතිතුමා දන්නව ඇති, ඉන්දියාවේ එක්තරා ප්‍රදේශයක සම්පූර්ණයෙන්ම වාගේ ආර්ථිකය පවත්වාගෙන යන්නේ හරකුන්ගෙන් ලැබෙන කිරි නිෂ්පාදන වලින් බව. මට ඒ ප්‍රදේශය නම දැන් මතක නැහැ. මම අහල තිබෙනවා විදුලි බලය සපයා ගන්නේ ඒ මාර්ගයෙන්ම බව. ඒ ප්‍රදේශයට අවශ්‍ය හැම දෙයකට ම ආදායම් නොයන්නේ කිරි නිෂ්පාදන වලින්. මා දන්නා හැටියට ඒ හරකුන්ට කන්න දෙන්න අපේ ප්‍රදේශවල වාගේ පහසුවෙන් තණකොළ ලබා ගන්න ඇත්තේ නැහැ. පොළොව හාරා ලබා ගන්නා ගස්වල මුල් ජාතිය කන්නට දෙන්නේ. ඒ විධියට කටයුතු කර ඒ ප්‍රදේශයේ ජනතාවගේ ආර්ථිකය දියුණු කර තිබෙනවා නම්, මේ වාගේ හොඳ දේශගුණයක් තිබෙන ශ්‍රී ලංකාවේ ජනතාවට මෙයට වඩා කිරි ආහාර ද්‍රව්‍ය පහසුවෙන් හා අඩු මිලට ලබා දෙන්නට, එමගින් ජනතාවගේ ආර්ථිකය උසස් කර දෙන්නටත් බැරිකමක් නැහැ. පුළුවන්. මම හිතනවා ඇමතිතුමා මේ කාරණය හොඳට තිබෙනවාය කියා. නමුත් ඒක

ක්‍රියාත්මක වෙන බවක් නම් මට පේන්නේ නැහැ. මම හිතන්නේ එතුමාට අමාත්‍යාංශය තුළින්, එහෙම නැත්නම් රජයේ මුදල් ප්‍රතිපත්තිය තුළින් යම් යම් අවහිරකම් තිබෙනවා, වෙන්නට පුළුවනි. කෙසේ වෙතත්, එතුමා මේවා, පිළිබඳව උනන්දු වෙනවා, නම් ජනතාවට මීට වඩා සේවයක් කරන්න පුළුවන්ය කියා මම කල්පනා කරනවා.

අතින් කාරණය, කැම දුවාවල මිල නැගීමයි. පුනක්කු, කැකුල්කාම ආදී සත්ව ආහාරවල මිල ඉතා අධිකයි. ගරා ඇමතිතුමා පාර්ලිමේන්තුවෙදී කියා තිබෙනවා, සත්ව ආහාර සාධාරණ මිලට ලබා දෙනවාය කියා. නමුත් සංයුක්ත මණ්ඩලයෙන් ගන්න ගියාම හමිබ වෙන්වෙන නැහැ. මගේ ඡන්ද කොටසකගේ උගව-පරණගම විවිධ සේවා සමුපකාර සමිතිය මාසෙකට කිරි පයිත්‍ර වී 72,000 ක් පමණ දෙනවා. නමුත් එවමණ කිරි ප්‍රමාණයක් සපයන ඒ ගොවි ජනතාවට නමත් ඇති කරන සතුන් වෙනුවෙන් අවශ්‍ය ඒ සත්ව ආහාර සංයුක්ත මණ්ඩලයෙන් ලබාගන්න විධියක් නැහැ. ඇමතිතුමා ප්‍රතිපත්තියක් වශයෙන් පිළිගන්නත්, එතැනින් ගන්න පුළුවන් කමක් නැහැ. ඒ අනුව මේ පිළිබඳව කිතරම කරදර වලට මුහුණ පාන්න සිදුවන නිසා මේ පිළිබඳව යම්කිසි විසඳුමක් ලබා දෙන ලෙස මම විශේෂයෙන් ඉල්ලනවා.

කුඩා කර්මාන්ත දෙපාර්තමේන්තුව මගින් එඟේ ඡන්ද කොටසකගේ උණු වත්ත නාමති ප්‍රදේශයේ කලාත්මක මධ්‍යස්ථානයක් ආරම්භ කර තිබෙනවා. එහි වැඩ කටයුතු ඉතා ඉක්මනින් නිම කරන්නය කියා මම ඉල්ලනවා. මේ කුඩා කර්මාන්ත දෙපාර්තමේන්තුවත් තවම ඇත්ත වශයෙන්ම ගමට ඇවිත් නැහැ. ගමේ යම්පත් සොයාගෙන අපට කියන්න පුළුවන්, ගම්වල කෙම්පෝස් පෝර හදන්න පුළුවන් කියා. අද නියම මිල බලනවා නම් යුරියා හොණ්ඩරයක් රු. 500ක් පමණ වෙනවා. යුරියා හොණ්ඩරයක් රු. 500 කට මිල වී ඇති කාලයකදී සාධාරණ මිලකට පෝර ලබාගත හැකි වන පරිදි අපට කොම්පෝස් පෝර සකස් කර ගන්න පුළුවනි. සත්වයන්ගෙන් ඒ සදහා නොයෙකුත් අවශ්‍ය කොටස් ලබා ගන්න පුළුවනි.

අද ගොවි ජනතාවට අවශ්‍ය පෝර සපයා ගැනීමේ කාර්යය සම්බන්ධයෙන් ලොකු ප්‍රශ්නයකට මුහුණ පා සිටිනවා. එම නිසා මේ පිළිබඳව යම් වෙනස් ක්‍රමයක් ඇති කරන්න ඕනැ. ඉන්දියාවේ හෝ ඇමෙරිකාවේ හෝ වෙනත් රටවල හෝ අනුගමනය කරන ක්‍රම ගැන සොයා බලන්න ඕනැ. පෝර පස් කර තබන ක්‍රම සමහර රටවල් ව්‍යාප්තව තිබෙනවා. ඒවා අපටත් අනුගමනය කරන්නට පුළුවනි. එත කොට මීට වඩා පෝර ප්‍රමාණයකුත් ලබා ගන්න පුළුවන් වෙනවා.

කුකුල් පෝර ගැන කියන විට රසායනික පෝර වෙන් එකක තිබෙන ලැණය කුකුල් පෝර හොණ්ඩරයක තිබෙනවාය කියන්න පුළුවන්. මම උදාහරණයක් වශයෙන් කියන්නම්, අර්තාපල් හැදීමේ ගොවි මහත්මයෙක්—මම හොඳට දන්නවා—කුකුල් පෝර පාවිච්චි කර අර්තාපල් හොණ්ඩරේට හොන්ඩර 20ක අස්වැන්නක් ගන්න බව. එම නිසාමේ වැඩ පිළිවෙල ඉතා, හොඳව කළොත් මුළු ලංකාවේම ව්‍යාප්ත කරන්න පුළුවනි. මිරිස්වලටත් රතුලුනුවලටත් ඒ විධියටම පෝර යොදා අස්වැන්න වැඩි කර ගන්න පුළුවනි. මිරිස් ගස් හර පන්සියක් වඩාගත්තොත් පවුල් කීපයකම නඩත්තුවට ප්‍රමාණවත් අස්වැන්නක් ලබාගන්න පුළුවනි.

කුකුළන් ඇති කිරීමට මීට වඩා පහසු කම් තිබෙන්න ඕනැ. නමුත් ඔවුන්ට ආධාර හරියාකාර ලැබෙන්නේ නැහැ. දෙපාර්තමේන්තුවෙහුත් ආධාරයක් නැහැ. බැංකුවලින් ආධාර දෙනවා කිව්වට ඒ දෙන්නෙත් නැහැ. කුකුළන් ඇති කරන්න, මහජන බැංකුවෙන් ආධාර දෙන්නේ නැහැ. ලංකා බැංකුවෙන් ආධාර දෙන්නේ නැහැ. තමුත්තාන්සේ අධාර දෙන්නේ නැහැ. එහෙම නම් කවිද දෙන්නේ කියා මා අහනවා. මෙන්න මේ තත්ත්වයයි තිබෙන්නේ. කුකුළන් ඇති කිරීමට දෙනවා කියා ශ්‍රී ලංකා මහා බැංකුවෙන් වී ගොවිතැනට හරි අනෙක් දෙයකට හරි දෙන ආධාර විකක් අඩුකර තිබෙනවා; මේ ගොවි ජනතාව මුදල් ආපසු ගෙවන්නේ නැහැ කියා.

[ආර්. එම්. කරුණරත්න මහතා]

එහෙම නම් මේ අමාත්‍යාංශය යම්කිසි වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරන්නට ඕනෑ කුකුළුන් ඇති කරන අයට, හරකුන් ඇති කරන අයට, ආධාර දීමේ යම්කිසි වැඩ පිළිවෙලක් ගිවිසෙන්නට ඕනෑ මහේ ජනද කොමසියනයේ කුකුළු පව්ව 13 ක් සාදා ගිවිසෙවා, ලංකා බැංකුවෙන් ආධාර දෙනවා කීය. නමුත් ආධාර ගන්න ගියාම ලංකා බැංකුව ආධාර දුන්නේ නැහැ. අද ඒ ගොවි ජනතාව අනාථ වෙලා ඉන්නවා. අපිට සැහෙන වෝදනා තිබෙනවා මේ වාගේ. එම නිසා මේ අමාත්‍යාංශය මොන විධියේ සංවිධාන ලේඛන ඉදිරිපත් කළත් 'පුක් පිකලි'—ක්‍රියාත්මකව— ජනතාවට දෙන්නට හිතා, යම්කිසි සහයෝගයක් එව්ව අපට කට අරලා කියන්නට පුළුවන් මේමි. අනවල් අමාත්‍යාංශයෙන් මේ වැඩේ තොරණ කීය.

ගරු ඇමතිතුමනි, ඒ නිසා තිලධාරීන් ගමට අරින්න. තිලධාරීන් ගමට යවා ගමේ ජනතාවගේ පුශ්න දැනගෙන ඒවාට මිස දුම් සොයා දෙන්න කියන්න. අපි එත කොට මේ වේදිකා පාවිච්චි කරන්නේ නැහැ. ඔබතුමාටත්, ඔබතුමාගේ අමාත්‍යාංශයටත්, දෙපාර්තමේන්තුවටත් දොස් කියන්න. අපි එහෙම කතා කරන්න නැහැ, අපේ ජනතාවගේ ආර්ථිකය දියුණු වෙන්න නම්, අපි එහෙනම් ක්‍රිශ්ශබ්දව නිකම් ඉන්නවා. මීට වඩා මා කළා කරන්නේ නැහැ.

ඒ වාගේම, අශ්‍රේවෙල කිරිපිටි කම්හල ඉස්සර තිලුණට වඩා සැහෙන දියුණුවක් ලබා තිබෙනවා. මීට වඩා දියුණු කරලා ඒ ලබා ගන්න කිරි පුවාහනය කිරීමේ පහසු කම් ඇති කරන්න පුළුවන්. කිරි අපතේ යාම නැති වන විධියට ප්‍රතිසංවිධාන කට යුතු කරන්න පුළුවන්. ඒ වාගේම උාව-පරණගම විවිධ සේවා සමුපකාර සමිතියට කිරි ගබඩා කිරීම සඳහා තවත් වැඩි ලබා දීමත්, ජෙනරේටර්ස් ලබා දීමත් කරන ලෙස ඉල්ලීමත් මා ක්‍රිශ්ශබ්ද වෙතවා.

අ. හා. 7.15

ආර්. සම්පත් දත් මහතා (ත්‍රිකුණාමලය)
 (තිලු. මුර්. සම්පත් දත්—තිලුකොණ(ධර්ම))
 (Mr. R. Sampanthan—Trincomalee)

Mr. Deputy Chairman, I will not take much time. Small industries and

animal husbandry are two of the important subjects that have been brought under the authority of the Development Councils in the various districts. It is my belief that these Development Councils in the different districts can formulate a programme in respect of small and medium scale industries and animal husbandry and work in very close co-operation with this Ministry. I think a great deal of development at district level can be achieved if the Development Councils in conjunction with the Ministry could frame a programme of work in the field of small and medium scale industries and animal husbandry.

I would like to mention a few matters in respect of this Ministry. I am happy that the Ministry has taken action recently to establish a small industrial estate in Trincomalee which has been a long-felt need. They have found suitable land for this purpose. The Government Agent has released the land. The land has been blocked out. I wish to thank the Minister and his officials for being kind enough to make the initial allocation for the commencement of work on this small industrial estate. It is our hope that with the passage of time we will be able to find more money to make a really effective and useful estate. Very unfortunately, we do not have in Trincomalee an Assistant Director of Small Industries which I think, is a very urgent necessity. At present the Assistant Government Agent, headquarters, functions as Assistant Director of Small Industries, Assistant Director of Social Services, as the Assistant Government Agent of Headquarters handling various functions. Eventually the poor man ends up as a jack-of-all-trades and a master of none. You cannot blame him as he has got far too many matters to handle. Eventually you cannot expect the maximum output from him in any one field. I am sure the Director of Small Industries would take action to appoint for the Trincomalee District, an Assistant Director of Small Industries and I think that such an official

would be greatly helpful in the matter of the development programme we have in mind in that district. I have suggested to the Ministry even earlier, that we must have a craft village particularly in the tourist sector at Trincomalee in areas like Uppuvelly, Nilavelly and Poopalapuram, where an extensive tourist development already exists with a string of hotels. There is greater potential for many more hotels, and I am informed that many more large hotels on that tourist belt are coming up.

I urge the Minister to establish a handicraft village in this area so that employment can be provided for the local youth, young men and young girls who can turn out different types of handicrafts. Such handicrafts would find a ready market among tourists. We can work in collaboration with the hoteliers. I am sure they will permit us to have handicraft shops in their hotels. We can find different sales points and this craft village set up in this way along this tourist belt would lead to the greater production of different types of handicraft which will find a ready market, and it will be a means of employment and income to many of the unemployed youth in that part of my electorate.

I have a complaint to make to the Minister in regard to the farm at Uppuvelly. That farm is in an absolutely run-down condition. I believe I wrote to the head of the department a few weeks ago and suggested to him that he must send an official to Trincomalee to do an on-the-spot inspection of the farm to find out what is defective in administration and in other fields. He can have a joint conference with the Farm Manager and other officials and take steps to reactivate and revitalize the activities of that farm. I have not had a reply to my request thus far. May be the officer concerned is too busy but I would like to mention this fact on the Floor of this House because I do not want that farm to go from bad to

worse and reach a position when it cannot survive. I think early action should be taken to revive that farm.

I would also request the Hon. Minister to consider establishing a milk collecting centre in the Trincomalee Electorate, North of Trincomalee town. Where, right along the coastal belt, running through a series of villages, we have no milk collecting centre. From the Trincomalee town up to Pulmoddai, people own a large number of cattle in the villages of Uppuvelly, Sampaltivu, Kenya, Nilavelly, Kuchchavelly, Kopalapuram, Kumpurupiddy, Tiriai, Pulmoddai, Thennamaravadi, but right along this belt there is no milk collecting centre and a lot of milk is going waste. I want to urge the Hon. Minister to consider the establishment of a milk collecting centre at some convenient point along this northern coast, may be towards Nilavelly or Kuchchavelly. It may be that money is a constraint, but we can formulate a plan and draw up a programme of work, where we can jointly endeavour to find the money and establish this milk collecting centre.

There is one other matter which has been brought to my notice by some interested people. I am informed that the price of poultry food was increased a few months back from about Rs. 130 per cwt. to Rs. 200. Because the price has increased, the poultry breeder expected the quality of the food to be improved, but they find that the quality has in fact gone down. The poultry food does not contain the required quantity of vitamins, minerals, fish-meal, meat-meal, milk powder, etc. The result is that the birds get weak the egg production goes down and the death rate increases. I think the breeders have a legitimate grievance. They feel that the price has gone up by Rs. 70 per cwt, but at the same time the quality of the poultry food has deteriorated. The Hon. Minister might give his attention to this matter, and perhaps tell us in what manner he hopes to improve the quality of poultry food. There is also another request. The

[சுடி பதிலளித்தல் உரை]

Ministry must make an effort to bring down the prices, so that reduced prices would be a greater incentive to poultry breeders.

Thank you.

එස්. තොන්ඩමන් මහතා (ග්‍රාමීය කර්මාන්ත සංවර්ධනය පිළිබඳ ඇමතිතුමා)

(திரு. எஸ். தொண்டமான்—கிராமிய கைத் தொழில் அபிவிருத்தி அமைச்சர்)

(Mr. S. Thondaman—Minister of Rural Industrial Development)

I am very grateful to the hon. Members for their contribution and in my reply as far as possible I will try to cover all the points raised. If I do not cover any aspect I will not forget to take note of all those points raised and the member concerned will be written to as I have done in the past, but after due consideration of their representations we will take action.

Now, at the beginning, the hon. Member for Vaddukodai (Mr. T. Thirunavakarasu) expressed concern with regard to the financial provision made in respect of my Ministry, and said that there was a reduction in this year's provision compared to last year. It is true that there is a drop in the amount in the estimates, but in fact, the difference is not as much as it is seen there. Last year's provision was without a 10 per cent cut; this year's provision is after the cut. That difference is there. In addition, there was an omission on the part of my officials; about Rs. 7 million, had not been provided for in the estimates submitted. But I have subsequently put up a Cabinet Paper, and the Cabinet, in principle, has accepted to re-consider it and we will be getting that Rs. 7 million. It was an omission on the part of my officials, and not of the Treasury, which I have corrected now. Apart from that money that is provided in the estimates, we also generate funds for my Ministry from other means. We have got over 10,000 acres of the best coconut land in this country under

my Ministry. The hon. deputy Minister of Social Affairs said that that was the best managed estate, about 10,000 acres; we are utilizing that income for the financing of my Ministry's activities.

Hon. Members also should know that this Ministry is a new Ministry, such a Ministry never existed before I become minister. Certain activities of two big Ministries were taken and combined together. In the process of taking away somethings from others who were already enjoying it, it is not so easy to take everything. We are in that process that it had to be taken out and we were working together; therefore, there are delays in getting the proper set-up.

The hon. Member for Trincomalee spoke about getting for his area the representation of an assistant director of Small Industries. Actually we were not able to get all the staff, the district staff at that time. We got the Department of Small Industries and the officials who were there came with it. Now the Treasury is finding it difficult to allot this staff. Therefore, we are making use of the available staff. This too is very unsatisfactory, but we are trying to find ways and means of overcoming this problem. This is a new Ministry, as I said. Earlier, when they were discussing the Ministry of Education, the complaint was that so much staff was short. In every situation, today, there are the shortages of staff, not only in my Ministry, but in any other Ministry there is a shortage of staff. So we have to work within those limitations. We have to do, and we are trying to do, our best within the limitations and the difficulties in which we are placed.

Now as far as the Department of Small Industries is concerned, there is a revolutionary change in the method of extraction of coir industry. White fibre was introduced by the Department. In the Coir Industry, the retting process has been totally

eliminated and mechanical extraction has been introduced. The Department's two centres at Weligama and Matara are now functioning. A factory with three mechanical units will be commissioned at Katugampola early next year. Factories with one mechanical unit will be commissioned at St. Martin's Estate, Chilaw, and at Katunayake. This will be the first time that production of white fibre will be undertaken in the coconut triangle. These units are capable of producing one ton of white fibre per day. The Export Development Board is organising the marketing of white fibre products and it is estimated that the requirement would be 15,000 tons of white fibre per year. It is targeted to reach this figure in 1983. The JEDB and the private sector would be associated with the Department in reaching this target. The employment potential for the production of 15,000 tons of fibre is 4,750 persons.

Regarding artline textiles, the Department runs 60 Artline Textile Centres employing 2,450 weavers. The Department has been successful in negotiating export orders for ready-made ladies' garments and textiles to Norway, Netherlands, Sweden and Malaysia.

In the field of carpentry, there are 104 departmental carpentry schools, training 2,800 carpenters. The carpentry course has been reduced to one year because of the urgent need of carpenters in the country. These carpentry schools, while providing training, manufacture furniture, etc., for the Ministry of Educational Services and other government departments. The Department has supplied Rs. 5.5 million worth of furniture during this year.

The Department also runs 55 reedware centres. Production of these centres for the first nine months of 1981 was Rs. 691,000 almost the entirety of which was for export.

The Department has 502 centres employing in all 11,420 people. Addi-

tional employment created in departmental centres during 1981 was 1,500. In addition, new private sector small industries registered by the Department has generated 1,400 jobs. The total production of departmental centres for the first nine months of 1981 is Rs. 14.08 million.

I would like to mention our plans for the future. The Department will be concentrating largely on light engineering and private sector small industries in 1982. With this in view, the Department will open an Industrial Estate in Trincomalee. Light Engineering Training Institutions will be started in Aranayake, Kundasale, Mahara, Haputale and Kegalle. The ceramic centres at Mawathagama, Ambalangoda and Matara will be upgraded to mechanised centres.

I have also submitted a Cabinet Paper, which has been approved. Draft legislation is read, and very soon a Bill will be introduced in the House to create a National Craft Council.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා,

(குழு உபதலைவர்)

(The Deputy Chairman of Committees)

Order, please! Mr. Speaker will now take the Chair.

අනතුරුව නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, කාරක සභාපතිතුමා [අල්-හාජි ඩී. ඒ. බාකර් මාර්කර්] මූලාසනාරූප විය.

அதன்பிறகு குழு உபதலைவர் அவர்கள் அக்கமரையிலிருந்து அகலவில், சபாநாயகர் அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES left the Chair, and MR. SPEAKER [AL HAJ M. A. BARKER MARKAR] took the Chair.

එස්. ටොන්ඩමාන් මහතා

(திரு. எஸ். தொண்டமான்)

(Mr. S. Thondaman)

Mr. Chairman, craft councils will be established both craft-wise and on a territorial basis so that the craftsmen may through the media of these councils and have effective mobilization and representation of their interests. The National Crafts

[එස්. තොන්ඩමන් මහතා]

Council system will be able to formulate and advise on all policy matters.

The National Handicrafts Board will take over the functions of the Department of Marketing and Export Promotion of Handicrafts. The Laksala shops presently operated by this department will thereafter be controlled by the board. The board will have the freedom of operation available to the private sector, and it is expected that this will contribute to greater efficiency with ultimate benefit to the craftsmen.

A National Design Centre will be established to furnish designs to small industries as well as to the traditional handicrafts.

The Ministry proposes to set up a Rural Industrial Development Corporation to strengthen the infrastructure required for the development of rural industries. Our small industries are hampered by the lack of an integrated approach which should include advisory services, financial assistance, guidance, standardization, quality control, marketing, etc. The RIDC will be able to mobilize resources from the private and public sectors. It will be allowed to raise funds by issue of shares, debentures, etc. Foreign investors are willing to enter into collaboration with local entrepreneurs in joint industrial ventures, but due to their ignorance of local conditions and the lack of confidence in the small entrepreneur prefer some kind of state guarantee for their operations in this country. This guarantee and confidence can be given by the corporation by the purchase of a proportion of the shares.

The establishment of a Rural Industrial Advisory Committee has been approved by the Cabinet and is functioning. This committee consists of members from the Ministry of Finance and Planning, the Export Development Board, State banks, the Industrial Development Board, the Bureau of Standards and relevant government departments. This Com-

mittee will process, examine and recommend for approval applications made to the Ministry for the establishment of industrial ventures. The scope of this committee extends over both the livestock sector and the small industries sector. There is no financial ceiling for the livestock sector projects. For small industries the upper limit will be Rs. 5 million in investment on plant and machinery alone.

There are the activities that we are carrying on with limited finances. All the other finances are generated, and the industries section is working. With the creation of this National Crafts Council I am sure there will be more freedom for the appointment of officials and other things which will not be governed by the Treasury. I hope that the shortcomings that were pointed out by hon. Members can be overcome up to a point under the new set-up.

As for what hon. Members from the North told us, namely that we must process milk in that area, they should have studied the estimates before them. There is already provision for Rs. 10 million for a processing plant in Jaffna, and it is our intention not to collect milk there and bring it all the way. In fact, processing will be undertaken in the North. There is provision in Rs. 10 million.

In regard to Vavuniya, I am glad to say that last years there was an increase there. Hon. Members complained that transport was not satisfactory. We have now seen to it that proper arrangements are made. This comes under Nestles now, and the collection has been done well during the last year. I am glad to say that in the dry zone area the collection of milk for the Polonnaruwa factory under the supervision of Nestles has been very effective; in some places, there was a one hundred per cent increase. There was a complaint that animal feed is not supplied. In this area there is no pasture land to supply animal feed, but milk comes

in large quantities. There have been big increases during this year due to the setting up of the collecting centres and the chilling plants. In areas where there were no facilities people are not being denied these facilities. Now there are lot of animals, and facilities are available. There is a big increase in those areas. Occasionally there are certain difficulties, but everything is being done to overcome those difficulties. In places like Vavuniya, Kilinochchi and even Chenkaladi we had provided for 6,000 litres, but now 12,000 litres are coming for a day. We cannot provide chilling plants immediately. We are sending bow-sers just in time so that the surplus can be handled by them. Every action is being taken.

As a result of these measures, we have increased the production of butter. We import about 500 to 700 tons of butter. At the moment we are producing about 250 to 300 tons of butter next year we will be increasing production to 450 tons.

We are importing into this country about 20,000 to 23,000 tons of powder. The Ambawela factory is processing about 4,000 to 5,000 tons. In May 1983 we will be establishing the Nestle's factory and it will produce about 13,000 tons. We will be able to produce the entire needs of the country in milk food very soon, perhaps within the next few years.

At the same time we are taking action to supply liquid milk to the people in the towns.

Now we produce over 90 per cent of the requirements of the country in condensed milk.

A special livestock development project for the Polonnaruwa, Trincomalee, Batticaloa and Amparai Districts commenced this year. The Swiss Government has contributed Rs. 20 million for this project, which will concentrate on artificial insemination of cattle, pasture establishment and milk collection schemes.

Buildings for regional poultry farms at Jaffna, Batticaloa and Matara were completed, and the farms will start functioning early in 1982. It is intended to supply day-old and one-month old chicken from these farms to farmers in those regions.

Under the Anuradhapura District Agricultural Development Project there is a livestock development component. Work on the construction of a school of animal husbandry and a training centre for farmers has commenced at Mahakandarawa. Two milk chilling centres are also under construction at Medawachchiya and Kahatagasdigiliya as part of this project.

A new vaccine production laboratory at Gannoruwa has been constructed with assistance from the Sweden Government. The foot and mouth disease vaccine laboratory at Polgolla has been completely equipped with assistance from the UK Government.

In order to strengthen the field of veterinary services, more veterinary surgeons were recruited, and today we have 161 veterinary surgeons in the field. All those qualifying from the university are recruited. Although one hon. Member said that one veterinary surgeon is sharing two electorates, I must tell him that we do not consider an electorate as a unit. We go on the basis of the number of animals. Electorates are carved out on the basis of a population of 90,000 people.

3. சிவசிதம்பரம் தொகுதி

(திரு. சி. சிவசிதம்பரம்)

(Mr. T. Sivasithamparam)

On the basis of cattle population?

4. சிவசிதம்பரம் தொகுதி

(திரு. எஸ். தோண்டமான்)

(Mr. S. Thondaman)

Electorates are not carved out on the basis of cattle population but on the basis of human population. Here it is the cattle population.

சுரீ. சம்பந்தன் உரை

(திரு. ஆர். சம்பந்தன்)

(Mr. R. Sampanthan)

That depends on who the MP is!

உ. ச. தோண்டமான் உரை

(திரு. எஸ். தோண்டமான்)

(Mr. S. Thondaman)

Wherever the animals are, we are trying to service the animals, but the difficulty is the lack of quarters for these people. The department has not provided money. Therefore, we expect the Members of Parliament to give us money from their decentralized budget. Then we will always try to respond to their requests. Whenever veterinary surgeons pass out we take them in straightaway. In other sectors when people pass out they have to go in search of jobs. Every year veterinary surgeons are taken in. We wait till the examination is over, and everyone who passes out is taken in. Therefore there is no difficulty in providing the necessary veterinary surgeons for your areas when these posts are filled.

In order to encourage an interest in animal husbandry among youths, 106 young stock farmers' clubs were established in schools. The members are helped to rear livestock and cultivate ipil ipil. Four schools were assisted to form model dairy units with bio-gas plants.

Eight hundred farmers have been given residential training courses at the Farmer Training Centre, Undugoda. One hundred and twenty seven field days have been held when groups of farmers have been given demonstrations and talks in their respective areas.

Seven extension booklets, two extension leaflets, three text-books and farmers' news letters were published for the benefit of livestock farmers. They were published in all three languages. A film on poultry production was produced and shown this year.

A subsidy scheme for pasture establishment was implemented. Rs. 400,000 has been given as subsidy for cultivation of improved grasses and legumes on 360 acres of land.

The Ministry has negotiated with the Asian Development Bank for a loan of Rs. 475 million for a very comprehensive livestock development project. This project will commence in mid 1982 and covers 12 districts. It is the largest project on livestock ever undertaken in this country.

A special project for goat development will be launched early next year with assistance from the Federal Republic of Germany. This project will benefit goat farmers of the North Western, North Central and Northern regions.

My Ministry is not merely interested in animals for the production of milk; it is also interested in draught cattle. We have the Dry Zone Draught Cattle Programme. This programme has been started at Welikanda Farm to issue draught breeding bulls for upgrading local herds in the dry zone. This farm carries over 1,000 animals at present and will be expanded to carry 5,000 animals. The Government of India gave a gift of 200 females and 100 males of the Khillari breed. Over 60 bulls have already been sold to farmers for upgrading their stock, and it is envisaged to issue the progeny of this imported animals on a planned programme.

To eliminate constraints of the small dairy farmers 138 Dairy Producer Associations have been set up in the mid-country and coconut triangle. Through these associations farmers receive all their inputs like feed, veterinary services, artificial inseminations and milking facilities. 6,000 farmers have already joined the Association and they supply over 20,000 litres of milk per day. 200 more societies will be formed in 1982. These societies will be finally owned and run by the farmers themselves as co-operatives. A milk producers'

union has been formed in the coconut triangle and equipment for chilling milk has been ordered and the plant will be commissioned early next year. This program is funded by the World Bank.

In this connection I wish to say that I am really sorry that hon. Member for Badulla and the hon. Member for Polgahawela expressed dissatisfaction about the activities of my Ministry. I am really sorry about that because we have already taken action to set up an association of farmers in Polgahawela, and the farmers are helped to organize their own activities and look after themselves. There will be no government officials.

ද. ම. 7.45

With that idea we are selecting the site where the Association Headquarters will be set up. The hon. Member said that he had not been consulted. I am sorry that he is disappointed. We entrusted the matter to the G.A., who has perhaps not consulted the hon. Member. The matter was raised in the Consultative Committee. I have given him the same answer. This scheme is one that prevails in the entire coconut triangle. This work was started in 1979 and so far no Member of Parliament has indicated any dissatisfaction. Now that he has brought this to my notice, it will be looked into.

I am sorry that my good Friend the hon. Member for Badulla expressed his dissatisfaction. The position is, there is an integrated development programme by the World Bank. Even last week I had a discussion with the team and we are discussing what work we should undertake for the entire Uva District, and so it will include Badulla as well. We have still not got the money, and we have to wait till funds are available. Badulla has been put off hoping that the integrated programme will come. So every aspect of work has been delay-

ed. I can assure him that very soon we will look into the needs of the hon. Member and satisfy him. He says he comes from a rural area. But I think he represents the real Badulla as such. Even in Hali-Ela there is a collecting centre although it is situated just outside the boundary of his electorate I opened it only last year Haputale is only six or eight miles away. Then at Bandarawela we started a collecting centre. Likewise, wherever there were demands for these centres we have promptly attended to them. That is the only way we can help the farmer to increase his income. We are also trying to have straw treatment. To minimize the use of concentrates for feeding livestock, trials are being conducted to improve the nutritive value of straw by ensiling with urea. The treated straw could form a major part of the feed for dairy animals and other cattle. This programme is being financed by the Netherlands Government. Results of the trials conducted so far have been very encouraging and training courses and seminars would be conducted to impart this knowledge to the farmers.

In this regard, I entirely agree with the hon. Member's view that the animal feed prepared by the Oils and Fats Corporation is of very poor quality. I myself have discovered that the quality is not up to standard. I have already taken steps to put it right and I can assure hon. Members that very soon the quality would be improved. When the price was low, the corporation was producing good quality feeds, and after the price was increased, the quality has deteriorated. There was shortage of raw material, and we have to buy poor quality things. I was even compelled to import to cover the situation. Now I have taken steps to improve the quantity of animal feed. We do not want to produce much in a factory. We had already produced good quality feed.

[එස්. තොන්ඩමන් මහතා]

As I have told you, there are over 10,000 acres of coconut under my Ministry. I must congratulate the new Chairman for his good work. In fact, I had a Chairman who has already left us. During his period, he had done a very good job. The new Chairman who has succeeded him is also doing a very good job.

There was an increase of about 6 million nuts over the previous year. Last year we had about 20 million nuts, and this year it will be over 30 million.

We also have about 65 acres of paddy. All that income comes to the working of my Ministry. There was a complaint that the workers are not given sufficient work on the estates. I can assure the House that the permanent resident workers are given more than 32 TA TAOIN HTA RTH. To oblige Members of Parliament and our friends, sometimes we used to engage the services of casual workers, but unfortunately we cannot provide them with that amount of work because they come only when there is no cultivation work. When they are free, they come to us, and we try to oblige them. They are not given the same number of days as the resident labour. I will look into that matter and see whether there is any possibility to offer them more work to increase their income.

More than three million rupees has been spent in the coconut triangle especially in the Kuliyaipitiya district for the development of the dairy industry in the villages. A building to instal the chilling plant is nearing completion and the building for a farmer training centre is already completed and the training course will commence in 1982. The entire requirements of pasture cuttings by the farmers in the coconut triangle are being supplied from the nurseries in the Board's farms. As I told you earlier, milk collection has increased in the dry zone from an average of 26,000 litres per day to 32,000 litres per day. This is due to tapping

untapped areas in the dry zone districts. Six milk collecting centres are opened from January to November, 1981. They are at Bandarawela, Matara, Vakaneri, Sungavila, Kahatagasdigiya and Mannar. Two more centres at Morawewa and Unichchi are to be opened shortly.

There is the need to increase the price paid to the producer. After I took over this Ministry we increased the price by 53 cents per litre on the 1st November 1978, by 35 cents again in November 1980 and again by 17 cents on 8th March. I accept the fact that the producer deserves a higher price for his product, but we know that even what we are now paying him does not reach him because there are so many middlemen in between. So, I am establishing Milk Producers' Associations so that the middleman can be eliminated. Once that is done we expect every cent we pay to go to the producer. If the price is increased now, it is the middleman who will run away with the increase. Before increasing the price we have to ensure that every cent we pay to the producer goes to him. Any increase we make—if it can be made—will be made thereafter.

During 1981 a new butter plant was installed in Colombo with an approximate production capacity of 1,500 kilogramme a day. We have also installed a new packing plant at Ambewela, a new "Elecster" sterilization plant at Pallekelle, and electronic milk testing equipment was introduced to the Milk Board during the year. There is also now a system of computerization of the milk collection.

Some hon. Members suggested that the National Milk Board should produce yoghurt. The production of both yoghurt and moru has now been started.

With the introduction of computerization and the electronic milk testing equipment to the National Milk Board a considerable amount of savings has been affected by the cutting down of losses and waste.

Our proposals for 1982 are (1) a milk processing unit at Jaffna, costing about Rs. 10 million ; (2) a milk processing unit at Badulla, costing about Rs. 4.5 million ; (3) a milk processing unit at Trincomalee, costing about Rs. 4 million. In addition, we are going to have an additional plant at Colombo with aid from Finland and we propose to renovate the factory at Ambewela also with aid from Finland.

As I have enumerated in my reply, you will agree that a good amount of work has been done. I have tried to reply to the main matters raised by hon. Members. In regard to matters that I have not covered, I propose to write to the individual hon. Members concerned.

Finally, I wish to thank my Deputy Minister for the great interest he has taken, and the officials who have been very co-operative and done their best to make my work easy. I thank you, Sir, for giving me this much time to make my reply.

“142 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන වැඩ සටහන, පුනරුච්චිත වියදම හඳුනා දැ. 21,35,000 ක මුදල උපලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහ සම්මත විය.

142 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන වැඩ සටහන, පුනරුච්චිත වියදම උපලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි තීරණය කරන ලදී.

“தலைப்பு 142, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1, மீண்டு வரூத் செலவுக்கான ரூபா 21,35,000 அட்டவணை யிற் சேர்க்கப்படுமா” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 142, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1, மீண்டு வரூத் செலவு அட்டவணையின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 2,135,000, for Head 142, Programme 1, Recurrent Expenditure, be inserted in the Schedule”, put and agreed to.

Head 142, Programme 1, Recurrent Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

1 වන වැඩ සටහන—සමාන පරිපාලනය හා කාර්ය මණ්ඩල සේවා—මුලධන වියදම, දැ. 8,00,000

நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1.—பொது நிர்வாகமும் பதவி யினர் சேவைகளும்—ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூபா 8,00,000

Programme 1.—General Administration and Staff Services—Capital Expenditure Rs. 800,000

“142 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන වැඩ සටහන, මුලධන වියදම හඳුනා දැ. 8,00,000 ක මුදල උපලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහ සම්මත විය.

142 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන වැඩ සටහන, මුලධන වියදම උපලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි තීරණය කරන ලදී.

“தலைப்பு 142, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1, ஆக்கப் பொருட் செலவுக்கான ரூபா 8,00,000 அட்டவணை யிற் சேர்க்கப்படுமா” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 142, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1, ஆக்கப் பொருட் செலவு அட்டவணையின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question “that the sum of Rs. 800,000, for Head 142, Programme 1, Capital Expenditure, be inserted in the Schedule”, put and agreed to.

Head 142, Programme 1, Capital Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

2 වන වැඩ සටහන—සැලසුම් කිරීම, වැඩ සටහන් සකස් කිරීම හා ප්‍රගති පාලනය—පුනරුච්චිත වියදම, දැ. 9,35,000

நிகழ்ச்சித் திட்டம் 2.—திட்டமிடல், நிகழ்ச்சி முறைப்படுத்தல், முன்னேற்றக் கட்டுப்பாடு—மீண்டுவரூத் செலவு, ரூபா 9,35,000

Programme 2.—Planning, Programming and Progress Control—Recurrent Expenditure, Rs. 935,000

“142 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන වැඩ සටහන, පුනරුච්චිත වියදම හඳුනා දැ. 9,35,000 ක මුදල උපලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහ සම්මත විය.

142 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන වැඩ සටහන, පුනරුච්චිත වියදම උපලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි තීරණය කරන ලදී.

“தலைப்பு 142, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 2, மீண்டு வரூத் செலவுக்கான ரூபா 9,35,000 அட்டவணை யிற் சேர்க்கப்படுமா” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 142, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 2, மீண்டு வரூத் செலவு அட்டவணையின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

144 வன அபிவிருத்தி—மீன்வள அபிவிருத்தி
மீன்வள அபிவிருத்தி

1 வன அபிவிருத்தி—மீன்வள அபிவிருத்தி
—மீன்வள அபிவிருத்தி, ரூ. 2,16,10,000

தலைப்பு 144.—மீன்வள அபிவிருத்தி, மீன்வள அபிவிருத்தி

தலைப்பு 144

நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1.—கால்நடை உற்பத்தியின்
அபிவிருத்தி—மீன்வள அபிவிருத்தி செலவு,
2,16,10,000

HEAD 144.—DEPART OF ANIMAL PRODUCTION
AND HEALTH

Programme 1.—Development of Livestock
Production—Recurrent Expenditure,
Rs. 21,610,000

“144 வன அபிவிருத்தி 1 வன அபிவிருத்தி, மீன்வள அபிவிருத்தி
மீன்வள அபிவிருத்தி ரூ. 2,16,10,000 க் கிடைக்க
பெறும்” என மீன்வள அபிவிருத்தி
மீன்வள அபிவிருத்தி, மீன்வள அபிவிருத்தி

144 வன அபிவிருத்தி 1 வன அபிவிருத்தி, மீன்வள அபிவிருத்தி
மீன்வள அபிவிருத்தி ரூ. 2,16,10,000 க் கிடைக்க
பெறும்” என மீன்வள அபிவிருத்தி
மீன்வள அபிவிருத்தி, மீன்வள அபிவிருத்தி

தலைப்பு 144, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1, மீன்வள அபிவிருத்தி
மீன்வள அபிவிருத்தி ரூ. 2,16,10,000 அட்டவணியிற்
சேர்க்கப்படுமா” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்
படுகின்றன.

தலைப்பு 144, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1, மீன்வள அபிவிருத்தி
மீன்வள அபிவிருத்தி ரூ. 2,16,10,000 அட்டவணியின்
பகுதியாக இருக்கக் கட்ட
பெறும்.

Question, “That the sum of
Rs. 21,610,000, for Head 144, Programme 1,
Recurrent Expenditure, be inserted in the
Schedule”, put and agreed to.

Head 144, Programme 1, Recurrent
Expenditure, ordered to stand part of the
Schedule.

1 வன அபிவிருத்தி—மீன்வள அபிவிருத்தி
—மீன்வள அபிவிருத்தி, ரூ. 2,31,51,000

நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1.—கால்நடை உற்பத்தியின்
அபிவிருத்தி—ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூபா
2,31,51,000

Programme 1.—Development of Livestock
Production—Capital Expenditure, Rs.
23,151,000.

“144 வன அபிவிருத்தி 1 வன அபிவிருத்தி, மீன்வள அபிவிருத்தி
மீன்வள அபிவிருத்தி ரூ. 2,31,51,000 க் கிடைக்க
பெறும்” என மீன்வள அபிவிருத்தி
மீன்வள அபிவிருத்தி, மீன்வள அபிவிருத்தி

144 வன அபிவிருத்தி 1 வன அபிவிருத்தி, மீன்வள அபிவிருத்தி
மீன்வள அபிவிருத்தி ரூ. 2,31,51,000 அட்ட
வணியிற் சேர்க்கப்படுமா” எனும் வினா விடுக்கப்
பட்டு ஏற்படுகின்றன.

தலைப்பு 144, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1, ஆக்கப்
பொருட் செலவுக்கான ரூபா 2,31,51,000 அட்ட
வணியிற் சேர்க்கப்படுமா” எனும் வினா விடுக்கப்
பட்டு ஏற்படுகின்றன.

தலைப்பு 144, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1, ஆக்கப்
பொருட் செலவு அட்டவணியின் பகுதியாக இருக்க
க் கட்டபெறும்.

Question, “That the sum of
Rs. 23,151,000, for Head 144, Programme 1,
Capital Expenditure, be inserted in the
Schedule”, put and agreed to.

Head 144, Programme 1, Capital
Expenditure, ordered to stand part of the
Schedule.

145 வன அபிவிருத்தி—மீன்வள அபிவிருத்தி
மீன்வள அபிவிருத்தி

1 வன அபிவிருத்தி—மீன்வள அபிவிருத்தி
—மீன்வள அபிவிருத்தி, ரூ. 9,00,000

தலைப்பு 145.—கைப்பணிப் பொருட்களின்
ஏற்றுமதி மேம்பாடு, சந்தைப்படுத்தல் திட்டம்
களம்

நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1.—கைப்பணிப் பொருட்களின்
ஏற்றுமதி மேம்பாடும் சந்தைப்படுத்தலும்—
மீன்வள அபிவிருத்தி செலவு, ரூபா 9,00,000

HEAD 145.—DEPARTMENT OF MARKETING AND
EXPORT PROMOTION OF HANDICRAFTS

Programme 1.—Marketing and Export
Promotion of Handicrafts—Recur-
rent Expenditure, Rs. 900,000

“145 வன அபிவிருத்தி 1 வன அபிவிருத்தி, மீன்வள அபிவிருத்தி
மீன்வள அபிவிருத்தி ரூ. 9,00,000 க் கிடைக்க
பெறும்” என மீன்வள அபிவிருத்தி
மீன்வள அபிவிருத்தி, மீன்வள அபிவிருத்தி

145 வன அபிவிருத்தி 1 வன அபிவிருத்தி, மீன்வள அபிவிருத்தி
மீன்வள அபிவிருத்தி ரூ. 9,00,000 க் கிடைக்க
பெறும்” என மீன்வள அபிவிருத்தி
மீன்வள அபிவிருத்தி, மீன்வள அபிவிருத்தி

“තலைப்பு 145, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1, மீண்டு வருந்து செலவுக்கான ரூபா 9,00,000 அட்டவணை யிற் சேர்க்கப்படுமா” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 145, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1, மீண்டு வருந்து செலவு அட்டவணையின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 900,000, for Head 145, Programme 1, Recurrent Expenditure, be inserted in the Schedule”, put and agreed to.

Head 145, Programme 1, Recurrent Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

1 වන වැඩ සටහන—අත්පිට කණ්ඩායම් වලට සහ අනෙකුත් වර්ධනය—මුළුමන මිලදීම, රු. 10,00,000

நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1.—கைப்பணிப் பொருட் களின் ஏற்றுமதி மேம்பாடு சந்தைப்படுத்த லும்— ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூபா 10,00,000

Programme 1.—Marketing and Export Promotions of Handicrafts—Capital Expenditure, Rs. 1,000,000

“145 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන වැඩ සටහන, මුළුමන මිලදීම සඳහා රු. 10,00,000 ක මුදල උපදේශනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදී, සහ සම්මත විය.

145 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන වැඩ සටහන, මුළුමන මිලදීම උපදේශනයෙහි කෙටසන් සැලසීම තිබිය යුතුයයි තීරණය කරන ලදී.

“தலைப்பு 145, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1, ஆக்கப் பொருட் செலவுக்கான ரூபா 10,00,000 அட்டவணை யிற் சேர்க்கப்படுமா” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 145, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1, ஆக்கப் பொருட் செலவு அட்ட வணையின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 1 000,000, for Head 145, Programme 1, Capital Expenditure be inserted in the Schedule”, put and agreed to.

Head 145, Programme 1, Capital Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

මනුලීය වෙළෙඳාම අ. සා. 8 වූයෙන්, පරිලේඛනමුවට ප්‍රතිමය වාර්තා කරනු ලැබිය යුතුය. මෙහි සහතිකය මෙහි යෙදේ. ඉවත් විය.

කාර්ය සහම ප්‍රතිමය වාර්තා කරයි; නමුත් 1 ජූනි 1981 දෙසැම්බර් 17 වැනි දිනක් සිටියේ.

தேரம் 11, ப. 8 மணியாகிவிடவே, குழுவின பரி சீலனை பற்றி அறிவிக்கும் பொருட்டு தலைவர் அக்கிராசனத்திலிருந்து நீங்கினார்.

குழுவினது பரிசீலனை அறிவிக்கப்பட்டது மீண்டுமே கூடுவது வியாபுக்கிழமை, 17 ஏப்ரல் 1981.

It being 8.00 p.m., the Chairman left the Chair to report progress.

Committee report Progress : to sit again on Thursday, 17th December, 1981.

පරිපූරක මුදල : විදේශ සම්බන්ධතා ප්‍රවෘත්ති

குறைநிரப்புத் தொகை : வெளிநாட்டுத் தொடர்புகளை நடாத்தல்

SUPPLEMENTARY SUPPLY : CONDUCT OF FOREIGN RELATIONS

මම, මන් ජන් වි පෙරේරා මහතා (திரு. எம். வினசன் ப் பெரேரா) (Mr. M. Vincent Perera)

On behalf of the Minister of Foreign Affairs, I move,

“That a supplementary sum not exceeding Rupees Twenty million (Rs. 20,000,000) be payable out of the Consolidated Fund of the Government, of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka, or any other fund or moneys of, or at the disposal of, the Government of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka or from the proceeds of any loans obtained by the Government of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka for the service of the financial year beginning on 1st January, 1981, and ending on 31st December, 1981, and that the said sum may be expended as specified in the Schedule hereto :—

Table with 2 columns: Head, Rs. Head: 22—Minister of Foreign Affairs Programme: 1—Conduct of Foreign Relations ... 20,000,000

ප්‍රශ්නය විමසන ලදී, සහ සම්මත විය. මෙහි විධිවිධානවලට ඉටුකොටගැනීමට.

Question put, and agreed to.

පුරාවස්තු ආරක්ෂණ: නියෝගය

தொல் பொருட் கட்டளைச் சட்டம்:

ஔயங்குவிதி

ANTIQUITIES ORDINANCE: REGULATION

මම. මිනිසන්ට පෙරේරා මහතා

(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)

(Mr. M. Vincent Perera)

On behalf of the Minister of Cultural Affairs. I move,

"That the Regulation made by the Minister of Cultural Affairs under Section 47 of the Antiquities Ordinance (Cap. 188) and published in the Gazette No. 138 of 24.4.1981, which was presented on 16th December, 1981, be approved."

ප්‍රශ්නය සහතික කිරීම ලේ.

வினா எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

Question proposed.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක (අල්ල)

(கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க—காலி)

(Dr. W. Dahanayake—Galle)

Sir, I wish to thank the Hon. Minister of Cultural Affairs for having introduced this regulation. This regulation deals with the ancient and protected monuments which come within the purview of the Antiquities Ordinance. The existing regulation prevents the putting up of buildings or the making of repairs to buildings in certain places. This regulation affects the Fort of Galle and according to the existing regulations no new buildings and no repairs whatever were allowed for buildings in the Fort of Galle during the last six or seven years. There were

protests from all the residents of the Fort of Galle and I brought this to the notice of the Hon. Minister of Cultural Affairs who has very kindly amended the regulation so that all parties are now satisfied.

The new regulation which he introduces now will allow buildings and repairs inside the Fort of Galle provided that the Commissioner of Archaeology is satisfied that such buildings and repairs are not likely to damage the ancient or protected monuments or their foundations.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Order, please. It is now 8 p.m. Does the House agree to go on for a few minutes more to consider these items?

මන්ත්‍රීවරු

(அங்கத்தினர்)

(Members)

Aye!

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

This new regulation will permit buildings to be put up and repairs to be done in the Fort of Galle. I have to thank the Hon. Minister of Cultural Affairs and the Commissioner of Archaeology for having so kindly listened to the protests of the people.

கலாநாயகர் அவர்கள்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

You are not thanking the Minister of Parliamentary Affairs for stepping into the shoes of the Minister of Cultural Affairs.

பதி. விந்ஸன் பி. பெரேரா மகலா

(திரு. எம். வின்சன்ற் பெரேரா)

(Mr. M. Vincent Perera)

We are not moving items Nos. 5 & 6.

கலாநாயகர் அவர்கள்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Item 5 & 6 will stand down.

புத்தகத் தீர்மானம்: இறக்குமதித் தீர்வை

(கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

I thank all concerned.

புத்தகத் தீர்மானம்: இறக்குமதித் தீர்வை

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

கல் துறை

ஒத்திவைப்பு

ADJOURNMENT

பதி. விந்ஸன் பி. பெரேரா மகலா

(திரு. எம். வின்சன்ற் பெரேரா)

(Mr. M. Vincent Perera)

I move,

"That the Parliament do now adjourn."

செய்து கொடுக்க:

புத்தகத் தீர்மானம்: இறக்குமதித் தீர்வை

சங்கத் தீர்மானம்: இறக்குமதித் தீர்வை

CUSTOMS RESOLUTION: IMPORT DUTIES

பதி. விந்ஸன் பி. பெரேரா மகலா

(திரு. எம். வின்சன்ற் பெரேரா)

(Mr. M. Vincent Perera)

On behalf of the Minister of Finance and Planning I move,

"That the Resolution under Section 10 of the Customs Ordinance (Chapter 235) relating to Import Duties which was presented on 16th December, 1981, be approved."

புத்தகத் தீர்மானம்: இறக்குமதித் தீர்வை

வினா விடுக்கப்பெற்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

கலாநாயகர் அவர்கள்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Item No. 5.

சாட்ரீமென்துடி பி. ஏறுகலம்

டி. ன. 8.02 ல் 1981 டிசம்பர் 9

வா டிசம்பர் 17 வரை விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

டி. ன. 9.30 வரை கல் துறை

அதன்படி, பி. ப. 8.2 மணிக்கு

பாராளுமன்றம், அதனது 1981

டிசம்பர் 9 ஆம் தேதிய தீர்மானத்

திறவினைக்கு 1981 டிசம்பர் 17,

வியாழக்கிழமை மு. ப. 9.30 மணி

வரை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

Adjourned accordingly at

8.02 p.m. until 9.30 a.m. on

Thursday, 17th December 1981,

pursuant to the Resolution of

the Parliament of 9th

December 1981.

පාර්ලිමේන්තුව

பாராளுமன்றம்

PARLIAMENT

1981 දෙසැම්බර් 17 වන මහ සභා සිටින දා

விழாபுக்கிழமை, 17 டிசெம்பர் 1981

Thursday, 17th December 1981

ප. සා. 9.30 ට පාර්ලිමේන්තුව රැස් විය.
සභාපතිතුමා [අල් හාජ් මර්, ඒ. බාකීර්
මාර්කර්] මුලසනාදය කළේ.

பாராளுமன்றம் மு. ப. 9.30 மணிக்குள் கூடியது.
சபாநாயகர் அவர்கள் [அல்ஹாஜ் எம். ஏ. பாசீர்
மாரகர்] தலைமை வகித்தார்கள்.

The House met at 9.30 A.M. MR. SPEAKER
[AL HAJ M. A. BAKEER MARKAR] in the
Chair.

ජනාධිපතිතුමාගෙන් ලත්

සන්දේශය

சனாதிபதியிடமிருந்து வந்த செய்தி

MESSAGE FROM THE PRESIDENT

මහජන ආරක්ෂක ආඥා පනත යටතේ
ප්‍රකාශය

பொது மக்கள் பாதுகாப்புக் கட்டளைச் சட்டத்தின்
கீழான பிரகடனம்

PROCLAMATION UNDER PUBLIC SECURITY
ORDINANCE

සභාපතිතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

I have a message from His Excellency the President dated 16th December, 1981, which I shall now read :

"No. IS/93.
Colombo, 16th December 1981.

Hon. Mr. Speaker,

By Proclamation dated December 16, 1981, and made under section 2 of the Public Security Ordinance (Cap. 40), as amended by Act, No. 8 of 1959 and Law, No. 6 of 1978, I have declared that the provisions of Part II of the aforesaid Ordinance shall come into operation on December 17, 1981, throughout Sri Lanka.

2. In compliance with paragraph (4) of Article 155 of the Constitution, I do hereby communicate to Parliament that the reason for making the Proclamation as aforesaid is for the preservation of public order and the maintenance of supplies and services essential to the life of the community.

J. R. JAYEWARDENE,
President.

Hon. Speaker of the Parliament,
Colombo."

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

වානේ සංස්ථාවේ : ණය

உருக்குக் கட்டுத்தாபனம் : கடன்கள்.

STEEL CORPORATION : DEBTS

722/81

1. ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා (අත්
නගරලල)
(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி—அத்தனகல்ல)
(Mr. Lakshman Jayakody—Attanagalla)

කර්මාන්ත හා විද්‍යා කටයුතු පිළිබඳ
ඇමතිතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) (i)
1981 ඔක්තෝබර් අවසානයට වානේ
සංස්ථාවෙන් ශ්‍රී ලංකා වරාය අධිකාරියට
අයවිය යුතු හිඟ ප්‍රමාණයන් ; (ii) එම දින
වන විට වානේ සංස්ථාවෙන් වෙනයම්
සංවිධානයකට ගෙවිය යුතු තවත් මුදල්
තිබේද යන්නත් ; එතුමා ප්‍රකාශ කරත්
නේද ? (ආ) ප්‍රකාශ නොකරන්නේ නම්,
ඒ මන්ද ? (ඇ) වානේ සංස්ථාවේ ණය
හේතුකොට ගෙන එහි අනාගත ව්‍යාප්තී
වැඩ සටහනට බාධා ඇතිවී තිබෙන බව
එතුමා දන්නේද ? (ඊ) (i) ඉන් මිදීම
සඳහා එතුමා ගන්නා ක්‍රියා මාර්ගය ප්‍රකාශ
කරන්නේද ? (ii) ප්‍රකාශ නොකරන්නේ
නම්, ඒ මන්ද ?

கைத்தொழில், விஞ்ஞான அலுவலர்கள்
அமைச்சரைக் கேட்டனினு : (அ) (i) இலங்கைத்
துறை அதிகார சபைக்கு உருக்குக்
கட்டுத்தாபனம் 1981 அக்டோபர் முடிவில்
செலுத்த வேண்டியிருந்த நிலுவைத் தொகை
யையும் ; (ii) அந்தக் திகதியில் உருக்குக்
கட்டுத்தாபனம் வேறேதேனும் நிறுவனத்துக்
குச் செலுத்த வேண்டிய வேறேதேனும்
கொடுப்பனவுகள் உளதோ என்பதையும்,

[சென்னை சபை]

அவர் கூறுவாரா? (ஆ) இல்லையெல் ஏன்? (இ) உருக்குக் கூட்டுத்தாபனத்தின் விரிவாக்கத்துக்கான எதிர்கால நிகழ்ச்சித்திட்டம் கடன்கள் காரணமாக இடருக்குப்பட்டுள்ளனது என்பதை அவர் அறிவாரா? (ஈ) (i) இதைத் தவிர்ப்பதற்கு தான் எடுக்கவிருக்கும் நடவடிக்கையைக் கூறுவாரா? (ii) இல்லையெல், ஏன்?

asked the Minister of Industries and Scientific Affairs: (a) Will he state (i) the outstanding amount due to the Sri Lanka Ports Authority from the Steel Corporation at the end of October, 1981. (ii) Whether there are other payments due from the Steel Corporation to any other organization at that date? (b) If not, why? (c) Is he aware that the future programme for the expansion of the Steel Corporation is in jeopardy due to debt? (d) (i) Will he state the action he will take to overcome it? (ii) If not, why?

சி. டென்சில் பூனாஜ் மனை (நியைப் பர்லிமென்ட் டிபுட்டி மினிஸ்டர்)

(திரு. என். டென்சில் பெர்னாண்டோ—மைக்ஸ் தொழில், விஞ்ஞான அலுவலர்கள் பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. N. Denzil Fernando—Deputy Minister of Industries & Scientific Affairs)

(a) (i) Rs. 139,37,164. (ii) Yes. (b) Does not arise. (c) The future programme for the expansion of the Steel Corporation is not impeded by its current liquidity problems (d) (i) Does not arise. (ii) Does not arise.

[சென்னை சபை]

திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி

(Mr. Lakshman Jayakody)

Will the hon. Deputy Minister state whether the other payments due on (a) (ii) is on term loan, capital and interest or on overdraft?

சி. டென்சில் பூனாஜ் மனை

(திரு. என். டென்சில் பெர்னாண்டோ)

(Mr. N. Denzil Fernando)

I cannot answer that off-hand Sir. Let the question be tabled. We will have to look into it.

இலங்கை

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

In fairness to the hon. Deputy Minister you have to give notice of it.

[சென்னை சபை]

திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி

(Mr. Lakshman Jayakody)

I give notice for the evening.

இலங்கை

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

You will have to give written notice.

பிசைப் பர்லிமென்ட் 1982

ஒதுக்கீட்டுச் சட்டமும், 1982

APPROPRIATION BILL, 1982

கார்டு ஸ்பீக்கர் கமிட்டி மெம்பர் மெம்பர் டி. பூனாஜ்: டிசம்பர் 16 — [இலங்கை இலங்கை இலங்கை]

குழுவில் அடங்கியிருக்கிறார்.—[தேர்ச்சி: 16 டிசம்பர்]

[சபாநாயகர் அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள்.]

Considered further in Committee.— [MR. SPEAKER in the Chair.]

Progress 16th December [MR. SPEAKER in the Chair.]

இலங்கை

(தலைவர்)

(The Chairman)

The Committee will now consider the Votes that come under the Ministry of Youth Affairs and Employment, Head 140. The time devoted will be 2 3/4 hours. We commence now and conclude at 12.30 p.m. The cut will be moved by the hon. Member for Parliament for Jaffna.

40 வது கிழிசை—சொலினை கட்டுவது கை
 உகிரன் கை டிசம்பர் 1977

1 வது கிழிசை—சொலினை கட்டுவது கை
 உகிரன் கை டிசம்பர் 1977—சொலினை
 கட்டுவது கை உகிரன் கை டிசம்பர் 1977—
 உகிரன் கை டிசம்பர் 1977, 10,91,24,000

தலைப்பு 140.—இளைஞர் விவகாரம், தொழில்
 வாய்ப்பு அமைச்சர்

நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1.—பொது நிறுவனங்களும் இளை
 ஞர் விவகாரங்களும் தொழில் வசதிக் கொள்கை
 யும்—மீன்வளத்துறை, ரூபாய் 10,91,24,000

HEAD 140—MINISTER OF YOUTH AFFAIRS
 AND EMPLOYMENT

Programme 1.—General Administration,
 Youth Affairs and Employment
 Policy—Recurrent Expenditure, Rs.
 109,124,000

தி. யோகேசுவரன் கையாள் (யாழ்ப்பாணம்)

(திரு. வெ. யோகேசுவரன்—யாழ்ப்பாணம்)

(Mr. Yogeswaran—Jaffna)

Mr. Chairman, I move—

“That the programme be reduced by
 Rs. 10.”

I would like to say a few words on
 one matter. What we have repeatedly
 emphasized on the Floor of this
 House is the discrimination as regards
 employment, and that is something
 which has been accepted by the
 Government also. There is gross dis-
 crimination as far as the Tamil
 people are concerned in regard to
 employment. The Tamil United
 Liberation Front has consistently said
 that recruitment must be on merit
 and merit alone. We, as Members of
 Parliament, do not want to get
 involved in this, but it must be on
 merit and merit alone. Very un-
 fortunately, the Government, over
 the years, has recruited people on the
 recommendations, on the chits and
 lists of the United National Party
 organizers. But ultimately what has
 happened to these poor organizers?
 You did not invite them to come and
 view your conference or congress even
 from outside the Sugathadasa
 Stadium. The poor organizers who
 gave you the lists of all these people
 for years were not invited to come
 and peep at your conference even
 from outside the Sugathadasa

Stadium; but they were good enough
 to give you chits and lists as regards
 employment. Of course, after 4½
 years you have found them out; we
 found them out in July, 1977—that
 is a different thing. But just imagine,
 you did not even invite them! Quite
 correctly, you did not invite them.
 But this is the damage that has been
 done. In certain families employ-
 ment has been given to three
 daughters and the two sons. The
 poor wife, because she could not be
 left doing nothing, is made a Justice
 of the Peace! So five are employed
 —one gainfully employed as a Justice
 of the Peace. That is the sort of
 employment that has been given by
 you people after listening to the
 organizers. I am sure, the Hon.
 Minister will realize the folly that
 he has committed. The poor orga-
 nizers have been left high and dry.
 They are there in Jaffna. They were
 not invited to the party conference.

What we are saying, Mr. Chairman
 is, please recruit, and recruit on merit.
 In 1977 you gave us employment
 forms. One thousand employment
 forms for an electorate meant labori-
 ous, hard work for the Member of
 Parliament and for his staff. We
 filled up the forms, but they are all
 in cold storage. I am sure, in six
 months to one year's time, all that will
 be sent to a fire crackers factory.

We strongly believe that recruit-
 ment must be on merit and merit
 alone. Once you deviate from that
 system, I am sure you will get into
 unnecessary trouble. Please do not
 do that. Please recruit on merit and
 merit alone.

I think, last year, a graduate place-
 ment scheme was inaugurated with
 much fanfare and trumpeting. I do
 not know what has happened to that
 scheme. I am sure the Hon. Minister
 will enlighten us. The hon. Member
 for Kayts told me that in his electo-
 rate a large number of graduates were
 unemployed—arts graduates, com-
 merce graduates—but I do not know
 in what way. The graduate place-
 ment scheme has not been helpful to
 them.

[වි. කේසේඨ්වරන් මහතා]

Now, Sir, another word about the National Apprentices Scheme. I think it is a very laudable scheme, but if you want to encourage more firme and more institutions to come into the scheme, som esort of incentive must be given to them to recruit. Besides, I will strongly urge upon the Hon. Minister that the trainee-apprentices must be imparted instructions in their mother tongue.

Now you take a boy from Jaffna. He is educated in the Tamil medium. He has sat the GCE Ordinary Level in the Tamil medium. You get him here and give instructions in Sinhala or English. He will be a drop-out soon. So, please do not do that. Give him the instructions in his mother tongue.

Another matter regarding recruitment is this. I am sure the officials of the National Apprenticeship Board are doing a good job of work. I have never met them personally, at least I have had contact with them over the telephone. They should see that a certain percentage at least is reserved for the Tamil-speaking students, because quite often a lot of them do not even get a look in. In my electorate I have people who have five distinctions, four distinctions, with applied mathematics, pure mathematics, chemistry, physics, who could not enter the university, but they are not given a chance under these schemes either. Therefore, I am sure the Hon. Minister will view this fairly and objectively.

Now, there is another matter that I want to speak on. That is about the embargo placed on the Nigerian recruitment team. A high-powered Nigerian team came to Sri Lanka to recruit some teachers. But, they were stopped at the Katunayake International Airport and turned back. I am very surprised at this, because, on the one hand, the Government says, "We want to send as many people as possible overseas to earn foreign exchange for us", and, on the other, it turns away a high-powered

team which came to recruit people. When the Hon. Minister replies I hope he will, let us know—when visas were granted to this team in Delhi—whether it is our Government's policy that they should not do so here. As a result so, when the Nigerian team went to Manila, they recruited 300 or more persons than what they would have done in this country.

Even the national press commented on the question of the embargo placed on the Nigerian team. I had written editorials castigating the Government. There was a news item in the "Island" of 2nd December about the embargo on Nigerians who came to interview teachers for jobs. The "Sunday Observer" referred to it as "Shutters up on jobs in Nigeria". Then, I remember, there was, also an editorial, a very interesting editorial in the "Ceylon Daily News", where they espouse the grant of more pay for the teachers and at the same time said that the Government had not acted fairly in not permitting this recruitment team to come here. So, I am sure the Hon. Minister will look into this matter and even remove the embargo on the team which came, because in future these teachers will not be able to go anywhere as they are educated in their mother tongue and only teachers who are competent enough to impart instructions in English will be selected for overseas employment.

Sir, why stand in the way of these poor teachers going to Nigeria to earn money, better themselves, bring in more foreign exchange to this country? I am sure the Hon. Minister will intercede on behalf of these poor teachers and see that the embargo is removed. I think it is really an insult to a friendly country like Nigeria, that, when a high-powered delegation of theirs comes to the Katunayake International Airport, they are turned away. Therefore, please permit them to come and recruit. It is good for the country, good for the poor teachers who are

paid a pittance, because whatever they earn here is not sufficient to pay their rent, not enough to pay for their three meals. So let them also live.

The Government is encouraging people to go out and now you are also streamlining the issue of passports because you want more people to go. From Pakistan nearly two million people have been recruited to the Middle East countries. So, please remove the embargo and ensure that employment is on merit and merit alone.

As I said, you have thrown the organizers into the dust bin. I do not want to comment on that further. That may be a good thing, but please recruit on merit. As regards the National Apprenticeship Board, please see that a quota is reserved for the Tamil-speaking students and that instructions are given in Tamil. They are educated in Tamil, but you bring them here and give instructions in Sinhalese or English. It is absolutely useless, because you are wasting your time and you are wasting the poor applicants' time. Do not do that.

The Hon. Minister was telling us that he has lost his voice, I hope he will recover his voice before the Debate is over and reply to me.

Thank you very much.

சு. ஊ. 9.45

சு. சம்பந்தன் அவர்கள் (திரிசூலை மாவட்டம்)

(திரு. ஆர். சம்பந்தன்—திருகோணமலை)

(Mr. R. Sampanthan—Trincomalee)

Mr. Chairman, in fact I was due to speak a little later but you have given me the opportunity of speaking much before my expectations. It seldom happens. I am grateful to you for that.

The Hon. Minister was on his feet yesterday on the Votes of the Ministry of Education. This young Minister has been called upon to shoulder very serious responsibilities. He looks after education and he looks after Youth Affairs and Employment. And I must say, Sir, that it is my

observation that he is one who is dedicated to his work. He has to enforce discipline, he has to take decisions and be prepared to implement those decisions, which calls for a great deal of courage and also a great deal of conviction that what is right must be done at any cost. Therefore I think the Hon Minister has a great future before him.

Having said these few words about the Hon. Minister, I want to associate myself with the views expressed by my Friend the hon. Member for Jaffna (Mr. V. Yogeswaran) in regard to his request that the Ministry should take steps to ensure that in the matter of youth affairs, in the matter of employment opportunities for youth, there is fairness and justice and that deserving Tamil youths who have a grievance, who suffer from a sense of frustration, who feel that despite their qualifications, despite their ability, despite their aptitudes they are not given an opportunity in various spheres of activity that come under the Ministry of Youth Affairs and Employment, are given a chance.

I would refer, in particular, to the recruitments done by the National Apprenticeship Board. I am not making a complaint against the National Apprenticeship Board, but very frequently youths from our districts complain that they are not given an opportunity of being chosen by the National Apprenticeship Board and of being attached as apprentices in various institutions and organizations. I am aware that this time a large number of young men from Trincomalee applied to be chosen by the National Apprenticeship Board, and as far as I am aware only one person was chosen from the entire district; at least there was only one Tamil youth chosen. I should imagine that each district is given a certain quota and there is some basis on which recruitments are made, and I may not be wrong if I say that under normal circumstances Trincomalee would have been entitled to more than one person. It is a matter of regret that only one person was

[ආර්. සම්පත් දන් මහතා]

chosen from the Trincomalee District. It may that some persons were chosen of whom I am not aware, but if only one person was chosen I think it is a matter of regret, and the Hon. Minister must take some steps to ensure that at least in the coming years when these recruitments take place there is some measure of fairness in regard to this matter.

Then I want to say a few words about the youth farm that is in my electorate. The Hon. Minister is aware of my views in regard to this have requested him to arrange a meeting between the Hon. Minister, myself, the Chairman of the Youth Council and other relevant officials matter. I have spoken to him and I because it is the grievance of the people of the area that in the heart of my electorate local youths are not being given an opportunity while youths coming from outside Trincomalee are trained in that youth farm. I believe there are different training course, but up to now it appears that local youths have not been given an opportunity of undergoing training in that farm. That has caused a sense of frustration.

The Youth Council has taken that particular site; it is a very large extent of land, about 400 to 500 acres. A large part of this land is remaining unutilized. As a matter of fact, once I requested the Hon. Minister to release a part of this land to me to start a youth farm in the place. I recommended a proposal to the Ministry of Regional Development. It released Rs. 1 million to start a youth farm in that place, but the money could not be utilized because the land was not made available. I requested that the land be made available, but the land was not made available, and ultimately the project was abandoned. I want to request the Hon. Minister to consider whether there is any need for the Youth Council to retain this large extent of land because a very large part of it is presently not being put to any use. The Hon. Minister must involve the participation of the local youth and enable the local

youth to put that land to good use, or he must release that part of the land which is not being used for other purposes. The local youth need land; they are clamouring for land; they have no land for cultivation. If the Ministry can get itself involved in a scheme in which the local youth will also participate, I think that would be the only way in which you can ensure that the Youth Council Scheme in Trincomalee is fulfilled.

I also told the Hon. Minister when I met him last that some part of this land were being given out to people and that houses were being constructed by them. The Minister assured me that no such thing would happen and that he would take steps to ensure that no part of that land was given to anybody. But when I went back to the village after I met the Hon. Minister, my earlier report that about 16 to 18 parcels of land had been given out to distinct individuals and that they have been given assistance to put up houses on a part of the land was confirmed. I think it is very unfair that when local youths have clamoured for this land, have asked for this land, even before the youth scheme was established there, even before your farm was started, this land is not being given to them but to other persons who have been brought down and settled there in that way.

All this can lead to unnecessary misunderstandings, it can lead to all sorts of conclusions. People may resent this, and we do not want any resentment to arise as a result of certain activities. Maybe the Hon. Minister is not aware of certain things that are going on. I would like the Hon. Minister to look into this question. I would earnestly request him to take steps early to have a meeting where we can discuss this matter. I would like to work with the Hon. Minister in regard to this farm. I offer him my co-operation and assistance at all times. He cannot do that without our assistance and co-operation because that is the electorate I

represent and the people who live around this farm are people known to me better than to anybody else in this country. Therefore, I would earnestly appeal to him to summon a meeting early of the chairman and other officials. Let us sit down together and work on this. The Youth Council has got a fairly large extent of land. Let us put that land to good use.

රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා (යෞවන කටයුතු හා රැකියා ඇමතිතුමා සහ අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා)

(**திரு. ரணில் விக்கிரமசிங்ஹ—இளைஞர் அலுவல்கள், தொழில் வாய்ப்பு அமைச்சரும் கல்வி அமைச்சரும்**)

(**Mr. Ranil Wickremasinghe—Minister of Youth Affairs & Employment and Minister of Education**)

I thought you were going to meet the chairman after you met me.

ආර්. සම්පත් දත් මහතා

(**திரு. ஆர். சம்பந்தன்**)

(**Mr. R. Sampanthan**)

You told me that you would arrange it with the chairman but the chairman was at that time busy with some other work.

රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා

(**திரு. ரணில் விக்கிரமசிங்ஹ**)

(**Mr. Ranil Wickremasinghe**)

What I understood was that you would be contacting the chairman. I told him so. Anyway, I will tell him again.

ආර්. සම්පත් දත් මහතා

(**திரு. ஆர். சம்பந்தன்**)

(**Mr. R. Sampanthan**)

Please, for I am very concerned about this matter. It is becoming rather a sore point. The matter has been discussed by people at large. The question is being raised in a very big way. Why are you not getting the people involved in this matter? It concerns 500 acres of land along the main Trincomalee-Pulmoddai Road. This land is very valuable land. When

the Youth Council is engaged in an activity and when there is no local participation, it naturally causes concern among the people. I do not want this situation to continue. I do not want animosity to build up. I do not want mischief-makers to create any trouble. I would therefore request the Hon. Minister to arrange this conference early. Let us get together, let us involve local participation and ensure that the land is put to the best use with your assistance, with my co-operation and with the concerted efforts of all the officials attached to your Ministry.

දයාරත්න වලගම්බානු මහතා (මිහින්තලේ)

(**திரு. தயாரத்ன வலகம்பாநு—மிகிந்தலை**)

(**Mr. Dayaratne Walagambahu—Mihintale**)

ගරු සහායවනුමැති, ඉතාමත් වැදගත් අමාත්‍යාංශයක් වූ යෞවන කටයුතු හා රැකියා අමාත්‍යාංශය යටතේ මමත් වචන ස්වල්පයක් කතා කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඇත්තෙන්ම මෙය යෞවන කටයුතු පිළිබඳව බරපතල වගකීම් සම්භාරයක් හර ගෙන ක්‍රියා කළ යුතු අමාත්‍යාංශයක්. මේ රටේ තරුණ පරපුරේ පූර්ණ වගකීම තරුණ, දක්ෂ උගත් ආමති වරයෙකුට හා ර දී තිබීම සම්බන්ධයෙන් තරුණ පරපුරේ ඇති වී තිබෙන අපේක්ෂාව, බලාපොරොත්තුව ඉටු කිරීමට එතුමාගේ නා පියවරවලින් සැහෙන ප්‍රතිඵල ලැබීම වාසනාවක් කොට සලකනවා.

ගරු ආමතිතුමනි, මේ රටේ තරුණ පරපුරේ අසහනකාරී තත්ත්වය සම්බන්ධයෙන් තමුන් තාන්සේට අමුතුවෙන් පැහැදිලි කිරීම අවශ්‍ය නැහැ. ඒ තරුණ පරපුරේ අසහනකාරී තත්ත්වය මැඩපැවැත්වීමට තමුන් තාන්සේ ගන්නා වූ පියවර වල දෙස බලාගෙන සිටින විට, අපට අනාගත බලාපොරොත්තු තිබෙනවා මිස වර්තමාන ප්‍රතිඵල නැති වීම මහත් කණහාවූ දායක සිද්ධියක් බව සඳහන් කරන්නට ඕනි. තරුණයන්ගේ තිබෙන බලාපොරොත්තු ඉෂ්ට කිරීම සඳහා තමුන් තාන්සේගේ අමාත්‍යාංශය යටතේ ඇති සැලසුම්වලින් සැහෙන කොටසක් බොහොම

[දයාරත්න වලගම්බාහු මහතා]
කල් යන සැලසුම් මතයි පදනම් වී තිබෙන්නේ. අද අවශ්‍ය තිබෙන්නේ යෙදුම් තත්ත්වයට පා තබා සිටින පුද්ගලයන්ගේ හදිසි අවශ්‍යතාවයන් ඉටු කිරීම සඳහා, ඒ අයගේ ආර්ථික තත්ත්වය නගා සිටුවීම සඳහා අවශ්‍ය රැකියාවන් ලබා දීමේ මාර්ග ඇති කිරීමයි.

තමුත් නත්සේගේ අමාත්‍යාංශය යටතේ තිබෙන ජාතික තරුණ සේවා සභාව සමඟ අවුරුදු කීපයක් ඉතාම කිට්ටුවෙන් වැඩ කරන මන්ත්‍රීවරයෙක් වශයෙන්, තරුණ යන්ගේ අසහනකාරී තත්ත්වයට, විශේෂයෙන් ඒ තරුණයන්ගේ ආර්ථික තත්ත්වයට බලපාන්නා වූ රැකියා ප්‍රශ්නය විසදීම සම්බන්ධයෙන් යෝජනා කීපයක් මගේ අත්දැකීම් තුළින් ඉදිරිපත් කරන්නට මම බලාපොරොත්තු වෙනවා. ජාතික තරුණ සේවා සභාවේ සභාපතිතුමා ඇතුළු ඉතාමත්ම දක්ෂ නිලධාරී පිරිසක් තරුණයන් යම් යම් කාර්යවල මෙහෙයවීමෙහි යෙදී සිටින ආකාරය දෙස බැලුවාම අපට සතුටු වෙන්නට පුළුවන්. නමුත් ජාතික තරුණ සේවා සභාව යටතේ තරුණයන් යම් යම් කාර්යයන්හි යෙදවීමේදී, ඒ තරුණයන් දින ගණනට පමණක් සීමා කර ඒ කාර්යයන්හි යෙදවීම භයානක තත්ත්වයක්.

උදාහරණයක් වශයෙන් එක් කරණයක් පෙන්වන්න පුළුවනි. කොළඹ බොරැල්ලෙන් ගෙන යන තරුණයන් පිරිසක් මගේ ආසනයේ අතුන්ගම තරුණ ස්වයංක්‍රීය ව්‍යාපාරය තුළ සතියක් දෙකක් වැඩ කලාම ආපසු ඔවුන් කොළඹට ගෙනාවත් දානවා. එතැනින් ඒ තරුණයන් විස්සකගේ හෝ විසිපහකගේ ජාතික තරුණ සේවා සභාව සමඟ තිබුණු සම්බන්ධය අවසානයයි. අයෙත් වික දවසකින් තවත් තරුණ පිරිසක් තවත් කොහේ හරි තිබෙන වැඩ පොළකට ගෙන ගොස් සුමානියක්, දෙකක් ඒ අයගේ ශ්‍රමය ලබාගෙන නැවත ගම් වලට ගෙනැවිත් දානවා. මෙය ඉතාම භයානක දෙයකි.

තරුණයන්ගේ, යොවනයන්ගේ බලාපොරොත්තු හා අපේක්ෂා කඩ වැඩි වීමට

වැඩ පිළිවෙලක් යෙදුණොත් 1971 දී පසු ගිය රජයට වුණු දේ ම අනාගත රජයට ලටත් වෙයි.

ලක්මන් ජයකොඩි මහතා
(*ශ්‍රී ල. බණ්ඩාර ඉයාජිකොඩි.*)
n (Mr. Lakshman Jayakody)
ඇයි, වර්තමාන රජයට?

පු. හා. 10

දයාරත්න වලගම්බාහු මහතා
(*ශ්‍රී ල. ධර්‍යාරත්න බලගම්බාහු.*)
(Mr. Dayaratne Walagambahu)

මම මේ තරුණයන් යෙදුම් කරන්න කියන්නේ ලිපිකරු, ගුරු වැනි ආණ්ඩුවේ රක්ෂාවලට නොවෙයි. ස්වයංක්‍රීය කෙරෙහි විශ්වාසය තබාගෙන, කාටවත් යටත් නැතිව ස්වයංක්‍රීයයන් නැගී සිටින්නට, කාටවත් අත නොපා නැගී සිටින්නට අදහස් කරන තරුණයන් තෝරාගෙන, කොළඹ ලොකු හෝටල් වල සම්මන්ත්‍රණ පැවැත්වීමට නිතම නාස්ති කරන මුදල් වියදුම් කරලා, වුත් වඩා පලදායක අංශ වලට යොමු කරන්න පුළුවනි.

ගරු ඇමතිතුමාටත්, නියෝජ්‍ය අමති මූලාටත් මම කාරුණයක් කියන්න කැමතියි. තරුණයන් පන්දහකට ඉඩම අක්කර දෙකකමාර ගණනේ දෙන්න මම කැමතියි. ඉදිරි අවුරුද්ද තුළ—1983 මහා ම නිවරණයට පුළුම මගේ මේ තත්ත්වය තිබෙන තැන—තමුත් නත්සේලා අපේක්ෂා කරන පරිදි ජාතික තරුණ ස්වයංක්‍රීය ව්‍යාපාරය තුළ මේ තරුණයන්ගේ ආර්ථිකය සකස් කර ගැනීම සඳහා ඔවුන්ට උදවු කිරීමට මම කැමතියි, හැබැයි, සම්මන්ත්‍රණ සඳහා නාස්ති කරන මුදල්වලින් ඔවුන්ට අවශ්‍ය පහසුකම් සපයා දෙන්න ඕනෑ. වතුර පොම්ප, නළ ළිං ආදී අවශ්‍ය දේ සපයා දෙන්න ඕනෑ.

අත්හදා බැලීමක් වශයෙන් මේ සඳහා ඕනෑම ප්‍රදේශයකින්, ඕනෑම ගමකින්, ඕනෑම පක්ෂයකින් තරුණයන් 500 ක් තෝරා ගන්න. බඩගින්නේදී පාවක්, ගඳක්, සුවඳක් සැලකෙන්නේ නැහැ. ඕනෑම ජාතියකට, ඕනෑම අගමකට අයත් තරුණයන් 500ක්

ගෙන එන්න. මගේ ආසනයේ ඇතුන්ගම මේ ජාතික තරුණ ස්වයංසේවකයන් ව්‍යාපාරය අපි ඉතාම සාර්ථක අත්දැකීමට පවත්වා ගෙන යනවා. අද වන තෙක් කිසිම දූෂණයක් නැහැ. එහි වැඩ කරන කිසිම කෙනෙකුගේ කිසිම වරදක් මට අද වන තුරු අනුචේද්‍ය නැහැ. 1980 ජනවාරි මස 2 වැනි දා සිට අපි මේක කරගෙන යනවා. මේ වැඩ පිළිවෙළ සකස් කර ගැනීම සඳහා අනන්ත දුක් කම්කරුවෙකු විදින්නට අපට සිදු වුණා. තරුණයන් නගරය කරා ආදී ඒම නතර කරන්න නම් ස්වයංසේවකයන් කෙරෙහි තරුණයන්ගේ හදවත් තුළ විශ්වාසය ඇති කරන්න ඕනෑ.

එක නළු ලීදකින් අතිරේක බෝග අක්කර 25 ක් වශයෙන් කරන්න පුළුවනි. එක නළු ලීදකට වියදම් වන්නේ රුපියල් පනස් දහයි. සෝයා බෝංචි අක්කරයක් වශයෙන් කළුගස්—ගරු ඇමරිකානු වෙහෙත් කතාවක යෙදී ඉන්නේ මේක ඒ තරම් වැදගත් නොවන නිසා වෙන් නොගන්න—

රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා

(*শ্রী. রানিল বিক্রমসিংহ*)
 (Mr. Ranil Wickremasinghe)
 ඇතුන්ගම ගැනනේ කතා කරන්නේ ?

දයාරත්න වලගම්බාහු මහතා

(*শ্রী. দয়ারত্ন বালগম্ভাহু*)
 (Mr. Dayaratne Walagambahu)
 සෝයා බෝංචි අක්කරයකින් සම්පූර්ණ වියදම් ඇරලා රුපියල් දොළොස් දහක ලාභයක් ලබා ගන්න පුළුවනි. දුම්කොළ අක්කරයකින් රුපියල් හත් දහහත් නව දහහත් අතර ලාභයක් ගන්න පුළුවනි. මිරිස් අක්කරයකින් සම්පූර්ණ වියදම් ඇරලා රුපියල් පන්දහකින් ගන්න පුළුවනි. කොත්තමල්ලි, සුදුරු වැනි දේ වශයෙන් කීරීමට අපි දැන් අත්හදා බලාගෙන යනවා. අපි හිතනවා, එයින් අපට ඊට වඩා ප්‍රතිඵලදායක තත්ත්වයක් උදාවෙයි කියා. අවසානවකට වගේ, වැස්ස නැහැ. ඒ නිසයි මම කියන්නේ රු. 50,000 බැගින් වැය කර නළු ලී සපයන්න යන කියා. මේ සල්ලි නිකන් දෙන්න එපා. පසුගිය කාලයේ වගේ කිසිම තරුණයෙකු නිකන් කන, නිකන් ඉන්න තත්වයකට පත් කරන්න එපා. ණයට

දෙන්න. අක්කර 25 කට තරුණයන් 25 දෙනෙක් තෝරා ගත් විට එක කෙනෙකුට වෙන් නොරු. 2000 සි. ඒ රු. 50,000 අවුරුද්දක් ඇතුළතදී තරුණ සේවා සහාය වට ගෙවන්න පුළුවනි. ඒ නිසා මෙන් මේ වගේ ක්‍රමයක් සකස් කරන්න. ස්වයං රැකියාවලට, ස්වයං සේවකයන් කෙරෙහි මේ රටේ තරුණ පරම්පරාව යොමු කරන්න. එහිදී කිසිම හේදයක් බලන්න එපා.

මට තව තරුණයන් 5000 ක් ඔදන්න. ඇතුන්ගම ස්වයංසේවකයන් ව්‍යාපාරයේ තිබෙන ජාතික තරුණ සේවා සහායේ ජාත්‍යන්තර කිසිවක් කරන්න කර තව අවුරුද්දකට දීක් කරන්න. එයින් ලොකු සේවයක් ඉෂ්ට වුණා.

ලබන අවුරුද්දේදී මීට වඩා ක්‍රමානුකූල සැලැස්මක් ඇතිව කටයුතු කරන්නට අපි සහායකයන් සමග කතා කරගෙනයි ඉන්නේ එහි ගොස් වැඩ කිරීමට එක් එක් ආසනයෙන් තරුණ පිරිස් තමන් තාත්සේ යොමු කරවල දෙන්න, සෑම ආසනයකින්ම එක—25 දෙනා බැගින් එක—පිරිස්වලට මම ඉඩම් දෙන්නම්. ඒ එක පිරිස්වලට—සෑම 25 දෙනෙකුටම—අක්කර 25 බැගින් වශයෙන් අවශ්‍ය නළු ලී තමන් තාත්සේ සපයා දෙන්න. නළු ලීදකට වැය කරන්න වෙන් නොරු. 50,000 සි. තමන් තාත්සේ ණයට වතුර පොම්පයක් දෙන්න. ඊට පසු කැලා එළි කරන්න සල්ලි එපා. පැලවලට සල්ලි දෙන්නත් එපා. අපි ඒ කටයුතු බැංකු සමග සාකච්ඡා කරලා කරගෙන යන්නම්. ඉතිරි විධියට ගරු ඇමරිකානු, ජාතික තරුණ සේවා සහායෙන්—විශේෂයෙන්ම ඇතුන්ගම ස්වයංසේවකයන් ව්‍යාපාරය කරගෙන යන අකාරය තමන් තාත්සේ දන්නවා—වැදගත් සේවයක් ඉටු කරන්න තමන් තාත්සේට පුළුවනි. තමන් තාත්සේගේ නම ඉතිහාස ගත කරන්න පුළුවනි. මේ විධියට දිස්ත්‍රික්ක කීපයකින් ඉඩම් අරගෙන තරුණයන් ලක්ෂයකට—අර අග මැතිතුමාගේ නිවාස ලක්ෂය වගේ—ලබන අවුරුද්දේදී ස්වයංසේවකයන් ජීවත් වෙන්නට පහසුකම් අපි ලබා දෙන වාස කියා කියන්නට තමන් තාත්සේට

[දසරත්න වගේමහලු මහතා]

ශක්තියක් ලැබේවායි කියා පතමින්, ඒ වගේම ඇතුන්ගම ස්වයංක්ෂි ව්‍යාපාරය ගැන තව තවත් තමුන් නාන්සේගේ හිත යොදවා, ජාත්‍යන්තර තරුණ කඳවුර තව අවුරුද්දකට කල් දමා මම මුලින් කීව පරිදි, යම් යම් ප්‍රදේශවලින් තරුණ තරුණියන් ගෙන්වා මෙහි පදිංචි කරවා ස්වයංක්ෂියෙන් ජීවත් වන තරුණ පරම්පරාවකට හොඳ අපේක්ෂාවන් දෙන්නට තමුන් නාන්සේට අවස්ථාව ලැබේවායි ප්‍රාර්ථනය කරමින් මා නිහඬ වෙතවා.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා (අත්තනලේල)

(කීල, லக்ஷ்மன் ஜயகோடி—அத்தனகல்ல) (Mr. Lakshman Jayakody—Attanagalla)

ගරු සභාපතිතුමනි, මම ඇත්ත වශයෙන්ම මේ විවාදයට සම්බන්ධ වෙන් නට බලාපොරොත්තු වුණේ නැහැ. නමුත් 1971 කැරැල්ල ගැන කල්පනා වෙන විටත්, ඒ කැරැල්ල ඇති වීම සම්බන්ධයෙන් අපි සමීක්ෂණයක් කළාට පසු—සෞඛ්‍ය, බාලවංච පසු—එයින් අපට ලැබුණු අත්දැකීම් ගැන වචනයක් දෙකක් කතා කිරීම සුදුසුයි කියා මා කල්පනා කළා.

1971 ඇති වුණ කැරැල්ල ප්‍රතිවිප්ලවයකට සමාන වුණත් ඇත්ත වශයෙන්ම ඒ තරුණයින්ට ඒ වකවානුවේදී ඒ අයගේ අත්‍යාගත සුරක්ෂිතතාවය, තමන්ගේ බලාපොරොත්තු යනාදී දේවල් ගැන පැහැදිලි අවබෝධයක් තිබුණේ නැහැ. එම නිසා එවකට තිබුණු රජයට, මා හිතන විධියට මේ රටේ වැඩ කරන ජනතාව කොටස් හතරකට බෙදන්න සිදු වුණා. එකක් තමයි ගොවි කොටස. එකක් කම්කරු කොටස. තව එකක් බුද්ධිමත් කොටස. අනික් කොටස හමුදාව. ගොවි කොටස ගැන කල්පනා කරන විට ස්වයං රැකියා කළා එක කොටසක්. මිහින්තලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කීවා වගේ සමහරු ස්වයං රැකියාවල යෙදුණා. ඒ වගේම පොදු සේවය සම්බන්ධව පොදුවේ වැඩ කිරීමට තව කොටසක් යැවීමට ඒ වකවානුවේදී

කල්පනා කළා. ඒ තුළින් තමයි ක්ෂණිකව රැකියා දීමට පියවර ගත්තේ.

ගරු මිහින්තලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කීවා, දීර්ඝ කාලීන වැඩපිළිවෙලවල් වලට වඩා ක්ෂණිකව රැකියා දීමට කටයුතු කරන්නා ඔහු කියා. ඒ වගේම එවකට තිබුණු නවතා තර්ජනයක් තමයි මේ රටේ තිබුණු විදේශිකයන් සතු දේපොළ. ඒ වතු යනාදී දේවල් රාජසන්නක කිරීම ප්‍රතිපත්තියකුලට සකස් වී තිබුණු අතර ඒවායේ සේවය කරන අතරම ඒවායේ අයිතිවාසිකමක් ඒ තරුණ පිරිසටම භාර දිය යුතුය කියන හැඟීම තිබුණා. එම නිසා ජනාවාස කියන දේවල් ඇති වුණා. ඒවායේ හොඳ නරක ගැන මම මේ අවස්ථාවේදී කියන්නට යන්න නැහැ. මගේ ගෞරව ඉදිරිපිටත් ජනාවාසයක් තිබුණා. ඒ ජනාවාසයේ වැඩ කළ තරුණයින් රු. 250 ක් වටිනා කොටස් පවා අරගන්නා, තමුන් ආණ්ඩුව පෙරළනවාට පසු තවම ඒ කොටස් මුදල්වත් ආපසු ලැබී නැහැ. සරස්වතී ජනාවාසය-කොටස්වල රු. 250 වත් තවම ලැබුණේ නැහැ. පණස් දහසක් පමණ තරුණයින්ට රක්ෂා දීමේ වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කරගෙන ගියා. ඒ අවස්ථාවේදී 40,000 කට පමණ අපි රක්ෂා දුන්නා. වතුකරයක් ඒ විධියේ පොදු වැඩ පිළිවෙලවල් ආරම්භ කළා. ඒවායේ අඩුපාඩුකම් තියෙන්නා ඇති පරිපාලනයේ අඩුපාඩුකම් තියෙන්නා ඇති. යම් යම් ඊදවිය හොරකම් කරන්නන් ඇති. අදත් හොරකම් කරනවා. එදත් හොරකම් කළා. ඒ හොරකම් කරන ඊදවිය අයින් කරමින් එම ආයතනවල සේවය කිරීමේ අවස්ථාවත් ඒවායේ අයිතියත් තරුණයින්ට දීමට අපි වැඩ කරගෙන ගියා.

අයතනයේ අයිතිය එහි වැඩ කරන තරුණයින්ට දෙනවා නම් ඊට වඩා දෙයක් නැහැ. කෙනෙකු යටතේ සේවය කිරීම නොව කෙනෙකු සමග සේවය කිරීම වැදගත්ය කියා අපි කල්පනා කරනවා. මිහින්තලේ මන්ත්‍රීතුමා කීවාක් මෙන් ගොවීන් පදිංචි කරවීම පොදුවේ කරන්නටත් පුළුවනි. පෞද්ගලික වශයෙන් කරන්නටත් පුළුවනි. ඒ තුළින් ඊට වුවමනා කරන්නාවූ “infrastructure” කියන එක—ඒකට වඩාත් වචනය මට මතක නැහැ—ඒ අව

ස්ථා වික ලැබුණේත් ගෙවි පරම්පරාව ඒ අංශයෙන් සැහෙන තරම් දුරට ව්‍යාප්ත කරන්නට පුළුවනි. ඒ කරුණු ගැන කල්පනා කරන මෙන් මා ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

මිනින්තලේ මන්ත්‍රීතුමා කියපු තවත් කරණයක් සම්පූර්ණ ඇත්ත. කොළඹින් කට්ටියක් එකතු කරගෙන කොතැනකට හරි ගිහින් ශ්‍රමදානයක් කරල හුද්ද හුද්ද කරල එනවා. මාදුරාමියට ගිහින් අපි එහෙ සහි දෙකක් වැඩ කළ ය කියනවා. ඒවා ගිහින් කිසිම ප්‍රයෝජනයක් නැහැ. ඒක නිකම “පික්නික්” වගෙයි. එම නිසා ගොවි අංශය වෙනුවෙන් ස්වීරසාර වැඩ පිලිවෙලක් ඕනෑ කරනවා.

ඊළඟට, කම්කරු අංශය දෙස බලන විට “ජේබ් බැන්ක්” ක්‍රමය—රැකියා බැංකු ක්‍රමය—අභ්‍යර්ථකයි. ජී. සී. ඊ. සී. එක යටතේ ඒ සෑම තැනකටම රැකියා බැංකු වෙන් කම්කරුවන් යටත්තට බලාපොරොත්තු වෙනවා. රැකියා බැංකු ක්‍රමය අනුගමනය කළොත් මන්ත්‍රීතුමන්ලා අමාරු වෙලාවට වැටෙනවා. 1970 අපි බලයේ සිටි කාලයේදී නිල වශයෙන් නොවුවත් මෙන්ම ඔය ක්‍රමය අනුගමනය කළා. මමත් කිව්වා යම් යම් සමාගම්වලට පුරප්පාඩු ගැන දන්වන්නය කියලා. ඊට පසු දේශපාලන වශයෙන් නම් දහයක් යැව්වා නම් පුරප්පාඩු තිබුණත් ඒ දෙතුන් දෙනෙකුට වැඩිය ගත්තො නැහැ. මොකද, ඒ අයට සුදුසුකම් නොතිබුණු නිසයි. එයින් අපි අමාරුවේ වැටුණා. තමුන්තාන්සේලාගේ ජේබ් බැන්ක් ක්‍රමයත් අමාරුවේ වැටෙන ක්‍රමයක්. මම දන්නවා නිදහස් වෙළඳ කලාපයේ තත්ත්වය. නිදහස් වෙළඳ කලාපය තුළ තිබෙන සෑම ආයතනයකම නිලධාරීන් කරන එකම වෝදනාව මොකක්ද? සමහර ආයතන වසා දමන්නට තරම් තත්ත්වයක් ඇති වෙන්කට හේතුව මොකක්ද? වැඩට දක්ෂ සුදුසු කම්කරු පිරිස් තෝරා එවන්නේ නැතිව දේශපාලනය උඩ මිනිසුන් එවනවාය කියනවා. එම නිසා නිෂ්පාදන ශක්තිය අඩු වී තිබෙනවාය කියන එකයි ඒ අය කරන වෝදනාව.

රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා

(*திரு. ரணில் விக்கிரமசிங்கம்*)
(Mr. Ranil Wickremasinghe)

In fact, after the hon. Member for Attanagalla (Mr. Lakshman Jayakody) made this statement last time in Parliament, we checked up and found that they have no complaint because no one has been compelled to take anybody. It is true that a large number of people are sent up for interviews.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(*திரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி*)
(Mr. Lakshman Jayakody)

It is done through the Job Bank.

රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා

(*திரு. ரணில் விக்கிரமசிங்கம்*)
(Mr. Ranil Wickremasinghe)

Although a number of people go, the industries are not specifically instructed to take any body in particular. Of course, a large number from the area can be called up, and they can select whom they want, and most of the industries say that that is the policy they follow. They select some and reject others.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(*திரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி*)
(Mr. Lakshman Jayakody)

But they must select from the Job Bank list. And who gets into the Job Bank list? It is a political list.

සභාපතිතුමා

(*தலைவர்*)
(The Chairman)

Outside the Job Bank also.

රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා

(*திரு. ரணில் விக்கிரமசிங்கம்*)
(Mr. Ranil Wickremasinghe)

Apart from the Job Bank, lots of people are taken, from the Katana Centre for instance.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(*திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி*)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Not for the GCEC. The GCEC law specifically says, "Thou shalt take from the Job Bank". You ask L.M.K., you ask Gloweave. All those organizations have been specifically instructed by Mr. Paul Perera that people must be taken from the Job Bank and no where else.

සරත් මුත්තෙටුවෙගම මහතා

(කලවාන)

(*திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம்—கல்வான*)

(Mr. Sarath Muttetuwegama—Kala-wana)

Paul Perera has his own Job Bank !

රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා

(*திரு. ரணில் விக்கிரமசிங்கம்*)

(Mr. Ranil Wickremasinghe)

We have asked L.M.K. and all those organizations, and they are satisfied because they have the right to reject any body who they feel is not qualified. We asked them this question specifically.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(*திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி*)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Sir, if there are doubts in the minds of hon. Member in regard to who get the jobs there, I ask the Hon. Minister of Youth Affairs to take over the Job Bank under his Ministry, and we will be satisfied. Why do you not do it? You must have the power to do it, you must have the guts to do it. You have the right to do it. I know his thinking. He is not for the Job Bank; he is for merit. I am proud of this Hon. Minister because every time he speaks to us or makes a statement, he always says, let merit come first. And nothing but merit should come first. I quite appreciate that. That is why we want this Hon. Minister to take the Job Bank under his Ministry.

බුද්ධිමතුන් ගැන මම කතා කරන්නට ඕනෑ. අද ඇත්ත වශයෙන්ම බුද්ධිමතුන් තෝරා ගැනීම පිළිබඳව කොතරම් දුරට කණගාටුදායක තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනවාද කියා බලන්න. පෞද්ගලික වෛද්‍ය විද්‍යාලය ගැන බලන්න. පෞද්ගලික වෛද්‍ය විද්‍යාලය ඇත්ත වශයෙන්ම මේ රටේ බහවත් ලමයින්ට පමණක්මය කියන්න අපට පුළුවන්කමක් තිබෙනවා. අභාග්‍යසම්පන්නකම වෙලා තිබෙන්නේ හරියට පෙකනිවැලෙන් එළියට ආවේ නැති එක විතරයි. අන්න ඒ නිසා කරුණාකර මේ අභාග්‍යසම්පන්න නීතිය වෙනස් කරන්න. මෙය බොහොම දුරදිග යන බවක් පෙනෙනවා.

පෞද්ගලික වෛද්‍ය විද්‍යාලය හා සමාන වම තවත් දේවල් නුදුරු අනාගතයේදී මේ රටේ ඇති කරන්නට යනවා. පෞද්ගලික අංශයේ ඒකීය පාසල් කියා හෙට අනිද්දා එන්නේ මොකක්ද? මේවායේ යටි පැත්ත බලා හැම තැනකම කරන වෛද්‍යාවක් තමයි, බහවතාගේ ලමයාට, හැකිවතාගේ ලමයාට, සල්ලි තිබෙන එක්කෙනාගේ ලමයාට—අන්න ඒ විධියේ ලමයින්ට—පමණක් අවස්ථාවක් ලැබෙයි, අනිත් උදවියට ලැබෙන්නේ නැහැ කියන එක.

මෙන්න මෙවැනි දේවල් ඇති වුණාම තමයි. 1971 කැරැල්ල වැනි දේවල් ඇති වෙන්නේ. එක හා සමානව අවස්ථාවක් හැම දෙනාටම දුන්නොත් එවැනි තත්ත්වයක් ඇති වන්නේ නැහැ. අන්න ඒ නිසා ගරු ඇමතිතුමා කරුණාකර මේ ගැන කල්පනා කර බලන්න. විශේෂයෙන්ම බුද්ධිමත් අංශය ගැන අමතක කරන්න එපා. බුද්ධිමත් අංශයට වැට කඩුලු බදින්න එපා. එහෙත් බුද්ධිමත් අංශයට වැට කඩුලු බදින අවස්ථාවන් රාශියක් තිබෙන බව අපි දැක තිබෙනවා. මම මේ අවස්ථාවේදී ඒවා ගැන කියන්න යන්නේ නැහැ. තරුණයා පමණක් එයට ඇඹිලාහි කරන්න එපා. ටිකක් මේරු අය නම් දෙන්නෙක් අතරින් කවුද දක්ෂයා කියා බලා දක්ෂ එක්කෙනාට අවස්ථාව

දන්නාට කමක් නැහැ. නමුත් කොයි ආණ්ඩුව කලත් තරුණයා පමණක් ඒ විධියට කොත් කරන්න එපා කියා මම කියන්න කැමතියි.

ඊළඟට, හමුදා සවිස්තූර ගැන කියන්න කැමතියි. බලන්න, මොකක්ද වෙලා තිබෙන තත්ත්වය කියා. පොලීසියේ සේවයට හා හමුදාවේ සේවයට, අද 5,000 ක් අඩුයි. පොලීසියට 2,500 ක් අඩුයි; හමුදාවට 2,500 ක් අඩුයි. එතැනට ගත්තේ තරුණයෝ. අවුරුදු 22 ට අඩු තරුණයෝ. කිසි කෙනෙක් මේ තනතුරු වලට දැන් ඉල්ලුම් කරන්නේ නැහැ. මම හිතන විධියට දැන් රු. 1,000 ක පමණ මාසික පඩියක් ලැබෙනවා. එහෙත් ඉල්ලන්නේ නැහැ.

රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා
(*திரு. ரணில் விக்கிரமசிங்கம்*)
(Mr. Ranil Wickremasinghe)
That is a matter for the Defence Ministry. It does not come under the purview of my Ministry.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(*திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி*)
(Mr. Lakshman Jayakody)
මම කියන්නේ රුකියා අවස්ථාවක් ගැන.

It is not a matter for the Defence Ministry. You contact the Defence Ministry. මම මෙන්න මේ යෝජනාව කරන්න කැමතියි.

පූ. හා. 10.15

සභාපතිතුමා
(*தலைவர்*)
(The Chairman)
Recruitment comes under the Defence Ministry but the subject comes under the Minister.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(*திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி*)
(Mr. Lakshman Jayakody)
Yes. That is what I am saying. There is a shortage of 2,500 constables. [*Interruption*] No. They have the monie. Monies have already been allocated.

සභාපතිතුමා
(*தலைவர்*)
(The Chairman)
I will have to remind you not to touch on that subject.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(*திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி*)
(Mr. Lakshman Jayakody)
I am telling him—

රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා
(*திரு. ரணில் விக்கிரமசிங்கம்*)
(Mr. Ranil Wickremasinghe)
How can I speak of what is happening in the Defence Ministry ?

සභාපතිතුමා
(*தலைவர்*)
(The Chairman)
Order, please! Recruitment comes under the Defence Ministry.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(*திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி*)
(Mr. Lakshman Jayakody)
I know that. I am telling him the categories under which he can give jobs to the youths. You cannot get old people into the Army and the Police. You must get youths into these forces.

රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා
(*திரு. ரணில் விக்கிரமசிங்கம்*)
(Mr. Ranil Wickremasinghe)
Recruitment to the Army and the Police and the selection of persons to the University at a certain stage become the function of other Ministries. I cannot answer for all matters pertaining to the Defence Ministry, but generally I can deal with the subject.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(*திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி*)
(Mr. Lakshman Jayakody)
මොකද තාත්තේ? යම්ම තෝරා ගන්නට මිනිස් විද්‍යාල තත්ත්වයේ සිටම; ඊට පසුව තරුණ තත්ත්වයේ සිටම. තමුත්තාත්තේ යටතේ තිබෙන විද්‍යාල

[ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා]

වල ඉන් නැවු, නමුත් වෙනත් අමාත්‍යාංශ වලට සම්බන්ධවෙලා, ඉන් නැවු ලමයි අත පින් මේ රටේ ආරක්ෂක අංශවලට යන්න කවිද පුදුසු කියා නෝරාගන්න, මා යෝජනා කරන්නේ ඒ කයි.

සභාපතිතුමා

(*ඡායාරූපය*)

(The Chairman)

That is not relevant. It does not come under him, He has no say in that.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා:

(*ශ්‍රී ලංකා සමාජවාදී පක්ෂයේ නායකයා*)

(Mr. Lakshman Jayakody)

මම එහිමට යෝජනාවක් කරන්නයි, බලාපොරොත්තුවන්නේ. කරුණාකරලා ඒ අමාත්‍යාංශයෙන් අහන්න. මොකද ගන්න බැරි කියා එතකොට තෝරෙයි. මේක ක්‍රියාත්මක කරන්න පුළුවන් එතැන වයි. අන්න ඒ නිසා ඒ අමාත්‍යාංශයේ රැකියාවලදීම ගන්න බලන්න කියා මා ඉල්ලා සිටින්න කැමතියි.

අතින් කාරණය, රැකියා අහිමි වන අය වෙනුවෙන් රු. ඇමතිතුමා ගන්නා පිය වර මොකක්ද? ජාතික සේවකර්ම සංස්ථාවට රැකියා දෙන්න කියනවා; පසුව ඒවා අහිමි කරනවා. මෙතුමා රක්ෂාවලේ සොයලා දෙනවා, එහෙත් දහස් ගණන් රක්ෂා අහිමි කරනවා.

ගාමිණී අනුකෝරල මහතා (නියෝජ්‍ය යෞවන කටයුතු හා රැකියා අමති තුමා)

(*ශ්‍රී ලංකා සමාජවාදී පක්ෂයේ නායකයා*)

(Mr. Gamini Atukorale—Deputy Minister of Youth Affairs & Employment)

කමකරු අමාත්‍යාංශයට යන්නට එපායා ඒකට.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා:

(*ශ්‍රී ලංකා සමාජවාදී පක්ෂයේ නායකයා*)

(Mr. Lakshman Jayakody)

ඒක තවම කියන්න පරිස්පර විරෝධී ප්‍රතිපත්තියක් තිබෙනවා කියා, මේ අමාත්‍යාංශවල.

සභාපතිතුමා

(*ඡායාරූපය*)

(The Chairman)

Order, please! Why do you not take up that matter with the Labour Ministry or the Defense Ministry? Get on to something else.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා:

(*ශ්‍රී ලංකා සමාජවාදී පක්ෂයේ නායකයා*)

(Mr. Lakshman Jayakody)

මම කියන්නේ, එක අමාත්‍යාංශයකින්—මේ අමාත්‍යාංශයෙන්—රැකියා දීමේ ප්‍රතිපත්තිය ගෙන යනවා; තවත් අමාත්‍යාංශයකින් රැකියා අහිමි කිරීමේ ප්‍රතිපත්තිය ගෙන යනවා. ඒ හේතුවෙන් මේ රැකියා පුනීලය කවදාවත් විසඳෙන්නේ නැහැ. ඒ පුනීලය විසඳීමට නම්, ඔබතුමා රැකියා අහිමි කිරීමේ පුනීලය ගැන ඒ ඒ අමාත්‍යාංශ සමග සාකච්ඡා කරන්න ඕනෑ. මා මීට වඩා ඒ ගැන කියන්න යන්නේ නැහැ.

පිට රට රැකියා එතුමාට සම්බන්ධ නැහැ. ගමුත් තරුණයෝ දහස් ගණනින් පිට රට යන්නයි, බලන්නේ. මේක මහා සාධනක වැඩක්. ඔවුන් හැම වෙලාවේම සිතන්නේ, ලංකාවෙන් වැඩක් නැහැ කියලයි. මෙතුවත් කාලයක් ගෙන ගිය ප්‍රතිපත්තිවලින් වැඩක් නැහැ කියන හැම මක් ඔවුන් තුළ තිබෙන නිසයි, පිටරට යන්න ඕනෑය කියන්නේ.

මේ පියේ පෙරේදා, “ඒපියා කොටින් මිලේස්” වල වැඩ කරන්නාවූ මා දන්නා තරුණයෙක් මට කියනවා, පිටරට යන්න ඕනෑ කියා. හේතුව, පඩි මදි, ඔය වගේ පුළුන් තිබෙනවා. ජීවත් වෙන්න බැහැ. බෝඩිං ගාස්තුව රුපියල් 270 යි, රත්මලානේ. මෙහේ ඉඳලා වැඩක් නැහැ; අපට යන්න ඕනෑ පිටරට, මම කිව්වා, “එහෙම ඕනෑ නැහැ; වෙන වෙන අංශ වලට යන්න; වෙන වෙන කර්මාන්ත තිබෙනවා; ඒවාට යන්න; ගමේ තිබෙන කර්මාන්ත වලටත් අඩු ගණනේ යන්න”

කියලා. පිරවට යනවා කියන එක ඒ තරම් තරක දෙයකත් නොවෙයි. ගිහිල්ලා ආවාට කමත් නැහැ නමුත් අපට ඕනෑ කරන රුද විය ලංකාවේ තබාගන්න ඕනෑ. There is a lot of brain drain among the youth. Brain drain is not confined only to the educated people. Brain drain and brawn drain are taking place.

එනිසා ගරු සභාපතිතුමනි, තව ලික කාලයක යන විට ස්වයං රැකියාත් නැතිව යනවා. මම දන්නවා ස්වයං රැකියා විනාශ වෙන හය හැටි. බිහි කර්මාන්තය නිවුණා, හපුවලාන කියන හමේ, දිවුල්පිටිය කොට්ඨාශයේ. ඒක විනාශවෙලා පේෂ කර්මාන්තයට—අත් යන්ත්‍ර පේෂ කර්මාන්තයට—ආවා. ඒක විනාශ වෙලා සහල් ව්‍යාපාරයට ආවා. අද සහල් ව්‍යාපාරය දිවුල්පිටිය කොට්ඨාශයේ කොපමණ ව්‍යාප්ත වෙලා තිබෙනවාද, ස්වයං රැකියා විධියට? නමුත් වැඩි කල් යන්නට පෙර ඕය සහල් ව්‍යාපාරය වත් පහර දිදිනවා. එසේ වන්නේ ඒවා සුරක්ෂිතව තබා ගැනීමේ වැඩ පිළිවෙලක් නැති නිසයි.

මේ ප්‍රශ්නය ගැන සුළුමෙන් කල්පනා කරන්නේ නැතිව ගැඹුරට කල්පනා කර බලා මේ තිබෙන්නාවූ ස්වයං ව්‍යාපාරවලට ගිහිල්ලා ඒවායේ යෙදී ඉන්නා අය සුරක්ෂිත කර ඒ අයගේ ව්‍යාපාර ගෙන යාමට වැඩ පිළිවෙලක් සාදා දෙන්නටය කියා ඉල්ලමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

මි. එන්. නවරත්නම් මහතා (වංචා කවිවේර)

(කි.පු. බී. ආ. ජන. ජනරජයේ—ආචාර්ය ජෙනරාල්)

(Mr. V. N. Navaratnam—Chavakachcheri)

Mr. Chairman, the problem of youth is not something which is confined to our country only. It is one of the most alarming problems all over the world, and now it has become a practice in almost all countries to have a Minister in charge of youth affairs. When I called on some Minister in a foreign country, I expected to meet a charming young man like our Minister, but

when I walked into his room, I found a 70-year old man with a bald head ; he was one of the most competent men in the government of that country and he was entrusted with the problem of tackling the youth. Of course, our Minister, in spite of his youth, has stood up to the challenge and has been able, within the constraints that have been put on him, to do what he can.

The Hon. Minister would understand as has been mentioned by the hon. Member for Attanagalla (Mr. Lakshman Jayakody), that frustration and a sense of injustice has been the cause of youth unrest in most countries, and particularly in this country, and you must erase and eradicate the real causes for this injustice. Of course, some unrest is due to purely political reasons. I do not expect the Hon. Minister to tackle that. In most instances, it is because young men feel that they have been discriminated for political reasons, sometimes on racial grounds, sometimes on religious grounds, and also there is a feeling that in regard to employment, no consideration is given to merit.

Although the Hon. Minister is in charge of Employment, unfortunately his ambit is confined to whatever he can do in his own Ministry as Minister of Youth Affairs and Employment, and also in his Ministry of Education. I think the Hon. Minister should be entrusted with the task of framing schemes of employment for all employment in the country irrespective of what Ministry that employment comes under, whether it is the Ministry of Defence, or the Ministry of Cultural Affairs or the Ministry of Scientific Affairs.

We do not commend a Minister in this House and go outside the House and criticise him on the same matter. Most of us have in recent times commended the Hon. Minister for introducing for the first time in the history of this Government a scheme of recruitment based on merit. It has been very unfortunate that this Government has in the past disregarded-

[தி. சிங். கவர்ன்மென்ட் மெம்பர்]

ed merit and given employment for other considerations. Although the new scheme of recruitment of assistant teachers will ultimately give employment to only five or six hundred people, it will certainly satisfy the remaining ninety five to hundred thousand young men and women who would also be seeking employment. In this House we have heard Hon. Minister boasting that this Government has given employment to three or four lakhs of people is not going to satisfy the youth of this country, and by this method of employment, frustration will be caused among the remaining one or one and a half million of youths who are educated but unemployed.

It is the duty of the Hon. Minister to get the Cabinet to give him powers to draft a scheme of employment and recruitment, whenever vacancies occur under any Ministry or under any Government Corporation. It is the duty of the Hon. Minister to analyse and categorize the people who are now unemployed and evolve schemes of giving them technical education and create further employment opportunities for them.

One of the functions which has been delegated to the District Development Council is employment within the area of its activities. It has caused a great deal of disappointment and disillusionment to most District Development Councils that although they are in charge of certain subjects, they have no power of recruitment. I do concede that the Minister should give directives regarding schemes of employment or recruitment and empower the District Councils to implement those schemes and recruit whomsoever they think competent to fill the vacancies which come within the departments under the District Development Councils.

The Hon. Minister has now made an attempt to solve the problem of graduate unemployment. In spite of all the criticisms levelled against the last regime, it should be given credit

for having solved this problem. When the last Government went out of office in 1977 there was not a single graduate who was unemployed. It evolved a scheme by which graduates who wanted employment were given employment, may be on an appropriate salary scale. The Hon. Minister is perhaps aware that in certain parts of the country there is a large number of graduates who are still unemployed. In the Jaffna district alone, I think, the number is over 500. The Hon. Minister has prepared a list of unemployed arts graduates and I am told they have been interviewed last week for appointment to various posts. But, I am informed—I do not know whether the information is correct—that all those who offered political science as a subject at the University have been debarred from presenting themselves at the interview.

சென்ட்ரல் மெம்பர்

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

Why is that?

தி. சிங். கவர்ன்மென்ட் மெம்பர்

(திரு. வி. என். நவரத்தினம்)

(Mr. V. N. Navaratnam)

I hope I am wrong. There are several graduates also in my electorate who have been registered in this unemployed graduates list. They have not been called for an interview, but in every instance such a person was one who had offered political science.

சபாபதி

(தலைவர்)

(The Chairman)

What is the employment?

தி. சிங். கவர்ன்மென்ட் மெம்பர்

(திரு. வி. என். நவரத்தினம்)

(Mr. V. N. Navaratnam)

I think they are being employed as assistant teachers.

சென்ட்ரல் மெம்பர்

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

Graduate placement committee.

தி. சி. வி. என். நவராத்தினம்)

(Mr. V. N. Navaratnam)

There is an interview committee going on at the moment.

சபாபதி

(தலைவர்)

(The Chairman)

Recruitment of ?

தி. சி. வி. என். நவராத்தினம்)

(Mr. V. N. Navaratnam)

Recruitment of teachers. Maybe they will be posted for other subjects also.

If this is correct information, the Hon. Minister or the Deputy Minister must rectify the position. One cannot blame a student because some person in the university has certain political views. So, if the graduates who have been registered already with the Ministry have not been called for the interview, immediate steps should be taken to call them also for the interview.

The hon. Leader of the Opposition has referred to certain other aspects in his comments on the Votes of the Ministry of Education which are very relevant to this Ministry also.

The scheme of recruitment must be on a rational basis. If a person has been called in a particular post or performing a particular duty, whether on a temporary basis, casual basis or voluntary basis with the approval of the Government, such person must not only be given priority in employment but also be absorbed whenever there are vacancies in the cadre for that grade of employee. There are a large number of teachers who have been teaching in very difficult areas, who have been teaching for more than three or four years with the approval of the Ministry of Education. Some of them are not qualified to apply because the qualification they possess is lower than what has been included in the Gazette. The Hon. Minister must deal with this category

of teachers outside the scheme enumerated in the Gazette and absorb all of them into the teaching service.

There are a large number of graduate teachers also. There are Arts graduates who have been teaching in very remote areas in the Kilinochchi Electorate, Kayts Electorate and my electorate. I have with me a list of 12 persons. In fact, when the Hon. Minister visited Jaffna in his capacity as Minister of Education he told them: "You are doing very good work. Please continue. I will absorb you into the permanent service when vacancies occur." Some of them have been teaching in Advanced Level classes, and several of them have entered the university.

The hon. Leader of the Opposition wanted me to bring another matter to the notice of the House. This reference to the scheme of recruitment. I am told, Sir, that in various departments and state corporations people have been employed on a casual basis for ten or fifteen years and are being discontinued thereafter. The Hon. Minister must collect statistics of those who have been working for more than one year in a temporary, casual or other basis from all departments under the Government and all state corporations and evolve a scheme by which all of them would be employed.

The hon. Member for Trincomalee referred to the National Apprentice Board Scheme. Young men and women are posted to various corporations for purposes of training, and it has now become the practice for those corporations to absorb them into the permanent cadre if there are vacancies.

There have been seven ladies who have been trained in the Finance Division of the Northern Region of the Transport Board. I am made to understand that their work has been very satisfactory. They have undergone their training, but they are not being absorbed by the board. I am handing over to the Hon. Minister a copy of a letter sent by them to the Hon. Minister. I hope the Hon. Minister will take appropriate steps—

சபாபதி துல,

(தலைவர்)

(The Chairman)

You are finding fault with the Minister for the mistakes of others.

பீ. லன். னலர்ன் னலீ னலல

(திரு. வி. னன். னலர்ன் தினம்)

(Mr. V. N. Navaratnam)

I know, Sir, but this is part of the National Apprenticeship Board scheme. They are all apprentice trainees.

I should show my appreciation to the Hon. Minister, for he has made the Chavakachcheri circuit or the Chavakachcheri AGA's division a model region for youth activity. We had a round of conferences. I thank him for all the support he has given. I also thank the officials for taking a lot of interest. We hope to exhibit this work in Chavakachcheri—not exhibit to the rest of the country, but perhaps to the rest of Asia.

Before I conclude there is one more matter which the hon. Member for Jaffna, my good Friend, said he had forgotten to mention. I am told that last year when we discussed the Votes of the Ministry of Youth Affairs there had been a comment by several Opposition Members that they did not find any charming looking lady in the Officials' Box. The Hon. Minister must remember—

சபாபதி துல,

(தலைவர்)

(The Chairman)

Naturally a bachelor Minister cannot have anything to do with the ladies!

பீ. லன். னலர்ன் னலீ னலல

(திரு. வி. னன். னலர்ன் தினம்)

(Mr. V. N. Navaratnam)

The Hon. Minister would appreciate that almost fifty per cent of the students of our country are females. He must evolve schemes of training and schemes of recruitment for them.

I agree with all the comments made by the hon. Member for Attanagalla (Mr. Lakshman Jayakody). The Hon. Minister should not only be interested in employment, not only interested in unemployment, he should also be concerned about disemployment. There is no purpose in giving jobs to 40,000 people if 150,000 people are discontinued from service for no valid reasons. The Hon. Minister in charge of employment should also take steps to see that there is no unnecessary disemployment in the country.

சரன் னுன் னலலீ னலலீ னலல

(கலலலல)

(திரு. சரன் னுன் னலலீ னலலீ னலல—கலலலல)

(Mr. Sarath Mut'etuwegama—Kalanawa)

Mr. Chairman, as far back as the early 1960s our party asked the then Government in power to set up a Ministry of Youth Affairs. During that time this request and these objective measures were ignored by several Governments. In a way this Government has to be commended for the thought or the idea of setting up a Ministry of Youth Affairs. It has also put at the helm of this Ministry a young Minister and a young Deputy Minister. However, I am rather doubtful about the potential of this Ministry and about the scope of its work although the name "Ministry of Youth Affairs" is given to it. I think the actual work that they have to do is very limited, and more work could be done by two bureaucrats manning a small government department.

Throughout Asia and certainly in Sri Lanka, a very large proportion of our population consists of young people. As other hon. Members have already said the problem of young people has now become an international problem in some countries. Today in Sri Lanka young people are among the most frustrated section of the population. As you know, not only this Government, not only the previous Government, but government after government has adopted

the policy of favouritism in regard to employment. Every job opportunity that is available is given on the basis of political favouritism or, even worse, some other affinities which the people who have the ability to give those jobs have with the people who applied for them. This has created endless frustration throughout the country.

After the free education scheme a large number of people knew that a social stratum had grown up forming part of the intelligentsia of the country. They had no contact with the powers that be in the big cities in the country, with the result, probably, that they did not have access to English. Particularly between a certain period of time, say 1960 to 1980, all the people who became graduates or who had completed secondary education were lacking in their knowledge of English. In fact it is well known that people say that they have everything except the කඩුව; කඩුව විකක් මදි. ඒ නිසා, ජාති එක ගන්න බැහැ. That situation was there.

Then successive Governments began to start discriminating in the granting of employment. That creates misery and frustration which is hard to describe. That is why, speaking on the Votes of the Ministry of Plan Implementation, I personally asked for the scrapping of the Job Bank scheme. It has done nobody any good, least of all the Members of this Government, who think that they have been able to distribute jobs. They have certainly made less friends than they have made enemies. It is the experience of all Governments and Members of Parliament. Some people who have come here for the first time might think that, because there are thousands of people round their offices asking for jobs, they are very popular. But those of us who have been here before know that it means nothing, because for each job you give to a young man—the Member of Parliament distributes the jobs—you

make about ten enemies. You make ten enemies by giving that job to a particular person. I think the hon. Member for Attanagalla also said so.

I think the Hon. Minister realizes that this no proper scheme by which to give jobs, and he is trying—he said so yesterday—to see whether he could give the five thousand teaching jobs only on the merit principle. I very much doubt it, but anyway he is trying to do it. I doubt very much his being able to do what he wants, because there will be pressure brought on him and lists will be submitted by Members of Parliament after the examinations are held. These will be submitted, and the Members of Parliament will put off some names and tick off others. That is how these appointments will be given.

Now, I want to ask the Hon. Minister, what is the Ministry of Youth Affairs doing about all these problems? Look at the position today of a young man entering life at 21. He should be a person who militates against corruption, who fights what is unfair and unreasonable in life. But what is happening today? Corruption has become so endemic that young people who are job seekers start off by looking to see which way they can find a job by giving a bribe or using some undue influence. The whole problem is a composite problem, and the Minister must look into it on the basis that this Ministry is not only to run the National Youth Service Council or a farm in Minneriya. That would not do. This is a much bigger problem. Young people have no confidence in the future—nothing at all! They do not know what is going to happen tomorrow or next year. The education system has its own problems. There are drawbacks. There are unfair advantages in the education system which nobody can correct in one or two years. So the Minister should, even within the political concept of this Govern-

[සැරත් මුත්තෙට්ටුවෙහි මහත්ම]

ment—this Government's political concepts are well known—even within the concept of the politics they believe in, open a dialogue with the young people, try to at least show the young people that they are doing something, that they want to do something for them. I suppose this Government cannot do it. The Minister is not an island; he is part of the Government. He cannot work within the framework of this Government and reassure you so the problem is there and it will remain there for the rest of the time.

I want to raise one matter, and that is the problem of the Arts graduates. Since this Government came into power nearly five years ago there has not been a single job advertised for which the basic requirement is an Arts degree. I gave notice of a Question about this matter to the Ministry of Plan Implementation, but the staff of Parliament informed me that it was a Question that would have to go to each and every Ministry because that Ministry had said they could not be responsible for the other Ministries. Anyway, as far as I have been able to discover, there has not been one single job advertised for which the basic qualification is an Arts degree. Now, this is a curious situation because this is the largest numerical sector of degree holders turned out by the university. I am told that the Minister is trying to have some scheme where some people are given a Rs. 500 allowance and a six months' course in Mathematics or something like that. The hon. Member for Chavakachcheri (Mr. V. N. Navaratnam) told me that I was quite surprised to hear that there is some interview going on for Arts graduates for teaching jobs. This is the first time I have heard it. Maybe the hon. Member for Chavakachcheri has got special treatment from the Minister, but I never heard of such an interview going on for Arts graduates for teaching jobs. So, I want to ask the Minister, will he not

take this matter up with the Government? After all Youth Affairs embraces that. What is going to happen to these Arts graduates? They are the most frustrated section among the educated youth of this country today—girls and boys. There are girl graduates who are working in various factories as ordinary unskilled workers, and there is a lot more who cannot even find that work. So that, this is a very pressing and serious problem which the Government must deal with, and here again, not look to see whether there are some political catchers who can go and fix up some places, but look at the problem as a whole and see whether it cannot be dealt with on the basis of merit being the answer, and some suitable qualification being the answer.

While I am on that matter, I might also mention another matter that is related to the one I mentioned. I have brought it up under the Ministry of Higher Education. That is, about the people who follow the Workers' Education Course at the University. The Government spends money, in the sense that the Government or the Corporation gives them full-pay leave throughout that period. They also occupy a place in the university which would normally have been available to some other person who passed the GCE (AL). What happens after that? Whose problem is it? Whose baby is it? Because they go back. Now, the CTB conductors who were chosen and went to do the Workers' Education Course in the university, came back and they are continuing to be CTB conductors. They are frustrated, thoroughly unhappy because they cannot find anything else. One person I know is working as a CTB conductor. Why are we doing these things, if this is going to be the result? What is the point in choosing young workers, giving them a technical education, blocking up places in the university, and spending money on their educa-

tion, and then bringing these degraded men full of frustration, and telling them to count those nickels in the bus? This is senseless. You must have some perspective and some target. The people whom you are taking are the best of the working class, the so-called best of the working class, at least closest to the Government party to be sent to the Worker's Education Course. Then you take them back and put them in buses. The Government must look at it from the point of view of some longterm perspective.

Another thing is, there must be some co-ordination. The Ministry of Youth Affairs is a very good concept, the idea is good. Then, he is told to run the National Youth Service Council, and is given a little money to open up a few roads here and there, and then again some film man is brought to show some film shows. Is that the function of a Ministry of Youth Affairs today in Sri Lanka, where the most frustrated section of people belong? I think it should be much more, and it should be a unit which studies these problems, which looks at these problems, which is given more money, which is given more research staff, allowed to study the problem in depth, and to suggest solutions within their own framework. We have one solution and you have another. But they are in power and within those solutions that they offer, something that is feasible should be done.

Another matter that I would like to draw the attention of the Hon. Minister to is the question of young women today. I think here again, time was when in Sri Lanka young women never looked for jobs, the majority of young women. They waited till they found a husband. Today, they cannot find a husband unless they have found a job. That is the actual fact. I hardly know of any man who will marry an unemployed woman, because they cannot live on that salary or on the income of one or two members of the family. So, today I

and even the other hon. Members would find that in rural electorates young girls come and say, "Just find us some job," and when you tell them, "These are the breakdowns, these are the salaries that you will get in Colombo, is it worth the money you have to spend in going?" They say, "Just to get away from the shame of living in the village, without a job, just to say that we are employed, just find something like that." That is the position. There are graduate girls who are prepared to do anything and what is the result? The result is the migration to the Middle East, without fear of consequence. A slave trade has been set up here, a slave trade in women. I am not talking about men, because that is at least another sex. But this is a peculiar slave trade, because the slave dealer gets a two way cut. He gets his cut from the person to whom he supplies the slave and the slave has also to give a cut. So, these are all problems that are cropping up in the country today: the difficulty of living—cost of living, the frustration that results from unemployment, the inability of families to look after their children, the inability of children to look after their parents when they are old, the inability of young men to get married—all these problems result in this kind of thing. I think the Hon. Minister of Youth Affairs, instead of confining himself to the Ministry, should tell the government, "This is the function you are giving me. It is useless having this Ministry. You might as well have the National Youth Service Council and hand it over to somebody and say, 'Look after the National Service Council'". This is the problem, if you have this high sounding name "Minister of Youth Affairs", which is one of the most important Ministries in the country, just to ask them to run Youth Service Council, there is no point in having this Ministry. Therefore, I ask the Hon. Minister to look into the problem, to study the whole question in depth.

[සරත් මුත්තේගම මහතා]

The other thing is, the hon. Member for Mihintale spoke of some scheme of employment that he is having in his electorate. I think during the last government also after much planning—Dr. H. A. de S. Gunasekera was the Secretary of the Ministry—started the DDC project which was supposed to be a panacea for the secondary school leavers' unemployment problem. What happened in the electorate was that one secondary school leaver with GEC (O) level has got a bank clerk's job bringing about Rs. 1,200 in salary with overtime and so on. Somebody else got a General Clerical else got a teaching appointment. Service job. Somebody else got a police constable's job. Somebody else got a watcher's job, and the bulk of the applicants were put into a DDC project to break metal or something. They said, "They are self-employed now; that is a very glorious thing. You are doing a great contribution to the country." Each of them nursed a bitter sense of grievance against the Member of Parliament, against the government and waited for the day when they could vote against the government. The same thing will happen to the youth scheme.

This is like the URW. There was a scheme called the Unemployment Relief Work just after the war. They used to go and excavate earth from one land and fill up a hole in another land. One set of fellows excavate and the other set of fellows go and fill up this hole. So this is the concept of having something to do. A dole is much better. The dole is a realistic thing. If you have unemployment in capitalist countries, dole is some

thing that the young people are entitled to. It is useless giving them bogus jobs. I do not know. These bogus jobs. I do not know. This scheme may be a very good scheme, but there are some unemployment youth schemes, and some of these youth schemes are really more for the purpose of giving into the articulation of young people so that they may not come to the office and shout,

"What about our jobs?" So, instead of that, it is better to give them the dole, which is a more realistic thing, and it should really come in the future.

Those are the matters which I wanted to bring to the notice of the notice of the Hon. Minister. I hope that the Minister succeeds in his attempt to introduce the merit principle in jobs. I think it is a matter on which the government should initiate discussions with all parties. There are certain matters which go beyond the acerbity of a political debate. The question of unemployment should be discussed with a view to evolving a scheme whereby all political parties should agree that hereafter when jobs are given some scheme will be followed.

I have always said that there is a scheme for admission to the universities. Let us assume that there was a scheme whereby the Members of Parliament could submit lists for admissions to the universities. What would have happened then? They would have entered the names of their friends and said admit these follows to the universities. Fortunately, we have survived that.

We will have a system of marking—so many marks for 'O' Level, so many marks for credit, so many marks for Advanced Level, so many marks for Degrees, and so many marks for these subjects. So that, there will be a scheme which will be open to anybody to inspect. At least you might be able to do away with the frustration existing among the youth now because young people think: "I have not got a job because I did not have a man who pulled for me."

So, with that thought I would like to end my comments in the discussion of these Votes.

සර්. එම්. අප්පුහාම් මහතා (බදුල්ල දිසා ඇමතිතුමා)

(திரு. அ. எம். அப்பாஹாமி—புதுவை மாவட்ட அமைச்சர்)

(Mr. R. M. Appuhamy—District Minister, Badulla)

ගරු සභාපතිතුමනි, ඉතාමත් වැදගත් අමාත්‍යාංශයක වැය ශීර්ෂයක් යටතේ සාකච්ඡා කරන මේ අවස්ථාවේදී මේ අමාත්‍යාංශය යටතේ ඇති තරුණ සේවා සභාව ගැන වචන ස්වල්පයක් කතා කරන්නට මම බලාපොරොත්තු වෙතවා. තරුණ සේවා සභාවෙන් අපේ දිස්ත්‍රික්ක යට වීශාල වැඩ කොටසක් කෙටිගෙන යනවා. ඒ ගැන අපේ තරුණ සේවා කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමාට මම ප්‍රශංසා කරනවා. දිස්ත්‍රික්කයේ නියෝජිත මහත්වරු ප්‍රදේශයේ තරුණයන් එකතු කරගෙන බොහෝම උනන්දුවෙන් වැඩ කටයුතු සංවිධාන කරගෙන යනවා.

පසුගිය දිනෙක බණ්ඩාරවෙල නගරසභා ශාලාවේදී ඒ දිස්ත්‍රික්කයේ තරුණයන් විසින් සාදන ලද අත්කම් භාණ්ඩ ප්‍රදර්ශනයක් පැවැත්තුණි. මම ගිහන හැටියට තරුණ සේවා සභාවේ සභාපතිතුමාත් එහි ගියා. ඒ අවස්ථාවේ එතුමා දැනින්තරව ඇති, දිස්ත්‍රික්කයේ තරුණ කොටස් බොහෝම උනන්දුවෙන් වැඩ කටයුතු සකස් කර තිබුණු ආකාරය; බොහෝම උනන්දුවෙන් වැඩ කරගෙන ගියා ආකාරය. එම නිසා මෙයින් පැහැදිලි වෙනවා, මෙය ඉතා වැදගත් අමාත්‍යාංශයක් බව.

තරුණ කටයුතු හැර අපේ ඇමතිතුමා තරුණයකු වශයෙන් බොහෝම සෙවිල්ලෙන් කටයුතු කරගෙන යනවා. නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමාත් එහෙමයි. පසුගිය කාලයේ එගේ තොවෙයි, තරුණ කටයුතු සම්බන්ධයෙන් බොහෝම ලොකු උනන්දුවකින්, හැඟීමකින් ක්‍රියා කරගෙන යන බව පේනවා. ජාතික තරුණ සේවා සභාවෙන් කටයුතු රාශියක්ම කරන්නා වශේ ආධුනිකත්ව මණ්ඩලයෙහිත් තරුණයන් රැකි රක්ෂාවලට පුහුණු කරවනවා. නමුත් රැකියා සඳහා පුහුණු කිරීමට බඳවා ගන්නා විට රැකියා බැංකුවෙන් ලබා දුන් පෝරමය ආපසු ඉල්ලා ගන්නවා. පුහුණුව ලබා දීම කෙරෙහි නො බොහෝම වික කාලයකටයි.

මෙසේ පුහුණුව ලබාගෙන ආපසු යන කොට ඒ අයට ලබා දුන් රැකියා බැංකු පෝරමය නැතුවයි යන්නට වෙන්නෙ. එම නිසා රැකියා බැංකු පෝරමය ආපසු ඉල්ලා ගන්නෙ නැතුව ඒ අයට පුහුණුව ලබා දෙන්නට නියම කරන ලෙස ඇමති තුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. එසේ කැතිනම් ඒ රැකියා අංශය තුළින්ම ඒ අයට රැකියා ලබා දීමට කටයුතු කරන්නට ය යියා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, අපේ මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙක්ම සඳහන් කළා උපාධි ධාරීන් ගැන. අද බදුල්ල දිස්ත්‍රික්කයෙන් සැහෙන පිරිසක් සිටිනවා, මේ අන්දමට උපාධිය සමත් රැකියා නොමැති අය. ඒ අය ගැනත් අවධානය යොමු කරන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා. දැනට මේ අය ලියාපදිංචි කිරීමේ වැඩ පිළිවෙලත් ජාතික ආධුනිකත්ව මණ්ඩලය මගින් ක්‍රියාත්මක කරගෙන යනවා. බැංකුවෙන් ණය ලබාගෙන අධ්‍යාපනය ලැබූ මේ අය රැකියාවක් නොමැතිකමින් අවරුදු ගණනාවක් තිස්සේ කර කියා ගන්න දෙයක් නැතුව සිටින නිසා, මේ අය ගැනත් අවධානය යොමු කරන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා. මේ අයට මොන ක්‍රමයක් හෝ සකස් කර සහනයක් ලබා දීම ඉතාමත්ම හොඳ බව මතක් කරන්නට ඕනා.

තරුණ සේවා සභාව ගැන අපේ මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙක්ම මතක් කළා. රැකියාවක් කර කියා ගන්නට බැරි කොටස්වලට, කිසියම් මුදලක් ලබා දී ස්වයං රැකියාවල යෙදවීම සඳහා පුළුල් වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරනවා නම් එයින් විශාල සේවයක් සිදු වන බව මතක් කරන්නට කැමතියි. හැම කොටසාශයකම මේ වාගේ වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරන්න පුළුවන් නම් එය ඉතා හොඳ බව මතක් කරන්න කැමතියි. විශේෂයෙන්ම රක්ෂා නොමැති අයට ආදායම් ලබා ගන්න පුළුවන් අන්දමේ වැඩ පිළිවෙලවල් සකස් කර දෙනවා නම් එය ඉතාමත්ම ප්‍රයෝජනවත් බව නැවත වරක් පෙන්වා දෙන්න කැමතියි.

[ගාමිණී අනුකේරල මහතා]

අදහස් පල කළ අලුතින් ආරම්භ කළ අපේ අමාත්‍යාංශයේ වැඩ කටයුතු කෙරෙන ආකාරය, එහි දියුණුව සහ ඇතැම් අඩුපාඩු කම් ගැනත් ඒ විවාදවලදී මන්ත්‍රීවරු තමන්ගේ අදහස් ප්‍රකාශ කළා. අද විවාදයේ දීත් මේ වන විට මන්ත්‍රීවරු රාශියක් තමන්ගේ අදහස් උදහස් පල කර තිබෙනවා.

යාපනේ මන්ත්‍රීතුමා (වී. යෝගේශ්වරත් මහතා) මේ විවාදයට සහභාගි වෙමින් කථා කළේ රුකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය ගැනයි. මට මතක හැටියට, එතුමා පසුගිය වර්ෂයේ විවාදයේදීත් ඒ ගැන කතා කළා. එම නිසා පසුගිය වර්ෂයේදීත් මගේ කථාවේදී මම සදහන් කළා. 'යොවන කටයුතු හා රුකිරක්ෂා අමාත්‍යාංශය' යනුවෙන් නම් කෙටි තිබුණට අපේ අමාත්‍යාංශය රුකිරක්ෂා සපයන අමාත්‍යාංශයක් නොවේය කියා. අපේ අමාත්‍යාංශයෙන් නෙරෙහි නේ තරුණ සේවා කටයුතු ආරම්භ කිරීම හා වැඩි-දියුණු කිරීමත්, රුකිරක්ෂා සදහා තරුණ-තරුණියන් පුහුණු කිරීමත් බව යාපනේ මන්ත්‍රීතුමාට, නැවතත් මේ අවස්ථාවේදීත් මතක් කර දෙන්න කැමැතියි.

ඒ වගේම ඒ මන්ත්‍රීතුමා කීව්වා, ජාතික ආධුනිකත්ව මණ්ඩලයෙන් පුහුණු කෙරෙන ආධුනිකයන්ට තමන්ගේ මවු භාෂාවෙන් පුහුණුව ලබන්න අවකාශය සලසා දෙන්න ඕනෑය කියාත්. අපේ ජාතික ආධුනිකත්ව මණ්ඩලයෙන් සුදුස්සන් තෝරා ගෙන පුහුණුව සදහා නොයෙකුණ ආයතනවලට — පෞද්ගලික ආයතනවලට පවා— ඒ උදවිය යවනවා. එම නිසා ඒ ඒ ආයතනවල කටයුතු කෙරෙන භාෂාවෙන් තමයි, ඒ ආධුනිකයන්ට පුහුණුව ලබා දෙන්න සිදු වෙන්නේ. නමුත් ජාතික ආධුනිකත්ව මණ්ඩලයෙන් සැපයෙන හැම පාඨමාලාවක්ම ඒ ඒ ආධුනිකයාගේ මවු බසින්ම සැපයෙන බව මේ අවස්ථාවේදී විශේෂයෙන් මතක් කරන්න කැමැතියි.

ත්‍රිකුණාමලේ මන්ත්‍රීතුමා (ආර්. සම්පත් දන් මහතා) කීව්වා, ජාතික ආධුනිකත්ව මණ්ඩලය ත්‍රිකුණාමල දිස්ත්‍රික්කයෙන් තෝරාගෙන තිබෙන්නේ එක් කෙනෙක්

පමණක්ය කියා. ඇත්ත වශයෙන්ම ජාතික ආධුනිකත්ව මණ්ඩලය කටයුතු කරන්නේ දිස්ත්‍රික් පදනමින් නොවෙයි. පොදුවේ මුළු රට ගැනම කල්පනා කරලයි. ඒ ආයතනය කටයුතු කරන්නේ, ඒ ඒ අංශයෙන් ආධුනිකයන් පුහුණු කිරීමට තිබෙන පහසුකම් සලසා බලා, ඒ පළාතේ අයට ප්‍රමුඛත්වය දෙමින් තමයි, පුහුණු කිරීම සදහා ආධුනිකයන් තෝරා ගන්නේ. ඒ කොහොම වුණත්, ත්‍රිකුණාමල දිස්ත්‍රික්කයෙන් ඒ විධියට 58 දෙනෙක් තෝරා ගනු ලැබ තිබෙනවා, ජාතික ආධුනිකත්ව මණ්ඩලය විසින්. ඒ වගේම, පසුගිය වර්ෂයේ අපේ අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීර්ෂය සලකා බැලූ අවස්ථාවේදී ඇමති තුමා කීව්වා, අලුතින් හෝටල් ව්‍යාපාරය සම්බන්ධයෙනුත්, පුහුණු කිරීම සදහා ආධුනිකයන් බඳවා ගන්නවාය කියා. ඒ සදහාත් ආධුනිකයන් බඳවා ගෙන තිබෙන බව මේ අවස්ථාවේදී කියන්න කැමැතියි.

මිහින්තලේ මන්ත්‍රීතුමා (දයාරත්න වලගම්බාහු මහතා) කථා කළා, එතුමාගේ ඇතුන්ගම ස්වයංක්ෂි ව්‍යාපාරය ගැන. ලබන වර්ෂයේදී අක්කර 6,000 ක් පමණ දෙන්න බලාපොරොත්තු වෙනවාය කියා එතුමා කීව්වා. ඇතුන්ගම ව්‍යාපාරය ගැන කියන කොට මම කියන්න ඕනෑ, ඒ ව්‍යාපාරයට සම්බන්ධ තරුණ සහෝදරයන් 20 දෙනකුට තරම අවශ්‍ය මූලික පහසුකම්, සැපයීමට නීත්‍ය ඇන් ඉදි කරගෙන යන වාය කියා. ලබන අවුරුද්ද වනවිට අපි මේ කටයුතු නවත් පුළුල් කරන්නට අදහස් කරනවා. අපේ තරුණ සේවා සභාවට පුළු වන්නම තිබෙනවා, වෙනත් ආයතනවල සම්පූර්ණ සහයෝගය ලබාගෙන මේ තරුණ යන්ට නොයෙක් අංශවල සේවා පුහුණු වක් ලබා දෙන්න. ඒ වුණත් අපට මේ රටේ සැහෙන මුදල් ප්‍රශ්නයක් තිබෙන බවත් අපි අමතක කරන්න හොද නැහැ. අපට මීට වඩා මේ කටයුතු සදහා මුදල් යොදවන්න පුළුවන්කමක් නැත්තේ ඒකයි.

අත්තනගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා) මේ සාකච්ඡාවට සහභාගි වෙමින් 1971 ත්‍රස්තවාදය ගැන කථා කළා. එතුමාගේ පක්ෂය බලයේ සිටි කාලයේදී ඒ පක්ෂයට සහයෝගය

දුන් තරුණ තරුණියන් රාශියක් ඊට සහ භාගි වූ නිසා යුතුකමක් වශයෙන් ඒ ගැන මතක් කරන්න ආහි.

ජනාවාස ගැනත් එතුමා මතක් කලා. ජනාවාස ගැන කථා කරන විට, පසුගිය රජය මගින් ආරම්භ කර තිබුණු ඒ ජනාවාස සියල්ලක්ම 1977 වන විට ජරාවාස බවට පත් වී තිබුණු බව මම මතක් කරන්න ඕනෑ. ඒ තරුණ කොටස් ඒ ජනාවාසවලට ඇතුළත් කර ගන්න ඉස්සර වෙලා ඒ අය ඉදිරියේ සුරංගනා ලෝකයක් මටා පෙන්වලයි, ඒ අය මේ ජනාවාස වලට ඇතුළත් කර ගත්තේ. එහෙම ඇතුළත් කරගෙන ඒ උදවියගේ කාලය කැබා සිතියා කර දැමීමා පමණක් නොවෙයි, ඒ උදවියගේ අනාගතයත් සම්පූර්ණයෙන් කැලකන්න කර දැමීම. එතුමන්ලාගේ රජය කාලයේදී “සිරිමාවෝ පුර” කියන ජනාවාසයක් ඇති කරලා රුපියල් කෝටි ගණනක මුදලක් කිසිම ප්‍රයෝජනයකට ගන්න බැරිවන අන්දමට කැබාසිතියා කළ අන්දම අපි නොයෙක් වර මේ සභාවේ සඳහන් කර තිබෙනව. තමුන් නාන්සෝ වත් ඒ ගැන මතක් ඇති. ඒ වගේම රුකි රත්නා බැංකුව අපේ අමාත්‍යාංශය යටතේ පවතින ආයතනයක් නොවන බව එතුමාටත් මතක් කරන්න කැමතියි.

දිවුලපිටිය ප්‍රදේශයේ කලකට පෙර තිබුණු පේෂකර්මාන්තයත් දැන් නැතිවී ගොස් ඇති බවත් අත්තනලේලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කීව්වා. ඒ ඒ කාලයේ පවතින වාතාවරණය අනුව, ඒ ඒ කාලවල ඇතිවන ස්වයං රුකියාවන්, ගෘහකර්මාන්ත ආදියේ වෙනස්වීම් ඇති වෙනව. මම ඒ තරුණ එතුමාට මතක් කරන්න කැමතියි.

මන්ත්‍රීවරුන් රාශියක් උපාධිධාරීන්ගේ රුකියා ප්‍රශ්න ගැන කතා කලා. කලවානේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (සරත් මුත්තෙව්වටගම මහතා) ප්‍රකාශ කලා, මේ රජය බලයට පත්වීමෙන් පසු උපාධිධාරීන් සඳහා කිසිම රුකියා දැන්වීමක් පුවත්පත්වල පළ කළේ නැහැ කියා. උපාධිධාරීන් අවශ්‍ය තනතුරු ආබැරිතු පිළිබඳ දැන්වීම් පුවත් පත්වල පළ කිරීම නවතා දැමීමේ එතුමාත් මන්ත්‍රීවරයෙකුට සිටි පසුගිය

රජය බව බව මම එතුමාට මතක් කරන්න කැමතියි. අපි පාලන බලයට ආවාට පසු, මේ රජය පිහිටුවීමට පසු තරුණ සේවා සභා විට විශේෂ නිලධාරී මහත්වරු බඳවා ගන්න අවස්ථාවලදී උපාධිය සුදුසුකමක් හැටියට පුවත්පත්වල දැන්වීම් පළ කර බඳවා ගැනීම කළ බව කියන්න ඕනෑ.

කලවාන මන්ත්‍රීතුමා තවදුරටත් කීව්වා, මෙම අමාත්‍යාංශය යටතේ තිබෙන්නේ තරුණ සේවා සභාව පමණක්ය, ඒකෙන් කෙරෙන වැඩවලට වෙනම අමාත්‍යාංශයක් අවශ්‍ය නැත කියා. එතුමා මෙම අමාත්‍යාංශයෙන් කෙරෙන කටයුතු ගැන හරියාකාර අවබෝධයක් නැතිව කථා කිරීම ගැන මම මේ අවස්ථාවේදී මගේ කනගාටුව ප්‍රකාශ කරනව. මේ අමාත්‍යාංශය යටතට ජාතික ආධුනිකත්ව මණ්ඩලය, ජාතික තරුණ සේවා සභාව සහ තවත් ආයතන කීපයක් පැවරී තිබෙන බව මම එතුමාට මතක් කරන්නට කැමතියි.

මේ රටේ තරුණයන්ට අවශ්‍ය තරුණ සේවා, කාර්මික දැනුම, රුකියා පුහුණුව ආදිය අපි ලබා දෙනව. රුකියා බැංකුවේ ලියාපදිංචි වුණු සමහර උදවිය ආධුනිකත්ව මණ්ඩලයට පුහුණුවට ගන්න විට ඒ අයට දී තිබුණු රුකියා බැංකුවේ ලියාපදිංචි සහතිකය ආධුනිකත්ව මණ්ඩලය ගන්න යයි කීව්වා. සැලසුම් ක්‍රියාත්මක කිරීමේ අමාත්‍යාංශයෙන් අපට ඉදිරිපත් කරන උදවියට ආධුනිකත්ව පුහුණුවක් ලබා දීමටත්, ඒ උදවියටත් ගෙවීම් කරන්නටත් අපි ඒ අමාත්‍යාංශය සමග ගිවිසුමක් ඇති කර ගන්න ඇරෙන්න වෙනත් කිසිම කටයුත්තක් අපි නොකළ බව මම එතුමාට මතක් කරන්න කැමතියි.

කඩවිස්සි ගරු මන්ත්‍රීතුමා (කේ. පී. රත්නම් මහතා) උපාධිධාරී ස්ථාපන සේවය ගැන කතා කලා. අපි ඒ සම්බන්ධයෙන් කිසිම පුවත්පතක දැන්වීම් පළ නොකළ බව කී ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමා උපාධිධාරී ස්ථාපන සේවය රුකියා බැංකුවකට සමාන කොට කතා කලා. ඒක රුකියා බැංකුවක් නොවන බවත් අපි උපාධිධාරීන් උපාධිධාරී ස්ථාපන සේවයේ යොදවන බවත් මම ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට කියන්න

[පාමිණි අතුකෝරල මහතා]

කැමතියි. අපි ඒ සම්බන්ධයෙන් දැන්වීම් පල කර තිබෙනවා. 1981 මැයි මස 11 වැනිදා 'විරකේසරි' පත්තරයේත් 1981 ජූනි 27 වැනිදා 'තිනකරන්' පත්තරයේත්, 1981 ජූනි 15 වැනිදා දවස පත්තරයේත්, 1981 ජූනි 17 වැ ද, 'වේලි නිවිස්' පත්තරයේත් 1981 ජූනි 14 වැනි දා 'සිළුමිණ' පත්තරයේත් ඒ දැන්වීම් පල කර තිබෙන බව මම මතක් කරන්න කැමතියි.

අද මේ සභාවේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් රාශියක් උපාධිධාරී ස්ථාපන සේවය ගැන කතා කළා. මේ රජය බලය පත් වුණට පසු උපාධිධාරීන්ට—කලා උපාධිධාරීන්ට—මේ අමාත්‍යාංශයෙන් සේවයක්, සහනයක් ඉටු වී නැත කියා සමහර මන්ත්‍රීවරු කීවා. වර්තමාන අධ්‍යාපන පනසුකම් හා නිදහස් අධ්‍යාපනයත් නිසා වර්ෂයක් පාසා උපාධිධාරීන්ගේ සංඛ්‍යාව වැඩි වී තිබෙන බව මම මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්න ඕනෑ. පසුගිය කාල පරිච්ඡේදයේදී පසුගිය රජය ඒ උපාධිධාරීන්ට රැකියා දීම සඳහා දැන්වීම් පල කරනවා වෙනුවට වෙනත් එක්තරා ක්‍රමයක් අනුගමනය කළා. අවුරුදු ගණනක් තිස්සේ ඒ අයට කිසිම රැකියාවක් සපයා නොදී, සහනයක් නොදී මැතිවරණය කිව්වු වෙත කොට, අවුරුදු දක් පමණ තිබියදී, උපාධිධාරීන් තෝරා ගෙන, ඒ අය කොයි තරම් නොකැමැති වුණත්, උපාධිධාරීන් අවශ්‍ය නැති, අ. පො. ස. සාමාන්‍ය පෙල හා උසස් පෙල පමණක් අවශ්‍ය රැකියා සඳහා ඔවුන් යොමු කළ නිසා, ඔවුන් රැකියාවේ කිසිම නෘප්තියක් නොලැබූ බව මම මතක් කරනවා.

පසුගිය රජය මේ උපාධිධාරීන්ට ලිපිකරුවන් භාටියට, ඒ වගේම, ගුරුවරුන් භාටියට රැකියා සැපයූ නමුත් ඔවුන්ට ගෙවීමේ උපාධිධාරී වැටුප් නොවෙයි. එක්තරා දීම නාවක් පමණක් ගෙවිම. ඒකත්, කිසිම වැටුප් තලයක පිහිටි එකක් නොවෙයි. මම හිතන භාටියට ඒක අ. පො. ස. සාමාන්‍ය පෙල හෝ උසස් පෙල සමත් අයට ප්‍රමාණ වත් වැටුපක්. මේ තරුණ තරුණියන්ගේ අවුරුදු තුනක පමණ කාලයත් රජයේ විශාල මුදලකුත් යොදා මේ අය විශ්වා විද්‍යාලවලට ඇතුළත් කොට, උපාධිය ලබා ගත්

නාට පස්සේ ඔවුන්ට අ. පො. ස. සාමාන්‍ය පෙල හෝ උසස් පෙල හෝ පමණක් සමත් අයගේ සුදුසුකම් අනුව දෙන රැකියා දීමෙන් ප්‍රයෝජනවත් තැනි බව මම මතක් කරන්න ඕනෑ.

1977 වන විට තමන්ගේ රජය සියලුම උපාධිධාරීන්ට රැකියා සපයා තිබුණු බව ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරු කීවා. මම කැමතියි, ඒ පිළිබඳ සංඛ්‍යා ලේඛන ඉදිරිපත් කරන්න. 1975 දී සාමාන්‍ය කලා උපාධිධාරීන් 157 කුත් විශේෂ උපාධිධාරීන් 45 දෙනෙකුත් සිටියා. 1976 දී විශේෂ 164 යි, සාමාන්‍ය 565යි. 1977 දී විශේෂ 343 යි, සාමාන්‍ය 758 යි. 1978 දී විශේෂ 434 යි, සාමාන්‍ය සිංහල මධ්‍ය 908 යි. 1979 දී විශේෂ 676 යි, සාමාන්‍ය 1041 යි. 1980 දී විශේෂ 928 යි, සාමාන්‍ය 1236 යි. මේ සංඛ්‍යා ලේඛන අනුව, සිංහල මධ්‍යයෙන් සාමාන්‍ය හා විශේෂ උපාධි ලබා රැකියා විරහිතව සිටි පිරිස 6154 ක් වූ බව මේ සංඛ්‍යා ලේඛන අනුව පෙනෙනවා.

ඒ වගේම අපි දන්නවා, 'අන්ඩර් එම්ප්ලොයිඩ්', එහෙම නැත්නම් උපාධියක් තබාගෙන නමුත් උපාධි සුදුසුකම් අවශ්‍ය නැති වෙතත් රැකියාවල 1,259 ක් පමණ නියුක්ත වී සිටිනවා. මෙය විධියට සියලුම සංඛ්‍යාව 6,243 යි. රැකියා, විරහිතව සිටි දෙමළ මාධ්‍යයේ උපාධිධාරීන්ගේ සංඛ්‍යාව 313 යි. දෙමළ මාධ්‍යයේ උපාධිධාරීන් ගැන වෘතකවීමේදී ගරු මන්ත්‍රීතුමා (වි. එන්. නවරත්නම් මහතා) කීවා. ද්‍රවිඩ මාධ්‍යයේ උපාධිධාරීන් සම්බන්ධයෙන් අපි කිසිම පියවරක් ගෙන නැතැයි එතුමා කීවා. ඒ නිසා මම ඒ ගැනත් කියන්න කැමතියි. දෙමළ මාධ්‍ය උපාධිධාරීන් 393 දෙනාගෙන් 334 දෙනෙක් දැනටමත් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයට යොමු කර තිබෙන බව විශේෂයෙන් මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්න ඕනෑ. ඒ වගේම මුළු උපාධිධාරීන් සංඛ්‍යාවෙන් 1,481 දෙනෙක් උපාධිධාරී ස්ථාපන සේවයේ යොදවන්නට අපි කටයුතු කර තිබෙනවා. මම හිතන විධියට දැනට මේ උදවියගෙන් 800 කට පමණ ස්ථිර වශයෙන් රැකියා ලැබී තිබෙන බව මේ ගරු සභාවට දැන්වන්න කැමතියි. අපි ඒ පිටියට ඉදිරියටත් කටයුතු කරගෙන යනවා.

ලබන වර්ෂයේදී තවත් උපාධිධාරීන් රාශියක් සම්බන්ධයෙන් ඒ විධියට කටයුතු කරන්නට අපි බලාපොරොත්තු වෙන්නවා.

ඒ සමගම මම මතක් කරන්න කමැම කියි, අපි දැන් උපාධිධාරීන්ට පාහේ පවත්වාගෙන යනවා. විශේෂ දීමනාවක් ගෙවමින් ඒ උදවියට පුහුණුවීමක් දියෙන යනවා. අපි දන්නවා ගරු සභාපතිතුමනි, සමහර අයට උපාධියක් තිබුණත් ඉංග්‍රීසි දැනුම නැහැ. ඒ වගේම රැකියාවල කිරීමට, විධායක ශ්‍රේණියේ කටයුතු කිරීමට අවශ්‍ය අනිකුත් මූලික දැනීම නැහැ. ඒ නිසා අපි ඒ උදවියට ඒ ඒ ක්ෂේත්‍රයන්හි දැනුම ලබා දීමට කටයුතු කරන බව මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්න ඕනෑ. ඒ නිසා උපාධිධාරීන්ට කිසිම සහනයක් මේ රජයෙන් ලබා දුන්නේ නැත කියා යම්කිසි මන්ත්‍රී වරයෙක් ප්‍රකාශ කරනවා නම් එය යුක්ති සහගත නොවන බව මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්න ඕනෑ. මේ වර්ෂයේදී අපි ඒ උදවියට සැහෙන සහති සලසා දී තිබෙනවා.

ඒ වගේම ගරු සභාපතිතුමනි, එක්දහස් නවසිය පනස් ගණන්වල, හැට ගණන්වල, සැත්තෑ ගණන්වල සමත් වී සිටින උපාධිධාරීන්ගේ සංඛ්‍යාවත්, දැනට සමත් වෙන උපාධිධාරීන් සංඛ්‍යාවත් ගැන සලකා බැලුවොත් අද සමත් වෙන උපාධිධාරීන්ගේ සංඛ්‍යාව කොපමණකින් වැඩි වී තිබෙනවාද කියා තමුත්තාත්සේලාට පෙනෙනවා ඇති. නමුත් මේ සියලු දෙනාම වෑයම් ඒ උපාධිධාරී ස්ථාපන සේවයේ යෙදවීමට අපි ඉදිරි වර්ෂයේදී කටයුතු කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙන බව මතක් කරන්න කැමතියි.

ඊළඟට ගරු සභාපතිතුමනි, අපේ අමාත්‍යාංශය යටතට පැවරී ඇති ජාතික ආධුනිකත්ව මණ්ඩලය ගැනත් වචනයක් කියන්න ඕනෑ. ජාතික ආධුනිකත්ව මණ්ඩලය පවත් ගෙන අවුරුදු 10 ක් ගත වෙන අවස්ථාවකයි, එහෙම නැත්නම් ජාතික ආධුනිකත්ව මණ්ඩලයේ 10 වැනි සංවත්සරය සමරන අවස්ථාවකයි අපි මේ වැය ශීර්ෂය ගැන සැකවිල් කරන්නෙ. මේ ජාතික ආධුනික මණ්ඩලය 1971 වර්ෂයේදී අංක 49 දරන පනතින් මේ සභාවේදී සම්මත වී ක්‍රියාත්මක කළත්, මෙය ආරම්භ කළේ කවදාදීදී මතක් කරන්න ඕනෑ.

ආරම්භ කළ වර්ෂය මොකක්ද කියන එක මේ ගරු සභාවට ප්‍රකාශ කිරීම මගේ යුතු කමක් හැටියට මා සලකනවා. 1965-70 රජයේ රාජ්‍ය ඇමතිතුමා වශයෙන් අපේ ගරු ජනාධිපතිතුමා කටයුතු කළ කාලයේදී —1969 දී—එතුමා කල්පනා කළා, අධ්‍යාපනය අතරමගදී කඩාකප්පල් වෙන තරුණ කොටස්වලට කාර්මික දැනුම ලබා දී ස්වයං රැකියාවලට, ඒ උදවියගේ හපන්කම් නැත්නම් දක්ෂකම් අනුව යම් යම් මාධ්‍යයන් වලට යොමු කරන්න ඕනෑය කියා.

එවකට මේ රටට පැමිණ සිටි තරුණ කටයුතු සම්බන්ධ විශේෂඥයෙකු වන ලෙවි මහතා වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කළා. ඊට පසුව 1969 දී කර්මාන්ත අමාත්‍යාංශය යටතේ ජාතික ආධුනිකත්ව මණ්ඩලය ක්‍රියාත්මක කළා. අපි දන්නවා ගරු සභාපතිතුමනි, වෙනත් වැඩක් වගේ තාක්ෂණික දැනුම නැත්නම් කාර්මික දැනුම ලබා දීමට කටයුතු කිරීම සතියකින් දෙකකින් හෝ මාසයකින් දෙකකින්, හෝ කරන්න පුළුවන් දෙයක් නොවෙයි. විශේෂයෙන්ම එවැනි දෙයක් කරන විට ඒ උදවිය තිසියා කාරව යෙදවිය හැකි පාඨමාලා මොනවාද කියා සොයා බලා, ඒ උදවියට ඒ දැනුම ලබා දෙන්නේ මොන විධියටද, ආධුනිකත්වය ලබා දෙන්නේ මොන ආකාරයෙන්ද කියා සොයා බලා ඒ ගැන සැලැස්මක් ඇති කරලයි එය ක්‍රියාත්මක කළ යුත්තෙ. ඒ නිසා මෙය 1969 දී පටන් ගෙන 1970 වන තෙක් ක්‍රියාත්මක කරගෙන ගියත් 1971 දී තමයි, පර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කර සම්මත කරගන්නට අවස්ථාව ලැබුණේ. මම මේ කාරණා ප්‍රකාශ කළේ මෙතේත මේ හේතුව නිසයි. මෙය 1971 දී සම්මත වී තිබෙන නිසා සමහර උදවිය හිතන්න පුළුවනි, මෙය 1971 දී පටන් ගත් දෙයක්ය කියා. අපි මෙය පටන් ගෙන තිබෙන්නේ 1969 දීයි. ඒ වගේම ගරු සභාපතිතුමනි, මේ රටේ තරුණ තරුණියන්ට අත හිත දීමට යම්කිසි රාජ්‍ය ආයතනයක් පටන් ගත්තා නම්, ඒ හැම අයතනයක්ම පටන් ගත්තේ වෙන කවුරුවත් නොවෙයි, 1965-70 ආණ්ඩුවේ රාජ්‍ය ඇමතිතුමා හැටියට කටයුතු කළ අපේ වර්තමාන ජනාධිපතිතුමා විසින් බව විශේෂයෙන්ම

[ගමනේ අනුකේරණ මහතා]

අද සම්පූර්ණයෙන්ම ආධුනිකත්ව මණ්ඩලය මගින් ආධුනිකයන් 12,060 ක් පමණ වාර්ෂිකව පුහුණුව ලබනවා. ඒවාගේම 1976 පවත් මේ දක්වා ආධුනිකත්ව මණ්ඩලයට බඳවා ගත් සංඛ්‍යාව මම මේ අවස්ථාවේදී ඉදිරිපත් කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. 1976 දී ආධුනිකයන් 2,224 ක් පුහුණුව සඳහා බඳවා ගෙන තිබෙනවා. 1977 දී 1,706 ක් බඳවා ගෙන තිබෙනවා. 1978 දී ආධුනිකත්ව මණ්ඩලයට 2,741 ක් බඳවා ගෙන තිබෙනවා. 1979 දී 8,867 ක් බඳවා ගෙන තිබෙනවා. ඒවාගේම 1980 දී 8,929 කත්, 1981 දී 7,585 කත් ආධුනිකත්ව මණ්ඩලයට බඳවාගෙන තිබෙන බව මම මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනෑ. මෙයට අමතරව, මොරටුවේ පිහිටි ලංකා ජර්මන් අභ්‍යාස ආයතනයේ පුහුණුව ලබන ආධුනිකයන් ලංකා ගමනා ගමන මණ්ඩලයේ ඒ පුහුණු කිරීමේ ආයතනය සමඟ සම්බන්ධ වී සිටියත්, ඒ සියලු දෙනාම ජාතික ආධුනිකත්ව මණ්ඩලයේ ආධුනිකයන් බව මම මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්නට ඕනෑ.

ඊළඟට විශේෂයෙන් අපට ලැබුණු මුදල් සංඛ්‍යාව ගැන කල්පනා කර බලන විට පසුගිය කාල සීමාවේදී ආධුනිකත්ව මණ්ඩලය සඳහා වෙන් කර තිබුණු මුදල් ප්‍රමාණයන් මෙසේයි. 1971 දී රුපියල් දස ලක්ෂ 2 යි. 1972 දී දස ලක්ෂ 3.75 යි. 1974 දී දස ලක්ෂ 6 යි. 1975 දී දස ලක්ෂ 7.5 යි. 1976 දී දස ලක්ෂ 10.5 යි. 1977 දී දස ලක්ෂ 10 යි. 1978 දී දස ලක්ෂ 19 යි. 1980 දී දස ලක්ෂ 44 යි. 1981 දී දස ලක්ෂ 52 යි. 1982 දී දස ලක්ෂ 80 යි.

මේ මුදල් වෙන් කර තිබෙන ප්‍රමාණය දෙස බැලූ විටත්, ඒවාගේම බඳවා ගෙන තිබෙන ආධුනිකයන් සංඛ්‍යාව දෙස බැලූ විටත්, මේ රජය ආධුනිකත්ව මණ්ඩලයට මොන අන්දමක විශේෂ තැනක් දී, අවශ්‍ය මුදල් ලබා දී, පහසුකම් ලබා දී කටයුතු කර ගෙන යනවාද කියන කාරණය පැහැදිලි වෙනවා. ඒ පහසුකම් මෙසේ ලබා දී මේ

ආකාරයට කටයුතු කර ගෙන යන්නේ මේ රටේ දැනට ක්‍රියාත්මක වෙන සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රමවලටත්, අනිකුත් සෑම දෙයටමත් විශේෂයෙන් යම් යම් ක්ෂේත්‍රයන්හි පුහුණුව ලැබූ කාර්මිකයන් අපට අවශ්‍ය වෙන නිසයි කියන එක මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනෑ.

අපි මේ වර්ෂයේදී ගම් මට්ටමින් පුහුණුව ලබා දීමේ අලුත් ආධුනිකත්ව ක්‍රමයක් ඇති කර තිබෙනවා. විශේෂයෙන් මේ ආධුනිකයන් පුහුණු කිරීමේදී, ඔවුන් පුහුණු කිරීමට අවශ්‍ය ස්ථාන නොමැතිවීම නිසා ආධුනිකත්ව මණ්ඩලයට සෑහෙන ප්‍රශ්නයකට මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙනවා. දැනට ඒ පුහුණු කරන ස්ථාන තිබෙන්නේ කොළඹ සහ ප්‍රධාන නගරවල පමණයි. එම නිසා ගම් මට්ටමේ පුහුණු වීමේ ක්‍රමයක් ගරු ඇමතිතුමාගේ මූලිකත්වයෙන් මේ වර්ෂයේදී ආරම්භ කර තිබෙනවා. ඒ ගම් මට්ටමේ පුහුණුව ලබා දිය හැකි වෘත්තීන් සම්බන්ධයෙන්, විශේෂයෙන් මෝටර් කාර්මික ශිල්පීන්, පැස්සුම්කරුවන්, වාත්තුකරුවන්, පින්තාරුකරුවන්, පාපැදි අලුත්වැඩියා කරන්නන්, මෝටර් සයිකල් අලුත්වැඩියා කරන්නන් වැනි අය සඳහා ගම් මට්ටමේ පුහුණුවක් ලබා දිය හැකි ස්ථානවලට මේ ආධුනිකයන් සම්බන්ධ කිරීමට අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. අපට අවශ්‍ය නැහැ, ලොකු වැඩ පොළවල්. අපට අවශ්‍ය නැහැ, ලොකු ආයතන. මෝටර් කාර් රෙපයර් කරන බාස් උන්තූහේ කෙනෙකුගේ ගරාජ් එකක් ගමේ තිබෙනවා නම්, ආධුනිකත්ව මණ්ඩලයේ මැදිහත් වීමෙන් ගමේම තරුණයන්ට එහි පුහුණුව ලබා දීමට වැඩ පිලිවෙල යොදනවා.

එපමණක් නොවෙයි, ඒ ගමේ වඩු බාස් කෙනෙකුගේ ලී වැඩ පොළක් තිබෙනවා නම් ඒ ගමේ තරුණයන් වඩු වැඩ පුහුණුව සඳහා ඒ ස්ථානයට යොමු කරනවා. අපි විශේෂයෙන් මේ උදවියට මේ අන්දමේ පුහුණුවක් ලබා දෙන්නේ ස්වයං රුකියා ලබා ගැනීමේ ව්‍යාපාරණයක් ඇති කිරීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් බව මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්නට ඕනෑ. අද මේ ගම්

මට්ටමේ ආධුනිකත්ව ක්‍රමය යටතේ කොට්ඨාශ 15 කට ආධුනිකයන් 524 දෙනෙක් පමණ බඳවා ගෙන තිබෙනවා. ඒවාගේම ලබන වර්ෂයේ මුල් මාස දෙක තුළදී තවත් ඡන්ද කොට්ඨාශ 17 ක ආධුනිකයන් 716 දෙනෙක් පමණ යොදවන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ සම්බන්ධව පසුගිය වර්ෂයේ ජුනි මාසයේ දී කිසිම හේදයකින් තොරව සෑම පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයෙකුටම ලිඛිතව දන්වා යැව්වා. ඒ ගම් මට්ටමේ ආධුනිකත්ව පුහුණුව ලබා දෙන්නට පුළුවන් යම් ස්ථානයක් තම පළාතේ තිබෙනවා නම් ඒ ගැන අපට දන්නවන ලෙස මේ සෑම ගරු මන්ත්‍රීවරයෙකුටම දැනුම් දී තිබෙනවා.

සරත් මුත්තෙට්ටුවෙගම මහතා

(*සී.ඊ. ජාත් ප්‍රාදේශීය මන්ත්‍රණ*)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

අපට හම්බ වුණේ නැහැ.

ගෑමිණි අනුකෝරල මහතා

(*සී.ඊ. කාමිණි මන්ත්‍රණ*)

(Mr. Gamini Atukorale)

කලවාන ගරු මන්ත්‍රීතුමා පාර්ලිමේන්තු වට ආවේ ලඟදී නේ ?

සරත් මුත්තෙට්ටුවෙගම මහතා

(*සී.ඊ. ජාත් ප්‍රාදේශීය මන්ත්‍රණ*)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

නෑ ! ජුනි මාසයේ මම සිටියා.

ගෑමිණි අනුකෝරල මහතා

(*සී.ඊ. කාමිණි මන්ත්‍රණ*)

(Mr. Gamini Atukorale)

එක් දහස් නමසිය අසූවේ.

සරත් මුත්තෙට්ටුවෙගම මහතා

(*සී.ඊ. ජාත් ප්‍රාදේශීය මන්ත්‍රණ*)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

හා ! හා !

ගෑමිණි අනුකෝරල මහතා

(*සී.ඊ. කාමිණි මන්ත්‍රණ*)

(Mr. Gamini Atukorale)

අපි එවන්නම් නමුත් නාත්සේවන් පිටියක්.

සරත් මුත්තෙට්ටුවෙගම මහතා

(*සී.ඊ. ජාත් ප්‍රාදේශීය මන්ත්‍රණ*)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

හා ! එවන්න.

ගෑමිණි අනුකෝරල මහතා

(*සී.ඊ. කාමිණි මන්ත්‍රණ*)

(Mr. Gamini Atukorale)

අපි බලාපොරොත්තු වෙන්නේ ඒ උදවිය ඒ ගම්වල පුහුණු කරවන්නටයි. ඒ පුහුණු කරන ස්ථාන මිදිකම අපට සැහෙන ප්‍රශ්නයක් වෙලා තිබෙනවා. ඒවාගේම ඒ ස්ථාන නම් කර එවන්නේ තැනි එකත් ප්‍රශ්නයක් වී තිබෙනවා. මෙම ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ දී වෙනත් අමාත්‍යාංශ වල ප්‍රාදේශීය මට්ටමේ, ග්‍රාමීය මට්ටමේ නිලධාරීන්ගේ සහයෝගය අපේ අමාත්‍යාංශයට ලබා ගන්නට අවශ්‍ය වෙනවා. එම නිසා අපි මේ ගෙන යන ව්‍යාපාරය සාර්ථක කර ගැනීමට ගරු මන්ත්‍රීවරුන් සියළු දෙනාගේම සහයෝගය අපට දෙන්නය කියා මා මේ අවස්ථාවේදී මේ ගරු සභාව තුළින් ඉල්ලීමක් කරනවා.

පසුගිය අයවැය කාරක සභා අවස්ථාවේදී ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කලා, ජාතික ආධුනිකත්ව මණ්ඩලය මගින් හෝටල් ව්‍යාපාරයට ආධුනිකයන් බඳවා ගන්න බව. අපි එදා බලාපොරොත්තු වුණේ 250 ක් 300 ක් පමණ සංඛ්‍යාවක් බඳවා ගන්නටයි. නමුත් සංචාරක ව්‍යාපාරය පුළුල් වීගෙන යන මෙවැනි අවස්ථාවක නොයෙක් තැන්වල නව හෝටල් ඉදි වන මෙවැනි අවස්ථාවක ඒ හෝටල්වල සේවය කිරීම සඳහා පුහුණු උදවිය නැතිකම අද සැහෙන ප්‍රශ්නයක් වී තිබෙන බව අපි දන්නවා. ජාතික ආධුනිකත්ව මණ්ඩලයේ අනුග්‍රහය ඇතිව දැනට හෝටල් 65 ක ආධුනිකයන් 700 දෙනෙක් පුහුණුව ලබන බව මා මතක් කරන්නට සතුටුයි. ඊට අමතරව ලංකා හෝටල් සංස්ථාව සහ ජාතික ආධුනිකත්ව මණ්ඩලය ඒ කරායි වී දැනට මාස හතරකට වරක් ආධුනිකයන් 100 බැගින් පුහුණු කරවාගෙන යන බවත් මා කියන්නට කැමතියි. ඊටත් අමතරව ජාතික ආධුනිකත්ව මණ්ඩලය අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවත් සමඟ වෙනම වැඩ සටහනක් ආරම්භ කර තිබෙනවා. එය පාසල්වලින්

[ගැමිණි අනුකේරණ මහතා]

පිට වන ලුමිකි වෙනුවෙන්. කෝට්ටේ වල විවිධ තනතුරුවලට රක්ෂා ලබා ගැනීමට හැකි වන අයුරින් ඒ ලුමිකිව පුහුණු වකි දිගෙන යනවා. දැනට එම වැඩ සටහන යටතේ 320 ක් පමණ පුහුණුව ලබා ගෙන යනවා. 1981 ජනවාරි මාසයේදී ගුරු වරු 12 දෙනෙකු පුහුණු කර අපි ඒ කටයුතුවල නිරත කරවුවා. 1982 වන විට තවත් ගුරුවරු පුහුණු කර ඒ කටයුතුවල නිරත කරවන්නට අපි බලාපොරොත්තු වෙතවා.

කලවානේ මත්තීතුමා ඉංග්‍රීසි ගැන—කඩුව ගැන—කපා කලා. මම මේ අවස්ථාවේදී ඉංග්‍රීසි ලගු ලේඛනය ගැන සඳහන් කරන්නට ඕනෑ. ඉංග්‍රීසි ලඝු ලේඛනය සහ වටිණ ගැසීම දන්නා අයට රාජ්‍ය අංශයේ වාගේම පෞද්ගලික අංශයේත් හොඳ අනාගතයක් තිබෙන බව—රක්ෂා ලබා ගැනීමේ ව්‍යාධරණයක් ඇති බව—අපි දන්නවා. අද රජයේ දෙපාර්තමේන්තුවලටත් පෞද්ගලික ආයතනවලටත් සැහෙන ප්‍රශ්නයකට මුහුණපාන්නට සිද්ධ වී තිබෙනවා. ඉංග්‍රීසි ලඝු යතුරු ලේඛකයන්ගේ—ස්ටෙප්ටෝ වයිටිස්ට්—හිඟකම නිසා ඉංග්‍රීසි ලඝු ලේඛකයකුට පෞද්ගලික අංශය අද සැහෙන වැටුපක්—රු. 2,000 ක් පමණ වන මාසික වැටුපක්—ගෙවන නිසා රජයේ සේවකයන් තමන්ගේ රක්ෂා අත්හැර පෞද්ගලික අංශයට යනවා. එම නිසා රජයටත් සැහෙන ප්‍රශ්නයක් ඇති වී තිබෙනවා. ජාතික ආධුනිකත්ව මණ්ඩලය මගින් මේ වර්ෂයේදී ඉංග්‍රීසි ලඝු ලේඛකයන් පුහුණු කිරීමේ පාඨ මාලාවක් ආරම්භ කර තිබෙන බව මා මේ අවස්ථාවේ දී මතක් කරන්නට කැමතියි. මූලින් අපි මාස හතරකට වරක් 90 පො— බැගින් බඳවා ගන්නවා. එසේ බඳවාගන්න ඒ අයට ම.ස 4 ක පුහුණුවක් දෙනවා. ඊට පසු යම් ආයතනයක මාස 8 ක පුහුණුවක් ලබා දෙනවා.

ජාතික ආධුනිකත්ව මණ්ඩලය මගින් මේ වර්ෂයේදී අපි පටන් ගත් තවත් දෙයක් තමයි රියදුරු පුහුණුව. අද බොහෝ සෙයින් මාර්ග අනතුරු සිද්ධ වන බව තමුන්නාන්සේලා දන්නවා. මේ

අනතුරුවලට හේතු පරීක්ෂා කර බලා වෙන් රියදුරන් බොහෝ දෙනෙකුට බලපත්‍රය ලබා තිබුණත් නියමාකාරව රිය පැදවීමේ පුහුණුවක් ලබා නැති බව අප නිශ්චය කර ඇති. එම නිසා, රිය පැදවීමේ බලපත්‍ර ලබාගෙන සිටින අයට ජාතික ආධුනිකත්ව මණ්ඩලය මගින් වෙනම පාඨ මාලාවක් ආරම්භ කර තිබෙනවා. වාහනයක් පදවන්නේ මොන ආකාරයටදැයි එම පාඨමාලාව තුළින් පුළුල් දැනුමක් ලබා දෙනවා.

ලබන වර්ෂයේදී අපි ඒ සම්බන්ධව තවත් පියවරක් ඉදිරියට තබන බවත් මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්නට කැමතියි. ජාතික ආධුනිකත්ව මණ්ඩලය මගින් මේ රටේ සංවර්ධනයට වුවමනා කරන බුල්ඩෝසර් වැනි බර වාහන පැදවීමේ පුහුණුවකුත් අපේ තරුණයින්ට ලබා දෙන්නට කටයුතු කර තිබෙනවා. අපි දැනටමත් ගංගා නිම්න භූමි සංවර්ධන මණ්ඩලය සමඟ සාකච්ඡා කර තිබෙන අතර ලබන ජනවාරි මාසය වන විට එම පාඨමාලාව ආරම්භ කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙතවා. ජාතික අධුනිකත්ව මණ්ඩලය ගැන මාර්ට්ට්ට්ට් කපා කරන්නට අදහස් කරන්නේ නැහැ.

ජාතික තරුණ සේවා සභාවෙන් කෙරෙන්නේ පස් කැපීමත් පස් පිරවීමත් පමණක් කියලා මේ විවාදයේදී කපා කල විරුද්ධ පක්ෂයේ මත්තීවරු කිව්වා. මම හිතන හැටියට ඒ මත්තීවරු එහෙම කල්පනා කරන්නේ ජාතික තරුණ සේවා සභාවෙන් කෙරෙන සේවය ගැන ඒ ඊදවිය තුළ දැනුමක් නැති නිසා වෙන්නට ඇති. ජාතික තරුණ සේවා සභාවෙන් ආරම්භ කර තිබෙන අලුත් ආයතනයක් ගැන මම මේ අවස්ථාවේදී පෙන්වුම් කර දෙන්නට කැමතියි. අපි මේ රටේ තරුණ තරුණියන්ට ස්වයං රැකියාවල යෙදෙන්නය කියනවා. අපි එහෙම කිව්ව පමණින් ස්වයං රැකියාවල යෙදෙන්නට ඒ තරුණ තරුණියන්ට අවස්ථාවක් ලැබෙන්නේ නැහැ, විශේෂයෙන්ම මදල් ප්‍රශ්නය නිසා. තරුණයෙක් බැංකුවකට ගිහින් මුදලක් ණයට ඉල්ලුවාට බැංකුව ඒ තරුණයාට මුදල් දෙන්නෙ නැහැ. බැංකු බලාපොරොත්තු වෙතවා, ඇපකරයක්. බැංකු මේ

ප්‍රශ්නය දිහා බලන්නේ මාණිජ මට්ට මිනුයි. 'මේ අයට මුදල් ණයට දුන්නොත් මොහොත ආකාරයටද, ඒ මුදල් ආපසු අය කර ගන්නේ' කියා ඒ අය කල්පනා කර නවා. 'ස්වයං රැකියාවල යෙදී ලබන ආදායමින් මේ ණය මුදල් ආපසු ගෙවනවාය' කියා ඒ තරුණයන් තුළ විශ්වාසයක්, අධිෂ්ඨානයක් තිබුණත්, බැංකු කටයුතු කරන්නේ; තරුණයන්ගේ ඒ අධිෂ්ඨානය දිහා බලා නොවෙයි, බැංකුවල තිබෙන නීති-රීති අනුවයි. බැංකුවලට අවශ්‍යතාවක් නැහැ, ඒ තරුණ-තරුණියන්ට උදවු කරන්න. එම නිසා ජාතික තරුණ සේවා සභාව මගින් ඒ සම්බන්ධයෙනුත් කටයුතු කරන්න අපි බලාපොරොත්තු වෙන්නවා.

ජාතික තරුණ සේවා සභාව විසින් 'නිස්කෝ' කියා, තරුණ සමුපකාර සමිතියක් දැනටමත් ආරම්භ කර තිබෙනවා. ඒ 'නිස්කෝ' ආයතනය පිහිටුවීමේ විශේෂයෙන් මේ නිසයි: මැලේසියාවේ තිබෙනවා, 'කොදෙයිනා' කියා තරුණ සමුපකාර ආයතනයක්. මැලේසියාවට ගිය අවස්ථාවේදී මට අවකාශය හැලසුණ, ඒ සමිතියේ කටයුතු ගැනත් අවබෝධයක් ලබා ගත්තේ; අපේ අමාත්‍යාංශය යටතේ සමුපකාර පදනම කෙසේ ක්‍රියාත්මක කළ හැකිද කියා සොයා බලන්න. ඒ රටේ රජයේ නොන්නුත් බොහොමයක්ම ලබාගෙන කටයුතු කරන්නේ, එම සමුපකාර ආයතනයයි. වැඩියක් තබා මහා පරිමාණ වෙළඳ ව්‍යාපාරවල පවා නියුක්තව සිටිනවා, ඒ සමුපකාර ආයතනය. ඒ විධියට නොයෙකුත් ආකාරයේ කොන්නුත් අරගෙන කටයුතු කරගෙන යෑමට එම සමුපකාර ආයතනය සමත් වී තිබෙනවා.

අපේ 'නිස්කෝ' ආයතනය-තරුණ සමුපකාර සමිතිය-ආරම්භ කළේත්, මා කලින් සඳහන් කල 'කොදෙයිනා' සමුපකාර සමිතියේ ආභාෂය අනුවයි. අපේ තරුණයන් මේ තරුණ සමුපකාර සමිතියේ සාමාජිකයන් බවට පත් වෙනවා. ඒ සඳහා අවශ්‍ය කොටස් මුදල් ලබා ගැනීමට ජාතික තරුණ සේවා සභාව උදවු කරනවා, අපි විශේෂ නියමයක් කර තිබෙනවා, ඒ තරුණ සමුපකාර සමිතියේ

සාමාජිකයන් විය හැක්කේ වයස අවුරුදු 18 ත් 30 ත් අතර උදවියට පමණක්ය කියා. එවැනි වයස් සීමාවක් පනවා තිබුණත්, එම වයස් සීමාවෙන් පරිබාහිරව ඕනෑම කෙනෙකුට ප්‍රචවත්කම තිබෙනවා, මේ සමුපකාර සමිතියේ කොටස් මිල දී ගන්න. නමුත්, ඒ වයස් සීමාවෙන් බැහැර කොටස් හිමියන්ට, එම සමිතියේ සාමාජිකත්වය ලැබෙන්නේ නැහැ. හුදෙක් සාමාජිකයන් වන්නේ වයස අවුරුදු 18 ත් 30 ත් අතර අයයි. ඉන් පිට අයටත් මේ සමිතියේ කොටස් මුදල් ලබා ගන්න අඩකඩ සලසා තිබෙන්නේ, සමිතියේ ආයෝජන ප්‍රමාණය ප්‍රචවත් තරම් වැඩි කර ගන්න ඕනෑ නිසයි.

ඒ විධියට "නිස්කෝ" කියන මේ තරුණ සමුපකාර සමිතියේ සාමාජිකයන් හැටියට දැනටමත් තරුණයන් 1,000 ක් පමණ බැඳී සිටිනවා. මේ ආයතනයේ කටයුතු කිරීම සඳහා, සමුපකාර කටයුතු සම්බන්ධයෙන් දැනුමක් තිබෙන විශේෂ තරුණ සේවා නිලධාරී පිරිසක් තෝරා ගෙන, ඒ උදවිය පොල්ගොල්ලේ සමුපකාර පුහුණු මධ්‍යස්ථානයට යවා ඔවුන්ට විශේෂ පුහුණුවක් දී, මේ ආයතනයේ කටයුතු භාරදීමක විධියට කරගෙන යන්න අපි බලාපොරොත්තු වෙන්නවා.

නමුත් අපි මෙහිදී කටයුතු කරන්නේ පසුගිය රජය කටයුතු කලා වගේ නොවෙයි. පසුගිය රජය "ජනාවාස" "සමුහ ගොවිපොලවල්" ආදී වශයෙන් නොයෙකුත් ආයතන පිහිටුවා ඒවාට තරුණයන් දමාගෙන, ඒවායේ නායකත්වය සහ පාලනය දේශපාලන මට්ටමින් කරගෙන ගිය නිසා, ඒවා සම්පූර්ණයෙන්ම අභ්‍යන්තර වුණා. ඒ බව මේ අවස්ථාවේදී විශේෂයෙන් මතක් කර දෙන්න ඕනෑ, කල වෑනේ මන්ත්‍රිතුමාගේ (සරත් මුත්තේට්ටුවේගම මහතා) දැන ගැනීම සඳහා. අපි බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ, එදා හිටපු මැති-ආමන්වරුන් කලා වගේ කටයුතු කරන්න.

අපි මේ වගේ ආයතන ක්‍රියාත්මක කරන්නේ මේ විධියටයි! දිස්ත්‍රික්ක 24 සඳහා දිස්ත්‍රික්ක මට්ටමින් අධ්‍යක්ෂ

[ගම්බේ අනුකෝරල මහතා]

මේ ඔල 24 ක් පත් වෙනවා. ඒ දිස්ත්‍රික් අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයකට තරුණ නියෝජිතයන් හතර දෙනෙකුත්, සමපකාර සංවර්ධන කොමසාරිස්තුමා විසින් නම් කෙරෙන තුන් දෙනෙකුත් පත් වෙනවා. ඒ විධියට දිස්ත්‍රික් මට්ටමින් පත් වන අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලවල ඉන්නා තරුණ නියෝජිතයන් අතුරින් හත් දෙනෙක් පත් වෙනවා, මහා සභා අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයට. එම මහා අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයට පස් දෙනෙක් පත් වෙනවා, සමුපකාර සංවර්ධන කොමසාරිස්තුමා, විසින් නම් කෙරුණු දිස්ත්‍රික් අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයේ නියෝජිතයන් අතුරින්. ඒ විධියට මහා සභා අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයේ නියෝජිතයන් දොළොස් දෙනා අතුරින් හත් දෙනෙක්ම තරුණ නියෝජිතයන්ගෙන් පත් වන්නා ඉඩ සලස්වා තිබෙන්නේ, තමන් කැමති කෙනෙක් එම මහා සභා අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයේ සභාපති වැනි නිලතලයකට පත් කරවා ගන්න, එම තරුණ නියෝජිතයන්ට අවස්ථාව ලබා දීම සඳහායි.

මේ ආයතන ඇති කෙරෙන්නේ තරුණයන් සඳහා නම්, මේවායින් බලාපොරොත්තු වන්නේ විශේෂයෙන් තරුණයන්ට ප්‍රයෝජන ලබා දෙන්නා නම්, අපි කටයුතු කළ යුත්තේ ඒ තරුණයන්ගේ අදහස් අනුවයි. එම නිසයි, අපි තරුණයන්ට මුල් තැන දී කටයුතු කරන්නේ. එහෙම තැනට පසුගිය ආණ්ඩු කාලයේදී වගේ දේශපාලන අදහස් ලබා—පටු අදහස් උඩ—කටයුතු කරන්න අපි බලාපොරොත්තු නොවන බව මේ අවස්ථාවේදී විශේෂයෙන් මතක් කරන්න කැමතියි.

කලවානේ මන්ත්‍රීතුමා කීවවා, රජයන් සමග අදහස් හුවමාරු කරගන්න. තරුණයන්ගේ ඒ ඒ ආයතනවලට අවස්ථාවක් ලැබී නැත කියා. එම නිසා මේ අවස්ථාවේදී එතුමාට පෙන්වා දෙන්නා කැමතියි, 1977 මහා මැතිවරණය සඳහා එක්සත් ජාතික පක්ෂය ඉදිරිපත් කළ මැතිවරණ ප්‍රකාශනයේ සඳහන් වී තිබෙන දෙයක්.

සරත් මුත්තේවෙල මහතා

(*திரு. சாரத் முத்துவேலம்*)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

මැතිවරණ ප්‍රකාශනයෙන් නම් කමුත් නාත්සේලා නොයෙක් විධියේ පොරොන්දු දුන්නා.

ගම්බේ අනුකෝරල මහතා

(*திரு. கமினி அதுகொரல்*)
(Mr. Gamini Atukorale)

ඒ මැතිවරණ ප්‍රකාශනයේ 7 වැනි පිටුවේ මේ විධියට සඳහන් වෙනවා:

'ප්‍රතිපත්ති යාබතයේදී මෙන්ම ක්‍රියාත්මක කිරීමේදීත්, ආර්ථික සංවර්ධන යෝජනාමුඛ සංවිධාන කිරීමේදී මෙන්ම ස්වයං පාලනයට යටත් කිරීමේදීත්, තම තමන් කොටස්කරුවන් වූ තව සමාජයක් ගොඩනැංවීම වශයෙන් එක් එක්කෙනා, ඇඟවීම් තම කොටස ඉටු කිරීමේදීත්, තරුණ පරපුරේ නොමිද සහභාගීත්වය ලබා ඇතිමට ආයතන මාලයෙන් සහ වෙනත් මාධ්‍යවලින් විධිවිධාන සලස්වන්නෙහි.'

මේ විධියට ඒ ගැන දිගටම සඳහන් වෙනවා. අපි දැන් මෙය ආරම්භ කර තිබෙන්නවා. විශේෂයෙන් ගැරු ජනාධිපතිතුමාගේත් ගැරු ඇමතිතුමාගේත් අදහස් අනුව 1979 දී අපි මේ සංවිධානය ආරම්භ කළා. ඒ අවස්ථාවේදී මේ ගැන අපි ප්‍රසිද්ධියක් නොදුන්නේ මෙය අලුතින් ඇති කරන්නට යන දෙයක්, අලුත් සංවිධානයක්, නිසා මොන අන්දමේ ගැටළුවලට මුහුණ පාන්නට අපට සිදු වෙයිද, මොන අන්දමේ බාධකවලට මුහුණ පාන්නට සිදු වෙයිද, මොන අන්දමේ වෙනස්කම් ඇතිව මෙය ක්‍රියාත්මක කරන්න අපට සිදු වෙයිද, කියා නොදැන සිටි නිසයි. ඒ නිසා අපි මැතිවරණ කොට්ඨාශ 25 ක් තෝරාගෙන නියාමක ව්‍යාපාර 50 ක් ආරම්භ කළා. ඒ අනුව දැනට සංවිධාන 300 ක් පමණ පිහිටුවා තිබෙන බව මම කියන්න කැමතියි. එමෙන්ම පාසල් ළමයින්ගේ සංවිධානත් ඇති කර තිබෙනවා. අපි මෙයින් බලාපොරොත්තු වන්නේ ගම්වල සිටින තරුණ කොටස් සඳහා—වයස 25 වන තුරු—නිවහල් තරුණ සමාජ ඇති කරන්නත්, එමෙන්ම වයස 14 ට වැඩි ශිෂ්‍යයින් සිටින පාසල්වල නිවහල් ශිෂ්‍ය සමාජ ඇති කරන්නත් බව කියන්න කැමතියි.

අපි දැනට මැතිවරණ කොටසක 135 කට අධික ප්‍රමාණයක මේවා ආරම්භ කර තිබෙනවා. විශේෂයෙන්, උතුරු ප්‍රදේශයේ වවනියාව දිස්ත්‍රික්කයේත් ආරම්භ කර තිබෙනවා. එමෙන්ම යාපනය දිස්ත්‍රික්කයේත් අනිකුත් දිස්ත්‍රික්කවලත් ලබන අවුරුද්දේ මුල් මාස දෙක අවසාන වන විට මේවා පිහිටුවා අවසාන කිරීමට අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. උතුරු ප්‍රදේශයේ මේවා පිහිටුවීම විකාන් ප්‍රමාද වූණේ සිංහලෙන් තිබෙන මේ විස්තර සියල්ලක්ම දැඩි භාෂාවට පරිවර්තනය කර ඒ සම්බන්ධ ප්‍රශ්නවත් දැඩි නිලධාරීන්ට ලබා දී කටයුතු කරන්නට සිදු වූ නිසයි. එහෙත් අපි වවනියාව දිස්ත්‍රික්කයේ දැනටමත් මේවා ආරම්භ කර තිබෙනවා. ඒ අන්දමට යාපනය හා අනිකුත් දිස්ත්‍රික්කවලත් ඉදිරි මාස දෙක තුන තුළ මේවා ආරම්භ කිරීමටයි, අපි බලාපොරොත්තු වන්නේ.

මේ සංවිධානය ගැන මම වචන කීපයක් කියන්න ඕනෑ. ගම් මට්ටමෙන් නැත්නම් ඉාම සේවක වසම් මට්ටමෙන් මේ තරුණ සමාජ ඇති කර, එමෙන්ම ශිෂ්‍ය සමාජ ඇති කර, ඒවායින් තේරී පත් වන නියෝජිතයින් ප්‍රාදේශීය මට්ටමෙන් ප්‍රාදේශීය සම්මේලනයකට සහභාගි කරවන්නටත් එයින් තේරී පත් වන නියෝජිතයින් දිස්ත්‍රික් මට්ටමේ සම්මේලනයකට සහභාගි කරවන්නටත් දිස්ත්‍රික් මට්ටමේ සම්මේලනයේ නියෝජිතයන් ජාතික මණ්ඩලයට පත් කරන්නටත් අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා.

විශේෂයෙන්, අපි මෙය කරන්නේ මෙන්න මේ නිසයි: ඇතැම් රජයවල් තරුණයින් සම්බන්ධයෙන් යම් යම් තීරණ ගන්නවා. තරුණයින් සම්බන්ධයෙන් ඒවා ක්‍රියාත්මක කරනවා. නමුත් ඒවා ක්‍රියාත්මක කරන විට තරුණයින්ගේ සහභාගිත්වයක් තැනිව ඒ කටයුත්ත ක්‍රියාත්මක කරන නිසා ඇතැම් අවස්ථා වලදී නොයෙකුත් ප්‍රශ්නවලට මුහුණ පාන්නට සිද්ධ වෙනවා. ඒ නිසයි, අපි ජාතික මණ්ඩලයක් ඇති කර තිබෙන්නේ. මින්

ඉදිරියට ඒ ජාතික මණ්ඩලයන් රජයත් අතර අදහස් හුවමාරු කිරීමේ මාධ්‍යයක් ඇති වන බවත් මම මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරනවා. එමෙන්ම ඉදිරි වර්ෂයේදී මෙය මීට වඩා පුළුල් අන්දමට මේ තරුණ සමාජ සහ නිවහල් සමාජ ව්‍යාප්ත කිරීමට බලාපොරොත්තු වන බවත් මා මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරනවා.

මීට වඩා දීර්ඝ වශයෙන් කථා කරන්නට මම බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. අවසාන වශයෙන් මේ විවාදයට සහභාගි වූ ආණ්ඩු පකෂයේ හා විරුද්ධ පක්ෂයේ සෑම මන්ත්‍රීවරයෙකුටම මම ස්තූතිවන්ත වන බව කියන්නට ඕනෑ. එමෙන්ම යොවන කටයුතු හා රැකිරීම් හා අමාත්‍යාංශයේ කටයුතු තව තවත් ව්‍යාප්ත කර මින් පුළුල් අන්දමට තරුණයින්ට සේවය කිරීමට ගරු ඇමතිතුමාටත් මටත් සෑම අවස්ථාවේම සහයෝගය දෙන අපේ අමාත්‍යාංශයේත් ජාතික ආධුනිකත්ව මණ්ඩලයේ හා ජාතික තරුණ සේවා සභාවේත් සෑම නිලධාරී මහත්මයෙකුටම ස්තූතිවන්ත වෙමින්, එමෙන්ම අවසාන වශයෙන් ඔබතුමාටත් ස්තූතිවන්ත වෙමින් මම මෙතෙකින් නිහඩ වෙනවා.

රාජීව් වික්‍රමසිංහ මහතා (යොවන කටයුතු හා රැකිරීම් හා ඇමතිතුමා සහ අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා)

(*திரு. ரணில் விக்கிரமசிங்கம்—இளைஞர் அலுவலகம், தொழில் வாய்ப்பு அமைச்சரும் கல்வி அமைச்சரும்*)

(Mr. Ranil Wickremasinghe—Minister of Youth Affairs & Employment and Minister of Education)

ගරු සහාපතිතුමනි, මම දීර්ඝ වශයෙන් මේ අවස්ථාවේ කථා කරන්න බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. විශේෂයෙන්ම, නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ කථාවෙන් සෑම කෙනෙකුටම වගේ පිළිතුරු දී තිබෙනවා කියා මම හිතනවා.

තරුණ කටයුතු ගැන කියනවා නම්, අපි තරුණ සේවා සභාවෙන් සමහර විශේෂ අංශ භාරගෙන තිබෙන බව කියන්නට ඕනෑ. අවුරුදු හයෙන් හතෙන් පසුව—

[රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා]

බාගවිට වයස අවුරුදු 15 වන්නට කලින් — පාසැල් අත්හැර ගිය අයට සංවර්ධන යක් ලබා දීම සඳහා ක්‍රියා මාර්ගයක් ගෙන යාම එසේ කොටසක් වශයෙන් බාර දී තිබෙන එකක්. සාමාන්‍ය පෙළ විභාගයෙන් සමත් වුණාට පස්සේ, නාත් නම් උසස් පෙළ විභාගයෙන් සමත් වුණාට පස්සේ වෙනත් පුහුණු වීමේ ව්‍යාපාරවලට බැඳෙන්නට ඉඩකඩ තිබෙනවා. එහෙත් ඊට ඉස්සර වෙලා පාසැල් හැර ගිය කෙනෙකුට යම්කිසි මාර්ගයකින් දියුණුවෙන් අවස්ථාවක් සලසා තිබුණේ නැහැ. තරුණ සේවා සහ වට, විශේෂයෙන්ම ජාතික සේවා, ව්‍යාපාරවලට සම්බන්ධවී සිටින වැඩි දෙනෙක් මේ ගනයට අයිති අයයි. සමහර ලමයින්ට ඇතුළුවීමේ දී තම නම වත් ලියා ගන්නට බැරි තත්ත්වයක් තිබුණා. එවැනි අයට ලියන්නට කියන්නට පවා අපි උගන්වා තිබෙනවා. එවැනි අය විශේෂයෙන් ආර්ථික අතින් ඉතා මත්ම දුප්පත් පවුල් වලින් එන්නේ. ඒ අය මෙවැනි ව්‍යාපාරවලට සහභාගි වෙන විට තමන් කරමින් සිටි වැඩක් අත්හැර දමලයි එන්න වෙන්නේ. එවිට ඔවුන්ට ලැබුණු ආදායමක් තැනි වෙන කියා, මෙහි දී ගෙවීමකුත් කරනවා. එවැනි ගෙවීමක් කරන අතර, ප්‍රදේශයටත් සෙනක් වෙන් න පාරක් කැපීම, සෙල්ලම් පිට්ටනි යක් සකස් කිරීම වැනි දේවලින් ගන්නවා.

ප්‍ර. හා. 11.45

මෙහි පළමුවැනි පරමාර්ථය, අවුරුදු දහසයට කලින් පාසැල් හැර ගිර අයට සඳහා සංවර්ධන ව්‍යාපාරයක් ගෙන යාමයි. ඒ ව්‍යාපාරය නිසා සමහර ප්‍රදේශ වල අනික් තරුණ තරුණියන් පවා, සාමාන්‍ය පෙළ සහ උසස් පෙළ සමත් අය පවා, ඊට බැඳී තිබෙනවා. ඒ වාගේම මේ කාල සීමාව ගැන බැලුවොත්, ලංකාවේ පමණක් නොවෙයි, මුළු ලෝකයේමත් තරුණ තරුණියන්ගේ ප්‍රශ්න එක් අතකින් වැඩිවෙලා තිබෙනවා. අපි ලංකාව දිහා බැලුවොත් නම් අපට කියන්න පුළුවන්,

එක් අතකින් මේ ප්‍රශ්න අඩුවෙලා තිබේ යැයි කියා, 1977 ත් අදත් අතර කාල සීමාව දිහා බලනවා, නම්, විශාල ප්‍රමාණයකට රැකියා සොයා දෙන්නට අපට අවස්ථාව ලැබී තිබෙනවා. තවත් කොටසක් ඉන්නවා. හැම වර්ෂයේම ලක්ෂ දෙකක් පමණ අඩුම වශයෙන් රැකියා සොයා ගෙන පාසැල් වලින් පිටවෙන අපි මේ ප්‍රමාණයට, ස්වයං ක්‍රම වලින්, ආණ්ඩුවේ ආයතනවලින් හා පෞද්ගලික අංශයෙන් ආදී වශයෙන් ආදායම් මාර්ග තැත්නම් රැකියා සොයා දී තිබෙනවා.

එදත් අදත් යුරෝපයේ තත්ත්වය දිහා බලනවා නම් එදා, 1977 දී රැකියා ප්‍රශ්න තිබුණේ නැති නමුත් අද හැම රටකම වාගේ, රැකියා ප්‍රශ්නය ඇතිවෙලා තිබෙනවා. සමහරවිට සමාමවාදී රටවල, සම්හර විට බනවාදී රටවල රැකි රක්ෂා හිඟය නිසා තවත් නොයෙකුත් ප්‍රශ්න ඇතිවෙලා තිබෙනවා. මම කියන්නේ නැහැ, අපේ ප්‍රශ්න ඔක්කොම විසඳා තිබෙනවා කියා, එහෙම වෙලා නැහැ. අපි ප්‍රශ්නවලින් කොටසකට මුහුණ දී තිබෙනවා; පිළියම් යොදා තිබෙනවා; විශාල කොටසකට රැකියා සදහා මාර්ග සලසා දී තිබෙනවා, ආධුනිකත්ව මණ්ඩලයෙන් හා අනිත් අංශවලින්. මේ වර්ෂයේ 40,000 කට පමණ රැකියා වලට කාර්මික පුහුණුව, වෘත්තීය පුහුණුව ලබාදී තිබෙනවා.

මේවා හෙම කරන අතර, අපේ තරුණ ශ්‍රේණිය රැකියා අතින් වෙනස් වෙලා තිබෙනවා. 1977 සිට බලන විට අපේ රටේ පවතින රැකියා මාර්ග වැඩි කරන්න; ආදායම් වැඩි කරන්න පියවර ගන්නේ, හැම දෙනාටම ආදායම් මාර්ගයක් සපයා දෙන්නටයි; හැම දෙනාටම රක්ෂාවත් ලබා දෙන්නටයි. ඒ සියල්ලම සපයා දුන්නත් අපට තවත් ප්‍රශ්නයකට මුහුණ දෙන්නට සිදුවෙනවා. අපේ කෘෂි කාර්මාන්තයෙන්, යම්කිසි කලක් යන තුරු, නඹන අංශයකුත් පැරණි අංශයකුත් තිබෙනවා. සමහර වෙනත් විධියකින් කියනවා නම්, පැරණි ක්‍රම හා නම තිබෙනවා. හැම දෙනාටම රැකියා ලැබුණත්, සමහරුනට නවීන අංශයේත්, සමහරුනට පැරණි අංශයේත් රැකියා ලැබෙනවා, තරුණ තරුණියන්

අතර තිබෙන්නේ නවීන අංශයටයි, වැඩි කැමැත්ත. ඒ වගේම කොටසකට ස්වයං රැකියාවලත් සේවයේ යෙදෙන්නට අවස්ථාවක් ලැබී තිබෙනවා. ආර්ථිකය මේ අයුරින් නවීන වන්න වන්න පැරණි අංශය පිකින් වික නැතිවී යනවා.

අද මෙන් න මෙවැනි ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. 1977 ට ඉස්සර වෙලාවත්, 1977 කාලයේවත් එවැන්නකට මුහුණ පාන්නට සිදුවුණේ නැහැ. මේ අන්දමින් රැකියා සොයා දුන්නත් කවිද එක එක අංශවලට යන්නේ කියා ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. එදා 1977 දී රැකියා ලබා ගන්නට බලාපොරොත්තුවෙන් සිටියේ විශේෂ යෝජනා අවදානු හතරක් පහක් රැකියා, ආදායම මාර්ග නොතිබුණු අය. ඒ අය ගෙන් විශාල සංඛ්‍යාවකට වතු වලත්, අනෙකුත් ආශ වලත් රැකියා ලබා දුන්නා. එකල බොහෝ අයගේ අධ්‍යාපන සුදුසුකම් දිනා බලාපොරොත් අවසමන් වූ අයයි නාත්තම් සාමාන්‍ය පෙළ සමන් වූ අයයි සිටියේ. නමුත් අද රැකියා බලාපොරොත්තු වන අයගේ සුදුසුකම් ඊට වැඩියි. සාමාන්‍ය පෙළ නැත්තම් උසස් පෙළ සමන් වූ අයයි, සිටින්නේ. ඔවුන්ගේ බලාපොරොත්තු වැඩියි. ඇළුම් පාලලුම් දිනා බලන විටත්, බලාපොරොත්තු දිනා බලන විටත් නගරයේ හා ගම්බදව සම්පූර්ණයෙන්ම එදාට වඩා වෙනස් වූ තත්ත්වයක් තිබෙන්නේ.

අපට එයට මුහුණ දෙන්නට තිබෙනවා. එහෙම මුහුණ දෙනවා නම්, අපේ රටේ මිනිස් බල සම්පත ආර්ථිකයට සුදුසු අයුරින් යොදා ගැනීම පිළිබදව සැලැස්මක් ඇති කරන්න ඕනැ. අපි කොහොමද එය කරන්නේ? අපි කොහොමද මේ අය යොදා ගන්නේ? රැකියා ගණනාවක් තිබෙනවා. ඒවාට 1950, 1956, 1960 ආදී වර්ෂවල තිබුණු සුදුසුකම් තමයි, තවම තිබෙන්නේ. එදා උසස්ම සුදුසුකමක් හැටියට සැලකුවේ සාමාන්‍ය පෙළ විභාගය.

මම පිතන්නේ අද උසස් පෙළ විභාගයට ඉදිරිපත් වෙනව, එදා සාමාන්‍ය පෙළ විභාගයට ඉදිරිපත් වුණු ප්‍රමාණයම අධ්‍යාපන ක්‍රමය නිසාම මේ තත්ත්වය වැඩි දියර් වී තිබෙනව. ඒ වගේම යුරෝපයේ,

ආමෙරිකාවේ, ආසියාවේ දියුණු රටවල වෙන් න ප්‍රචවනී, සමාජවාදී රටවල් වෙන් න ප්‍රචවනී, හුඟක් රැකියාවලට බදවා ගන්නට පෙර කිසියම් පුහුණුවක් දෙනව. ලිපිකරු අංශයේ වාගේම කාර්මික අංශයේ සමහර කොටස්වලට රැකියාවලට පුහුණුව ලබා දෙනව. නමුත් අපේ රටේ නවමත් එහෙම කරන්නේ නැහැ. ඒ ඒ රැකියාවලට විශේෂ සුදුසුකම් නියමකර, ඒ ඒ අංශවල පුහුණුවක් ලබා දීම සඳහා පුහුණුවීමේ පාසල්වලට ඇතුළත් කර පුහුණුවක් ලබාදී, දක්ෂතා අනුව ඒ රැකියාවලට බදවා ගැනීම එක ක්‍රමයක්.

ගරු සහපතිතුමනි, මේ අවස්ථාවේදී උපාධිධාරීන් සම්බන්ධයෙන් ප්‍රශ්න මතු කළා. අපි කල්පනා කරන්නේ, උපාධි ධාරීන්ට උපාධිධාරී වැටුප් මට්ටමේ රැකියා වල් දෙන්නටයි. ලිපිකරු හා වෙනත් අංශවල රැකියා තිබෙනව. විශේෂයෙන්ම උපාධිධාරී මට්ටමෙන්, ස්ථාපන සේවයෙන් කොටසක් හදා දී තිබෙනව. දැනට ඒ පිළිබදව සැලැස්මක් ඉදිරිපත් කර, යෝජනා කර තිබෙනව, බැංකුවලට ලිපිකරු හා අනිකුත් රැකියාවලින් කොටසක් උපාධිධාරීන්ට වෙන් කරන්න යන ලෙ. විශේෂයෙන්ම බැංකුවකට ඇතුළු වූණුම අවදානු දෙකක සේවා කාලයකින් පසුව 'ඉන්ස්ටිටියුට් ඔෆ් බැංකිං' නියත ආයතනයෙහි විභාගයට ඉදිරිපත් වෙන්න අවස්ථාවක් තිබෙනව, තමන්ගේ දියුණු වීම.

ඒ වගේම මා සිතන භාවයට ආණ්ඩුවේ රැකියා ගණනාවක සුදුසුකම් වශයෙන් දමා තිබෙන්නේ, උසස් පෙළ නැති නම් සාමාන්‍ය පෙළ විභාගය සමන් වීම, සමහර කොටස් කළමනාකාරීන්ට දැනුම ඉල්ලන නව. එක් කාලයක සමහර කොටස් වෙන් කර තිබුණ, සියයට 25 ක් 30 ක් උපාධි ධාරීන්ට. ඒ ක්‍රමය දැන් වෙනස් කර තිබෙනව. කෙසේ වෙතත් රාජ්‍ය පරිපාලන අමාත්‍යාංශය සමඟ අපි සාකච්ඡා කර ගෙන යනව,

[රජයේ වික්‍රමසිංහ මහතා]
 කොහොමද උපාධිධාරීන්ට වෙනමම රැකියා කොටස් වෙන් කරන්නේ නිසා, උපාධිධාරීන්ට සිය සුදුසුකම් අනුව සංස්ථා අංශයෙන්, රජයේ සේවයෙන් රැකියා ලබා ගන්න.

මා ඊයේ සඳහන් කලා, ගුරු වෘත්තීය වත් වැඩි වැඩියෙන් උපාධිධාරීන් බඳවා ගන්න අපි බලන්න ඕනෑ කියලා. අද අධ්‍යාපන මට්ටම දින බලන විට එදා උසස් පෙළ සාමාර්ථය ඉල්ලනවා නම් අද අපට සිද්ධ වෙනවා උපාධි දැනුම ඉල්ලන්න. මේ ක්‍රමය තමයි දැන් සාකච්ඡා කර ගෙන යන්නේ, තවත් කටයුතුවලට ඇතුළත් කරන්නට. විශේෂයෙන්ම මහවැලි සංවර්ධන ඇමතිතුමාට ස්තුතිවන්ත වෙනව, මහවැලි සංවර්ධන අමාත්‍යාංශයෙන් මිනිසාංගනයෙන්, කලාවාව ප්‍රදේශයෙන් අක්කර 500 ක් 600 ක් භාරව කටයුතු කරන්න කළමනාකරුවන් ඉල්ලා තිබීම ගැන. ඒ සඳහා ඉල්ලා තිබුණේ කෘෂිකර්ම දැනුම ඇති අය පමණයි. කෘෂිකර්ම දැනුමෙන් තිස්ලෝමා සහතික ලබා ඇති අය මේ රටේ නැහැ, ඒ කටයුත්තට යොදන්න. මේ සම්බන්ධයෙන් කතා කරද්දී මහවැලි සංවර්ධන ඇමතිතුමාත්, මහවැලි සංවර්ධන අධිකාරියේ සහාපතිතුමාත් එකඟ වුණා, සාමාන්‍යයෙන් කෘෂිකර්මික දැනුම ඇති උපාධිධාරීන් බඳවා ගනිමු කියා. අපිට උවමනා කරන්නේ කළමනාකාරිත්ව දැනුමයි. ඒ දැනුම වුවමනායි, ඒක පාලනය කරගෙන යන්න. ඒ අයට කෘෂිකර්මය පිළිබඳව විශේෂ පුහුණුවක් දීමේ සාර්ථක වුණොත් අනාගතයේදී තවත් කණ බාසමක් බඳවා ගන්න පුළුවන් නිසා දැනට ඒක ආරම්භ කර තිබෙනව.

ඒ වාගේම එන මාසයේදී උපාධිධාරීන් බඳවා ගැනීම සම්බන්ධයෙන් පෞද්ගලික අංශය සමග සාකච්ඡා කරන්න අපි බලා පොරොත්තු වෙනව. ඒ අයට යුතුකමක් තිබෙනව, වගකීමක් තිබෙනව මේ උපාධිධාරීන්ගෙන් කොටසක් හෝ බඳවා අරගන්න. මම හිතන්නේ නැහැ පෞද්ගලික අංශයේ හැම රැකියාවකටම ඉංගිරිසි වුව මනා කරනවාය කියලා. ඒ වාගේම ඒ අංශයටත් මුදල් යොදවන්න පුළුවනි, බඳවා ගන්නා අයට ඉංගිරිසි දැනුමක් ලබා

දෙන්න. මා ඒ අංශය සමග සාකච්ඡා කරනව. ඒක අසාර්ථක වුණොත් බාගවෙලා වට යෝජනා කරන්න සිද්ධ වෙයි, නීති පනවන්නටය කියා, පෞද්ගලික අංශයටත් උපාධිධාරීන් කොටසක් බඳවා ගන්නටය කියලා.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
 (ශ්‍රී. ලක්ෂ්මන් ඉයාජිකොඩි)
 (Mr. Lakshman Jayakody)
 GCEC ?

රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා
 (ශ්‍රී. රනිල් වික්‍රමසිංහ)
 (Mr. Ranil Wickremasinghe)

මව්, 'ජී.සී.ඊ.සී.' ආදී ඒ හැම අංශයකටම කරන්නටය කියලා කියන්නයි ඉන්නේ.

I think if under LSD they can spend money for air-conditioners, fans and other activities, there is no reason why even as a social measure they cannot provide employment for one or two graduates in some of these companies. I certainly know how they function. So, we will have to discuss with them; if not, I will propose to the Cabinet that legislation be passed that the private sector be asked to perform its duty to the country and employ certain of the graduates. There are a lot of shortcomings which I have found in the graduates; but we have also found in the Youth Council that when they are put to work after one or two years a fair number of them blossom out. There may be certain defects in their school education or in their university education, but there are a large number of them whom we can make use of. I think we should give them an opportunity, and today we find that even people with Second Lowers, Second Uppers are looking for jobs which would have been filled by persons with ordinary graduate qualifications. So, in the long term, I think our country must have a plan of man-power deployment, and selection may have to be through employment selective services. With the

structure of employment changing, attitudes of young people changing, this is something we hope we can towards. In our White Paper we have suggested counselling and guidance service, which young people are not aware of.

Second, there is the creation of a fair number of medium and small size industries, which I think should really be done by the District Development Councils; in the creation of employment, a lot of micro-planning can be done by the DDC, though in different ways, because there are, after all, certain young women who say, "We like to work close to our homes even if we do not get very high salaries rather than go out." Then, there are other people who also would like to work close to their homes. There are certain sectors in which there is a lot of employment. Up-grading of handicraft industries are all new potential areas of employment for young people. This I think can really be done at the district level or at a lower level.

I do not want to take any more of your time. But, there was one question raised, which actually pertains to the Ministry. That is regarding the Nigerian recruitment. There are two aspects to this problem. Firstly, there is the need for qualified teachers in Sri Lanka; secondly, teachers would like to go abroad and earn money and better themselves. To balance this out, we have recently started trying to have government to government agreements, where we can decide on the number of teachers to be released every year. We started with Seychelles and the Maldives and both

have come in. Tanzania has also indicated its willingness. In regard to Nigeria, a lot of recruitment is being done by private agencies. So, on this occasion, we asked them to let us know what their requirements are. Then, we could tell them whether we could agree to those numbers or lesser numbers. So far we have received no reply. If the Nigerian Government is willing to come to a government to government agreement, on the one hand we would help teachers to better themselves, and, on the other, we would not empty the school system of all our qualified teachers especially English teachers. So far we have received no reply from the Nigerian Government. I think so many of the agencies that have been doing a lucrative job recruiting for Nigeria are a bit perturbed, and some of the teachers are also perturbed.

In many instances we would like to have government to government agreements. When I met the Minister of Education of Tanzania in Geneva, he sort of appreciated our problem. He said, "Yes, we realize you also have shortages, but we also like to have some help." So already government to government we are trying to have some agreement with Tanzania. We hope once we work that out, we will be able to have a similar agreement with Nigeria too.

I do not want to take any more of your time. I would like to thank my Deputy Minister, who has always stepped in and carried a lot of the burdens, the Secretary and the other officials of my Ministry, the Chairmen of the Boards and the members, the staff of the various Boards and other divisions, and many other Ministries and private sector organizations which have joined with us in providing youth services and training for our young people in Sri Lanka.

“140 வது திட்டத்தில் 1 வது பகுதி மொத்தம், மூலக் கட்டணம் ரூ. 10,91,24,000 க்கு மேல் செலவழிக்கப்படும்” என பரிந்துரை செய்துள்ளீர்கள், என மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

140 வது திட்டத்தில் 1 வது பகுதி மொத்தம், மூலக் கட்டணம் ரூ. 10,91,24,000 அட்டவணை கீழ் செலவழிக்கப்படும்” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 140, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1, மீண்டு வருகிற செலவுக்கான ரூபாய் 10,91,24,000 அட்டவணை கீழ் செலவழிக்கப்படும்” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 140, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1, மீண்டுவருகிற செலவு அட்டவணையின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டவாயில்லை.

Question, “That the sum of Rs. 109,124,000, for Head 140, Programme 1, Recurrent Expenditure, be inserted in the Schedule”, put and agreed to.

Head 140, Programme 1, Recurrent Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

1 வது பகுதி மொத்தம்—மொத்தம் பரிசீலனை, மொத்தம் கட்டணம் ரூ. 4,82,75,000

நிகழ்ச்சித் திட்டம் 10—பொது நிருவாகமும் இளைஞர் அலுவலர்கள் தொழில் வசதி கொள்கையும்—ஆக்கப்பொருட் செலவு ரூபாய் 4,82,75,000 தலைவர் [திரு. எம்.என். சமாவிக்கிராம] தலைமை வகித்தார்கள்.

Programme 1.—General Administration, Youth Affairs and Employment Policy —Capital Expenditure, Rs. 48,275,000

“140 வது திட்டத்தில் 1 வது பகுதி மொத்தம், மூலக் கட்டணம் ரூ. 4,82,75,000 க்கு மேல் செலவழிக்கப்படும்” என பரிந்துரை செய்துள்ளீர்கள், என மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

140 வது திட்டத்தில் 1 வது பகுதி மொத்தம், மூலக் கட்டணம் ரூ. 4,82,75,000 அட்டவணை கீழ் செலவழிக்கப்படும்” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 140, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1, ஆக்கப்பொருட் செலவு அட்டவணையின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டவாயில்லை.

Question, “That the sum of Rs. 48,275,000, for Head 140, Programme 1, Capital Expenditure, be inserted in the Schedule”, put and agreed to.

Head 140, Programme 1, Capital Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

சபாபதித்துறை (தலைவர்) (The Chairman)

Order, Please! The Sitting is suspended until 2 p.m.

உத்தரவிடப்பட்டு, மீண்டும் ஆரம்பமாகிறது. உப தலைவர் [திரு. எம்.என். சமாவிக்கிராம] தலைமை வகித்தார்கள்.

Sitting accordingly suspended till 2.00 P.M. and then resumed, Mr. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES [Mr. EDMUND SAMARAWICKREMA] in the Chair.

[குறிக்கப்பட்ட கட்டணம், 1981 டிசம்பர் 18 வது பகுதி, கீழ்க்கண்ட பகுதி]

[நிகழ்ச்சித் தொடர, 1981 டிசம்பர் 18, வெள்ளிக்கிழமை அலுவலர் அறிக்கையின் பகுதி]

[For continuation of Proceedings see OFFICIAL REPORT for Friday, 18th December 1981]